

шоңкар

3*2011

Өйзә – өйзәш,
Яңғыз сакта – иптәш,
Юлда – юлдаш,

Һағышлыға – моңдаш,
Йокоһозға – төндәш,

Иманлыға – диндәш,

Һәр кемгә лә тиндәш,
Барыһына ла – якташ,

Ғашиктарға – серзәш,

Акыллыға –
фекерзәш,
заңдаш, замандаш,
рухташ...

ИНДЕКС 73867

ИНДЕКС 73867

ИНДЕКС 73867 ИНДЕКС 73

**Журналға
икенсе ярты
йыллыкка язылыу
башланды!**

«шоңкар» журналы –

**ЗАМАНСА ЗАУЫК,
МИЛЛИ ЙӨКМӘТКЕ**

ИНДЕКС 73867

1994 йылдың 1 гинуарынан башлап нәшер ителә.

Башкортостан йәштәренең айлык ижтимағи-сәйәси, әзәби-нәфис журналы

БЫЛ ҺАНДА:

САМАУЫРЗЫ ЙЫККАНСЫ

Ләйсән ШӘРИПОВА.

Үзгәрермен, йә нимәлер мине үзгәртер.

2

СӘСМӘҮЕР

Нияз АЛСЫНБАЕВ.

Йәйге селлә. Повесть.

9

ВЕРНИСАЖ

Миләүшә ҚОЛМӨХӘМӘТОВА.

Ысынбарлыкты шулай күрәм.

39

БЕЗЗЕҢ АШ-ҢЫҮ

41

2011 – МИЛЛӘТ-АРА ТАТЫУЛЫКТЫ НЫҒЫТЫУ ЙЫЛЫ

Гөлгөнә МАЛИКОВА.

Рухиәт күперзәре.

42

БИЗМӘНГӘ ҺАЛЫП

АЙЗИРӘК.

Ишекте асығыз, әммә һак булығыз: йәш белгес килә!

47

ИМАН НУРЫ

Илшат ҒӘТИӘТУЛЛИН.

Тәрбиә.

49

БЕЗЗЕҢ ЖУРНАЛ ТЫШЫНДА

Морат ҒАРИФУЛЛИН.

Йөз зә бер аргымакка торорлок.

52

ЙӘШӘЙЕШ

Милә НУРИМАНОВА.

Ғаилә бәхете – ождақтың үзе.

56

ИЛҘАМ

Гөлфиә ЮНЫСОВА.

Гөлгизәр ФӘЙЗИ.

Шигырзәр.

60

ӘСӘЙЗӘР МӘКТӘБЕ

Гөлсинә БАЙҒУЖИНА.

Ашамаған балаларға өкиәт.

64

КӨЗГӨ АЛДЫНДА

Филиә БУЛАТОВА.

Һомгол күренеүзең еңел ысулы.

66

ҺАУЛЫҒЫМ – БАЙЛЫҒЫМ

Л. ҒӘЙНИТДИНОВА.

Тибет медицинаһы ақылы.

69

ОҢТА ҚУЛДАР

Вәсилә ЗАРИПОВА.

Борон ирзәр бәйләм бәйләгән.

72

ШӘХЕС

Азат ЮЛАН.

Ахһак Тимер.

74

ҮЗГӘРЕРМЕН, ЙӘ НИМӘЛЕР МИНЕ ҮЗГӘРТЕР...

ГЕРОЙЫБЫЗ МЕНӘН АРАЛАШКАН, ХЕЗМӘТТӘШЛЕК ИТКӘН, ДУСЛАШКАН КЕШЕЛӘР УНЫҢ ҺӘР ЭШКӘ ЕТДИ КАРАУЫН, БЫҘГАЙ КӨЙЛӘНЕШ БИРЕҮЕН, ЯҢЫЛЫКТАН, ЭКСПЕРИМЕНТТАН КУРКМАУЫН БИЛДӘЛӘЙ. УНЫҢ ИЖАДИ ТОРМОШО ТӨРЛӨ ЯКЛЫ ҺӘМ БАЙ. БӨГӨНГӨ «САМАУЫР»ЗА КУНАКТА – БАШКОРТ ЭСТРАДАҢЫНДА ҮЗЕНЕҢ ИКМӘГЕН НАМЫҢСЛЫ ЭШЛӘП АЛҒАН (ҺӘМ ШУНЫҢ ӨСӨН ГЕНӘ ЛӘ АЙЫРЫМ ИХТИРАМГА ЛАЙЫК) ЙЫРСЫ, КУРАЙСЫ, АЛЫП БАРЫУСЫ, ҚЫҢКАҢЫ, БЕРӘҮЗЕ ЛӘ БИТАРАФ ҚАЛДЫРМАҒАН ҮЗЕНСӘЛЕКЛЕ ШӘХЕС – М. ҒАФУРИ ИСЕМЕНДӘГЕ БАШКОРТ ДӘҮЛӘТ АКАДЕМИЯ ДРАМА ТЕАТРЫ АКТЕРЫ – СӘҒИЗУЛЛА БАЙЕГЕТ.

“Шоңкар” зар. *Сәғизулла кем ул: вақыты менән йырлап йөрөүсә актермы, әллә вақыты менән театрза уйнап йөрөргә мәжбүр булған йырсымы?*

Сәғизулла. Әллә инде. Икеһе лә бер тигез минең өсөн. Эшләй башлагас та һайлау куйгайнылар инде – йә театр, йә эстрада тип. Уйлармын тинем дә, әле һаман уйлап йөрөйәм (көлә). Театрға был сәнгәт төрөнөң асылын татып карау теләге алып килгәйне. Йәшерен-батырыны юк, баштарак акһай инем, үземде хатта зәғиф итеп тойзом, ир булуыма карамастан, ятып илар сиккә еткән сактар за булды. Ете-һигез йыл тирәһе театрза эшләүе, уны үз итеүе, гөмүмән театр сәнгәте ауыр бирелде. Был йәһәттән кай берәүзәр төрттөрә лә торғайны, әммә аткарып сығам тигән ышаныс көслә булды. Бер башлаган эште азағына тиклем алып барып еткерергә тырышам. Театрза хезмәт итеүемә хәзер ун биш йыл булып китте, күнегелде лә инде. Бөгөнгә көндә театр сәнгәтен йөз процентка беләм тип әйтә алмайым, шулай за алға китеш бар. Драма актеры булып киттем тип әйтергә лә теләм әйләнмәй, ә бына комедия ролдөрөн килтереп сығара алам. Кайһы вақыт режиссер күрмәгәндә лә күреп куяһың.

Гөмүмән, театр – ижад булһа, ғаиләне тәмин итерлек күберәк килемде эстрада алып килә. Әлбиттә, йыр сәнгәте шулай ук күберәк сығымдар за талап итә. Әммә йыр, курай, бейеү менән сәхнәлә ләззәт кисерәм, нисек бармын, шулай сығыш яһайым.

“Шоңкар” зар. *Эстрада күберәк килем килтергәс, ниңә театрза эшләргә?*

Сәғизулла. Кешегә барыбер тоторокло бер эш урыны кәрәк. Дәүләт карамағында булуың, бер яктан, ниндәйзәр кыйык һымак та, бер ярзам итмәһә лә, бер ярзам итеүе ихтимал. Икенсенән, театрзың исеме зур, лайыклы эш урыны. Ижади кимәләм үтә юғары булмаһа ла, театрға кәрәкмендер тип уйлайым. Һәр хәлдә директор булһам, үзем кеүек кешеләрзе эштән ебөрергә ашыкмас инем. Сөнки фатиры бар, исеме бар, кәрәк сакта сығып йырлап халықтың күңелен күтәрә ала. Шуларзы иҫәпкә алғанда ла, файза килтерә. Эшкә азырак һуңлап йөрөһә лә... (көлә). Өсөнсенән, театрзан китһәм, филармонияла эшләргә тейеш буламы. Ә унда, дөрөсөн әйтергә кәрәк, күңел тартмай.

Кыскаһы, бер яктан мәжбүри булһа, икенсе яктан эстрада менән театрзы айырып карауы ауыр минең өсөн.

“Шоңкар” зар. *Һеззәң өсөн “Бер актерзың театры” (театр одного актера) тип аталған моно-спектакль куйылыуын теләр инегезме?*

Сәғизулла. Булды һәм бар ундай уйзар. Хәзер донья бик кызык бит. Заманында Ғайса пәйғәмбәр тыуған, азақ Ислам дине барлыкка килгән. Бөгөнгә көндә кешелек тағы ла бер күсмә осор кисерә. Әле мин Л. Хей, М. Норбеков кеүек авторзарзың психологияға бәйлә

шундайырак китаптарын укыйым, уларзың системаһы буйынса кән дә күнекмәләр эшләйем. Нисәлә тороуға карамастан, иртән һәм ятыр алдынан укый торған доғаларым бар. Мейе асты катламдары менән кызыкһынам. Әлбиттә, ундай нәмә менән үтә мауыкһаң, “кыйык” китеүе лә ихтимал. Шуға ла үзенде контролдә тотоп кына эш итергә кәрәк. Был, гөмүмән, өйрәнелмәгән өлкә, уның ярзамында таузар акттарыға була, кешеләр хатта яман шештән котола.

Бының менән нимә әйтергә теләйем: ошондай моно-спектакль аша кешегә юл күрһәтергә, йүнәләш бирергә була. Сөнки кеше хәзер төшөнкөлөккә бирелгән, ышанысын юғалткан. Магазиндарза йәнең теләгән әйбер бар, әммә кешенең күңелендә нимәләр етмәгән һымак. Ошондай спектаклдә үзенде, кешеләрзе яратуызы, кисерә белеүзе һ.б. күрһәтеп, халыкты арбарға булалыр тип уйлайым. Сөнки күптәр үз күңеленә юл табырға теләй, ләкин аскыс ярата алмай. Спектаклдә кисергән тойғолар китап укығанда алған тәҫсәраттарзан айырыла. Ләкин уны нисек куйырға? Режиссер һәм драма авторы кәрәк.

“Шоңкар” зар. *Психология менән мауығырға нимә этәргес булды?*

Сәғизулла. Ә һез нисек уйлайһығыз, нимә этәргес бирергә мөмкин?..(көлә). (Етдиләнеп). Был юлға басыуыма 2004-2005 йылдағы вакиғалар сәбәпсе булды. “Өс егет”те әзерләп, театрға ла, эстрадаға ла өлгөрәйем тип йөрөгән вақытка тура килде ул. Әйләнәүгә лә күп вақыт үтмәгәйне, буйзаклык менән хушлашыу за ауырырак булғандыр инде. Концерттан һуң дискотекалар үткәрә торғайнык, йәшермәйем, аракыһын да эстек, шунлыктан йыш кына йоко туймай ине. Хәзер аңлайым: организм һәр бер стрестан үзенәң көсә менән еңеп сыға килгән дә, хәлдән тайған, күрәһең. Бер көндә, гастролгә китеп барғанда, юлда капыл ауырыу башланым. Дөрөсөн генә әйтәм, унан алда бер нисә кән байрам иткәйнек. Бер азна тирәһе оло ярау, аппетит булманы, ашай за, эсә лә алманым. һурыккандан һурыға барып, бер йәй эсендә 10 кг ауырлыкты юғалттым. Бер-бер артлы әле ашказан, әле колак менән дауаханала ятырға тура килде. Тормошомә башкаса бағыузың нигезе тап шунда һалынғандыр.

Бер қолағымдан 12 кән буйы туктауһыз эрен акты. Шул вақыт Ғәлдәр Ишкыуатованың “Сәғизулла, нык кыйын булһа, әсәйендә иҫкә ал” тигән һүззәре иҫкә төштә. һаман туктамағас, күззе йомоп, әсәйзән ярзам һораным. Ышанаһығызмы-юкмы, иртәгәһенә эрен тымды. Сыккас, кәйнәмдән дебәттән кәпәс бәйләтеп алдым, язға тиклем шулай һуыуыктан һакландым.

Мәскәүгә сессияға барғанда шул кәпәсте “модалырағына” алыштырғайным, тағы баш ауырта башланы. Апатияға бирелдем. Нимә эшләргә белеп булмай, Хозай үзенә алһа йә

алып куймай, тип аптыранып йөрөгөндө бер апайзың “Обливайся, поможет” тигән һүззәре хәтергә төштө. Дауаханала ятканда янымдан үтеп барышлай ғына әйткәйне ул был һүззәрзе, хәзер йөзөн дә хәтерләмәйем инде. Кис көнө бер тас һыузы бүлмәгә әзерләп ултыртып куйзым да, таң менән ваннаға барып баш аша түңкәрзәм. Шулай 5 көн кабатланды. Алтынсы көнгә кәйеф күтәрелде, урамда кыззар окшай башланы. һызлау бөттө. Шунан һуң М. Норбековты кулга төшөрзөм, Луиза Хейзың китаптарын укыным. Тәүзә күнекмәләр эшләнем, яйлап-ййлап визуализация, медитация серзәренә төшөндөм. Уйзарзың нисек тормошка ашканын һәм уларзың нисек ярзам иткәнен аңланым.

Бер нәмәгә инандым: тәртип тигән әйбер бар. Шул тәртип бозолһа, организмда хаос башлана. Мәсәлә, миңең колак ауырыуым бауырзан башланып китте, эске ағзалар бер-берәһенә бәйле, бакһаң. Берәһен дауалаһаң, икенсәһе мотлак һауығасак.

Медитация вақытында, ағзаларың менән һәйләшкәндә, үзеңә күберәк позитив энергия бирһәң, мейе үзенән-үзе эшмәкәрлеген ыңғай якка бора. Сәнки мейенең йһан менән бәйләнештә булуың тикшерәүселәр исбатлаған да инде. Ниндәй генә уйзар уйлама, барыһы ла йһанға бара һәм һиңә кире әйләнәп кайта. Негатив менән ауырыузарзы дауалап булмай. Позитив уйзар һәм мөхәббәт иммунитетты нығыта, көс бирә. Шулай итеп, ошо китаптар ярзамында яйлап-ййлап тәнгә йән ингәндәй булды, йәйгә тиклем өс-дүрт килограмм ййызым. Бөгөнгә көндә үземдә һау-сәләмәт, балаларыма ризык табырлык атай тип әйтә алам, Аллаға шөкөр.

Һезгә лә һорау бирәйем әле. Ауыртыу дошманмы, әллә дусмы?

“Шоңкар” зар. *Дустыр. Сәнки дус кына, нисек көнә ауыр булмаһын, һиңә якшылык теләгәндән, тураһын әйтә. Ауыртыу аша организм сигнал бирә, исқәртә, тимәк.*

Сәғизулла. Әйе, ысынлап та шулай. Күп кешеләр ауыртыуы дошман тип кабул итә. Дарыу эсә башлай. Дарыу бит ул вақытлыса баса ғына. Тура дарыуханаға йүгерергә кәрәкмәй. Шундай ауырыузар бар: кеше ауыртыуы һизмәй. Әгәр берәй ағза ауырта икән, һин уға рәхмәт кенә әйтергә тейешһең. Иғтибарығызды ауырткан ерегеһәң йүнәлтәп караһағыз, ул хатта нығырак һызлап киткән һымак була. һәм һин көн дә организмың менән яратып һәйләшһәң, ыңғай тойғолар ебәрһәң, уй барыһын да тәртипкә килтерә башлай.

“Шоңкар” зар (С. Байегеттең һорауға яуап биргәндә күзен йомоп һәйләүенә иғтибар итеп). *Һез ни өсөн күзегеһәң йомоп һәйләһегеһәң?*

Сәғизулла. Сәнки фекерзе туплауы еңелерәк, көмбәз асылған һымак. һорауға яуапты ситкә китмәйенсәрәк бирергә ярзам итә. Сәхнәлә лә шулай: күззе йомһаң, онотлаһың, тулығыңса иркенлек тояһың. Кешенең тәбиғәтенә

хастыр инде ул, бигерәк тә халык йырзарын башкарғанда күззе йоммайынса йырлай алмайым.

“Шоңкар” зар. *Сәхнәгә сығыр алдынан мотлак үтәй торған ниндәй зә булһа ритуалдарығыз бармы?*

Сәғизулла. Спектакль алдынан үзеңдә көйләү тигән әйбер бар. Йәғни иртәнсәк тораһың да, көзгөгә карап, һык итеп йылмайһың, көсләп, йһалма рәүештә көлөһең, бейеп ебәрәһең. Кысқаһы, һинең алда бер исәүән тора. Хәзер балалар за өйрәнәп бөттө инде, башта аптырап карай торғайһылар. Миңең өсөн был бигерәк тә комедия уйнағанда ярзам итә. Үзенә күрә тазарыңу ул.

Концерттарға иһә, миңең исемдә иглан итер алдынан ниндәйзәр көс килгән көүек, дөрт уяһып китә һәм сәхнәгә сығып, рәхәтләнәп күңел асаһың. Ихласлык бөркөп, ыңғай энергетика менән сыкһаң, халык та һизәп тора бит ул.

“Шоңкар” зар. *Һеззә плагиатлыкта ййш һәйепләйзәр. Шуға ла “Планеталар парады” һезгә яңылык булмағандыр?*

Сәғизулла. Ысынлап та, Башкортостанда плагиатлык менән шөгәлләнгәндәрзең иң беренсәһе миндер тип уйлайым. Төрөк, инглиз, рус йырзарының көйөн алам, әммә һүззәрен үзем язам, ә тәржемә итмәйем. “Планеталар парады”на килгәндә иһә, кызыклы проект, дөрөс билдәленегез, миңең өсөн артык яңылык булманы. Шулай за унда еңеүгә өлгөшөүем шатландырзы.

“Шоңкар” зар. *Был еңеүегез өсөн нимә менән бүләкләнеләр?*

Сәғизулла. Аллаһы бойорһа, Байконур космодромаға барып, космоска ракета осороузы карап кайтыу мөмкинлеге менән. Бәлки, скафандр кейзәрәп, үзебеззә лә осорорзар. Быһы миңең бәләкәй сактағы хыялым, әлбиттә.

“Шоңкар” зар. *Үзегеһәң көлөргә яратаһығызмы?*

Сәғизулла. Үзеңдә мәрәкәләп алыу камасауламай, әлбиттә, комплекстарзан арыңдыра ул. Алийоттарға йәшәүе еңелерәк тизәр бит. Шуның көүек, ысынлап та, әзәрәк кенә “нормаль булмаузан” куркырға кәрәкмәй.

“Шоңкар” зар. *Ролдәр ижад иткәндә режиссерзар импровизацияға урын қалдырамы?*

Сәғизулла. Режиссерзарзың алымдары төрлө. Шулай за кайһы вақыт текста язылмаған берәй һүз тел осона килә ул, әйтмәйенсә булдыра алмайһың. Әммә уның менән мауығырға ярамай. Шаштырып ебәрәү килешмәй. Кайһы бер пьесаларзы актерзар баштан ук үззәре эшләп ала. Шулай ук классик әйберзәр бар, уларға хатта өтөр зә өстөргә ярамай.

Кайһы берзә тамаша халыкка сыккас кына урынына етеп куя. “Гипнотизер” тигән спектакль, мәсәлә, менталитетка тап килмәгәнгәме, башта ауырырак бирелде. Бер нисә мәртәбә уйнағас кына образға инәп китә алдым.

“Шоңкар” зар. *Ошоға хәтле уйнаған ролдәрегеҙ араһынан иң төп һәм иң кызыклы ролде атай алаһығыҙмы?*

Сәғиҙулла. Н. Ғәйетбаевтың “Әй әттәгенәһе, ирем кайтты!” пьесаһындағы ролемадан бик кәһәғәт калдым. “Өс егет”те куйғандан һуң Фидан ағай Ғафаров: “Һиҙҙеңме, күстем, хәҙер калған ролдәрең дә шулай китәһәк”, – тигәйне. Ошо тамашаға хәтлем театрҙа һиндәйҙер иркенлек етмәй ине, унан һуң инде, ысынлап та, төмөн татып алдым.

“Шоңкар” зар. *Хыялығыҙҙа йөрөткән уйнарға теләгән ролегеҙ бармы?*

Сәғиҙулла. Миңә хас булған һиндәйҙер бер көслә драма әһәрен уйнағы килә.

“Шоңкар” зар. *Бәлки үзегеҙ ижад итерһегеҙ ул әһәрҙе...*

Сәғиҙулла. Ысынлап та, кайһы вақыт берәй нәмә язырға ине тип уйлап куяһың. Әммә драма әһәре ижад итеүе һи тиклем ауыр икәнән аңлайым. Бына Зәһрә Буракаева – көслә сценарист, ул булдырыр ине. Әммә драма әһәре тууҙырыу оҙак вақыт талап итә, ә уның вақыты юк. Сәнки күп артистар сценарий буйынса Зәһрәгә мәрәжәғәт итә. Шулай ҙа киләһәктә пьеса языр ул тип уйлайым.

“Шоңкар” зар. *Театрға кағылышлы үзегеҙҙе борсоған мәһәләләр...*

Сәғиҙулла. Мәһкәүҙә сессияла булғанда спектаклдәргә йыш йөрөй торғайным. Шунда үзәһәрен иркен тойоуҙары менән публика таң калдырғайны. Билет хақы 2-3 мең булһа ла, зал

шығырым тулы. Актер килеп сығыу менән алкышлап каршы алалар. Бәлки, унда менталитет икенселер. Улай тиһәң, элек, Арыслан Мәбәрәковтар уйнаған сақта, безҙә лә шулай булған. Халык үзенең ихтирамын алкышлау аша белдергән. Ә бөгөн улай түгел.

Тағы ла театр артистарының китап язмауы борсой. Китап тарихта һаҡлана торған әйбер, матур иһтәлек булыр ине. Арыслан ағай Мәбәрәков тураһында китап булһа, мәһәләһән, рәхәтләһәнеп укыр инем. Үзәһәмең фекерҙәһәремде, казаныштарымады һирәк-һаяк булһа ла 2-3 битләп компьютерҙа язып барырға тырышам. Яйлап йыйыла. Бәлки, киләһәктә йыйынтык итеп сығарырым.

“Шоңкар” зар. *“Ысын талант ас булырға теһейш” тигән фекер менән килешәһегеҙме?*

Сәғиҙулла. Бәлки, ысынлап та шулайҙыр. Ниһләптер, асыкһам, кәйеф күтәрелә, һиһәләр эһләге килә, һиндәйҙер һүзәһәр килә башка. Шуға ла ас булыу сәнғәт кешәһәһәнә кәрәктер, тип уйлайым.

“Шоңкар” зар. *Һеҙҙе һуңғы тапкыр кем һәм һиһә өһәһән тәнкитләһәне?*

Сәғиҙулла. Иһләмәйем. Күп нәмәһәне тәнкит тип кабул итмәйем, шуғалыр, бәлки. Үпкә һүзәһәре иһетһәм, кихсерәм. Гәзиттәрҙә баһылған мәкәләләргә көлөп кенә карайым. Психология буйынса китаптар укый башлағас, тәнкит һүзәһәрен, миңә карата булған үпкәләһәрҙе, кырын караштарҙы күрмәй башланым. Баһһаң, аңламайынса үз-үзәһәнде һегатив менән ябып бөтәһәһәң икән, һәм бар донья һиңә каршы тип һиһә итәһәһәң. Күһәкмәләр ярҙамаында шуларҙы алып ташлайһың да, доньяға башкаһәһәк бағаһың, кешәһәһәң ыңғай яктарын күрә башлайһың.

“Шоңкар” зар. *Театраль тормошогоз менән кәнәгәтһеғезме, ролдәр етәме?*

Сәғизулла. Етә, Аллаға шөкәр. Ғөмүмән, үткән йыл миңең өсөн бик уңышлы булды. Бәлки миңең йылым булғанғалыр. Ғаиләм менән Төркиәгә барып ял итеп кайттык, президент грантын алыуға ирештем, “Хәтәр мегаполис” тигән мюзикл, башка проекттар эшләнем, “Планеталар парады”нда еңеп сыктым, “Юлдаш” каналының режиссеры булдым. Сахырыузар, Аллаға шөкәр, бер-бер артлы булып торзо. Әйзәң кыйығын ябып ултыртып куйзык.

“Шоңкар” зар. *Мюзикл тигәндәй, “Хәтәр мегаполис” шулай ук яңы йүнәлештәге проект булды. Кабатланыуы кәтәләме?*

Сәғизулла. Әйе, джаз оркестры солғанышында, тере тауышка сығыш яһағайнык. Әммә халык аңлап етмәне, ахыры, антракттан һуң ярты зал, күпселек ололар, сығып китте. Кабатларбыз тип уйлайым.

“Шоңкар” зар. *Үзегеҙҙе тулы кимәлдә шоу-мен тип әйтә алаһығыҙмы?*

Сәғизулла. Шоу – безҙең өсөн, бәлки, яңы алымдыр... Әйе, әйтә алам. Хатта ғорурланып әйтә алам, сөнки концерт алып барғанда кайһы бер ағайзар пародиялай башланы үземде. Үзенә күрә ул да уңыш.

“Шоңкар” зар. *Сәхнәгә сыккас, хәрәкәт-кылыктарығыз менән айырылаһығыз. Махсус рәүештә эшләнемә ул, әллә имиджмы?*

Сәғизулла. Ниндәйҙер хәрәкәттәргә игтибар бирмәйем. Әгәр мин сәхнәгә сыкканмын икән, сәхнә миңеке, үземде унда хужа тип уйлайым һәм бар күңелемде һалып башкарам йырҙарымды. Сәхнәлә иң мөһиме нимә? Ихласлык. Ябайлык. Әммә ябайлыктың да сиге булырға тейеш. Юғиһә, кайһы бер артистар популярлык яулай башлаһа, шаяртканда кендектән асқа төшө башлай. Безгә килешеп бөтмәй ул, шул хәтлем бысрак күренә.

“Шоңкар” зар. *Театр һәм сәхнәнән тыш үзегеҙҙе ниндәй өлкәлә аса алыр инем тип уйлайһығыҙ?*

Сәғизулла. Юкка ғына продюсер факультетында укыманым инде, унда директор, етәксе булырға өйрәтәләр. Егерменән ашыу проектым бар бөгөнгә көндә. “Байегет” тип аталған йыр студияһы эшләй. Якшы балта оҫтаһы булып инем, моғайын. Ағас эшен яратам. Бәлки насар булмаған тракторсы ла сығыр ине, заманында был һөнәр буйынса ла эшләп алырға тура килде. Шәхси предприятие асып, ағас менән дә шөгөлләнөп алдым. Егет кешегә етмеш төрлө һөнәр зә аз, тизәр. Шулай за сәнғәтһеҙ йәшәй алмаҫ инем.

Ошоға бәйлә бер миҫал. Төркиәлә ун көн буйы диңгез буйында ял иттек: ашайһың, эсәһең, кызынаһың. Биш-алты көндән эс ауырта башланы, температура күтәрелде. Сак түзеп, һигез көн үткәс, кайтып киттек. Самолеттан килеп төшкәйнек, шундай рәхәт! Ожмах кайза ул тиһәләр, ул миңең тыуған төйәгем тиер инем. Шуның кеүек, ниндәй генә һөнәр һайлаһам да, миңең өсөн ожмах – ул сәнғәт. Сөнки мин унда һыузағы балыктай йөзәм. Ун биш йыл эсендә ниндәйҙер тәҗрибә туплағандан да түгел, сөнки ул миңеке, ул миңең канымда, Хозай Тәғәләнән бирелгән. Аллаһы бойорһа, шөкәр итеп кенә йәшәп, ошо юлдан яззырмаһын ине тигән теләктәмен. Хатта етәксе вазифаһын тәкдим итһәләр зә, баш тартам.

“Шоңкар” зар. *Күп кенә билдәлә шәхестәр, шул иҫәптән театр артистары ла, тамада ролдә сығыш яһай бөгөн. Быға карашығыҙ?*

Сәғизулла. Ыңғай караштамын. Безҙең заман кешеһе хәҙер нисегерәк акса эшләргә тип уйлай, театрза ла бар ундайзар. Башкорттар араһында иң киммәтлә тамадаларзың береһе – Сәғизулла Байегет. Артистарзы шул корпоративтар коткара ла инде. Элек кайзалир ситтә акса эшләү мөмкинлеге булмаған. Бына болондо күз алдына

килтерегез эле, унда сәскәләрзең ниндәйе генә юк. Шуның кеүек хәзер мөмкинлектәрзең сиге юк, теләк һәм күрә белеү генә кәрәк.

“Шоңкар” зар. *Йәш йырсылар араһынан кемдәрзең ижадтарын баһалар инегез?*

Сәғизулла. Нимә генә тип әйтмәһендәр, миңә Радик Юльяхшин окшай. Тауышы булмаһа ла, үзенә генә хас моңо бар. Йәштәрзе үзенә ылыҡтыра, хит эшләй белә, плагиатлык менән дә шөгөлләнәп ала.

Тәүҙәрәк уның миңә мөрәжәғәт итеүе окшاپ етмәй ине, “Һаумы, Сәғизулла, хәлдәрәң нисек?” тип өндәшә торғайны, яйлап өйрәтеп алдым. Мин уларҙың мәктәбенә барып сығыш яһағанда бәләкәс кенә булып, күзҙәре янып торған, автографтар алып йөрөгән малай ине. Шулар малай бер кенә килеп, “Сәғизулла, хәлдәр нисек?” тип торһон эле.

Рәил Өмөтбаевты мактап үтәр инем. Йырҙар ижад итә, һәйбәт аранжировкалар эшләй. Эреләнәп тә йөрөмәй.

“Гәлсәр һандуғас”тың беренсе карлуғастарын – Марсель Котоев, Рәстәм Шаһыбалов кеүек егеттәрзе атап үтергә була. Уларҙы телевидение күтәрзе, кызғаныска каршы, артабан күпсәлегә (Марсель менән Рәстәмгә генә кағылмай был) капыл аптырап калды. Шуға күрә бер төрлөлөк китте. Ә йәштәрсе поп стилендәгә (йәғни Радик Юльяхшин кеүек) башкарыусыларҙың, йырҙары мөгәнһәҙерәк булһа ла, ынтылыштары көслә, сөнки улар үз көстөрөнә таянып эш итә.

“Шоңкар” зар. *Спорт, машина...*

Сәғизулла. Спорт элек-электән яҡын миңә. Ун алты йәштән егерме дүрт-егерме бишкә хәтлем бодибилдинг менән шөгөлләндем. Ике йыл тирәһе йүгерзем. Бына быйыл ғына әҙерәк тукталып тора. Волейбол уйнарға, саңғыла йөрөргә яратам. Элек хоккей уйнарға әүәс инем, әммә күптән инде конькиға торған юк. Қысқаһы, ир кешелә мускулдар булырға тейеш, май ултырып өлгөрер эле тигән караштамын.

Әле һауықтырғыс күнекмәләр комплексым бар. Койонам. Медитация эшләйем. Шунан ғына ашарға ултырам.

“Шоңкар” зар. *Башкортостандың атказанған артисының иртәнгә ашы нимәнән һибәрәт икән?*

Сәғизулла. Кефир эсәм тәүҙә, шунан геркулес ашайым.

Машинаға килгәндә, руль артына һуң ултырҙым мин. 2002 йыл “девятка” алдым. Уныһы ла мәжбүри тиһәң дә була. Телевизорҙан, сәхнәнән күренә башлағас, барыбер кешеләр игтибар итә, күзәтә, ниндәйҙер комплекс барлыкка килә. Шуға машина алырға булдым. Егеттәрҙән акса һорап тороп, иһке генә машина алдым. Уныһын тәү ултырғанда ук төкөттәм. Күп тә үтмәй уны “99”-ға алмаштырҙым. Унан уң рулле “Тоуота”ға күстем, тәүге ултырғанда ук үкәндем инде. Бер йылдан һатырға тура килде. Ул маши-

на бер төкөлгән булған, шуғалыр, килешмәнә. Хәзер “Nissan Almera Classik”та йөрөйөм.

“Шоңкар” зар. *Йоклар алдынан ниндәй гәзәтегез бар?*

Сәғизулла. һуңғы арала кинолар менән мауығам, йоклар алдынан мотлак берәй фильм карайым һәм ниндәйҙер мөгәнә эзләйем. Әммә күбәһе арзанлы булып сыға, фәһем алырлыҡтары һирәк.

“Шоңкар” зар. *Яратып карағандары?*

Сәғизулла. Элек ужастар ярата торғайным, хәзер комедиялар ылыҡтыра. Совет киноларынан “Любовь и голуби”, “Курортный роман”ды яратып карайым, “Глобальная сеть”, “Пятый элемент”, “Город ангелов”, “Законопослушный гражданин”, “Письма к Джульетте” тигән фильмдар окшаны.

“Шоңкар” зар. *Мөхәббәт бармы ул?*

Сәғизулла. Әлбиттә, бар. Мөхәббәт бик мөһим әйбер. Айырылышыуҙарҙың бер сәбәбе лә шулар мөхәббәт булмауҙандыр. Мөхәббәттән бер тапкыр ғына була торған иң зур – һинәң киләсәгә өсөн яуаплы, балаларыңа әсәй булып катыныңа карата. Уны һаҡлар өсөн ваҡыт-ваҡыты менән аңлашып торорға кәрәк. Без зә айына, ике айға бер мәртәбә асыҡтан-асыҡ һөйләшәп алабыҙ. Сөнки бер түшәк бүлешәп, икән ике яҡка карап ятыу эш түгел бит. Бында хыянат тураһында һүз зә йөрөтөп булмай, әммә мөнәсәбәттәрҙә һаҡларға ана шулар ваҡытында ойшторолған һөйләшәү мотлак.

“Шоңкар” зар. *Һеҙҙе катынығыҙ менән бер көндә тыуған тизәр...*

Сәғизулла. Эйе, икебездәң дә тыуған көндөрөбөз 3 апрель, тик ул алты йәшкә генә кесерәк. Шулай тап килде.

“Шоңкар” зар. *Тимәк, Кузылар. Ике “тәкә башы” бер қазанға һыямы һуң?*

Сәғизулла. Бер-берездә менән нык тап килгәнбездә тип уйлайым. Элегерәк көнләшә торғайным, хәзер ул гәзәтемдә ташланым, Аллаға шөкөр. Улар да мине көнләшмәй. Өйләнгәндә үзгәрәсәкмен, тип вәғәзә иткәйнем, йә булмаһа мине берәй нәмә үзгәртәр ул тигәйнем, ысынлап та шулай булып сықты. Катын-кызға ирзең қасан қарашы үзгәрә? Гүзәл зат әсәй булып, қулына бәпес тотқас, бөтөнләй икенсе төрлө қарай башлайһың, уға ихтирамың арта. Катын-кыздың төп бурысы – әсә булыу. Мин үзем әсәйемдәң күкрәк һөтөн өс йәшкә хәтлә имгәнмен, һәм тап ошо әсә һөтө бөгөнгә көндәгә ауыр вақыттарға ла, үрзә әйтәп үткөнөмсә, нык ауырығанда, ярзам итә. Әгәр әсәйем күкрәк һөтөн бирәп еткөрмәгән булһа, кем белә?..

“Шоңкар” зар. *Катынығыҙ ниндәй һөнәр әйһә?*

Сәғизулла. Айгөл – иктисад өлкәһендә, бухгалтер булып эшләй.

“Шоңкар” зар. *Фатирығыҙ бармы?*

Сәғизулла. Эйе, Аллаға шөкөр. Заманында “ағайҙарҙы” урамда осратқанда, оят булһа ла,

“Фатир юк бит әле”, – тиеберәк кинәйәләгәйнем, булыр тинеләр, һәм ике айзан булды ла. Көзгә, Аллаһы бойорһа, Нагаеволағы өйгә күсергә ине иҫәп. Әле төзөлөш эштәре менән кайнайбыз.

“Шоңкар” зар. Балаларығыздың үзегезҙең юлдан китеүен теләр инегезме?

Сәғиҙулла. Минең балаларға карата тәрбиәүи ысулдарым бар. Билдәле бер юлды көсләп тағыу яғында түгелмен. Бала төрлө яклап үсешергә тейеш, шуға барыһына белгән тиклем әзләп-әзләп булһа ла өйрәтергә тырышам: инглиз, төрөк телен, мәсәлән. Башкортсанан – руссаға, руссанан татарсаға тәржемә иттерәм. Өүһәләктә эйгәндә лә вақытты бушка үзғармайбыз, төрлө телдә һанап булһа ла торабыз, йә өйрәнгәндәрен кабатлайбыз. Улым Арыслан, мәсәлән, дүрт йәштә уқырға өйрәндә, язып та маташа ине. Хәзәр уның менән йөрөгәндә күберәк математика буйынса һораузар бирәм. Йүнәләш бирергә кәрәк, әлбиттә. Кызым Назгәлгә “һин үскәс Жанна д’Арк кеүек кыйыу кыз булырһың”, улыма “ә һин президент булырһың”, тип максат куям. Бер көндә улым: “Атай, ә нисә йәштән президент булырға мөмкин?” – тип һорай. “38-40 йәштән”, – тип яуаплайым. “Атыу мин утыз һигез йәшкә тиклем повар булам да, азақ президент булырмын, йәме”, – ти. “Ярай, – мин әйтәм, – үзең кара”. Балаларға көн һайын ун биш-егерме минут булһа ла вақыт бүлөргә кәрәк.

“Шоңкар” зар. Нығыраҡ кемгә оқшағанһығыз: атайығызғамы, әсәйегезгәме? Атайығыз усал булды тинегез, уның был сифатын үзегезгә алғанһығызмы?

Сәғиҙулла. Әйе, миндә атайың һызаттары бар, усаллығы ла. Уның карашынан хатта эттәр курка торғайны. Кызыбыз, бәләкәй булғанғамы, үзһүзле бигерәк. Шуға ир һәм атай буларак мәмәй булырға тейеш түгелмен. Катын-кыз шундайыраҡ зат бит инде, йомшаҡ икәнәндә һизәп калһа, елкәңә менергә әзер генә тора (көлә).

Атайым дәү кәүзәле була торғайны, көрәшсә булды. Матур йырланы. Йыр-моңға һәләт унан күскән, күрәһең.

“Шоңкар” зар. Етешһез яктарығыз?

Сәғиҙулла. Кызымын. Әммә мин уны өңөргә тырышам, уның өстөндә эшләйем. Был безҙең токомға хас һызат ул. Токомобоззо ла “бире” тип йөрөттөләр бит.

“Шоңкар” зар. Йола буйынса, “Самауыр” кунағы журнал укыусыларға теләктәрен дә өткөрә.

Сәғиҙулла. Йоклар алдынан “минең иртәге көнөм шул хәтле якшы, уңшылы үтәсәк, кәйефем якшы буласаҡ, мин көндән-көн үземдә якшыраҡ тоям, көндән-көн шәбәйәм” тип бер ун биш мәртәбә кабатлайым. Иртән торғас тағы шундай теләктәр теләйем. Был “күнекмәләрзе” сентябрь айынан башлағайным, шунан һуң бер-бер артлы уңыш килеп кенә торзо. Шуға башкаларға ла әйтер һүзем шул: күберәк ыңғай уйзар менән йәшәгез, сөнки улар негативка карағанда әллә нисә тапкырға көслөрәк, иммунитетка вирустарға каршы торорлоҡ һәләткә эйә. Бер-береңә ихтирамлы мөнәсәбәттә булыу, ғафү итә белеү зарур.

Үзебезҙә горур (эре түгел) тотоп, меҫкенләмәй генә йәшәйек. Без уқырға килгән осорҙа автобуста һөйләшөп китеп барһаң, “эй, перестаньте говорить на своем туземском языке” тип тыя торғайнылар. Ә хәзәр үзеңдә иркен то-топ, үз телеңдә рәхәтләнеп һөйләшөү мөмкин-леге бар. Донъя кимәленә сығырға кәрәк. Куркырға ярамай. Балалар үз телен дә, башкаһын да белһен.

Әңгәмәне кағызға
Ләйсән ШӘРИПОВА төркөнә.

ЙӘЙГЕ СЕЛЛӘ

Повесть

Авторҙан. Әсәрҙә һүрәтләнгән вакиғалар уйлап сығарылған, тимәк авторға йәки тормоштағы башка шәхестәргә, уларҙың биографияһына бер ниндәй ҙә катнашлығы юҡ. «Шоңкар» журналы уҡыусыларына кыҫкартылған варианты тәждим ителә.

ЛЕТУЧКА

Июль. Редакцияла тын алгыһыз эсе. Бүлмөгө селлә кояшы иртә таңдан ух төшө лә, көн уртаһына уны кызған мунса хәленә еткерә. Шуға ла Морат, гезиттең махсус хәбәрсеһе, төшкө аштан һуң берәй ергә сығып олағыу яғын карай.

Бөгөн дүшәмбе, летучка көнө. Йыйылыштың ауыр үтәсегенә шикләнемәй ине. Сәбәбе шунда – нишләптер уның фельетонын шәмбе һанынан алып ташланылар. Баш мөхәррир кушты тип кенә аңлаттылар. Ни өсөн? Ошо һораузы күтәрегрә самалай ине Морат Қондозбаев.

Ийге осорза күпселек коллективтарза летучкаларзы кискетереп торалар. Морат бер заман, әле яңы эшкә урынлашкан мәле ине, шул хакта низер әйтә башлағайны, Рафаил Ғүмәрович ауызын да астырманы.

– Бәлки һеззә, телевидениела, дөйөм летучкалар булмай за торгандыр...

Был һин әлегә беззең кеше түгел, һәр хәлдә бер аяғың менән генә килеп кергәнһең. Ә икенсе аяғың иһә әллә урамда, әллә элекке эш урынында, уныһы миңә кызык түгел. Окшамай икән, ана бара юлың тигенде йомшартып әйтәү ине.

– ...уныһы миңә караңғы. Ләкин был республика гезите. Ответственность огромная (Ниндәйзәр мөһим фекер әйтергә теләһе, Рафаил Ғүмәрович урысца һүззәр кыстыра башлай). Беззең үз тәртибебез, уны һин дә, мин дә уйлап сығармаған.

Башкалар өндәшмәне. Бер Азат кына ғәзәтенсә карашын түбәгә төбәп, мыңғырлап куйзы, әммә тауыш-тын сығарырга кыйманы. Куркты, тыңкыш. Баш мөхәррир урынбасары Эльвира Вәкилева, кыркты узған яңғызақ кыз, тизерәк кысыла һалды.

– Эйе, сит монастырға үз уставың менән инмәйзәр. Дөрөс-дөрөс, Рафаил Ғүмәрович!

Бака ботон кыстырған. Монастырь, имеш. Эйе, һинәң һымак карт кыззәр өсөн монастырь... Хужа тынысланды, шулай за киң күңеллек күрһәтеп, мин әйттем дә бөттөм рәүешендә битараф ултырған Моратка һүз катты:

– Коллега, ә шулай за фекерендә асыклап үт әле. Без һине бик-бик игтибарлап тыңлайбыз.

Рафаил Ғүмәровичтың түбәнһетә төшөп өндәшәүе Мораттың йәненә тейзе. Кайза башкалар? Ә Азат һуң, Азат? Бына әле генә, ун-ун биш минут элек тәмәкә көйрәткәндә, алда торған йыйылышты пыр туззырып ташлағайны. Рәмил Зөфәрович та кушылғайны. Шайтандар. Әле ауыззарына һу уртлағандар. Хәйер аңлашыла – хужа кем дә, Морат кем? Эскелек аркаһын да элекке эшенән кыуылған шикле бәндә...

– Ярай, асыклап үтәм. Минәңсә, көн һайын планеркалар үтеп торһа, шул етә. Бүлек мөдирзәре карар-әмерзәрзе безгә, ябай хезмәткәрзәрзә еткерә һәм вәссәләм. Ә дөйөм летучкаларзың файзаһы юк. Сөнки бер-береңдә тәнхитләү, акыл өйрәтеп маташыу коллективты тарката. Төркөмдәр барлыкка килә. Икенсенән, барыбер ул кәңәштәрзе тотоусы юк. Өсөнсөнән, бер ижади кешенәң икенсәһән тәнхитләп, уның язғанына баһа биреп маташыуы ахмаклык...

– Ахмаклык? – Баш мөхәррирзең былай за кысаланькы кеүек күззәре быялалар аша һикереп сыға яззы. Хатта пеләш түбәнһенә гәжәпләнәү оскондары сәсрәп киткәндәй булды. Мораттан быны көтмәғәйне.

– Эйе, Рафаил Ғүмәрович. Шағир булһынмы ул, языусымы, журналисмы, һәр кем үзенсә «ақылдан ша-

ша». Ул бит ижад кешеһе. Йәғни сак кына «тегеләйерәк», ненормальныйырак. Шулай булғас, бер псих икенсе психка нисек кәңәш бирә алһын?

– Тимәк, без барыбыз за ақылға зәғифтәр? Ярай, аңлашылды. Рәхмәт, коллега, фекерегеҙ бик кызыклы булды.

Шуның менән һүз бөттө. Баш мөхәррир бынан ары Моратка фәкәт «һез» тип өндәшәүгә күсте. Якшыға түгел. Азак, шул истәлекле йыйылыштан һуң, бәғзе бер-рәүзәр килеп теләктәшлек бөлдереп китте китеүгә. һай, укытың да инде картты, тинеләр. Афарин. Дөрөс әйтәһең. Шайтаныма кәрәкме ул летучкалар. Ана, Мәскәү басмаларында дежур тәңкитсе лә, бының һымак дөйөм йыйылыштар за юк. Йәшәйзәр зә баһа, лутсы хезмәт хакын өстәһендәр ине.

Морат ишеккә якынырак урын алды. Блокнотын тоткан Ғөлназ эргәһенә килеп кунды. Тәмле хушбуй есе аңкып китте. Кыз әллә ниндәй сәскәләр, озон керпекле зур-зур күззәр төшөрә башланы.

Зәбирә Хәбириовна дежурный. Ул сараға ныклап әзерләнгән, таң менән матурлык салоһына ла инеп сыккан. Күркә. Юк, бытбылдык. Юк, шулай за күркә. Сәсен ала-солалы итеп буятқан, өскә күтәртеп тарап, лаклап қатырған. Улары ана түбәнһендә тигез майзансык булып һылашып ятқан. Тәтелдеге сығып тезә генә, кәһәрең. Был кысқа тотмаясак, азна дауамында донья күргән һәр мәкәләне укыған. Хәзәр барыһының да йөкмәткеһән бәйнә-бәйнә һөйләп сығасак. Кемгә көсә етә, йылмайып кына «сағып» аласак. Үзе якыларға теймәйәсәк...

Зәбирә апай, селлә кояшы кеүек, кызыша башланы. Тәүзә кулын һелтәмәйенсә генә һөйләй ине. Хәзәр рәхәтләнеп сәбәләнә. «Әммә ләкин» дә, «әммә ләкин». Шул бер мәғәнәһез һүзбәйләнәшен һөйләм һайын кыстыра башланы. Тутыйғош. Кайзандыр әрһез себен пәйзә булды. Булды ла апайыбыззың тәкәтен короторға тотондо. Ауыр бомбардировщик кеүек геүләп осоп үтте, тәнхитсенәң лаклап қатырылған түбәнһенә куньрға маташты. Күрәһең, ялпак «майзансыкты» – аэродром, ә сәс кыстырғысының қояш нурында базлап янған ялтырсаларын ултырыу уттары тип уйлай ине. «Аэродром» қабул итмәгәс, асыулы «бомбардировщик» түңәрәк яһап осорға кереште. Күрәһең, яғыулығын бөтөргәнсә йөрөргә самалай. Үәт, мөртәт. Хәзәр Зәбирә Хәбириовна менән ярышып бызылдарға тотондо. Телмәр тотамы ни! Әммә тегеһенә дөгүәсе кәрәк-мәй булып сыкты, көндәшенә дөфтәре менән һелтәнде. «Үлтер, улым, фашисты!» Шулай тигәнме әле бөйөк шағир эр Нигмәти? Шап! Эх, яза китте... Мә һиңә, кәбәхәт, мә һиңә, тағы ла! Сак-сак йәлпәштерә һукманы, әммә себендәң көнө бөтмәгән икән. Үзенә янаған кот оскос фажиғәнән қасып, баш мөхәррирге қарай осто. Яғаһында курсаулык тапты. Йәшәһән тыныслык! Ура, иптәштәр!

Бына Ғөлназдың тетмәһән тетергә лә сират етте. Ул балалар йортонан очерк язғайны. Ышандырмай, һис тә ышандырмай тине дежурный. Унан, қағизә ятлатқан укытыусы кеүек, фекерен тағы қабатланы. Ышандырмай, коллегалар, һис тә ышандырмай. Ошо урында бер мазәк исенә төштө. Ниндәйзәр йомош менән театрға барып сыкқайны Морат. Иртәнге мәл ине. Артистар премьерға әзерләнә. Егет менән кыз, сәхнә ситендәге фанер қайынға терәлеп, ялкынлы мөхәббәт һүззәрен һөйләй. Режиссер ышанмайым да ышанмайым тип сабауыллап йөрөй. Күззәре аларған, кескәй генә қулдарын йәштәрзең танау алдында болғай, унан йүгереп барып ултырғысына қунақлай. Ирендәре ға-

шиктарзың һүззәрен тауышһың ғына кабатлай. Ышандырмай, ышандырмай. Кульъяулығы менән маңлайын һөртөп ала. Сак кына күзәтеп ултыра ла, бесәйзәй талпынып сәхнәгә һикереп менә. Ышанмайым, ышанмайым!

Был тәнкитсе апай үзен бөйөк Станиславский тип хис итәме икән әллә? Ышандырмай, имеш.

– Балалар күчелен төшөнөү өсөн, йәғни уларзың кайғы-хәсрәтен дә, шатлығын да, изге өмөттәрен дә якшырак аңлау өсөн шул мөхиттә йәшәү кәрәктер ул, хөрмәтле коллегалар. Шулай бит?

«Хөрмәтле коллегалар» өндәшмәне. һәр кем үз уйына сумған.

– Шулай бит?

Талапсан яңгыраған «шулай бит»те күптәр йәнә колак ситенән узгарып ебәрзе. Тик нервлары йомшагырактар ғына терт итеп калды, уйһыз-ниһез баш каккан булды. Зәбирә апай, элекке укытыусы, халыкты уята белә. Бәлки уның «шулай бит»ен телефон уяткысына сигнал итеп яззырыргалыр? Исмаһам, эшкә һуңлаусылар кәмеп калыр ине.

– Ниңә бер-ике йыл приютта йәшәп алырга кәңәш итәм, – тип шыбырланы Морат күршеһенә. Гөлһаз рәсем төшөрөүен куйып дежурныйға төбәлеп каткайны. Күззәрәндә – ризаһызлык. Асқы иренен бүлтәйтеп үсегеп ултыра. Әммә, дәрәсәрәге, «әммә ләкин», дежурный апай әйтмешләй, быныһы ла килешә үзенә. Сибәр, барыбер сибәр, шайтан кыз.

– Нишләп, Морат ағай?

– Балалар күчелен төшөнөү өсөн! Йәғни уларзың кайғы-хәсрәтен, шатлыктарын һәм изге өмөттәрен якшырак аңлау өсөн...

Гөлһаз пырх итеп калды. Бына ирмәк, күпме акса үз янымда каласак. Юғиһә, фатир куртымы өсөн генә лә тотош хезмәт хақым китә бит. Морат кыззың уйын ишетеп торғандай өстәй һалды:

– Унда ашау-йәшәү бушлай, ти, ризалаш та куй...

Гөлһаз йәнә пырхылдап көлөп ебәрзе. Дежур апай дауам итте.

– Зур кызыкһыны менән Морат Кондозбаевтың «Кандала» шөлкемендәге сираттағы фельетонын укыным. Оператив язылған, уһал язылған.

Зәбирә Хәбировһаның тауышында корос сыңлауы. Бындай тауыш менән хәрби еһәйәтселәрзе хөкөм итәләр, убырлы карсыктарзы уһакта яндыралар. Сығыштың калғаны гел «бөтөрөү»зән тора ине.

– Әммә, иптәштәр, был мөкәлә донья күрмәне. Сөнки әзер түгел ине! Оперативлылык – мәғлүмәттәрзе тикшермәй, ярым-ярты хәлдә номерға биреүзе аңлатмай. Юк, аңлатмай, иптәштәр!

Әһә, һимәләр асыклана башланы. Каран-Йылға районынан язылған «Ә күпер кайза?» мөкәләһе тураһында бара ине һүз. Морат гәзәттәгесә хат тикшерергә барғайны. Хикмәт шунда: райүзәктән уһ биш кенә һакрым алыһыкта ятыусы Бишкөрәк ауылы күпере емерек хәлдә, ә етәкселек кыбырларға уйламай за. Халык ярты йыл инде түбәнге яктан паром менән йөрөй, кырк һакрымлап урау юл үтә...

– Зәбирә апай, бына ошо урындан ентәкләберәк һөйләгез әле.

Морат урыһынан тауыш бирзе.

– Нимәһен һөйләйһең инде? һинең язғаның, һисек әйтергә... биғүк дәрәс түгел.

– Бына һисек? Ә ауыл халкының күмәк хаты? Ә фотһүрәттәр? Уларзы бит һауһанан алып булмай.

– Нишләп булмаһын? Хәзер компьютер заманы лаһа...

Телмәрсе артығын ыһкындырғанын аңлап шып туктаны. Нәк ошо мөлдә Аһат кул күтәрзе лә, баш мөхәррирзең баш кағыуын рөһсәт биреү тип кабул итеп, ярһып һөйләй башланы:

– Иптәштәр, беззең бүлек тураһында бик йылы һүззәр әйтелде. Рәһмәт, әлбиттә. Ләкин Кондозбаевтың фельетоны азһаның иң шәп, иң көһүзәк мөкәләһе булды! Дәрәсәрәге, булырға тейеш ине. Был һис шикһез, коллегалар! Мин укыһым уһы. Зәбирә Хәбировһна, гәфү итегез, һез һимә һөйләгәһегеззе үзегез зә аңламайһығыз, шикәлле. Морат һымак эшләргә кәрәк әле...

Яңы фетһә ине был. Уһы яралғыһында ук баһсыу фәрыз. һүзгә Рафаил Гүмәрөвич кыһылды. Өһстәленән һиндәйзәр кағыз күтәрәп күрһәттә. һак кына кире һалды. Тауышы гәзәттәгесә сыһһа ла, һужаның аһыулы икәнән һизергә була ине.

– Бына сигнал! Район башлығы үзе язған! Кире кағыу хаты! Кондозбаев күпер юк тип яза, ә глава менән бишкөрәктәр күпер төзөк ти. Кемгә ыһшанырға? Йә әйтегез?

Ошо урында баш мөхәррир өһстәлгә рүһкаһын ташлап ебәрзе. Хәүефһез урын таптым тип ирәүән ултырған себен тертләһе, осоп китте. Уһың бызылдауында бөтә доньяға аһыу, ризаһызлык ишетелгәһдәй ине. һис кемгә лә ыһшанырлык түгел, юк, түгел. Летучка ошо урында тамаһ булды. Кондозбаевка калырға куһылды.

Рафаил Гүмәрөвич, коллективтағы йәһшертән куһаматы Кыһсалагүз, иллә йәһшенәсә дәрәс йәһшәмәгән икән. Был хахта уға бер туған баһаһы аһытан-аһык ярып һалды. Әйе, ярып һалды ла куйзы, күчеленә яһын алыр, үпкәләр тигән уй баһына ла инеп сыһманы, шикәлле. Бәлки, ингәһдер зә, ләкин әйтте лә һалды инде. Рафаилдың юбилейы ине. Шуһы лайыклы рәүештә үткәрергә тип биһсәһе ярты йыл алдан саба башланы. Фирғәт Исмағилевичка, баһаға, рәһмәт. Оһталығы бар уһың ойоһтороу яғынан, мөһкинселеге лә. Эш шунда – былтыр кыш министр урыһбаһары итеп тәғәйенләһгәйһе. Вазифаһынан фәйҙәланып, аткаһзанған хезмәткәр исеме бирзертте. Телевидениәнән егерме минутлык тапшырыу эһләттә. Кыһсәһы, хәленән килгәнсе ярҙам итте, рәһмәт төһкөрө. Был шул ук вақытта үзенең юғары вазифаһын раслау за булды, шикәлле. Йәнәһе, бына без хәзер кем! Өфөләге байрам табындарынан һуң, аулакка, районға кайттылар. Кәйһнәһенең өйһнә. Баһаһын йөрөтөүсе «мерседес» яһына, ул алдарак килгәйһе, Рафаилдың иһке генә «жигули»һы килеп туктаны. Был гәһсәр бокал яһына йыуылмаған стакан ултыртыуға бәрәбәр ине. Рафаилдың кәйефе тамаһ бозолдо. Шәп булды мөһлөс, юбиляр за, туғантыуһмаса ла арыуык иһсерзе. Такмак әйтөп бейеу китте. Баһаның был йәһәттән маһирлығы юк ине, шуға ла ситтәрәк ара-тирә кул саһып ултырған булды. Рафаилдың кызышып алған биһсәһе еһнәһенә яһынырак шылды, күптән әйтергә теләгән уйҙарын бәйән итә башланы. Тегеһенең кәйефе шәп ине. Шуға ла бик шәфкәтле кыланды:

– Әй, балдызкайым-алтынкайым! Үһтерербез Рафаилдың, үһтерербез! Ул шәп кеше, алтын кеше! Бары тик дәрәс йәһшәмәй...

Уһан йоһкомһорап ултырған баһаһының пеләһенә шярәтип сиртеп алды.

– Әй, тор, граф! һине бөйөк эһтәр көтә!

Тегеһеһе кыһсала күззәрән алан-йолан килтерзе, бер нәмә лә төһөнмәне. Лаякыл иһсерек ине, әммә апасык итеп һүгенергә хәлә етте. Рәһмәт әйтөу юк, уятқан

өсөн ризаһылык белдерген була. Хэстрүш. Көлөштөлөр. Фирғат Исмағилевич һаңғырау кешегә өндөшкәндәй, колагына кысқырҙы:

– Алтын кеше тимен! Тик йәшәй генә белмәйһең, бажакайым!

Был һөйләшеү булды ла бөттө. Рафаил Ғүмәрович һаман да арык кына бер журналдың бүлек мәди́ре булып йөрөүен дауам итте. Иртән тора ла автобуска ашыға. Кәлтәрләп бөткән машинаһына көс төшөрмәй. Өс тукталыш үткәс сыға. Йәйәү атлай. Киске алтыға тиклем ултыра. Унан йәнә автобус, йәнә өй, йәнә гәзәти хәстәрлектәр. Ғүмеркәйе шулай бер фәтүһәһез, һәүетемсә генә үтеп бара. Уның һабакташтары ана кайзарҙа ғына эшләмәй зә, кайзарҙа ғына түрә булып ултырмай...

Бер нәмә лә үзгәрмәне. Бисәһе йәнә ярты йыл көттө лә, ирен министрлыкка ебәрзе. Бар, һора, үтен! Оялмайһың да, нитмәйһең дә! Бараһың һәм вәссәләм! Ул бит вәғәзә итте. Бармаһаң, үзем барам...

Нишләһен Рафаил, барзы. Үтенде, түбәнһенде... Бажаға, күрәһең, шул ғына кәрәк булған да инде. Тиззән, Рафаил Ғүмәровичты икенсе арык журналға баш мөхәррир иттеләр. Бер йыл да эшләмәне, министрлыкка баш белгес вазифаһына тәғәйенләһеләр. Өс йылдан һуң бына ошо гәзиткә һужа итеп куйзылар. Рәхмәт бажаға. Насар кеше, әшәке кеше. Әммә ваҡытында арттан этәрәп ебәрзе. Йәшкә кесерәк булһа ла аҡыл өйрәтергә әүәс:

– Бер мәкәл бар, бажакайым! – Ул гел шулай шапыртып һөйләй ине. – Ишеткәнең барзыр. Кем әйткәнән ототқанмын, ләкин бик тәҗрибәлә, хатта даһи әзәм әйткән. Былай тигән: «Аҡыллы кеше бер ваҡытта ла үзенә ауырлык туызырмай. Сөнки һәр проблеманы алдан күзәллай. һәм мәсьәлә килеп туымаһс борон ук, яралғыһында юкка сығарып куя».

Был боласы Коңдоҙбаевты уйламайынһарак эшкә алды, шикелле. Буйзак кеше, командировкаларға йөрөр тип тә уйлағайны. Шуға маһсус хәбәрсе итеп куйғайны. Юғиһә, редакцияла күпселекте тәшкил иткән бисә-сәсә, кыз-кыркынды алыһ юлға сығарып булмай. Ярай, егет азып китмәһс борон урынына ултыртырға кәрәк. Аҡыллы ғына итеп, үземде кыстырмайынһа ғына. Нисек? Яҡынһа һиземләй ул нисек икәнән. Баш кәрәк бында, баш. Кәтғи қарарға килеп, Қаран-Йылға районы һақимының номерын йыя башланы.

БУЙЗАККА ҺУНАР АСЫЛДЫ

Ун бер тулғас, Морат буфетка төштө. Халык күп кенә. Типография эшселәре, редакция хәзмәткәрзәре, ситтән килеүселәр. Кухня яғынан кыззырылған май, сода, һлор есә бөркөлә. Бында ла эсә, бөтә тәзрәләр зә асык. Тик елдең әсәре лә юк. Куй, бында интегеп торғанһы... Кире сығып китте, үз катында Ғөлһазды тап итте.

– Ой, Морат ағай, безгә инеп сыға алмаһсғыһымы икән...

– Нимә, йомоһс бармы? – тигән булды ағай кеше. Кыз бүлмәлә үзе генә. Күршеһе Азалия БДУ-ға интервью алырға киткән. Бында қояһс төштән һуң ғына төшә, шуға ла әлегә еләсерәк. Еләсерәк һәм күркәмерәк тә. Кыззәр кыззәр инде. Үззәре қорған һатып алып, завһоздан булмай ул, тәзрәне қаплап куйғандар. Өйзәге-сә уңайлы, рәхәт. Компьютерҙән күңелле моң ағыла.

– Морат ағай, бер файлды таба алмайым.

– һақлағайныңһы һуң компьютерҙа? Бәлки юйылғандыр?

– Юктыр, Морат ағай. Бына ошо урында, «әш өстәле»ндә һақлағайным.

Монитор алдына килеп ултырған Мораттың яурыны аша эйелеп, һескә бармағы менән экранға төртөп күрһәттә. Бына ошонда. Ирзәң һулышы қапты, йөрөгә дарһлап китте. Кыззың қарзай ақ күлдәгенән сафлык, тәнәнән баяғы ымһындырғыһс ес аңқыны... һис ыҙаламайынһа ғына файлды табып бирзе. Бының өсөн «кәрзин» ен ақтарып сығыу зә етте. Ошо урында шик туызу, ә бәлки, күршенәң йомоһо һылтау ғына булғандыр?

Һужабикә сәй куйзы, тамак ялғап алдылар. Кыззың йәшәреп кенә үзенә қарап-қарап алыуын һиззә. Рәхәт тә, нисектер уңайһы зә ине уға. Хәйер, бөтөнләй ят кешеләр зә түгел. Яңырақ хатта йәйге қафела күңелле генә һөйләшәп ултырғайнылар. һис һиндәй зә яқынлашыу булманы, кыз үзен нисектер яһалмарак тота күәк тойолдо. Өрмәй зә, ебәрмәй зә. Рәмил Зәфәрович һуқмышырақ сағында әйтә биреп тә куйғайны. Қартлас, һиңә һунар сезоны асылған. Редакцияның бер һылуыкайы фатирыңа қыза, имеш. Қайҙан алынған ул мәғлүмәт? Рәһми булмаған ышаныһлы сығанактарҙан. Шулай гәзәтенсә сурытып, ләкин тураһын әйтте Зәфәрович. Ошо Ғөлһазды күз уңында тотоуы шикһез. Башкаһа һис кем ымһынмай шикелле уға, қарт буйзакка. Морат баяғы хәбәрзә етдигә алманы. Көлдә лә куйзы. Мәғәр һунарһы һибәр булһа, мин риза. Ә фатир өсөн борһолма, уның ипотекаһы түләһеп бөтмәгән.

Ғөлһаз менән яқындан бик қызык танышқайнылар. Иртә яз ине. Морат яңы ғына урынлашып, тәүге азна эшләп йөрөй. Бер көн кискә қарайырақ Азат менән тәмәкә тартып килделәр. Унан мөкәлә язырға ултырғайны ғына, илаһһыраған күрше қыз килеп инде. Исәмен йүнләп белмәй зә ине әле. Озон буйлы, һескә билле қызыккай. Азатты һораны, тик уныһы яуаплы сәркәтип бүлмәһенә инеп батқайны.

– Ну замучил ул мине... Сыкмай зә сыкмай. Тик ултыра! Кисә лә килде, бөгөн дә килде. Тик ултыра! Тик ултыра!

Кыз бер һиндәй бәйләнәһсһез һүззәр теҙә башланы. Морат күршеһенә эйәрәп мәзәнәһәт һәм мәғариф бүлеге хәзмәткәрзәре ултырған кабинетка инде.

Тәзрә янында насар кейенгән йәш ир тора. Әйләнәп қараны. Бик арыған кеше күззәре ине был. Кирәнән тәзрәгә боролдо, кәкрә бармағын тоһсқап күрһәттә:

– Ана, ана! Күрәһегәзәме, қызыл БМВ? Улар мине аңдый! Кисәнән бирле арттан йөрөйзәр. Сөнки улар тегәнән (кәкрә бармак мәғәнәлә рәүештә өһсә күтәрелде), эйә-эйә, тегәнән (ошо урында тауыһын бәсә төштә, серле киәфәткә керзә), команда алғандар!

Морат барыһын да аңланы. Алдарында бер аз ақылға еңеләрәк йомоһһо. Язлы-көзлә осорҙа меһс-кендәрзәң хәлә киһсәнләшә. һәм улар редакциянан редакцияға, һақимиәттән һақимиәткә, милициянан милицияға йөрөй башлай. Был хәл туғандары йайын күрәп дауалауға һалғанһы йәки киһсәнләшәү осоро үтеп киткәнсә дауам итә. Үззәренән һис һиндәй зә зыян юк юк-лыкка, әммә вақытты күп алалар. Ялыу артынан ялыу язалар, инмәгән инһтанциялары, күрмәгән түрәләре қалмай. Үтенәстәре, гәзәттә, бик мөһим була. Мәсәләһ, кемдер Кипрзәғы йортон қайтарып биреүзә үтенә, кемдер күршеһен сит ил разведкаһына дәүләт мәғлүмәттәрен тапшырған сағында тотқан, кемдер үзен Паганини тип иһәпләй. Алдында торған йәш ир, баһыр, эзәрләһеү маһияһынан ыҙалай, күрәһең. Улар гәзәти буларак, бик ақыллы, хатта зыялы рәүештә һөйләшә. Белмәгән нәмәләре, ишетмәгән хәбәрзәре юк.

Был мескен дә бит, ана, астағы милиция янынан бер ниндәй тоткарлыкһыз үтеп киткән. Тимәк, пропуск эшлэткән кемдер аша.

– Миңә иң зур түрәгез кәрәк!

Өстәлдә портфеле ята, шунда ук рәхсәт кағызы күренә. Морат укып өлгөрзө. Фәттәхов. Морат йөзөнә бик кәтғи, рәсми төс сыгарзы.

– Фәттәхов?

– Эйе!

– Һеззәң турала миңә хәбәр иттөләр. Нимә, һаман да дауам итәләрме?

Теге мескен Морат янына йүгереп тигәндәй килеп етте. Күззәрәндә өмөт саткылары базлап китте.

– Эйе, эйе! Дауам итәләр! Тәндә килеп, өй янында һағалап ултыралар! Дауам итәләр!

– Тәк, Фәттәхов! Тыңлайбыз! Беренсенән, өй янындағылар миңә команда буйынса ултыра! һинең хәүефһезлекте тәһмин итә! Икенсенән...

– Юк. һез команда бирегез, Фәттәховты башкаса эзәрлекләмәһендәр тип.

Морат кеңә телефонын алып тәһмәләргә баскыланы, унан каты итеп өндәште:

– Кондозбаев был. Эзәрләүзә туктатырға! Эйе-эйе, Фәттәховты! Карауылды ғына калдырығыз!

Тап ошо сак кызыл иномарка кузғалып китте. Фәттәхов, ул яңынан тәзрә янына барып баскайны, быны ап-асык күрзә. Йөзөндә кәнәғәтләнеү гәләмәттәре сағылды. Шулай ға бик төпсәр кеше булып сыкты ул. Күрәһең, бюрократик ойошмалар буйлап йөрәү эзһез үтмәгәндәр.

– Миңә шул турала кағыз язып бирегез! «Эзәрләүзә туктатырға» тип!

Морат базап калған Гәлназға өндәште. Тегеһе кабул итеү бүлмәһенән фирма бланкыһын алып килде. Тиз генә язып бирзәләр.

– Карауылды калдырыу тураһында ла язығыз инде, ағай!

Уныһын да өстәһеләр. Хәзәр, исмаһам, һәр ят машинанан кота алынмаясак. Морат нимә тип имза һуғырға белмәй сак кына уйлап торзо ла «иң зур түрә» тип язып куйзы. Канцеляриялағы кыз, Гәлназдың якын әхирәте, мисәт һуғып ебәрзә. Мескен йомошсо бик кәнәғәт булып хушлашты. Уны башкаса редакцияла күрәүсе булманы. Был хәлдән һуң Гәлназ күрше ағайға көн һайын йомош табып инә торған булып китте.

Яз азағында Гәлназ бер бүлмәлә ултырған Мәстүрә апай менән фатирына килделәр. Ярзам итешергә. Өс-кө катта йәшәгәндәрзәң канализацияһы сафтан сығып, һуы баскайны. һарғайып торған түбәнә ақлап бирзәләр.

– Кандай матур фатирза яңғыз йәшәп ятаһың, байгош һымак, – тип тел шартлатты Мәстүрә апай. Унан уйынлы-ысынлы итеп:

– Бына бит эргәндә генә һуы һөлөгөләй сибәр кыз йөрәй. Ал да куй шуны, йөрөгән егете лә, торлағы ла юк, – тип Гәлназға ишараланы. Морат һүззә уйынға борзо. Гәлназ үпкәләгән булды, әммә шунан һуң күрше ағайға нисектер икенсе күзлектән карай башланы кеүек...

Өфә урамдарында сәллә һакимлык итә. Аяк астында асфальт бәүелә, ысмалаһы сандализарзың табанына йәбешә. Мораттың төшкә ашка китеп барыуы. Якында ғына бер шәп урынды белә ул. Гел шунда йөрәй. Тәмлә әзәрләйзәр, һактары ла хаттин ашмаған. Иң мөһиме, кеше аз була, һуы кеүек озон сиратка басу кәрәкмәй.

Машинаһын токандырып торманы. Йәйәү китте. Ағастарзың күлөгәһенән атларға тырышты.

Кәйефә шәптән түгел ине. Баш мөхәррир менән иртәнгә һөйләшәүзән һуң күңәлдә ниндәйзәр бушылык хасил булғайны. Шул һөйләшәүзә йәнә хәтерәнән үткәрзә.

– Ниңә халык алдында минән йүләр яһарға маташаһығыз? – тип асыктан-асык һораны Морат хужаның һүз башлағанын кәтмәйенсә.

– Бына һакимиәт башлығының рәсми яуабы. Бар, яңынан тикшер! һүз бит һезгә ышану-ышанмау тураһында бармай. Миңә хат килгән, тимәк, уға яуап бирергә тейешбәз.

– Улайһа, икенсе берәүзә ебәрегез!

– Юк, һез бараһығыз. Был очень ответственный вопрос. Хаттың күсермәһен канцеляриянан алырһығыз.

Морат бер ингәндә отпуск мәсәләһен дә күтәрмәксе булғайны, телефон шылтыраны. Әңгәмә бәткәндә аңлатып Кысалагүз ружкаһын өстәлгә ташлап ебәрзә. Был гәзәттә лә Фирғәт Исмағилевичтан отоп алғайны. Министрлыкта эшләгәндә бажаһы янынан сығышманы. Шапыртыу катыш шәрбәтлә хәбәрән тыңлап ултырырға әүәсләндә. Күп нәмәгә өйрәндә ул. Бажаһы йомошсолар самаһыз ялкыта башлаһа, кулындағы ружкаһын ыргытып ебәрә. Уныһын да аңламаһалар, тәмәкә токандырып тәзрәгә боролоп ултыра. Йомошсо һаман кыбырламаһа, мин киттем, кәңәшмә, тип тып итеп тороп китә ине...

Каран-Йылғанан килгән хатка Морат күз йүгертеп кенә сыкты. Бишкәрәк ауыл һакимиәте башлығы язған. Күпер тәзәләп бәтәп бара, мәкәләне басмай тороғоз тигән. Гөмүмән, быйылғы эсәлә һуы кәмене, кисеүзән сығырға ла була тип өстәгән. Кыскаһы, күперһез зә йәшәп торорға мөһкин...

Юлдарыңа сәскә һибәм тиһең,

Ерзә гәлдәр үскән юлдар бар.

Күктән йондоз алып бирәм тиһең,

Ерзән дә нур йыйыр кулдар бар...

Юлы йәйге бакса аша үтә. Баяғы матур йыр, Мораттың йәшлек йыры, майзан сәхнәһенә куйылған радионан ишетелә.

Кешеләргә бер йылмайыу етә,

Ул йылмайыу булһа йөрәктән...

Эй, рәхәт тә һуң бында! Тыныслык, сафлык утрауы. Йүкә, карағай, зәңгәр шыршылар үсә. Күззәң яуын алырзай сәскәләр балкып ултыра. Хуш естәре танаузы кытыклай. Кинәт Гәлназды исенә төшөрзә. Шул ес, уның хушбуының есә. Уф, шайтан, әллә ысынлап та гашик булырға самалаймы? Юк, булмас. Катыны Аида менән айырылышкандан һуң бисә-сәсә затын әллә кайзан урап үтә, якын ебәергә тырышмай.

– Мырзам, ир кеше өсән кырк менән иллә йәш араһы иң дыуамал, иң һынылышлы осор ул. Нәк ошо мөлдә йәш айғыр кеүек үрәпсенеп, уңлы-һуллы йөрөштөрөп ала. Кемдер уңа, күптәр туңа. Тәбиғәт был, тәбиғәт. Әзәм тормошоноң иң уртаһы. Йәйге сәллә кеүек. Үткән гүмерән ана шул бейеклектән карап сыға ла, нимәһеләр үзгәртәргә тырыша. Ашығып-абаланып егет сағын кайтарырға маташа. Йәшәрәк бисә-сәсә менән сыуала башлай, – тигәйне бер таныш язуысы. Шулайзыр, Морат та ана ниндәйзәр эске һағыш, оло мөхәббәт кәтәү тойгоһо менән йәшәй. һәр иртәлә яңы көндән низер өмөт итеп, талпынып уяна.

Әле баксала кеше юк тиерлек. Мораттың яраткан эскәмйәһенә кызыл сарафан кейгән кыз кунаклаған. Егерме биш йәштәр самаһында. Күгәлийем джинсыла, аяғында еңел туфлизар. Эргәһендә тузанлы юл сумка-

һы ултыра. Куйы кара сәстәре битен каплаган. Кояш нурзары кәүзәһендә сыбарлана. Кызыккай шул килеш серемгә талган кеүек. Күрәһең, алыс юлдан килгәндер, бик йонсоғандыр, бәлки поездан йәки автобустан төшкәндер.

Тышкы бәйләнештәр һәм сауза министрлығы. Семрле тоткалар менән бизәлгән зур ағас ишектәр. Тамбурында аяк кейемен тазартыу машинаһы тора. Ашханала кеше юк дәрәжәһендә. Морат үзе яраткан аш-һыузан винегрет, итле тукмас, карабойзай буткаһы менән кәтлит, ике икмәк, бер сынаж сәй алды. Ғәзәттәгесә. Алтымыш ете һум да егерме тин. Тегендә, үз-зәренәң буфетында бер стакан кефир менән бер кишәк икмәк егерме һигез һумға төшә. Айырма бармы, иптәш Кондозбаев? Айырма бар, хөрмәтле гәзит укыусылар...

Таш диуарза уйылған кескәй тәзрә янына барып ултырды. Бынан урам кырыһы, үтеп-һүтеп йөрөүселәрҙең аяктары ғына күренеп кала. Эргәлә ап-ак күлдәк кейгән биш-алты ир ултыра. Ниндәйҙер абруйлы сит ил кунактарына окшайҙар. Уларға карап, бында нисек килеп элгәүе хәтеренә төштө. Ак йортта йомошо бар ине. Унда, Президент аппаратында, Мираһ Шаһиевич, күптәнгә дуһы эшләй. Редакция машинаһы ошо йорт янына килтереп ташланы ла ары китте. Ак Йорт эргәлә генә. Морат әлегә тамбурыға инеп туфлизарын ялтыратып сығырға теләгәйне. Ни тиһең дә, Президент аппаратына бара бит. Ап-ак костюм-салбар, зәңгәр галстук таққан ир ярайһы ук олпат күренә ине, буғай. Ниндәйҙер бер етди киәфәтле әфәнде, ишектән килеп сықты ла, «исәнмесез» тип сәләм биреп китте. Таныш түгел. Үзен зур түрә тип уйлагандыр инде, күрәһең.

– Төрөкмәнстан?

Был һорау булдымы, үзенсәлекле мәрәжәғәтме, аңламаны. Эстән карһаланып килеп сыққан милиционер икән. Дежур һаксы Мораттың кояшта янған йөзөнә тексәйеп йәнә кабатланы:

– Төрөкмәнстан?

Морат яңырақ кызы, катыны һәм балдызы менән Төркиәгә барып ял итеп кайткайны. Шуға ла аптыраған көндөн:

– Юк, Төркиә, – тип яуапланы. Теге ауызын кыйшайтып йылмайзы. Мораттың беләгенән алды.

– Миңә барыбер, киттек, Төркиә. Кайза йөрөйһөгөз? һеззе бит юғалттылар.

– Кайза барабыз?

– Банкетка.

Морат үзен икенсе берәү менән бутазарын аңлагайны. Әммә ниндәйҙер шайтан которта башланы. Кызык бит, әйзә әйәр артынан. Ошо, әле ултырған зал янындағы икенсе бүлмәгә индерзе. Быныһы ла ашхана, тик ВИП-шәхестәр өсөн, имеш. Карағускыл йөзлә йуантык ирҙәр ап-ак ашъяулыклы естәлдәр артында ултыра. Моратка бер генә һирпелеп карап куйзылар, әммә өндәшеүсе булманы. Пеләш башлы түрә, азақ белеүенсә министр үзе, кунактар хөрмәтенә тост әйтә. Шулай, һис уйламағанда бушлай тәмлә һигмәт ейеп сықты. Ошо хәлдән һуң Морат бында даими йөрөй башланы.

Коридордан ук телефон шылтырағаны ишетелде. һәр аппараттың үз моңо, Мораттың хужаһы кеүек кыркыу һәм өзөп-өзөп өндәшә. Каран-Йылғанан шылтыратыу көтә ине, тик яңылышқан булып сықты. Йүгереп килеп трубкаһы алыуға, Фәриҙәһең ирен сәпелдәтеүе ишетелде. Ул гел шулай, нәзәкәтле генә итеп иренен супылдатып ала, унан мыйылдап кына хәбәрән

башлай. Окшай уға был кылығы, килешеп тора. Актриса, ни тиһең дә.

– Сәләм! Был мин, таныныңмы?

– Сәләм. Юк, таныманым.

– Әй, алкаш несчастливей...

– Шаярам-шаярам, таныным.

– ...танымаһаң, танығанды табырбыз. Инәлгән юк...

Кис килергә сақыра. Аңлашылыуынса, кунып кайтырға. Балаһын ауылға озатқан, үзе генә икән. Яңғыз йокларға күрәк, меһкенкәй. Әй-й, меһкенкәй. Ярай, барырбыз, күңеләнде күрәкбәз. Ашарға әзәрлә, беррәй тауыкмы шунда, манты-фәләһме. Морат катындың тәмлә бешеренәүен белә. Кыш бисәһе менән айырылышқас, бер ай самаһы эһеп йөрөнә. Ирекһеззән иреккә сыққан сей буйзақ башқаса нишләһен инде. Кайза сақыралар, шунда бара. Мәгер «перспективалы» күренһә, йылғыр катындар кулына әһир төшә. Яңынан камыт кейә. Фәриҙәһең мөхәббәт ояһында беззәң герой көтөлгән кунак ине.

Морат үзөнә тикшертергә килтерелгән битте укып кул куйзы, яуаплы сәркәтипкә алып барзы. Унан баш мөхәррир сақыртты, иртәгәгә ниәтләштерелгән сәфәре тураһында белеште. Нисек инде берәү зә яуап бирмәй? Рафаил Гүмәрович кеһә телефонынан шылтыратып Каран-Йылғаның хужаһы менән һөйләште. Төп түрә баһыуҙар буйлап йөрөй, имеш. Көтәбәз, килһен ти. Ярай, хәйерле юл, кайтаһың зә була, Кондозбаев. Водитель иртәгә өйөгөззән алып китер, ғәзәттәгесә.

КИСКЕ МАЖАРА

Каланың яңы биһтәһендә йәшәй Морат. Бынан Ағиҙел күренеп тора, алышта Салауат һәйкәлен абайларға була. Супермаркет янында туктаны, бер кап ризык, күстәнәскә кызыл шарап һәм шоколад алып сықты. Кис Фәриҙә көтә, ашарға әзәрләргә кәрәкмәй. Аз-маз тамак ялғап алһа, шул етә. Фатиры ун икенсе катта, лифт «һә» тигәнсе мендереп еткерзе. Бүлмә еләс, балкон тәзрәһен дә, залдыкын да асып киткәйне. Талғын ел корғандарзы өлкәндәй кабартып, тәзрә уйымдарына һуқкылай. Бер тынала ярты кап кефирзы һемереп куйзы. һыуһыны канғандай булды. Сәйнүк астына ут токандырзы ла дуһ астына баһты. Әй доньяның ләззәте! Әй рәхәт! һалкын һыу көнә буйына йыйылған арыузы, аһу-борһолоуҙарзы йыуып төшөрзә.

Морат бер аз ял ите, унан рәхәтләһенеп кирелде лә зарыдкаға тотондо. Иззәһгә ятып йозроктарында күтәренелде. Бер, ике, өс... егерме биш. Етер әлегә. Азақ гәһәлдәр, унан һуң бер бутлок гер менән «уйнап» алды. Үзен һәр сақ формала тоторға тырыша тырышыуын. Тик анау кышлы-язлы бер осорза «ыһкынып» китте. Китте лә ай самаһы герзәргә кағылманы. Эһкән мөлдә уның кайғыһымы ни?

Сәғәт һигез тулды. Фәриҙә киске ундан һуң ғына көтә. Уға тиклем вақыт мул. Буйзақ кеше һимә эшләһен инде? Парка барып әйләнергә ниәт кылды. Барыбер эшләр эһе, көтөр кешәһе юк.

Бала-саға күгерһендәр кыуып уйнай. Кызын, Айгүзәлен иһенә төшөрөп йөрәгә һулкылдап куйзы. Теге аһнала балаға биш йәш тулды. Телефон аһа ғына котланы, күрһеләренә зур йөнтәс айыузы калдырып китте. Катынының да, кәйһә карһыктың да күргәләре килмәй уны. Фатирзариһа яқын да өбөрмәйзәр. Ул тик Айгүзәләгә генә кәрәк. Ирзәң күззәренә йәш тулды. Унан кул һелтәп куйзы. Үзе гәйепле. Эһкелек.

Машинаһынан сығып, бер аз атлауға колағына кыркыу тауыштар, катын-кыҙ кыһкырыуы салынды. Был

нимә? Күз алдында сәйер күренеш хасил булды. Уның эскәмйәһе янында өс бәндә басып тора. Баяғы, төш мәлендәрәк абайлаған кызыл сарафанлы кызсы ура-тып алғандар. Ирзәрзең береһе, былар ниндәйзер көньяк кешеләре ине, кыздың еңенән электереп тупас тарткылай.

– Эй! Киттек! Әйзә! Эй, кемгә әйтәм!

– Ебәрегеҙ... – Бисара өзгөләнеп кысқырҙы. Сумкаһын бер тыңкышы тотоп тора ине, тартып алырға маташты. Үткенселәр караштарын ситкә бороп уза торҙо.

Мораттың нулышы капты. Ул кысылмайынса қала алмай ине. Тәбиғәте шул. Көсө етәме-юкмы, әммә ботон кыстырырға кәрәк. Мотлак кәрәк. Ха-ха, иртәнсәк Эльвира Вәкилевнанан шулай тип көлөп ултырғайны. Иллә-мәгәр хәлдәр әле күпкә куркынысырақ. Бер хата азым һәм...

Мораттың сәйер ғәзәте бар. Ниндәйзер хәуефле вақиғаға тарыһа нисектер тыныслана. Барыһы ла уның менән түгел, дәрәсәрәге өнөндә түгел, ә төштә барған кеүек тойола башлай. Кайзалыр укынымы, әллә үзе уйлап сығарҙымы, уныңын исләмәй. Ләкин һәр кешелә ғүмер бакый ике булмыш көрәшә. Береһе әйзә, алға тип өндәй, икенсеһе тукта, сабыр ит тип яр һала. Бына хәзер Мораттың «әйзә»һе еңеп, алға кыуаланы...

Теге компанияға ыңғайланы. Кеңәһенән хәбәрсе таныклығын сығарҙы. Уны «Прокуратура РФ» тип язылған кызыл тышыкка индереп куйғайны. Бындай тышыклар һәр киоскыла тиерлек һатыла, һасандыр сдачаға биргәйнеләр. Каты тауыш менән өндәште:

– Киров районы прокуратураһы. Өлкән тәфтишсе Кондозбаев!

ҒӘЗИЛӘ

Ғәзилә сабый сағында өләсәһенән ғәжәйеп әкиәт ишеткәйне. Имеш, бер етем кыздың көмрөһе булған. Уны һис кем дә яратмаған, барыһы ла үсекләйзер икән. Меһкен бала көнө-төнө кайғыра, йәшереп кенә илай икән. Бер заман сихри тауыш ишетә.

– Тән уртаһы еткәс, урманға бар. Шырлыктың иң төпкөлөндә аклан булыр. Ә акланда абағалар үсә. Улар күмәк, әммә берәүһе генә сәскә ата. Был хәл йылына бер тапкыр ғына була. Ифрат та матур, сағыу сәскә икән ул, абаға сәскәһе, әммә шул төндә генә йәшәй зә, таң атыуға нулып корой, имеш. Мәгәр, кем дә кем мөгжизәлә сәскәһе өзөп сәсенә қазап куя һәм теләк әйтә, шуның көмрөһе юкка сыға, ти.

Етем кыз барып тапкан, ти, баяғы акланды. Сәскәһе инде өззөм тигөндә генә, абаға телгә килде ти.

– Өзмә, зинһар, харап итмә мине, – тип ялбара ти, – мин бит йылына бер мәртәбә генә сәскә атам. Йәллә мине!

Етемкәй уйға қалған. Уның, әлбиттә, көмрөһөнән котолорға теләге бик көслә булған. Ләкин меһкен абағаны ла йәлләй икән. Нескә күңелле, гонаһһыз бала булған. Шуға ла үзен еңеп, илай-илай кайтып киткән. Иәнә баяғы серле тауышты ишеткән.

– Һин абаға сәскәһен өзмәһең. Үзеңде еңдең. Шуға ла Тәңре һиңә мөгжизәлә көс бүләк итә. Ни теләйһең, һәммәһе лә тормошка ашасак. Фәкәт тылсымлы һүззәрзә әйтергә кәрәк.

Кыз был хәбәргә ышанырға ла, ышанмаһса ла белмәгән. Һәм теге тылсымлы һүззәрзә һамақлаған.

Абаға, абаға,

Күк қабағы асылһын!

Күк қабағы асылһын да

Кәм(ө)рәм юкка сыкһын!

Һәм шул мәлдә арқаһындағы ороһо юк булды, ти... Етем кыз әзәм ышанмаһсыҡ байлыҡтарға хужа булып, хан улына кейәүгә сығып, матур балалар үстәрәп озон-озақ ғүмер һәрзә, ти. Фани донъялағы һәр бәндә үз теләгенә ирешә ала, ти ул. Тик бының өсөн бик-бик нык теләргә кәрәк. Һәм, әлбиттә, тылсымлы һүззәрзә онотмау, ысын күңелдән кабатлау ғына фарыз. Абаға-абаға...

Ғәзилә ғаиләлә икенсе бала ине. Улардың өйө Изелдең текә ярында, бейек тирәктәр ышығында ултыра. Аталары йәшләй үлеп қалды, әсәләре яңынан кейәүгә сықты ла икенсе ауылға күсте. Әнисә менән Ғәзилә өләсәләрендә үсте. Кыззәрзәң икеһе ике төрлө холок-фигелле ине. Ғәзилә уйсан да, йомоғорак та, ә апаһы иһә шарылдақ, баһқан урынынан ут сығарып тора. Арлы-бирле һигез синыфты тамамлағас, Әнисә Магнитка укырға китте, шукатур-бизәүсә һөнәрен алып төзөлөшкә урынлашты. Кейәүгә сығып айырылды, йәнә кейәүгә сықты, йәнә уңманы. Хәзер бер ул үстәрә. Өфөлә йәшәй, эшкыуарлыкка йәнтәслим тононоп һәүетемсә йәшәп ятқан көнө.

Ә Ғәзилә, ул сибәр кыз булып үсеп еткәйне, бухгалтер һөнәрен үз иттә. Нәк шул мәл улардың районынан Сибайға автобус йөрәй башлағайны. Дала менән тау-зар осрашқан ошо йыйнақ қалала укыны ул. Колхозда эш табылды, үзәк идараның бухгалтерияһына сақырҙылар. Был күрше ауыл Ғәзиләненән өс сақрым арауыкта ғына. Йөрөп эшләргә тура килде. Йәнә бер йылдан Дамир исемле агроном ееткә кейәүгә сықты. Тик озақ йәшәмәһеләр. Үзен һәр сақ кәм тойған ире кул күтәрә башланы. Буйға бәләкәй, сақ кына кылыырақ Дамир, катынын көнләшәп, ақылдан шашыу хәленә барып етә ине. Кайны-кәйнәһе арыу булды, ул яктан һүз юк, әммә бер бөртөк улдарын ипкә килтерә алманылар. Бер мәл бухгалтерияла һигезәнсе мартты билдәләгәйнеләр. Бисәләр бик кыстағас, Ғәзилә лә ярты ғына боқал шарап эсте. Ғәзәттәһенән һуңырақ кайты. Өйзә ғауға башланды. Дамир тәүзә ақыл һата башланы, унан каршыһына килеп кысқырынырға кереште, азақ этеп ебәрзә. Катыны башы менән мейес тимеренә бәрелде. Ауыртыузан түгел, ғәрләһеүзән иланы ул. Түзмәһе, китте. Ни бары биш ай ғына йәшәп қалдылар. Унан колхоз бөттө. Эш булмағас, мәктәпкә хәзмәт һәм рәсемдән укытырға төштө.

– Кызым, һин миңә қарама! Яңғыз һыйырҙы былай за көтөрмән, бар Әнисә апайың янына, – тине бер көнө өләсәһе. Ул үзен ейәнсәрә алдында ғәйепле тоя. Укып бөткәс Сибай институтында һәйбәт урын тапкан ейәнсәрен үзе сақырып қайтарғайны. Бына хәзер, уның арқаһында, ни ире, ни балаһы, ни йүнле эше юк...

Нәк шул сақ, укыу йылы тамамланған осор ине, кунакка апаһы килеп төштө. Хәтәр ине хәзер Әнисә! Һи-мергән, етдиләнгән. Сикәләре қалас қапқандай бүлтәйеп тора. Зәңгәр төстәге иномарка, зиннәтле кейем, муйынында йыуан алтын сылбыр. Қапсык-қапсык күстәһәстәр сығарҙы. Байбисә! Һәр һүз әмер! Ул хәзер текә, төрлө косметика әйбәрзәре менән һатыу итә. Был юлы ла бер сумазан тауар тейәп килгән. Әсәһе йәшәп ятқан ауылға һуғылып уны ла ултыртып алып кайтқан.

– Кысқаһы шул – мәктәбеңә барып иртәгә үк ғари-за язаһың, эштән китәһең! Һәм туп-тура Өфөгә! Миндә йәшәрһең, миндә эшләрһең! Хоҙай насип итһе, бынамын тигән кейәү зә табып бирермен! Ә өләсәйгә мин акса ебәрәп торам!

Өгөтләүгә әсәһе менән өләсәһе лә қушылды. Йәнә ай ярымдан, қартуфты утап-күмеп бөткәс, Ғәзилә юлға сықты.

Һәм бына бөлөгө тарыны. Кара кешеләр камауын-
да тороп калған Ғәзилә эстән генә кабатланы:

– Абаға, абаға, күк кабағы асылһын...

Ярзам һуңламаны. Урта йәштәрзәге какса ир йө-
зөндө хасил булды ул...

– Өлкән тәфтишсе Кондозбаев!

Таныклығын һелтәп бер мизгелгә генә эске яғын күр-
һәтеп алды. Әлбиттә, унда нимә язылыуын укып өлгө-
рөүе мөмкин түгел ине. Тегеләр базап калды.

– Ниңә шаулашабыз, граждандар? Документтарзы
күрһәтәбез!

Катынға йән инде. Зур кара күззәре йылынып кит-
кәндәй булды. Ике куллап коткарыусыһының беләген
маткып алды. Теге бәндәләрзең иң яһилы шулай за
куркактарҙан түгел икән.

– Эй, командир, нимәгә һиңә документ? Мин Рәсәй
гражданы. Үзәк базарза һатыу итәм. Паспорт тотоп
йөрәмәйем!

– Паспорт!

Теге икәүһе документтарын сығарып тотторҙо. Мо-
рат ышандыра алды, күрһәң.

– Абдуллаев. Һинекә? Әһә, Михмонов. Теркәү бар-
мы? Теркәү бар... Ә нишләп тауыш сығараһығыз? Ниш-
ләп граждандарға бәйләнәһегеҙ?

– Юк-юк. Командир, барыһы ла якшы.

Яһил тажик һаман текәлеп карап тора ине. Морат
уға ажғырзы, тамам тәфтишсе ролөнә инеп өлгөрғәйне.

– Кемде кетәбез? Паспорт!

– Ә һеззәң тикшерергә хақығыз юк.

– Бирермен мин һиңә хақығыз юкты! Паспортты
күрһәтәбез, йәки хәзәр һаряд һакырта.

Морат телефон тәймәләренә һаһкылай һашлағай-
ны, туктата һалдылар:

– Юк, начальник, һаряд кәрәкмәс. Бына паспорт.
Күһсәрмәһе...

Теге һаһыл йәуашайзы, усында биһ йөзлөк акса
һасил булды. Иес! Шөрләнә! Рәсәйзә беренсе көн ге-
нә түгел. Белә тәртипте.

– Был нимә? Вазифалы кешегә ришүәт?

Теге катып калды.

– Ә без ришүәт алмайбыз.

Йылтыр күззәрендә куркыу гөләмәте саһылды.

– Әммә граждандарға килтергән руһи зыянды кап-
ларға теләүендә һуплайбыз.

Морат «һә» тигәнсе кармап алып, акһаны кыззың
джинһы кешәһенә тыһып та куйзы.

– Граждандар, киттек миһең арттан. Ғариза язырһы-
ғыз. Һез зә эйәрегез.

Кыззың һумкаһын эләктерзе лә үзе менән өһтәрәп
тигәндәй алып китте. Иң мөһиме, машинаға барып
етергә! Артына әйләнәп тә караһаны. Шуһыһы менән
һик уятты. Яһилы һаһыл кыһкырып ебәрзе.

– Эй, эй! Күрһәт әле таныклығыңды?

– Шәберәк!

Машинаға инеп ултырзылар, двигателде тоһан-
дырзы. Яһил йүгерәп килеп тә етте.

– Эй, күрһәт әле.

– Кара һуң, күрһәтәм!

Таныклығын аһып күрһәтте. Тегенәң күззәре түңә-
рәкләнде.

– Эй! Һин прокурор түгел бит!

– Түгел шул. Мин – Робин Гуд.

Теге бәндә машинаның иһек тоткаһына йөбеште.
Морат көс менән этәрәп тыһка сыкты. Тажик тибеп
ебәрзе, тупһилы еңелсә генә яуырыһына эләкте.

– Үлтерәм!

– Даһай!

Мә, һиңә! Аһтан өһкә бер генә тондорҙо. Ох, шәп
булды! Теге үкәрәп ебәрзе лә, сүкәйеп ултырзы. Дуһта-
ры килеп етте, әммә машина ла кузғалып китте. Артта-
рынан мыһкыллы ауаз ғына яңғырап калды.

– Тыһыс йөкө, кескәйзәр!

МОРАТ

Мораттың мин Робин Гуд тип һатһатып яуаплауы
ғәжәп түгел ине. Бәләкәй саһынан ук батыр һәм изге-
лекле китап героһтары, ғәзәллек өһөн көрәһеүһеләр
менән һатаһты. Дуһ-иһтәрә аз булды, һиньфтары
араһында ла ала карға ине. Һәр һак китап тоһоп, ге-
ләһ һүрәт төһөрәп ултырыр ине. Уйзаны алыһта –
өнөндә лә, төһөндә лә маһаралар тулы уйзырма
доньяларзы гизә ине. Тиззән атаһын, ул зоотехник,
ауыл һужалығы идаралығына эһкә һакырзылар һәм
ғаилә район үзәгенә күһеп килде. Әзәбиәт укытуһы-
һының тәһсирендә гәзиттәргә языһа башһаны, мөкәтәп-
тә һатирик журнал ойоһторҙо. Теле өһе, һүзе тура
ине. Танауы әле лә һак кына ялпаһыраҡ, туғызыһы
һиньфта һыңдыра һуктылар.

Уһан институт. Был тормоһоһоң иң кызыклы, иң са-
ғыу вакиғалары менән тулы осоро булды. Иығылып
ятып укымаһа ла, бөтә фәндәр зә еңел бирелде уға.
Элеккесә гәзит-журналдар менән һезмәттәһлек иттә.
Буһ ваҡыт табып төрлө урындарза эһләп тә йөрөнө.
Аксаһын хатта өйөнә ебәрәп торҙо, калғаны ла арты-
ғы менән етә ине. Стипендияһын да куһканда, айына
йөз егерме һум!

– Һиңәң улың институтын ташлағандыр. Заводка эһ-
кә төһкәндәр!

Сираттағы акса күһсәрмәһен алырға килгән өһәһен
почта һезмәткәре гел шул һүззәр менән каршылай
ине. Сөнки студенттар, ғәзәттә, үззәре акса теләнсе-
ләп хат яза. Ә Морат, киреһенсә, өйөнә ебәрәп ята!

Институттан һуң бер аз укытты. Армияға алһаны-
лар, канун буйыһса ауыл укытуһыларына ташлама
бар ине. Кире Өфөгә килде, төрлө редакция-нәһриәт-
тәрзә эһләнә. Бында ла аз тукмалһаны. Ялғандың бик
йыһ өһкә сығыуына һаһит булды. Тормоһта ғәзәллек
һәр һак йөзрөк төһнәп йөрөргә тейеш тигән фекере
уһың һайын нығына барзы. Юк, үз инаныуҙарынан
баш тартһаны ул. Тик быһнан кемгә ни файҙа? Үзе ка-
һандыр изгелек эһләгән кешеләре лә бәгзе ваҡыт аяу-
һызлыҡ менән яуап бирә торҙо.

Өйләнде. Был хәл һисектер йүләрзәрсә, көтмәгәндә
килеп сыкты. Аида, ул үзе эһләгән нәһриәттә сәркәтип
булып йөрөй ине, бер көн хәбәр һалды.

– Ниһләйбәз? Мин ауырлы!

Һукһан килеш барып йөрөгәйне шул эргәһенә. Эһ-
те бозған булып сыкты. Ярай, өйләнергә тура килер.
Азақ карарбыз.

Мораттың ата-өһәһе был яңылыҡты кыуанып каршы
алды. Аиданы алып кайтып күрһәтте. Озон буйлы, йө-
һел күзлө кыз уларға окһаны. Окһамаһа ла ни хәл
кылһындар. Кәләһтең атаһы юк. Ләкин, уһың карауы,
өһәһе, Фәүзиә Манһуровна, оло дәрәжәле педагог
икән. Ярай, һуһ, хәйерле булһын. Утыззы үткәс, кар-
тайғас, улдары өйләнә бит. Куһтыһы ла, апайзаны ла
үз аллы донья кетә. Күптән уһың сират. Тиззән кыззы
һоратырға тип йөһәннәм төбөндә ятқан Урал аръяғы-
нан өс машина менән килеп тә төһтөләр. Туйзы йола
һарттарына яраһлы үткәрәү тураһында һүз сыкты.

– Ниһдәй гәрәф ул һеззә? – Аиданың өһәһе һәм
һеңләһе саф башкорт туйыһың аһылын аңлап та етмә-
һе, һикелле. Күптән калала йөһәйзәр бит. Тамырзаны

ла, нәселдәре лә буталып бөткән. Ни башкорт, ни татар, ни урыс түгелдәр.

– Ул ниндәй «бит асыу» йолаһы ул?

– Килен булып төшкәндә беззең якта килен һөйөү, бит асыу йолаһы бар... – тип башлағайны Мораттың әсәһе, әммә бер аз дорфарак козағый тейешле кеше, «оло педагог» бүлдерә һалды:

– Бит асыу түгел, арттарын асып йөрөй хәзерге йәштәр!

Бының менән ул һеззең йола искергән тип кенә әйтәргә теләгәйне. Әммә йөклә кызының йөзөнә төкөрөү һымак килеп сықты. Аида кып-кызыл булды. Буласак балдызы, кейәүзән айырылып кайткан шаталак, пырх итте. Классно, арт асыу йолаһы... Козалар өндәшмәне. Үпкәләнеләр. Аиданың ағаһы уңайһыз хәлдә шярыуға һабыштырып қараны, ләкин әйткән һүз – атқан ук. Шулай итеп, аралар тәүге көндән үк һыуынды.

Туй үттә. Мораттың атаһы табында әйткән һүзән топтоп, ипотекаға фатир алып бирзе.

Тиззән Айгүзәл туузы. Был исемгә Аида менән кәйнәһе қаршы булды, ләкин Морат йәһәт кенә ЗАГС-ка барып шул исемдә яззырзы ла кайтты. Тегеләр яңғырауыкы Фрида тигәнгә сат йәбешкәйне. Кейәүгә үпкәләп, Фәүзиә Мансуровна байтак турһайып йөрөнә.

Башта татыу ғына йәшәнеләр. Унан қашығаяк шалтырай башланы. Кәйнәһе қысыла ине араларына.

– Тапқанһың сығыр кеше! Йөрөй шунда нәшриәт тирәһендә бисә һымак. Ни ит түгел, ни балык түгел.

Тиззән Мораттың атаһы көтмәгәндә гүр әйәһе булды. Аида менән икәүләп кенә ерләүгә барып уранылар. Ауыл яғынан ярзам бөттә. Бөтә донъяны нәк атаһы тотоп торған икән. һуңғы йылдарза ул райүзәктә зур ғына етәксә булып эшләгәйне. Ярай, Өфә эргәһенән Моратка ер участкаһы ла алып биреп өлгөрзә. Қоза булмағас, йәғни ауыл яғынан йәштәргә ярзам бөткәс, кәйнәһенәң былай за шәп булмаған мөнәсәбәтә һалқын һуғыш халәтен туузырзы. Туғандар бөтөнләй аралашмай башланы. Йәштәрзең ызғышы хәзәр һәр сүптән токанып китә ине.

– Қызым, күсеп қайт әйзә өйгә, – әсәһе Аиданы телефон аша егөтләне. – Баланды баксаға урынлаштырғансы үзем қарармын.

– Юк инде, қайтып йөрәмәһен! – Трубкала һеңлеһе Элиданың тауышы ишетелә бирзе. Ул кейәүзән айырылып қайтып, ике бүлмәнәң берәһен биләгәйне. Былай за қысынқы фатирза йәнә бер ғәиләнәң өстәләүе ни суртыма қәрәк? Өстәүенә йәш сабый менән. Аида ризалык биреп өлгөрмәнә, әсәһе әңгәмәнә икенсегә борзо. Борзо ла башкаса был хакта һүз сығарманы. Элиданан қурка ине ул.

Бер мәл кәйнәһе ейәнсәрен алып қайтып китте. Тиззән кире килтерзе, һәм Морат үзе өсән байтак қызыклы мәғлүмәттәр ишетте:

– Атай! Зурайғас мин елғыуар булам! һинәң һымак!

– Ниндәй елғыуар ул тағы? Уны кем әйтә?

– Бабушка әйтә, бабушка! Атайың елғыуар, уға окшап елғыуар булма, қызым, ти. Ә мин барыбер булам!

Аптыраманы Морат. Кәйнәһе баштан ук яратманы уны. Гүмере буйына интернатта тәрбиәсә булып эшләгәс, әбейзең тормошка ла, шул тормош тигән мөхиттә көн итеүсә йән әйәләренә лә күптән һөйәкләнәп қатқан қарашы бар ине.

– Кемдәң кем икәнән мин бер қараузан белеп торам!

Әбей үзәнәң йәмғиәт өсән алыштырғыһыз шәхес икәнән яқшы белә. Эргәһендәгеләргә ақыллы кәңәшен әйтмәйсә, уларзы дәрәс юлға бақтырмайынса үтеп

китә алмай. Бер нисә йыл элгәре, көсләп тигәндәй, һақлы ялға ебәргәйнеләр. Әммә карт педагогтың «дары һауыты»нда запастары бөтмәгән булып сықты. Ју қырынан тылға қайтып килеүсә һалдат гәзәттә артык йөгәнән бушана. Шуның кеүек Фәүзиә Мансуровнаға ла ук-яһаузарын атып бөтөрәргә қәрәк ине, күрәһең. Элек интернат балаларына сарыф қылған көс-ғәйрәтен хәзәр күршеләренә, подьезға әйәләшкән бесәй-зәргә төшәрә ине. Әммә педагогик золомдоң иң ауыры кейәүе менән ейәнсәре иңәнә тура килде. Сөнки улар күрше-күлән кеүек фатирында билкәнәп йәки бесәй-сәсәй кеүек һыртын қуйып ултыра алмай ине. Аида ла әсәһенәң йогонтоһонда, торған һайын нығырақ мыжыны. Акса етмәй, эштән һуңлап қайта. Ана, таныштар машина алған. Ә без һаман йәйәү йөрәйбәз. Өйләнгәндең өсәнсә йылына улар за тимер атлы булды. Кәйнәһенә һәм ғәиләнәң йылы яқка юллама алды. Тик Фәүзиә Мансуровна (ул үзән элеккесә рәсми атағанды хуп күрә) бара алманы, қан бақымы күтәрелгәйне. Морат ғәиләһе һәм балдызы менән осто Төркиәгә. Ер участкаһына бура килтереп ултыртты, яйлап өйөн һала башланы. Үзән йүнсәл итеп күрһәтергә тырышты. Ләкин был көндән-көн хөртәйә барыусы хәлдә үзгәртә алманы, ғәиләнәң язмышы тотошлай кәйнә кулына күскәйне.

– һин әсәйзе қарап иткәнһең!

– Быны ла бабушка әйттеме?

– Әйе, бабушка! Фәүзиманна әйтте!

Бала һикергеләп кәнәфизе урап сықты.

– Атай, ә нимә була ул «қарап»?

Морат бузарынды, ләкин өндәшмәнә. Сабый аш бүлмәһендә тырнак буяп ултырған Аидаға йүгереп барзы.

– Әсәй, ә нимә була ул «қарап»?

– Белмәймәсә.

– Ә елғыуар?

– Кемдән өйрәндең ул һүззәрзе?

– Бабушка атайзы «елғыуар» ти. һинә қарап итте, ти.

Аида телефонға тотондо:

– Мам, нишләп баланы котортаһың? Етер, қысылма беззең тормошка!

Трубканы атып бәрзе. Йәштәр берауық тынсып йәшәп алды. Унан кәйнә йәнә килеп йөрөй башланы. Аиданың уларза қуна қалыуы йышайзы, үзе менән қызын да алып китә ине.

Морат телерадиокомпанияға эшкә күстә. Унда фельетондар шәлкемен алып бара башланы. Программа һақимиәт вәкилдәрен дә, хаттин ашқан эшкыуарзарзы ла, тасма телле сәйәсмәндәрзе ла алуһыз қайызлай ине. Морат Кондозбаевтың республикала даны артты. Дошмандары иһә ТТ, йәғни «тискәре талпан» тигән қушамат йәбештерзе. Дәрәс, Морат үзе быны фәкәт хуплау-мақтау билдәһе тип қабул итә ине.

– Хәйерле қис, хөрмәтле дуһтар!

Һез Морат Кондозбаев әзерләгән «Талпан» тапшырыуын тыңлайһығыз!

Ошондай һүзәр менән башланып китә ине һәр радиофельетон. Башланып китә лә тәүге минуттан ук «қорбанының» елкәһенән эләктереп ала. Ала ла тегеһең тетмәһен тетә генә! Документтар, язмалар, шаһиттар. Бик төплә һәм әсә ине был сығыштар.

Дан кешенә боза. һатылмас һәм гәзел Кондозбаевтың дуһтары күбәйзе, егет яйлап әскәгә әүәсләнә башланы. Тәүзә унда-бында, оһрақлы рәүештә генә булһа, хәзәр һәр йома қисә, бәғзе вақыт йә көндәре лә күңел асыу китте. Қызмаса дуһтарының бәғзеләре бала сақта уқылған китаптарзың ақыллы һәм қыйыу геройзарын хәтерләтә ине. Уларға зур ышаныс бағламаһа ла,

бәхәсләшәп ултырыу, үзәнә теләктәштәр табыу күңеләнә аз ғына булһа ла йылы бирә. Өйөнә кайткыһы килмәй ине.

Тиззән Морат радионан да китте. Бер-ике тапкыр эшкә һуңлап килде, тапшырыуын өззә. Директор ғариза язырға кушты, ул карышманы. Бында тәртип бик көслә куйылғайны.

Былыр декабрь айынан башлап бер танышы менән «Ғәзеллек» тигән азналык басма сығарырға тотондо. Аксаны танышының дуһы – Мәскәүзә ултырған депутат бирзә. Күрәһең, уға Морат Кондозбаевтың исеме генә кәрәк булғандыр. Йөз мең данала сығыуһы гәзит күләмен икеләтә арттырҙы. Редакция яңы майзандарҙы куртымға алды, хезмәткәрҙәр һаны ла күбәйзе. Мораттың, ул баш мөхәррир вазиһаһын да башкара ине, хезмәт һағы кырк быш мең һумға етте. Йортоноң кыйығын яптырҙы, яңы машинаға күсеп ултырҙы. Аида ла, кәйнәһе лә бер аз тынысланғандай булды. Тик был бәхәт оҙаҡка һузылманы. Иртә язза гәзиттән дә кыузылар. Сәбәбе – Морат депутат хужаһының сәйәси мәрәжәғәтенә кул куйыуҙан баш тартты. Сөнки был уның тормошка караштарына тап килмәй ине. Морат китте... Эш юк, акса юк. Бурыстар кыуығы йәнә кабра башланы. Бындай вақытта ғайләлә яңъял тырнак оһондай ғына сәбәптән дә токаныусан. Бер кис өйзә сираттағы бола купты. Йөштәрзәң кашығаяк шалтыратыуы бәлки гәзәттәгесә үсегешәү менән генә тамамланыр ине. Ләкин бәхәскә әлегә лә баяғы кәйнәһе кушылды:

– Сәйәси карашыңды бер ереңә тығып торһаң ни була? Шуһысама аксалы ерзә тағы ла кайзан табырға уйлайһың?

Морат телевизорҙың тауышын өһтәнә, гәзәттәгесә өндәшмәй калырға ниәтләғәйне. Тик үз-үзән кыззыра торғас, әбей эште боҙзо – пульты йолка тартып алды ла телевизорҙы һүндәрәп куйҙы. Ниңәләр нәк ошо тупас хәрәкәт Моратты сығырынан сығарҙы. Уның фатирына киләп, хужаны һанға һуҡмаһка уйлай, убырлы карсык? Кызмаса ине, тәүгә тапкыр һүзгә килеште. Әбейзәң үзә, кызы һәм башка туғандары тураһында нимә уйлағанын ярҙы ла һалды. Кәйнәһенәң йөзө бер ағарҙы, бер күгәрзе. Әммә, утты-һыуҙы үткән тәжрибәлә педагог буларак, юғалып калманы, һөкөмдә тиз өтмәленә:

– Ах, һин, елғыуар! Битһез! Бөттө, айырылышабыҙ!

– Айырылышабыҙ? Ниңә өйләнгәнменме ни?

– Киттек, был алкашты күргем дә килмәй...

Кызы менән өйәнсәрән елтерәтеп алып сығып китте. Тиззән кайнағаһы менән уның катыны киләп Аиданың булған мөлкәтән тейәп алып кайтты. Рәһми рәүештә айырылыштылар. Миловка һасабаһында төзөлөп бөтөп барған йортто Морат элекке катыны менән кызына калдырҙы. Йәнә бер айзан президент аппаратында эшләгән дуһы Мирас Шаһиевичтың ярҙамында «Республика» гәзитенә эшкә төштә.

Бер квартал үткәс, һаман да дерелдәп килеүсә катынхай телгә килде:

– Зинһар, туктатығыҙ әле машинаны. Мин төшәм...

Тауышы бик йомһаҡ ине уның, һисектер төптән, күкрәктән гөрөлдәп сыға. Бик һирәк осрай торған, тәү ишетәүзән үк хәтергә уйылып калырҙай бәрхәт тауыш. Радиола эшләп киткәс, Морат быны һөнәри кимәлдә «тотоп» алды. Юлдашы куйы сәстәрән һыйпағыланы, бәләкәй кәзгөһөн сығарып күз аһтарын һөрттә. Ирәндәрән өңәлсә буяп алды. Катын-кыз һәр һаҡ катын-кыз инде. Тауис коһ кеүек каурый-һанаттарҙы һылап-һыйпап һәр һаҡ сағыу тоторға кәрәк.

Һулдағы биш катлы өйгә ымланы.

– Апайым ошо йортта йөшәй.

– Беләһегезме, мин һеззә көндөз үк абайлап калғайным. Паркта ултыра инегез.

– Эйе, мин Тирәкле районынан килдем, иртәнге поезд менән. Килһәм, апайым өйзә юк. Көнә буйы кайтканын көтөп ултырҙым. Барып карап киләм дә кире өйләнәм, барып карап киләм дә кире өйләнәм. Шулай тик йөрөнәм.

– Ә телефоны?

– Телефоны яуап бирмәй шул. Минәң килерзә белә ине, әллә нишләп алмай. Кызык кына инде ул, Әһнисә апайым. Кил дә кил, мин һиңә эш таптым тигәс килгәйнем дә.

– Ә кем булып эшләй апайығыҙ?

– Косметика һата. Орифлэйм тейме... Шунан кискә карай шылтырата, ғәфү ит, мин һамарҙа, семинарҙа, ти. Шулай киләп сықты инде, һапыл ғына кубып сыктым да киттем, был бит бизнес, ти. Аһкысты күршә бабайға калдырҙым, ти.

– Ә бабайҙы күрзегезме һуң?

– Күрзәм, – тип көрһөндө юлдашы. һөрмәлә зур күззәрә йөһһерәп китте. Бәлки, шулай тойола ғыналыр. – Ул лаякыл иһерек, иһекте аһты ла шап иттерәп кире япты. һөйләшмәнә лә хатта...

Йәнә тынып калды, унан уһы менән ауызын каплап, сыңғырлата көлөп өбәрзә. Морат гәжәһһенәп караны. Яңы ғына илашыр хәлгә өткәйне, бынағаһыш. Әллә өтешмәйме икән быға?

– Уй-й... Ғәфү итегез. Тыныһ йоко, ой, тыныһ йоко... кескәйзәр...

– Ә-ә! Эйе шул! Тыныһ йоко, кескәйзәр! Аһа-һа-һа...

Хәзәр инде икәүләп хихылдаштылар. Уһы менән иренән каплап көлөүенәң үз ғилләһе бар. һул яклап ситтән төшә төһкән, имеш. Шуға уңайһыҙлана, йүләркәй. Иһемән һорашты. Ғәзилә. Матур иһем.

Тағы ла яқынайып киткәндәй булдылар. Морат үзә лә һизмәһтән һорай калды:

– Ә һеззәң ирегеҙ бармы?

һораны ла төртләп куйҙы, әллә эйе тигән яуап иһетәүзән күркты. Әллә һорауҙың үтә һапыл, үтә дорфа яңғырауынан.

– Юк, ирем юк...

Ғәзилә лә кызарыңды. Сөнки бик ашығып яуапланы, һикеллә. Шуға ла өһтәй һалды:

– Мин кейәүзә булдым ул. Тик айырылдык шул.

– Минәң һымак икән...

Байтаҡ өндәшмәй торғас Морат телгә килде:

– Әйзәгез, бергәләп барып киләйек бабайға.

– Әйзәгез.

Ғәзилә йәнә Мораттың беләгенә кағылды.

– Әгәр һез киләп сыкмаһағыҙ, белмәйем, ни эшләр инем. Рәхмәт һезгә, Робин Гуд.

Маһинанан сыккаһ, Моратка юлдашың өнтәкләбәрәк карарға форһат тейзе. Күзгә бәрәп торорҙай һибәр булмаһа ла, гәжәп һөйкөмлө ине Ғәзилә. Уртаһа буйлы, һара бөзрөләрә күрәреп яруыңдарына төшә, түңәрәк кенә һәфис йөзлө. Джинһылары ла иһрат килешә үзәнә, тығыз яңбаштарың һығып тора, көззәһен тағы ла һомғолораҡ күрһөтә. Мораттың йөрәгә тулап-тулап алды. Подъезға яқынайылар. Бер көтөү әбей быларҙы күрәп:

– Юк-юк, Әһнисә юк, кайтманы әле! – тип һөрәнләне. Танып бөткәндәр инде.

– Ә уның күршәһе, һул яктан? – Ғәзилә өмөтләһенәп һорай калды. Әбейзәр йәнә кемуҙарҙан яуапланы:

– Фәдис бабайҙы әйтәңме, кызым? Юк ул өйзә.

- Кызы килеп дачага алып китте, мунса төшөргө.
- Эй, ул эскесеге ни, ике донья бер мөрийә инде ул.
- Апайым бит аскысты уга калдырзым тигәйне...
- Уныһы безгә караңгы.

Кирегә ыңғайланылар. Ғәзилә кеҫә телефонын алып апаһына шылтыратты. Тик тоташыу ауазынан һуң, «самсунг» кыска ғына зыңлап алды ла һүнде. Батарейкалары ултырғайны. Нишләргә? Ғәзилә тәғәйен карарға килде:

– Мине, зинһар, тимер юл вокзалына илтеп куйһагыз икән? Тизҙән безҙең поезд була. Хәзер генә сыкһаҡ, өлгөрөбөз.

Тамам өйрөнөп алғайны үзенә был илгәзәк катын-кай. Морат та уны баштан ук үз итте. Касандыр якшы белгән, әммә күптән осрашмаған, шуға ла сак кына онотоп өлгөргән якин кешеһе кеүек кабул итә ине ул Ғәзиләне. Сәйер зә, нисектер рәхәт тә ине уға. Бына ни өсөн яңы танышы менән айырылышыу, ә бәлки улар кабат бер ваҡыт та осрашмаҫтар, уғата ауыр тойолдо.

Карл Маркс урамында һәләкәт, автобус менән еңел машина төкөшкән. Уларға йәнә ике автомобиль бәрелгән. Кыскаһы, Өфө урамдарында ғәзәти хәлгә әүерелә башлаған яңы күренеш – «тығын». Уны йырып сыккансы, ярты сәғәт ваҡыт үтте. һөҙөмтәлә, поезд, Мораттың эске тантанаһына күрә, Ғәзиләһез генә китеп барҙы. Йес!

Ғәзилә ял итеү бүлмәһенән урын алырға маташып қараны. Тик йәй уртаһында ниндәй генә буш урын булһын инде? Икенсе каттағы көтөү залына инеп ултырырға уйлағайны, әммә кемдең поезға билеты бар, шуларҙы ғына үткәрәләр икән. Кунакханағамы? Бер тән кунуып сығыуға ғына барлык аксаһын сарыф итәсәк.

– Әйҙәгез миңә...

Ғәзилә, әлбиттә, был тәкдимдә көтә ине. Мораттың баштан ук үзенә сақырып ныкыша башламауы уға окшаны. Әммә баяраҡ ирем юк тип қапыл әйтә һалыуы арқаһында һаман уңайһыҙлык кисерә ине. Морат ни уйлар, үзен еңел һолокло кыз тип кабул итмәһме?

– Мин яңғыз йөшәйем. Ә иртәгә күз күрер. Бәлки, апайығыз кайтып төшөр.

Ғәзилә өндәшмәне. Әммә юк тип тә әйтмәне. Бер туганы, бер танышы булмаған зур калала урамда тороп калыу кыҙҙың ниәттәренә инмәй ине. Машина яңы бистәгә елдерҙе.

Ғәзиләне фатирына индереп телевизор тоқандырҙы ла, кунакка күнәһез булмаһын йәнәһе, тиз генә мағазинға сапты. Кунак! Уның өйөндә кунак! һәм кунақтың да ниндәйе бит әле! Кызыл шарап менән шоколад бар барлыкка. Фәриҙәгә тип алғайны. Әммә ул ғына аз булып. Йәнә, тотә килеп шарап эсереп ултырмаһың бит инде кыз кешегә. Инсафлы кыз кешегә тип өҫтәйек. Ул бит Фәриҙә түгел.

Супермаркетта рәхәт, кондиционерҙар еләс кенә өрөп тора. Халыҡ күп түгел. Морат «Нарада» тортын, һөт, бер киҫәк сыр, өс йөз грамм колбаса, ак икмәк алды. Өс йөз егерме һум. Акса бөттө тиһәң дә була. Рәмил Зөфәровичтың муйынынан алмайынса булмаҫ. Морат һатып алған әйберҙәрен залдағы өҫтәлгә куйы ла шылтыратып ебәрҙе:

– Сәләм, Рәмил Зөфәрович!

– Сәләм!

– За вами страшный должок, не забыли? – тип урыҫсалап өндәште Морат, ниндәйҙер йәнһүрәттәге куркыныс тауыш менән.

– Забыл. Ниндәй долг ул тағы? – Тегеһе белмәмешкә һалышты.

– Страшный долг. Дүрт йөз тәңкә.

– Бәрәс... Шулай укмы?

– Шулай ук.

– Ярай, катын бөгөн генә акса алғайны. Бирермен.

– Иртәгә фатирға индереп сык әле, кискә карайыраҡ. Мин командировканын кайтыуғараҡ. Ошо мөлгә.

– Ярай, килештек.

– ...юғиһә, миһең бала-саға аслыктан бүртөнә башланы.

– Ха-ха. Аңланым, барыһы ла күкәй булып!

– Хуш.

Ғәзилә яңы танышының өйөнә күз ташланы. Ир кеше ир кеше инде. Тәү карашка барыһы ла үз урынында кеүек, әммә күптән катын-кыз кулы теймәгәнә һиззәлеп тора. һай, йүнһез. Гөлдәре һулып бара, гер ултырғыста тора, аш бүлмәһендә пластик стакан, шундай ук сәнскестәр күренә. Кот юк. Ә былай, бик тә ипле, үтә лә уңайлы фатир. Телевизорҙа сабыйҙар өсөн тапшырыуҙар башланғайны. «Тыныс йоко, кескәйҙәр!» тип атала. Мәзәк, әллә Морат ысынлап шул йәнһүрәттәргә караймы икән? Хәйер, уның ни мәзәге бар, ул үзе лә ярата элекке мультиктарҙы. Изәндәге телефон шылтырғаны. Кемдер бик ныкышып таптырҙы хужаны.

Морат кош канаттарында осоп подьезға килеп инде. Унда Ғәзилә көтә! Фатир ишеген асып керевүгә телефоны һайрай башланы. Фәриҙә, кәһәрәң. Ғәзәтенсә ирендәрен супылдатып алды. Уйынсыклап өндәште.

– Алло-у!

– Эйе...

– Эй, һин, алкаш несчастный, мин бит көтәм, кайҙаһың?

Кайҙа – кайын башында. Мораттың шәп кәйефе һүрелә төштө. Тауышын баһып яуапланы:

– Карәле, әйҙә икенсе юлы...

– Нимә-ә? Нисек икенсе юлы?

– Аҙаҡ аңлатырмын. Мин, ней...

– Тауык бешкән, өҫтәл ябылған!

– Юк, карәле. Миңә кунактар килеп төштө, – үзе тиз генә Ғәзилә яғына карап алды. Катынкай телевизор алдында кәнәфизә ултыра ине. – Иртәгә, иртәгә аңлатырмын. Әле миһе сақыралар, гәфү ит!

Кеҫә телефонын һүндәрәп куйҙы. Эскә үтте:

– Мин кайттым, ашарға алып кайттым!

– Ә мин сәй куйҙым.

Ғәзилә теге яктан тауыш бирҙе. Аш бүлмәһенә үтте. Сәй кайнаған, хәзер-хәзер. Тиз генә тортты телгеләнә, сыр, колбаса, икмәкте лә йока киҫәктәргә бүлеп тәрилкәләргә һалды. Шарапты асырғамы икән? Килешмәс. Шоколадты мөмкин.

Икәүләп сәй эстеләр. Морат йәнә һорап алды:

– Ә һезҙең иптәшегез, ул әле ауылдамы?

– Ауылда түгел. Ул вахта менән Сургут яғына йөрөп эшләй. Без күптән айырылыштык.

– Ә ниңә?

– Эсә башланы. Нык көнләште.

– Миһең һымак икән.

Ғәзиләһең күзҙәре зурайып китте.

– Нисек?

– Мин дә эстем бит. Унан бисәм ташлап китте.

– Кайҙа китте, ата-әсәләренәме?

– Башта әсәһенә, унан бер бай эшкыуарға. Ул хәзер якшы йөшәй.

Морат элекке катынын фырт ир менән яңыраҡ ресторанда күреүен һөйләргә булды ла туктап калды. Кәрәкмәс, моғайын. Нисектер ақланған һымак килеп сыға.

Бығаса булған ихласлык ниңәләр уңайһыҙлану менән алышынды. Ғәзилә қапыл шомокайға әйләнде.

Өй телефоны шылтыраны. Морат телер-теләмәс кенә барып трубканы алды, кәһәрәң, тағы ла Фәризе. Юк, килә алмайым. Иртәгә йәки иртәнән һуң...

Ғәзилә игтибар итмәгән булды. Ләкин бындай шыпыртын һөйләшеу фәкәт катын-кыз менән булганын аңлап тора, әлбиттә. Моратка йәнә кыйын булып китте.

Ғәзәттә, Морат һуң йокларға ята. Ул-был эштәрән тамамлагас, китап укый йәки интернет караштыра. Кунағына залда диванға урын һалып бирзе лә үзе телевизор токандырзы. Шулар арала Ғәзилә йыуынып сыкты. Уның еүеш сәс шәлкәмдәре нәфис муйынына, битенә йәбешкән. Ямғырзан һуң таралған тәбиғи сафлык аңкый кеүек үзенән. һөймәлекле, бигерәк һөймәлекле ине Ғәзилә. Әллә, ысынлап та, ғашик булдымы? Кит, булмас. Хәйер, кем белә...

– Тыныс йоко! – Морат катынға телевизор пультаһын бирзе.

– Тыныс йоко!

Балконда оло каланың һүрелә барған шау-шыуы ишетелә. Кызарып ай калка башлаган. Койкала ятып йоклап китте. Төн уртаһында капыл телефон шылтыраны. Кемдер яңылыш эләктеме, әллә тағы ла Фәриземе? Уның төн уртаһында озон-озак хәбәр һата торған ғәзәтә бар. Беләһеңме, мин ни тураһында уйлайым... Ә беләһеңме, бөгөн мин һиндәй күлдәк күрзем... Ә һин мине ысынлап та яратаһыңмы, ә һин шулаймы-тегеләйме... Осо ла, кырыуы ла юк.

Тиз генә барып телефон сымын ояһынан тартып алды. Йәшереп кенә кунағына күз һалды. Ғәзилә сабыз кеүек бөгөрләнәп яткан ине. Аһһыл йәзәнә тыштағы фонарҙың яктыһы төшә. Озон керпектәре тертләптертләп ала, тулы ирендәрен кымтыған, һулышы тыныс, мышнап кына йоклай.

Мораттың йөрәген бығаса булмаған назлы хистәр биләнә. Аяуһыз тормош тарафынан йәберләнәһән, тапалған, ә хәзер килеп уның торлағында яклау тапкан ошо йән әйәһән курсағыһы килде уның.

ҺАРЫК ЫШАНЫСТЫ АКЛАМАНЫ

Иртәгәһенә Ғәзилә сәй эсер-эсмәһәтән йыйына башланы. Сәсен өскә күтәрәп, «ат койроғо» яһаны. Джинсыһы менән сарафанын һалып, аһ күлдәһән кейзе. Бизәнәп-тәзәнәп алды. Сумкаһын ишек төбөнә илтәп куйзы. Йәл. Бында рәхәт ине уға. Әммә китергә булды. Сөнки шулай кәрәк. Бәлки, апаһы кайтып төшөр. Уға шылтыратып қараны, кеһә телефоны һүндәрелгән. Ләкин катын үз һүзәндә торзо.

– Әгәр зә кайтмаһа, берәй күршеһенә инәп көтөп ултырырмын.

Морат шулай зә уға фатирының алмаш аскысын бирзе. Бәлки, кәрәгә тейер, тормошта төрлө хәл була. Тегеһә иһә баш тартты. Рәхмәт, кәрәкмәс. Тукта, хәйлә уйлап тапты түгелме?

– Карәлә, Ғәзилә, миһең һезгә зур үтенесем бар бит әле...

– Ниндәй үтенес? – Кунағы уға кызыкһыну менән бақты.

– Анау көнә миһе һыу баһты. Өһтәгә күрше йәнә кранын яһмай сығып киткән.

– Ә-ә, күрзем-күрзем, – Ғәзилә тиз генә аңлап алды. Үтенестең дө асылына төһөндө, шикеллә. Сәй эһәп ултыралар ине, аһ бүлмәһенәң түбәһенә ишаралап алды. – Кисә үк абайлаһайным.

– Мин хәзер командировкаға китәм. Әгәр зә вақытығыз булһа...

Ғәзилә әйтәп бөтөргә ирек бирмәнә, хатта шатлаһып киткәндәй тойолдо.

– Мин уны хәзер үк аһлап бирәм! Барыбер көнә буйы буш, апаһым бер шылтыратмаһа бер шылтыратыр.

Теге юлы Ғәлназ менән Мәһтүрә апаһы калдырып киткән бумала һәм эһбиз ваннаһың аһтында ята ине. Кәрәк-яраһты һәм үзенең иһкә халатын калдырзы ла, Морат тыһка ашыһты. Водителе киләп еткәһйне. Сәйер генә таныһқан, әммә эһенәп өлгөргән кунағының үз өйөндә калыуы һәм уның кайтыуын көтәһәһән белеү рәхәт ине уға.

Эдик менән сәһфәр сығыу көн озоно яһкыткыс хәбәр тыңлауға әүерелә. Барлык һөйләгәнә командировкаһнан командировкаға һасарая барыуы сәләһәтләгәнә кайтып кала. Үзәнә кырк алты йәш, тормоһоһоң иһ сағыу вакиғалары фәкәт ана шулар сырһауһарға бәһйле.

– Мин еһгәһйең менән һуқыр эһәкте кыркып ташлаған йылда таныһтым. Был, тимәк, мең туғыз йәз һикһән икенсе йыл була... Редакцияға эһкә төһтөһ бөһөһзән таш алдырған яһзә...

Хәбәрә ошондай юһыһта башланып китә лә, һәр сирзе нәһфис һүрәтләүгә короһоп, үзе кисергән миһнәт-тәрзе бәһйнә-бәһйнә тасуирлау менән тамаһлана. Тәүзә юлдашы игтибар менән тыңлай. Унан яһка төһә, йәнә бер сәһәттән қоһак тәһгәлендә бөһәлдәһән сеһендә кыуғандай, куһ һелтәп куя. Морат йоһоһһораны. Каран-Йылға үзәһенә киләп еткәндәһән һизмәй зә калды.

Район үзәктәре һәр ерзә лә бер саһа. Киң майһан тирәләй ыһыһлы ағастар тиһә. Ошонда уһ алһәя. Еһеү паркы. «Мәһгелек ут» тирәһән күгәрсеһдәр – «тыныс-лык коһтары» тизәкләп бөһкән. Ызғыш сыһқан урыһа йүгерәп киләп еткән кешеләр кеүек, был тәһгәлдә милиция, прокуратура, халык суды, һалым инспекцияһы кеүек рәһми ойоһмалар каһап алған. Универмаһ, кафе, аһһана, баһар зә ошонда. Хаһимиәт бинаһын әллә кайһан уһ шәһләргә мөһкин, уның кыһығында дәүләт флағы каһалған. Алдында ғәзәттә Ленин һәйкәле тора. Улар, иһһичтар, районына карап төрлө төһтә, төрлө зурлыһта. Кемәһелер куһын күтәрәп һаһан да эһсе-крәһтиәндәрзе коммунизмға әһзәй. Кемәһелер, хыһлдарының киләп сыһмауына кайғырып, уйһан ғына баһып тора. Бәһзеһә бөтөнләй битараф төһ менән куһын кеһәһенә тыһқан.

Хаһимиәт бинаһынан бер ир сыһты. Мәһлүмәт бүләге мөһдире, уны эһектән белә. Хуһа көтә, тине. Индәләһ, икенсе катка күтәрәделә. Кабуһ итеү бүлмәһендәгә сәркәһтип кыз Моратка еһ күргәндәй тексәһйәп бақты. Күрәһең, килеүенең маһсатын белә. «Бөтөрөгә» килгән. Сәләмен дә алһаны, тырһак буяуын дауаһ иттә.

Әһнис Фәрүзөвич, киреһенсә, эһ өһтәлә артынан һикерәп торзо, куһ куһлап күрештә. Теге юлы көнә буйы карауыллап та тота алмаһайны, бөгөн иһә аһыһтырып куйғандармы! Ха-ха, хатта көтөп ултырған, имеш. һак булырға кәрәк. Этлек өһерлә.

Хаһимиәт баһлығы туһы көүзәлә, төһ-баһка арыу кешә ине. Фөһүмән, зур түрәләрзе олпатыраһ, килбәт-ләрәк ирзәрзән генә тәһгәһйәһзәр, шикеллә. Морат үз һүмерәндә күһмә күрзе уларзы, ләкин бер генә тапкыр зә уйһак танаулы, кыһый күзлә йәки үтә яһык «төп хуһаны» өһратһаны. Игенсәлек – малсылыһка карап торған райондарға хаһимиәт баһлығы мотлак ауыл хуһалығы институтын тамаһлаған кешә була. Шуға ла улар крәһтиәндәрсә тура бәрәп, кәрәкһә, борослап-тоһлап һөйләшә. Был, күрәһең, зур каһинет әһәләре-нең ергә, тәһбигәткә, тимәк, яһай халыһка яһынлығына

ишара. Ләкин Каран-Йылга хакимы бөгөн, үзенә хас булмаганса, дипломатик төтөн томаны артына ышкыланды.

– Йә, туған, нисек килеп еттең?

Үтә якын мөгәмәлелә, үтә татлы өндөшөүе күпте күргән, күпте кисергән журналистың шөбһәнән көсәйтә төштә.

– Якшы, Әнис Фәрүзөвич, рәхмәт.

– Әйзә, юлдан арып килгәнһендер, сәй эсеп алайык.

Кабинеттың артына, бәләкәй генә аулак бүлмәгә үт-теләр. Күн менән көпләнгән диванга сүгәләнеләр, төпәш өстәлдә һый-нигмәт, груша, йөзөм, печенье. Затлы коньяк сыгарзы. Юк, рәхмәт. Сәй мөмкин.

– Туған, нисек унда, Өфөлә? Еңел түгелдер инде?

– Өфө Өфө инде. Киммәт кала...

– Фатир мәсьәләләре нисегерәк?

– Фатир бар.

– Нин, туған, тартынма. Мәгәр ер алып йорт төзөргә теләһән, туп-тура миңә шылтыратаһың. Беззә бит урман хужалығы бар. Егеттәргә әйтермен. Шаңгырлап торған карагайзан бурап, алып барып куйырбыз...

– Рәхмәт, кәрәкмәй.

– Ер участкаң бармы?

– Юк.

– Булыр-булыр уныһы ла. Ашыкма, иң мөһиме, теләк булһын.

– Теләк юк.

– Әлегә юк, тип әйт.

– Әлегә.

Тискәре. «Ит изгелек, кәт яуызлык». Йүнләп һөйләшергә лә теләмәй. Ниһайәт, был һүззән һуң, Әнис Фәрүзөвич үтенесенә күсте:

– Карәле, туған. Нисек әйтергә, эш былайырак бит әле...

– Тураһын әйттегез зә куйығыз, Әнис Фәрүзөвич.

Шик юк, мысқыл итә был кәбәхәт... Ярай-ярай, арт һыныңды укытырбыз, маңқа.

– Тураһы шул, туған. Язмайырак тор әле шул фельетонныңды.

Морат был тәкдимде көткәйне.

– Юк, Әнис Фәрүзөвич, мин башлаған эште ташлап куя алмайым. һеззәң бишкөрәктәр миңә турала ни уйлар?

– Туған, нин дөрөс аңла. Нине кирегә күндереп маташмайым... Хәзер район өсөн ауыр мәл. Кризис. Күперзәң аксаһын социалкаға күсерзәк.

– Ә күпер социалка түгелме ни? Ыштаңдың балағын киһеп алып артын ямап маташаһығыз түгелме?

– Ярай, туған, нинең менән бөтәһе лә аңлашылды. Үпкәләмә. Был һөйләшөүзә онотток!

Түрә бик етди, рәсми тонға күсте.

– Хәзер эш тураһында. Башта күперзә йәнә бер карап килерһегез. Унан лагерзә ашап алаһығыз за, Иске Акташ ауылына бараһығыз. Унда бер фермер көтөү-көтөү мал асрай, һезгә лә кызык булыр тип уйлайбыз.

Ен күргән кыз факс озатыу менән мәшгүл ине. Хужанан сығып килеүсә Өфө кунағына йәнә ялкынлы караш ташланы. Абау, ни кәзәре нәфрәт! Әйтерһең дә атаһын һуйған. Мораттың кинәт көлкөһе килде һәм... күз караларын өйөрөлтөп танау осона килтереп терәне, телен һузып ебәрзә. Айгүзәле көйһөзләнһә гел шулай әүрәтә ине. Катындың йөзө карайзы. Корреспонденттың шайтан түгеллегенә тамам ышанғайны.

Ысынлап та, кара болоттар куйыра башлағайны Каран-Йылга хакимы өстөндә. Бына икенсе азна инде

республика күзәтеү-исәп палатаһы ревизорзәры соксона. Йәшендең теләһә кайһы мәлдә йәшнәүе ихтимал. Төп хужаның, президенттың, уйында ни барын кем әйтә алһын? Шуға ла матбуғатта күренгән һәр тәнкит мәкәләһе башын ашарға һәләтле. Бынау корреспондентты, Кондозбаевты, туктатырға кәрәк.

Бишкөрәк күперә менән шөгәлләнә башлағас та министрлыкка шылтыратты. Фиргәт дуһы эшләй унда. Тегеһе тынысландырырға ашыкты:

– Нин, Әнис дуһкайым, давай, бураны тизләт! – Улына ер алып йорт төзөтөргә йыйына ине. Әнис Фәрүзөвич ярзам вәғзә итеп тә бер аз һуза төшкәйне.

– Ә журналюганы мин үз өстәмә алам. Унда бит миңәң бажа баш мөхәррир. Борсолма, дуһкайым. һәмәһе лә күкәй булыр!

Рафаил Гүмәрович бажаһының үтенесен, дөрөсөргә талабын кире қаға алманы. Ярай, Кондозбаев менән аңлашырбыз. Тик нисек? Быныһы иң ауыры ине. Әммә урынына куйырға барыбер тура киләсәк. Сөнки ййлап коллективты ла үзенә каршы которта тип хәбәр еткергәйнеләр. Теге канатлы әйтем иһенә төштә. Ақыллы кеше проблеманы алдан күрөп, алдан иһкәртә.

– Сит кулдар ярзамында, үзә кысылмай ғына иһкәртә, – тип һөйләнөп алды Рафаил Гүмәрович. Нисек? Бик ябай. Әйтәйек, шул ук Каран-Йылга районы башлығы ярзамында. һөзөмтәлә, Фиргәт бажаһына ла, был арты бысрак түрәгә лә ярзам иткән килеп сыға. Ә ыһынында, тегеләр үззәре уның коралына әйләнәсәк. Бармы план? Бар план. Әнис Фәрүзөвичкә үзә шылтыратты. Форурлығын вақытлыса йәшереп торзә.

– Кире бөткән тискәре әзәм инде ул Кондозбаев... Белмәйем, һезгә нисек ярзам итергә булыр икән? Хат килгәс, без уны тикшерергә, басырға тейешбез.

– Нисектер, ул корреспонденттыңды, ну...

– Аңланым. Әммә мин бит асыктан-асык уны кыуып сығара алмайым. Уны республикала якшы беләләр.

– Шулай укмы ни?

– Шулай ук шул. Әлегә мәкәләһен номерзан алып торзөм. Тик был вақытлыса сара, аңлайһығыз инде.

– Аңлайбыз. Йомшак яктары бөтөнләй юкмы инде?

– Әлбиттә, бар. Эскелек һәм, бәғзә мәғлүмәттәр буһынса, бисә-сәсә.

– Ай-й-й, әхлакһыз! Аңланым... Рәхмәт, Рафаил Гүмәрович!

Күперзә яңынан барып каранылар. Бер аз блоктар, тимер-бетон бағаналар килтергәндөр. Әммә эш башланмаған, был тәңгәлдә йылғанан сығып булмай. Каран-йылга һайыккан, тик кисеүзән үтерлек түгел. Бишкөрәккә асқы яктан, паром менән сыктылар. Ауыл хакимы каршы булһа ла, халыкты мәктәптә йыйып һөйләшөү үткәрзә. Йәмәғәт йәнә бер ауыззан Әнис Фәрүзөвичты һүктә. Уның район үзәгендә төзөп яткан өс катлы йортон барып карарға көңөш ителәр.

– Бына кайза китә ул беззәң күпер аксаһы!

Моратты озата йөрөүсә мәғлүмәт бүлегә мөдире барыһын да тыңлап, һәммәһен дә теркөп тигәндәй эргәлә уралды. Әммә бер һүз зә өндөшмәнә. Күрше ауылдағы фермер менән осраштылар. Ул күпләп һыйыр малы, һарык-кәзә асрай ине. Был материал ауыл хужалығы бүлегенә үтенесе буйынса әзәрләнде. Рәмил Зөфәрович үзенә файза булмаһа командировкаға йөрөмәй. Гел һөнәрзәштәрен егә.

Эш тамам. Өфө кунағын йәйге лагерға алып киттеләр.

– Беззә кунактарзы һыйламаһынса кайтарыу йолаһы юк, – тип ныкышты озатыусыһы. Мораттың тоткарланырға уйы юк ине лә бит, ләкин Эдиктың сырайы

һытылыуын абайлап тәкдимде кабул итте. Юғиһә, баш калаға барып еткәнсе ас йөрөүзең зыяны тураһында лекция уқиясак.

Йылғаның боролоп-боролоп аккан йәмле урынын да бер нисә ағас йорт күренә. Балалар һизелмәй, смена алышынған көн икән. Лагерь начальнигы каршыланы, унан ашханаға алып барып ашаттылар. Араҡы ла сығарылды, ләкин Морат хәмерзән баш тартты. Бер ыскынһа, оҙакка һузылыуы ихтимал. Шуға ла үзән йүгәндә тоторға тырышты. Башкалар за теләр-теләмәс кенә рюмкаларҙы ситкә этәрәп куйҙы. Кунактан уҙзырып булмай бит инде.

– Их, белһәгез икән, беззә бит ождаһ! Ул матурлыҡ, ул саф һауа, ул балыҡ!

Көн кискә ауышты. Күптәнге балыҡсы булараҡ, Морат ымһына ла биреп куйҙы. Ятыуза сабак карпый ине.

– Калығыҙ бер төнгә! Мунса яғабыҙ, табын ойошто-рабыҙ. Иртәгә таң менән кире кузғалырһығыҙ...

Мәдир кайтып китте, ә лагерь начальнигы вожатыһын сақырып килтерҙе. Күззәре янып торған йәш кенә кызҙы.

– Бына һезгә куратор. Лагерьҙы күрһәтеп таныштырып сығыр. Исеме Лиана. Ә был – Өфө журналысы Морат ағайың булыр.

– Бик тө шатмын! – Кыз күз-башын уйнатып кулын һуҙды. Нәзек кенә бармактары йомшаҡ, назлы ине.

– Без журналистарҙы яратабыҙ.

Лиана көйәз генә кейенеп алған, нескә билен ак кайыш менән быуған. Сәстәре биленә тиклем тузырап төшкән. Шәп. һылыукай тәк һылыукай. Уйнаклап кына тора, шайтанбикә. Лагерьҙы карап сыккас, Мораттарға тәғәйенләнгән өйзә күрһәтте. Эре карағайҙарҙан һалынған торлакта сайыр есә аңкый. Ыҡсым ғына ике карауат тора, һуыткыста һыра, кымыз, минераль һуу һәм һут куйылған. Телевизор бар.

– Ә мин бынау палатала йәшәйем. Үзем генә. Әхи-рәтем ялға кайтып китте...

Лиана эргәлә торған такта бинаға күрһәтте. Унан мунсаға алып китте. Соланында бер карт мейес тоҡандырырға йыйына ине.

– Ғөзәйер ағай, мин кунакка эсен күрһәтеп сыға-йым әле.

Кыз ярым караңғылыҡка ингәс, яңылыш кына Моратка кағылып китте. Аһ, шайтан. Ни эшләй...Кыз назлы итеп шыбырланы. Эсә тыны қолактарын өттө.

– Теләһәгез, инеп аркағыҙҙы ышкып сығырмын! Беззә шундай йола бар ул...

Күрәләтә ымһындыра ине Лиана. Сыңғырзата көлөп ебәрҙе. Шаяртам-шаяртам... Морат бындай үтә еңел биреләүсә, үззәре өскә менеп килеүсә катын-кыздан курка. Нисектер ытырғана ла. Ул яулап алырға күнеккән. Мунсанан сығып ыскынды. Яр буйында ултырған Эдикты эзләп тапты:

– Кайтабыҙ!

Күңеле тыныс түгел. Әлегә сәйер кыланыштар – көсләп-көсләп эсерергә, еңел холокло кызды түшәгенә һалырға маташыуҙар – һәммәһе лә юкка түгел. Этлек уйлайҙар. һәм был, һис шикһез, өстән килә. Әнис Фәрузәвичтан.

– Эй, өттәгенәһе. Ни булды, нишләп улай иртә кайтырға булып киттегез әле ул?

Лагерь хужаһы сәбәләһә башланы, һалкын ғына хушлаштылар. Тегеһе бик кәнәғәтһез төс менән тороп калды. Юлға сыктылар. Мораттың күз алдына Ғәзилә килде. һәм нисектер бөгөнгө сәйер вакиғаларҙан талсыккан күңеленә рәхәт булып китте. Уны өйзә көтәләр!

Телефоны сипылдай башланы. Бер түгел ике СМС-хәбәр килеп кунды. Береһе ят һан. «Имен йөрөгөз!» тиелгән. Был Ғәзиләнән! Иртәнсәк үз номерын бирҙе, ә уныкын язып алырға өлгөрмәгәйне. Икенсеһе Рәмил Зөфәровичтән. «Ит ал!» тип кенә язылған. Күрәһең, күптән ебәргәндәр, ләкин элемент булмағас әле яңы ғына килеп тоташкан. Минут та үтмәһе, һуңғы СМС эйәһе үзә шылтыратып ебәрҙе. Тауышы тонок яңғыраны:

– Картлас, берәй хужалыҡка инеп кенә һарыҡ алып кайт әле. Тиззән курсташтарҙы йыям, ит кәрәк. Минең дуҫ Харрасовка инеп ал. Ул көтә, шылтыратканмын.

– Мин райондан сығып барам бит инде.

– Зинһар өсөн, картлас.

Ярай, ни кылаһың... Теге көндөз һуғылып киткән фермер Вилос Харрасовтың ауылына барып һарыҡ тейәгәнсе караңғы төштө. Дуҫы Рәмил өсөн хужа уны бушлай ебәрҙе.

– Аҙаҡ мин Өфөлә булғанда, ресторанға алып барһа, шул етә, – тине.

Район һаҡимиәте башлығы эштән кайтып тамаҡ туйзырырға ғына ултырғайны, кеҫә телефонынан Вилос шылтыратты.

– Теге корреспондентың әле генә һарыҡ алып китте.

– Корреспондентың, имеш. Минекә түгел инде ул. Ярай, шунан нимә?

– һуң, анау йылы һуған тейәтеп ослағайның бит әле берәүзә. Быныһын да шулайтыр кәрәк...

Вилос уның алыс туғаны килеп сыға. Бик асыллы егет, бейек осасак. Мәгәр берәй караңғы мөйөштә һуып китмәһәләр. Ифрат текә кылана, самаһызыраҡ.

– Рәхмәт, уйлармын. Тик һин күрмәһең дә белмәһең, йәме?

– Йә.

Һуған тарихына килгәндә, уныһы былай булды. Бер мөл районға республика гәзитенә махсус хәбәрсеһе килеп төштө. Соксонорға. Әнис Фәрузәвич был тиҫкәренә тегеләй зә былай за ризалаштырырға маташты. Юк, көзә төкәһе кеүек ныкышып тик ултыра. Ни эшләргә? Карар бик тиз етлекте. Эш аҙағында баһаһы эшләгән колхозға индереп кунак иттерҙе лә, күстәнәскә бер ток һуған тейәттө. Теге «һуғып алғас» ни, ике донья – бер мөйөһе. Йырлай-йырлай кайтып китте. Ә Әнис Фәрузәвич ГАИ етәксеһенә шылтыратып ебәрҙе.

– Сигнал бар, шул-шул номерлы машинаны туктатып тикшерегез. Киров колхозынан һуған урлағандар.

Район биләмәһе сигендә туктаттылар. Ысынлап та, редакция уазигының артында теге «урланған» һуған ята ине.

– Кайза тауарға накладной?

– Ниндәй накладной ул тағы? Был бит күстәнәс!

Хәбәрсе екерендә, куркытып маташты. Тиз үк айныкты, әммә һуң ине инде. Водителе лә аңлатып маташты, бары тыңлаусы кеше булманы. Кире колхоз рәйесенә алып килделәр. Уныһы белмәмеш тө, күрмәмеш. Ниндәй күстәнәс ул тағы? Юк, егеттәр, был бит минең шәхси һуған түгел. Халыҡ мөлкәтән теләһә кемгә таратырға минең башка тай типмәгән. Был иптәш беззә булды булуға, әммә мин бер кемгә лә бер нәмә лә бирмәнем.

Хәбәрсе мәкәләһен баҫтырманы.

Моратты төрмәгә индереп яптылар. Тәне үлтереп һыҙлай. Ул тиклем кыйнауға нисек түзәһең инде. Бигерәк йырткыстарса кыланалар. Алдына имәнәс сырайлы йәлләд килеп баҫты. Кара күзлек кейгән, хәбәрсе танып калмаһын өсөндөр инде. Әммә поғонында бер

һызатка төшкән өс йондоҙҙо абайланы. Лейтенант. Кулында тимер таяк.

– Эйт, кем ебәрҙе һине? Кем кушты Әнис Фәрүзовичты үлтерергә?

Морат был йүләр һорауға яуап бирмәне. Район хакимының ваҡытһыз вафатын ишетһә лә, үзен шул енәйәткә катнаштырырҙар тип көтмәгәйне. Провокация был! Үзен мөмкин кәҙәр тынысыраҡ тоторға тырышты. Тизҙән барыһы ла үз урынына ултырыр, аңлашырҙар һәм сығарып ебәрерҙәр. Ләкин теге яуыз тимер таяғын йөзө алдында уйнатты:

– Пистолетты кайҙан алдың?

– Ниндәй пистолетты? – Морат гәжәпләнен һораны.

– Ике мәртәбә атканһың. Күргән кешеләр бар, хәҙер шаһиттарҙы сақырабыҙ.

– Кем күргән?

– Лиана!

– Һез ни һөйләйһегеҙ ул?

– Хәҙер башыңды яра һуғам. Юк, тукта әле, икенсе төрлө язалайым мин һине...

Лейтенант тоткондоң ултырғысын һелкетеп-һелкетеп алды. Озон телен сығарҙы ла Мораттың битен ялай башланы. Тегеһе һаман да ипкә килмәгәс, яман итеп бақырып ебәрҙе:

– Бә-ә-ә!

Ошо урында Морат уянып китте. Машина сокорло юлда һикерә-һикерә алға бара. Тураға ыңтылғайнылар, тизҙән трассаға сығасактар. Арттағы һарык ялаган икән битен. Морат ултырғысын кайкайтып, ярым ятып бара ине. Фу. Насар төш. Ниңәләр күңелә тынғыһызлана башланы. Эдик күрше бабайҙың һисек аяҡ һыңдырыуын тасуирлай. Уға тыңлаусы кәрәкмәй, үз алдына бытырлап барһа шул етә. Юлдашының серемгә талыуын күптән абайланы, әммә ләпелдәүен туктатманы. һарык та уның хәбәрәнән тиз ялҡты, күрһәһ, медицинаға хайуан битараф ине. Мораттың битенә үрелде.

Хәбәрһене биләгән борһолоу тойғоһо һарык карынындағы эһинококк корто кевек каһара барҙы. һәм һиһайәт кәтғи карарға килде. Тевүзә Рәһмил Зөфәрөвичка шылтыратты:

– һинев ферһерыңдың һаһимиәт башлығына катнашлығы барһы? Туғаны түгелме?

– Куһтыһы килеп сыға. Ә һимә?

Морат яуап биреп торһаны. Тимәк, туғаны. Барыһы ла үз урынына ултырҙы. Тимәк... Тимәк, был тоҙаҡ...

– Туктат машинаны!

Һарыкты кыуаҡ араһына индерҙеләр. Уныһы бәйле тояктарын тыпырһындырып басырға маташты. Боролошто үтеүгә ГИБДД машинаһы юлды капһаны. Уларҙы көтөләр ине. Ике кеше сықты. Йәнә береһе видеокаһераһын каһызып яһынайҙы.

– Баһажһикты аһығыҙ.

Беревһе Эдиктың путевкаһын, һокук танытһанын тикшерергә тоһондо. Видеооператор за машинаның алдына сығып һонерҙарын төшөрө башһаны. Каһитан шоферға уһал өндөһте:

– һарык кайҙа?

Эдик, айҙан коһап төшкөндәй, мевәнәһез яуап кайтарҙы:

– Аһказан ауырта...

һаңғырауға сөләм бирһән, атаң башы тип әйтер. Каһитандың йөзөндө гәжәпләнөү сағылды. һонтор егет артта соһсондо. Морат салондан сығып инспекторға яһынайҙы.

– һимә эһләйһегеҙ?

– Юк, ябай тикшерөү инде.

– Мин гевит һезмөткөре. Бына таныклығым. Аңлатығыҙ, һи булды?

– Һез Кондоҙбаев ағайһы?

Егет һынсыл караш ташһаны. Таныклығын кире һуҙы ла, иһара менән генә баһажһик төбөнә йәйелгән иһке тоһка күрһөттө. Унда һарыктың «борһактары» ята ине. Үзе үк кулы менән һепереп төшөрҙө, иптәштөрөнә ыңғайһаны.

– Шикләнерлек бер нәмә лә юк, иптәш каһитан.

Һи гәжәп, әммә инспектор Моратты һатһаны. Ул Биһкөрөктеке ине.

Әнис Фәрүзович һүнгән телевизор карһында ултыра. Әле генә район эһке эһтәр бүлеге начальһиғы шылтыратты. Юк, һарык табылһаған. Тегенең машинаһында бер һи зә юк.

– Канатһанып күккә осһағандыр бит инде?

– Юк, осһаған. – Көлө, кәбәхәт.

– Осһағас һуң, эһләгез!

– Эһләрбөз. Мевәр һарык ыһынлап та булһан булһа, табырһыҙ.

Милиция башлығының һүзәре кинәйәле. Былтыр көз булһан ваһиғаға төрттөрө. Вилюһтең ике баш һиһыры юғалды. Милиция көнө-төнө эһләп төки осона сықты. Баһһаң, улар юғалһаған, ә һужаһы тараһынан иткә һуйып тапыһырылһан, имеш. Шуға иһаралай милиция башлығы. Мыһкыл итә, хайуан. Куркһмай, сөнки Әнис Фәрүзовичты алалар тигән хәбәр йөрөй. Алһйот, өгәр һужа китһә, уның да артына тибөсөктөрөн аңлаһмайһы икән?

Кейөүе шылтыратты. һарыкты тегеләр ярты юлда ташһап киткән. Бына шулай...

Йәнә ярты сөгөттән милиция һужаһы бәйленөшкө сықты. Ауыл яғынан килгән юлда бер урманһыны туктаткандар, машинаһында ферһер Харһрасовтың һарығы. Әйе, һужаһына аһып барғандар. Уныһы үз малын таныған. Урманһыға протоһол төзөлгән. Гауға таһам.

Вилюһ мал тояктарын бауҙан ыһкындырҙы. Дүрткө бөклөп кыһтырылһан кағыз киһсөгө килеп төһтө. Унда ашык-боһок һүзәр сыймакһанғайһы.

«Әһнүс Фәрүзович! Ыһаныһығыҙҙы аһлай алһаным, гөфү итегез. һарык куһтығыҙ.»

Был Мораттың район һаһимиһа сөләмә ине.

өйзө

Гөзилө буйҙаҡ фатирын төшкә тиклем үк ялт иттереп куйҙы. Гөзөтөнсө йырай-йырай, күңөл биреп эһләне ул. Аһ бүлмөһенөң генө түгөл, залдың да түбөһен аһлап сықты. Унан төзрөлөрзө йыуып алды. Моратка шылтыратып карағайһы ла, элементө юк, имеш. SMS-хәбәр оҙатты. Төһтөн һуң саң һурҙырғыс менән залдағы берзән-бер келәмде тазартты, иҙөндө йыуып сықты. Ай-һай, был кеше мөлөндө һык байрам иткөнгө оқһай. Юк, торһағын төрһиптө тоторға тырыһкан ул тырышыуға. Әммә балкөндағы койка аһтында ярты тох хөмер шешөһө тапы. Катын-кыҙ һизөптөрөнө лә юлыкты. Гөзилөнең күңелөндө һиндәйзөр көнләшөүмө, үпкөлөүмө тойғоһо яралды. Хөйер, һимөгө үпкөлөргө инде. Ул бит ире лә, йөрө лә түгөл. Урамға сығып әйлөндө. Яһында базар бар икән, шунда ыңғайһаны. Алһяһың күлөгөле яғынан атларға тырыһты. Селлә коһышө өтөп бара. Бер килоһрам ит, киһер, помидор, йөһөл һуған, укроп, башка хуһ еһлө үлөндөр алды. Былау бөшөрөсөк.

Аһаһы һаһында бөтөнләй оноткаһыны. Бер заман телефоны телгө килде. Иртөнге поезд менән кайтып

етәм, ти. Гин кайза? Якшы кешеләрзә тип кенә яуап- ланы Фәзилә. Азақ аңлатырмын...

Кискә карай каты итеп ишек тукулдаттылар. Фәзилә тертләп китте, Морат кайтты! Тик ниндәйзәр ят, һа- каллы ир тора ине.

- Һез кем?
- Мин, мин... Мин Морат ағайзың һеңлеһе...
- Морат ағайзың? Уның һеңлеһе бармы ни ул?
- Бар шул.

Һакалтай йәнә тишә язып караны ла салбарының артки кешәһенән акса сығарзы:

- Бурысымды килтерзем. Без бергә эшләйбез. Шыл- тыратып караным, телефоның алмай бит.

Рәмил Зөфәрович йөз һумлыктарзы изенгә һалды. Ырым бар – кис аксаны кулга бирмәйзәр. Унан боро- лоп сығыуға ыңғайланы һәм өстәп куйзы:

- Ну, сос та инде, ә? Кайзан таба тигән шундай си- бәркәйзәрзе.

Лифт шаулап төшөп китте. Бик һөмһөз кеше. Фәзи- ләгә ул һис тө окшаманы. Карашы майлы, һисектер һөймәлекһез.

Душ астына тороп йыуынып алды. Унан аш бүлмә- һенә үтте. Былаузы йәнә йылытты. Балконға сығып ка- рап инде. Кояш теләр-теләмәс кенә күрше бина кыйы- ғы артына төшөп юғалды. Һаман да юк. Ваннаға инеп буянып-төзөнөп сыкты. Сәстәрен яурынына төшөрзө. Кызык, үзенең хәләл ефетен көткәндәй көтә. Ошо ки- нәт килгән уйынан оялып, йәнә үзен битәрләп алды. Эсергә яраткан кеше менән бәйләнергә йүләрме ни? Ана Дамир за бит башта хур егете ине...

Морат лифтан сығыуға танауына тәмле ес бәрел- де. Уны көтәләр! Фатир тоткаһын тартыр-тартмастан ишек асылып китте. Йөзө алланған, сәскәле халат кей- гән Фәзилә килеп басты. Көтөп торған, тимәк. Морат- тың барлык булмышын кәнәғәтләнеү тойғоһо биләне.

- Оһо, был минең фатир түгел!

Ир шаярып һөйләнде. Торлағы, ысынлап та, ятлап, балкып тора ине. Нур тулған уға, кот кунған.

- Ә мине таныйһығызмы?
- О-о, хужабикәм, һеззе күргәнем бар!
- Кайза күрзегез һуң?
- Төшөмдә, шикелле...

Икәүләп көлөштөләр. Зәңгәр күктә йөзгән болот төслә күтәрәңке кәйеф, гәжәйеп рәхәтлек солғаны уларзы.

Кискә ашка ултырзылар. Хәйер, кискә тип инде, сә- гәт уктары тәүлек азағына якынлаша. Эх, былауы ла һуң, былауы! Бындай тәмле, ярмаланып торған, хуш есле былаузы һис касан да тәмләгәне юк ине. Һис шикһез, Фәзилә алтын куллы хужабикә ине. Сәй эскән- дә Морат командировка мажараларын бәйән итте. Фәкәт мунсалағы хәлдә төшөрөп калдырзы. Фәзилә журналист тормошоһоң бығаса ишетмәгән һескәлек- тәре тураһында тыңлап аңқы-тиңке килде. Унан үзенең бөгөнгә эш-төшөн бәйән кылды, сәйер һакалтай тура- һында телгә алды.

- Ә ул кешекәйгә мин һеңлегез тип әйттем.
- Дәрәс әйткәнһегез.
- Ә ул ышанманы.
- Ышанмаһа, ышанмаһын! Миңә барыбер.

Морат шулай за уйға калды. Фәзилә тураһында ир- тәгә барлык коллектив беләсәк. Ярай, белһендәр. Тө- көрзөм. Мин буйзақ кеше. Ирекле кош.

Хужа кисәге кеүек балконда, Фәзилә залда йокла- ны. Төш күрзе. Имеш, ниндәйзәр бик матур ялан. Унда бер кыз сәскә йыя. Йөзөн күрмәй, шуға ла кем икәнән айырмай. Фәзилә икәнән генә тойомлай. Янына ынты-

ла, әммә кыбырлай алмай. Унан кайзалыр йүгерзе, туктаны, тик илаһи зат юк ине инде.

Иртәгәһен Фәзиләне апаһына алып барзы. Икенсе каттағы балконда йыуан катын пәйзә булды, кул бол- ғаны. Фәзилә йылмайып хушлашты, арткы ултырғыстан сумкаһын алды. Морат ашығып өндәште:

- Мин шылтыратырмын!

Кис Ағизел ярында тезелеп киткән йәйге кафелар- зың бәрәһендә осрашырға һүз куйышканылар. Фәзи- лә һизелер-һизәлмәс кенә баш какты, күззәре йон- доззай балкып китте.

- Осрашыуға тиклем!

Редакцияла элек бүлмәләрзә төтәтәләр ине. Хәзәр дәүләт ойошмаларында тартыу тыйыла, шунлыктан тө- мәкеселәр подвалдағы махсус бүлмәгә йыйыла. Фото- граф Нәғим сираттағы мезәген башланы:

- Минең балдыз һөйләй. Коллежда укығанында булған хәл. Үзе һымак ике кыз менән төнләп кайтып киләләр икән. Ун биш, ун алты йәш бит инде быларға. Бер иномарка туктаған эргәләренә. «Кыззәр, эшләй- һегезме?» – тип һорай икән шоферы. Кәсеп итеп йөрө- гән «төнгә күбәләктәр» тип уйлай бит инде. Ә был ба- ла-саға, беләһегезме, нимә тип яуаплаган?

Нәғим тәмәке төтөнөн дүңгәләкләп осорзө.

- Нимә тип?

- Юк, әлегә эшләмәйбез! Укыйбыз!

Ирзәр шау итеп калды:

- Ха-ха-ха!

Көлөп туйғас, Нәғим йәнә бер кызығын һөйләне.

- Икенсе юлы минең бер таныш катын...

- Таныш кынамы икән?

- Таныш кына, егеттәр, таныш кына. Юк, һөйбәт ка- тын ул. Шул таныш бисә төнләп кайтып килә икән. Нин- дәйзәр кунактанмы, кисәнәнме. Ялтыр-йолтор күлдәк, кыска итәк кейгән бит инде был. Эргәһенә шым ғына текә машина килеп туктаған.

- Сәғәтенә күпме? – тип һорай икән.

Минең таныш ишетеп етмәгән. Сәғәт һисә тип һорай икән тип аңлап:

- Әс! – тип яуаплаган. Тегәһенең күзе маңлайына менгән.

- Юк, өс киммәт, тигән дә һызған.

- Нишләп? – Йор һүззе аңламаған Рәмил тауыш бир- зе. Нәғимдең ялтыр йөзөндә кәнәғәтһезлек сағылды.

- Сәғәтенә өс мең һум һорай тип уйлаган.

- һа-һа-һа!

Рәмил Зөфәрович барыһынан да нығырак шаркыл- даны. Баяғы йүнһез һорауы өсөн гәфү үтенгән кеүек булды. Үзе лә шуны аңлап хәбәрән икенсегә борорға ашыкты.

- Егеттәр, һез кеше лакабын һөйләйһегез. Ә бит геройзәр беззең арала!

- Ниндәй геройзәр ул тағы? – Егеттәрзең сырайына кызыкһыныу гәләмәте сыкты.

- Кисә төнләп Моратка барып индем. Ул бит миңә һарык алып кайтырға тейеш ине.

- Нимәгә ул һиңә һарык?

- Курсташтарзы йыям ошо шәмбелә. Беләһегез бит, мин хәзәр шәһси йортта йәшәйем. Ихатала мал са- лып, казан асам. Байрам була инде, бер һүз менән әйткәндә, шешлек була.

- Шунан?

- Шунан, барып инһәм, бер сибәркәй ярым яланғас йөрөп ята!

- Булмаз!

– Ниңе булмаһын! Әллә алдап һөйләй тейһеңме? Мәйтәм, һин кем? Морат ағайымдың бер туған “һеңлеһе” тигән була. Эх, һылыу кыз инде, егеттәр, кашыкка ғына һалып йоторлок! Эх...

Азат өлкәһен тырнап алды.

– Ул бит буйзақ, уға мөмкин.

– Әйтәгүр, ай һайын яңы бисә! Бығаса театрҙан Фәризе менән типтерә ине. Хәҙер ана «һеңлеһе» менән. Әйтмәксе, безҙең Гөлһаз да булып сыккан, шикелле, үҙендә.

– Булмаҫ!

– Ниңе булмаһын? Булалыр инде, булдырһаң...

– Ә һарык? Алып кайтканмы һуң һарыкты?

– Юк, уныһын булдыра алмаған.

Морат башта хужаға кәрзе. Рафаил Ғүмәрәвич бик кәйефһез ултыра ине. Теге һарык мажараһын һөйләргә булғайны, нимәлер туктатты. Юк, кәрәкмәстәр.

– Нимә, язырға булдың инде фельетондыңды?

– Әйе, барыһы ла дөрөҫкә сықты бит.

– Уныһы шулай инде. Ярай, бар, дүшәмбе номерына әҙерләп бир. Тик зерә фәстөрмә. Ул башлыкты баһыбер алалар ул.

Мәкәләне яңыртып, фотолар менән нығытып, уҫал ғына фельетон язып ташланы. Электрон почтаһына күз һалды. Кисә һакимиәт башлығының төзөлөп яткан коттеджын төшөрөргә өлгөрмәгәйне. Бишкөрәктән бер уҡытыусы интернет аша йорттоң фотоһын ебәргән. Айбай! Хәтәр... Бына кайҙа китә икән күпер аҡсаһы! Был һүрәттә лә мәкәләгә кыстырҙы.

Әнисә һеңлеһен шау-шыу килеп каршыланы. Уға орифләйм һатырға түгел, ә базарҙа кеше саҡырып торорға кәрәк. һаулык һораштымы-юкмы, әммә шундук һорауҙар менән күмдә.

– Кем ул? Нисә йәштә? Бисәһе бармы?

Ғәзилә сумкаһын изәнгә ултыртты, аяҡ кейемен сисеп залға үзҙе. Ғәлсәр шәмдәл, затлы йыһаздар, киммәтле балаҫтар. Киң экранлы ялпак телевизор. Күренеп тора, байбисәһең өйө!

– Ул бик яҡшы кеше.

– Улар бөтәһе лә яҡшы кеше. Тора башлаһаң ғына беләһең кем икәнән...

Кис еткәндә көс-хәл менән көтөп алдылар. Ғәзиләнән дә бигерәк апаһы түземһезләнде.

– Мин дә барам. Барам, күрәм! Тура киләме һиңә-юкмы, азақ әйтермен...

– Апаһы, мин бит уға кейәүгә сығырға йыйынмайым.

– Сыкмаһаң ни, кем һиңә кейәүгә сыҡ ти? Барам-барам! Мин бит һинең өсөн яуаплы. Барам, күрәм...

– Апаһы, улың кайҙа? Лагерҙалыр инде?

Был һорауҙы Әнисә колак һыртынан үткәрәп ебәрҙе. һәр сақтағыса ишетмәй зә, күрмәй зә, тутый-гош һымаҡ үз хәбәрән кабатлап тик тора.

– Барам-барам, күрәм...

Һиһайәт Ғәзиләнәң һорауы мейеһенә килеп етте:

– Данил санаторийҙа. Тизҙән алып кайтам.

Морат һаҡында гәзиттән уҡып белә, исеме таныш. Әүәләрәк радионан да һөйләй торғайны. Кызык, яҡындан һиндәйерәк кеше икән? Ауылдан яңы-яңы ғына килеп төшкән яп-ябай катынға ымһыныусы ул һиндәй ир икән?

Хәҙер һеңлеһенәң ай-вайына карамаҫтан, Ағизел ярына, кафеға йыйына башланы. Ғәзилә нишләһен? Ул апаһынан үтеп артыҡ бер ни кыла алмай шул. Бала саҡтан уҡ Әнисәнәң һүзе һүз булды. Бер нәмәһе алдына алһа, үзенең итмәйенсә куймай. Үтә лә һыкыш, кирегә бөткән кеше. Алтын балдактарын, сылбырҙа-

рын, алкаларын такты. Киң декольтелы ебәк күлдәген кейҙе. Килешә үҙенә. Әммә йәйге селләлә сәйер, урынһыз һымаҡ. Ғәзилә был һаҡта әйтергә уйланы ла, туктап калды. Оло һүз сығасаҡ, барыһы ла апаһының үпкәләүе, хатта илау-каргауы менән тамамланасаҡ. Уны һүз менән еңгән, кирегә күндөргән кеше тыумаған өле.

– Куркма, мин һезҙең менән ултырмаҫмын. Ситтән генә күз һалырмын да кайтып китермен.

Әнисәнәң мода буйынса кейенә башлауының сере ябай. Бынан дүрт-биш йыл элек, ул саҡ ире менән бергә торалар ине, Данил улы һүз башланы:

– Мам! Матур итеп кейен дә әйҙә урамға!

– Ә нимә эшләйбезд унда?

– Яңы атай алып кайтабыҙ!

– ???

– Был атай ямакай булып сықты. Алыштырырға кәрәк!

Әнисәнәң көлкөһө килде, әммә был ғибрәтле һөйләшеүҙән һуң ир кеше менән мөнәсәбәттәрән яйларға ашыкмань. Киреһенсә, хәләлен кыуып сығарҙы ла «матур итеп кейенергә» әүәсләнде.

Морат яңы танышын автобус тукталышында көтә ине. Кемдер исемләп өндәште. Әйләнәп караһа – Ғәзилә! Эргәһендә яңы йыл шыршыһындай бизәнгән катын. Төҫкә былай йәмһез зә түгел түгеллеккә. Тик үтә сыбар кейенгән, өҫтөндә тотош ювелир әйберҙәр күргәзмәһе. Аяғында осло үксәлә кызыл туфлиҙар. Кайкайып саҡ баһып тора.

– Был минең апаһым, Әнисә. һөйләгәйнем бит әзәрәк...

– Морат.

– Әнисә! Бик шатмын танышыуға.

Катын кылансыкланып кулын кысты.

– Безҙе автобус менән килерҙәр тип көткәйнегезме?

– Әйе, мин Ғәзиләнә көткәйнем, автобус менән килә икән тип...

Әнисә был кинәйәлә яуапты ишетмәһе лә. Үзенең тылҡыны:

– Ә без анау яктан килдек. Күрәһегеҙме, ана-а-а зәңгәр «вольво» тора. Ул безҙеке!

Текә машинаға төртөп күрһәттә. Ғәзилә – сәй, ә Әнисә кофе менән мөрхәтһендә. Ир кеше бер бокал минерал һыу алды. Сағыу ялма аҫтындағы зәңгәр пластик өҫтөл тирәләй урынлаштылар. Ағизел ус төбөндөгеләй күренә, йылғанан талғын ел иҫә.

Бик күңелле ултырҙылар. Башта Морат Әнисәнән тартына, ятһырай ине. Әммә тегеһе шарылдаҡ, ябай катын булып сықты. Әлбиттә, хәбәрәндә бер һиндәй зә мәгәнә, зыялылык гәләмәте юк, ләкин ана шул үтә асыҡ күңелле булыуы үҙенә ылыҡтыра кеүек. Эсендәге – тышында тизәр ундайҙар һаҡында. Мәсәләһе, Мораттан кайҙа эшләүен һорашкан булды. Билдәлә, быныһы исем өсөн генә ине. Шул хәтләм күп белгән, һәр нәмә менән кызыкһынған төпсөр катын яңы танышының кемлеген белмәй буламы һиң? Гәзиттә тигәһе, эшкыуар катын сарылдап кысқырып ебәрҙе:

– Реклама! Реклама!

Был мәгәр уртаҡ тел таһнаҡ, баҫмағыҙҙа реклама бирәһәкмен, отошло хәзмәттәшлек итербезд тигәндә аңлата булды.

Үзенең һисек эшкыуарлыкка килеүен, күпмә алыуын, нимәгә тотоһуын һәм тотонорға самалауын бәйән итте.

– Егерме биш мең әлегә! Егерме биш мең һум, бер нәмә лә эшләмәйенсә! Сөнки был Орифләйм!

Морат селтәр сауҙаһы менән шөғөлләнәүселәрҙе

хатып алыусылар менен эш итергә махсус өйрәтүзәр-рен ишеткәне бар ине, элбиттә. Иң мөһиме – кешене ышандырыу. Арбай! Был тотош бер сәнгәт. Уның мәгәнәһе – клиентты бөтөнләй кәрәкмәгән әйберзе һөй-нөп-кыуанып, рәхмәттәр әйтә-әйтә хатып алыуға кил-тереп терәү. Ә бының өсөн шул хәбәрәң ысын күңел-дән үзәнә ышаныу кәрәк... Әнисә лә ауызынан сыккан һәр һүзгә барлык булмышы менән инанған.

– ...һәм был сик түгел. Бына, мәсәлә, миңең менән бер вақытта башлаған Гуляның хәзер үз фирмаһы! Мин дә уйлап торам әле, нейтергә, киңәйергә...

Тағы ла ирмәк бер гәзәте бар икән Әнисәнең. һөй-ләшкәндә әңгәмәсәһенең кулына һуғып-һуғып ала. Яңы-лыш кына, һүзгә әүрәгәндә, озраклы рәүештә генә. Ләкин озраклык юк бында. Беренсенән, хәбәр тыңлаусы-ның игтибарын гелән үзәндә тоторға тырышыу. Икенсе-нән, быныһы бик мөһим, рухи якынлыкка ишара. Тик Мораттың әрһез бисә менән ниндәй рухи бәрзәмлеге булһын инде? Ул фәкәт Гәзиләнең апаһы. Шул ғына.

ИСӘУӘН ФРАНЦУЗ

Унан Моратка сират етте. Әнисәнең кулына һуға-һуға һөйләүе байтак йылдар элек булған мазәк хәлдә исенә төшөрзә.

– Йәш сакта мин «Родина» кинотеатрында кара-уылсы булып эшләнем. Бер мәл директор бүлмәһенән галстуклы кеше килеп сыкты. «Студентмы» тип һорай был. Мин әйтәм, эйе. Акса эшләргә теләйһеңме ти. Әл-биттә, теләйем, тик нисек? Был аңлата.

– Бөгән француз киноһының премьерәһы була, ти. Ун минуттан башлана... Франция илселәгенә өсөн сәркәтибе килгән. Тамашасылар алдында сығыш яһар-ға тейеш. Тик проблема шунда – тәржемәсе ауырып киткән...

– Шунан?

– Нин тәржемәсе булаһың!

– Нисек? Мин француз телен белмәйем!

– Белеү кәрәкмәй, был әйтә. Кулыңа папка тоттора-быз, ә унда барлык текст язылған. Теге һөйләй, ә нин һәр һөйләмдән һуң тәржемәһен укыйһың да тораһың. Шул ғына.

– Ярай, мәйтәм, ә күпме гонорар?

– Утыз һум.

– Бара.

Теге француз ярайһы ук йәш, бер аз пеләшерәк кеше икән. Сыктык сәхнәгә. Зал туп-тулы. Теге комсомол әһеле миңә үзәнәк пинжәген биреп торзо. Джинсы салбар, кара водолазка һәм кара пинжәк. Былай тәр-жемәсегә оқшағанмын инде. Етдилек өсөн күзлегемде кейеп ебәрзәм.

Француз үз теләндә сәләмләнә. Мин кызыл папка-мды асып тәүгә һөйләмдә укыным:

– Хәйерле кис, хөрмәтле әфәнделәр!

Француз йәнә бер ауыз һүз әйтте лә туктаны, ипләп кенә миңең кулга кағылды, нәк бына Әнисә ханым кеүек...

Әнисә иһаһайлап келәп алды. Морат дауам итте.

– ...ә мин киләһе һөйләмдә укыным:

«Әгәр зә бөгән һеззәң илдә үзгәртеп короу елдәре исмәһә, ошо премьера ла булмаһ ине...»

Шулай итеп ул бер аз һөйләй зә туктай, ә мин бик етди төс менән тегенә «тәржемә» итәм. Бер заман текстың иң азағына килеп еттем.

– Ә хәзер, хөрмәтле әфәнделәр, һеззәң игтибары-ғызға вәғәзә иткән премьера! Хәйерле сәғәттә! Киләһе озрашканға тиклем!

Мин шулай итеп укып бөттәм, ә был дауам итә. Текстан тыш хәбәр һөйләй. Нишләргә? Мин бит уның бер һүзән дә аңламайым. Туктап калдым, ә был ипләп кенә кулга һуға! Ярай, мәйтәм, буржуй, мин һаран тү-гел. Теләйһең икән, рәхим ит. Яңынан укый башланым. Иң баштан.

– Хәйерле кис, хөрмәтле әфәнделәр!

Телмәрзән ялка башлаған халкы кинәт уянып китте. Меңәрләгән күз миңә төбәлдә.

– Әгәр зә бөгән һеззәң илдә үзгәртеп короу елдәре исмәһә, мәйтәм, премьера ла булмаһ ине...

Халык араһында шыбыр-шыбыр һөйләшеү китте. Берәү сикәһенә бармағын төртөп, бороп күрһәтте. Имеш, һайғауығыз һирәгәйә башланымы әллә... Ә француз һаман туймай, һаман хәбәр һөйләй. Йәнә иң азағына барып еттем. Йәнә хушлаштым.

– Хәйерле сәғәттә! Киләһе озрашканға тиклем!

Эйе, мин инде икенсегә хушлаштым, ә был ләпелдәй генә бит, кәһәрәң. Халык ипләп кенә келә башланы, кемдер кул сабырға тотондо. Теге буржуй, өсөн сәркәтип, быны үзәнәң уңышы тип аңланы, шикелле. Тағы ла нығырак кызышып, кулын һелтәй-һелтәй, ми-нең беләккә һуға-һуға, йәнәһе, «нимә карап тораһың, тәржемә ит!» дауам кылды. Нишләйһең, йәнә тапалған һуқтаман китергә тура килде.

– Хәйерле кис, хөрмәтле әфәнделәр! Әгәр зә бөгән һеззәң илдә...

Өсөн сә тапкыр шулай сәләмләүем булды, былай зә көскә тыйылып торған ташкын йырылып китте! Тәүзә бер йәш кыз келәп ебәрзә.

– И-их! И-их! И-их! Их-һа-һа-һа-һа!

Морат баяғы кыззы әләкләп күрһәтте. Гәзилә менән Әнисәгә лә шул калды – һығылып китеп келәргә тотон-долар.

– ...Был үзәнә күрә сигнал булдымы ни, зал тәгәрәп китте...

Унан Әнисә үз эшендәгә кызыктарзы бәйән итте. Тик артык маһирлығы юк ине. һәр һөйләмдә сурытып, кем нимә әйткән, ә ысынында нимә әйтергә теләгән, һәм ни өсөн нәк ошо урында келкә булған – шуларзы кат-кат аңлата-аңлата ялкытып бөттә. Исем өсөн кел-гән булдылар. Быны Әнисә үзә лә тойомланы, бер аз үпкәләп куйзы.

– Мин кызык һөйләй белмәйем шул...

Гәзилә лә яраткан келәмәсен искә төшөрзә. Ул мәк-тәптә эшләгәнәндә балалар ауызынан ишеткән мазәк ине.

Морат тора-бара Әнисәгә ихласлык күрһәтә баш-ланы. Бер-икенә үзә кеүек үк кулына кағылды. Гәзилә-нең йөзәндә еңелсә көнсәлләк билдәһе салынғас, кү-ңелә булды. Был якшы. Тимәк, апаһынан кызғана. Ә ка-тын-кыззы яулап алыу өсөн уның күңеләндә көнсәлләк уяту иң шәп ысул. Морат һынағаны бар. Тик саманан сығырға ярамай, юғиһә эште бозоуың ихтимал.

Бер һүз менән әйткәндә, был йәйге кис ярайһы ук күңеллә үтте. Тик иң азағында ғына аңлашылмаған хәл килеп сыкты.

– Морат ағай, һаумыһығыз, – кайзандыр кулына кола шешәһе тотқан Гөлһаз пәйзә булды. Хәйер, йәш кешене кафела күрәү һис тә көтөлмәгән вакиға түгел түгеллеккә. «Ағайы»ның һаман да пырх-пырх килгән юлдаштарына бер генә караш ташланы.

– һаубыз, һаубыз! Ни эшләп йөрөү? – Морат кызға гәзәти һорау бирзә, һәм башына тондорғандай мә-керле яуап алды.

– Нишләп тип инде... Азалия менән дискотекаға тип килгәйнек. Әле иртәрәк икән. Без анау мөйөштөбөз.

Теге юлы һеззең менән ял итеп ултырғайнык бит әле, шул ук урында.

Кыз караңғы мөйөшкә кул һелтәне.

– Пока, Морат ағай!

Янбашын бәуелтеп, шык-шык басып китеп барзы. Быныһын көтмәғәйне Морат. Аһ, хәйерсе. Артығын ыс-кындырзы. Булды ул хәл, булды. Эштән һуң тап булышып, былай ғына инеп ултырғайнылар бер кисте. Тик был күптәнге вакиға... Ғәзиләнең йөзө караңғыланып киткәнән абайланы. Уға нисек аңлатаһың? Артабан һүз насар ялғанды. Күберәк Әнисә тәтелдәне. Тиззән сәғәтенә күз һалғылай башланы. Кайтырға вақыт, иртәгә һиндәйзәр семинары ниәтләштерелгән икән. Морат машинаһың ине, уны теге зәңгәр «вольво» менән килтереп калдырып киттеләр.

– Был кеше һиңә бармай!

Апаһының көтөлмәгән хөкөмө Ғәзиләне ғәжәпкә калдырзы. Тик... ни өсөн бармай?

– Ул бит эскесе!

– Куйсы, апай. Минералка ғына эсеп ултырзы...

– Ана шуның өсөн эскесе! Сак ҡына хәмер эшә, тимәк, холко юк. Шуны белә, шунан курка!

Мораттың балкоһында торған ярты капсык буш шешә хәтеренә төштә.

– Унан, йүнһезәрәк күренә...

– ...?

– Мин реклама бирәм гәзитенә, әйзә бергәләп эшләйек тиеберәк әйттем бит инде. Ә ул нимә? Ыжламаны ла. Тимәк, акса табыуға барымы юк...

– Апай, ул һинең көүек эшкыуар түгел дә баһа...

– Булмаһа ни? Хәзәр ирмен тигән ир, хут һауанан булһа ла акса эшләргә тейшә... Юк икән, ана бара юлың. Езнәңде артына типтем бит, ялкаулана башлағас. Ана шулайтаһың да куяһың!

– Китсе, апай, юкты һөйләмә.

– Тағы ла, ул кешәң бисә-сәсәгә бик әүәс күренә.

– Нисек?

– Шулай. һинең менән танышкан, ә ике күзән минән алмайсы!

– һуң, апай, үзең бер туктауһың кулына һуғып ултырзың бит...

– Бармай, бармай! Анау йәш кыззы ла әүрәтеп алған, шикелле. Бармай!

Бармай? Шулайзыр ға. Ғөмүмән, ул кейәүгә сығырға йыйынмай бит. Апаһына шул хакта әйтте.

– Унан, һин бит беззең менән бергә ултырырға тейеш түгел инең. Үзең ситтән генә карап торормон тигәйнең бит.

– Әй, короғоро, әйткәйнем шул!

Көлөштөләр. Ләкин Ғәзиләнең күңеле болокһоу ине.

КИММӘТКӘ ТӨШКӘН ЙОКО

Иртәнсәк баш мөхәррир Моратты сақырып алды. Кулына хат тотторзо. Алыс райондан, урман эсендә ултырған кескәй ауылдан язылған ялыу.

– Ике көнгә командировка алығыз ға, тикшереп килегез. Мәгәр дөрөскә сыкһа, мөкәләне киләһе азнаға куйырбыз.

Исманғол халкы бына инде өсөнсә ай электр утынан мөхрүм, имеш. Заманында бында леспромхоздың бүлексәһе булған, әммә иктисади көрсөк шарттарында ойошма бөлгән, күп тө үтмәстән бөтөнләй юкка сыккан. Исманғолдарзы Үрге Кәжән ауыл советына баланска куйғандар, тик улары яңырак ауылдың утын кыркқан. Сәбәбе – имеш, ике ауыл араһындағы электр бағаналары қолаған, сым өзөлгән. Исманғол-

дар үз көстәре менән яңы бағаналар ултыртып сыккандар, сым тарткандар. Хәзәр ауылды әзәмсә, тоткарлыкһың тәмин итеү өсөн бер-ике трансформатор көрәк. Ләкин уныһына инде хәлдәре етмәй... Дизель табып сафка ебәрәп караған булғандар, әммә көсөргәнештең «һикереүе» һөзөмтәһендә күптәрзең һыуыткыстары янған, телевизорҙар эштән сыккан, ит, май-каймак көүек ризыктар бозолоп әрәм булған...

Морат тәүзә Үрге Кәжән ауыл һакимиәте башлығы менән һөйләште. Ике йөз сакрымдан килгән тауыш бик тонок һәм асыулы ине.

– Беззең баланста түгел улар. Башыбызға бәлә булдылар инде...

«Росэнерго»ның төбәк идараһына шылтыратты. Һиндәй мәсьәлә менән мәрәжәғәт итеүен белгәс, озақ көттөрзөләр. Йәнәһе, бөтә етәкселәр ға көңәшмәлә. Унан сәркәтип хужа сығып китте, иртәгә шылтыратығыз, тип яуапланы. Ныкыша торғас, һиндәйзәр бүлек етәксәһен тота алды.

– Мәсьәләне беләбез, улар беззе лә ызалаталар ялыуҙары менән. Ләкин шуны аңлағыз, исманғолдар бит леспромхозға карай...

– Юк ул ойошма. Бөткөнәнә биш былтыр!

– Улайһа, Кәжән ауыл советына...

– Ауыл халкы электр уты өсөн һезгә түләймә?

– Ну, безгә...

– Тимәк, үз белдегегез менән яуаплылыктан баш тарта алмайһығыз. Мәгәр һеззең карамакта булмаһалар, ут өсөн башка ойошмаларға түләрзәр ине. Судка бирһәләр, һис шикһез еңәсәктәр бит!

Теге түрә электр утын кулланыусыға килтереп еткереүзең төрлә кимәлдә булыуын – етештереүзең бер кулда, уны һатыузың һәм бүлеп таратыузың бүтәндөрзә икәнән аңлата башланы. Быныһын Морат үзе лә беләп тора. Ләкин былайға китһә, йәғни кемдең ғәйепле икәнән тәфсирләп сурыта башлаһан, исманғолдар һис һасан да утлы булмаһасак. Шуға ла тыйылған сараға – куркытырға тотондо.

– Иван Петровичка (был төп етәксе ине) миңең үтенесте тапшырығыз. Иртәгә телевидениәнән төшөрөү төркөмө менән киләсәкмен. Шунда һөйләрһегез хәбәрәгеззе...

Төштән һуң көткән шылтыратыу яңғыраны, Ғәзиләнән.

– Морат ағай, котлағыз! Минә эшкә алалар!

– Котлайым! Кем итеп?

– Референт итеп бер фирмаға! Ике азнанан килергә куштылар...

– Котлайым, Ғәзилә, котлайым!

Морат уның өсөн ихлас шатланды.

– Бөгөн юлға сығам, киске поезға!

– Карәле, иртәгә мин дә бит һеззең яктарға юлланам. Изелбашына! Әйзәгез бергәләп!

– Уй, ул бит беззең районға терәлеп кенә ята. Қалай уңай булды...

Был кисте осраша алманылар, апаһы Ғәзиләне һиндәйзәр концертка алып китте.

Иртәгәһенә алыс сәфәргә кузғалдылар. Эдик ғәзәтенсә юл буйына сафсата һатып килде. Юлдаштары бик тиз ялқты. Шофер иһә тәзрә быялаһында ялтыраған күлгәһенә төбәп иммунитет һақшаузың төп сәбәптәрен тәфсирләне. Моратка артта ултырып килгән кыз менән һөйләшергә форсат теймәне. Мөһабәт тауҙарға һәм ғәжәйеп күзәл тәбиғәткә һокланып килергә генә калды.

Өс сәғәттән Үрге Кәжәндә инеләр. Ауыл һакимиәте башлығын тап итә алманы. Бер һукмышыраҡ егет

машина маңлайындағы «Матбуғат» тигән язуызы күреп, көлөп ебәрзе:

– Бына кемдән өркөп каскан икән беззең Федорыч!

Бакһаң, иртә менән килеп ураған да, урмансылар яғына сығып олаккан. Сәркәтип мәрийә лә бер нәмә әйтә алманы. Артабан киттеләр, Исманғолға йәнә егерме бишләп сакрым калғайны. Бик алама юл, емерелеп барған күпер ишараты. Заман қазаныштары қараңғы төбәккә электр бағаналары сифатында ғына килеп еткәйне. Кеңә телефондарын һүндереп куйзылар, уларзың файзаһы калманы. Ауылға инделәр, мәктәп бинаһын эзләп таптылар. Баксала эшләп йөрөгән укыусылар сыр-сыу килеп уратып алды, ололар за күренде. Сикһез тулқынланғандар ине, олорак апайзарзың күзәндә йәштәр ялтыраны.

– Һез гәзиттәнме? Ә беззә кисә генә ут бирзәләр...

Бер-береһен бүлдәрә-бүлдәрә гәжәп хәлдә бәйән иттеләр. Бакһаң, кисә төштән һуң Изелбашынан бер кәтәү түрә-қара, автобус тулы электриктар килеп төшкән. Төшкән дә «һә» тигәнсе трансформатор куйып, күз асып йомғансы утты тоташтырып та куйғандар!

Рәхмәттәрән язуыра-язуыра озатып тороп калды исманғолдар. Бына ошондай гәзеллек тантана иткән қысқа мизгелдәр өсөн генә булһа ла эшләргә, кәрәшергә кәрәк ине. Рухы күтәрелеп киткән Морат шулай уйланды.

Эш тамам, уларзың қарамағында йәнә бер тәүлек. Үрге Кәжәнгә һуғылып кәтмәгәндә башлыкты қаптырзы. Уныһы шундук қысқырына башланы:

– Һез нишләп мине эзәрлекләйһегез?

– ?!

– Изелбашынан да, Өфөнән дә әрләүзәрә етмәгән, әле килеп һез қаңғыртаһығыз...

– Сәбәбен беләһегез бит. Исманғолдарзы үгәйһетәһегез икән.

– Мин үз аксама һатып алып уларға трансформатор ултырттым!

– Үз аксағызға?

– Ярай инде, һүзгә бәйләнмәгез. Беззә бит әндрәй қазнаһы юк! Был Өфә түгел, беззә нефтянка юк, был ауыл советы! Белгәнлек, кризис! Трансформатор беләһегезме күпме тора?

Морат һүззә элеп алды:

– ...әммә шуныһы қыуаныслы – ауыл советының бәгзе граждандары бик бай күренә, – кинәйәләп башлыктың тышта ултырған джибына ымланы.

– Нимәнә күз уңында тотаһығыз?

– Нимә күз уңында – шуны тотабыз...

Мораттың ауызынан сыққан был яуап әллә үтә йүләр, әллә үтә мәғәнәле булды. Хакимиәт әһеле қаты уйланыузан кәсәргәнәп, маңлайын сырыштырзы ла, «һы» тип куйзы.

– Шулай булғас, бер трансформатор пүстәк инде ул һезгә.

– Мин юлды белдем, килеп йөрөрмен инде, – тип уйынлы-ысынлы қапақлап хушлашты Тамерлан Федорович менән. Уныһы йәнә токанып китте:

– Минә күзәтәү кәрәкмәй! Мин үз эшемде беләм! Икенсе көн йоклағаным юк!

– Йокламағыз за, Тамерлан Федорович. Юғиһә, йоқоғоз исманғолдар өсөн киммәткә төшә.

Гәзиләнең ауылына киттеләр. Эх! Бигерәк хозур шул был яктар! Мәһабәт қарағайзар юлдың ике яғынан тезелгән, вақыты-вақыты менән кинәт таралып кителәр зә, ақландарза күпереп үскән муйыл ағастарына, ялбыр қайындарға урын бирәләр. Алыстарақ күгәйем-йәшел тау армыттары һузыла. Уларзың түбә-

һен селлә монары қаплаған. Шуға лә елпелдәп-елпелдәп кителәр, берсә алысайып, берсә яқынайғандай төс алалар. Машинаны Ағизәл ярында туктатып, йәшел үләнгә аяк бастылар. Тирә-яктан хуш ес аңкый, меңәрләгән сиңерткәләр зырлай, өззәрәп-өззәрәп коштар һайрай. Инде һақауланған кәкүк сақыра. Қызык, башта ул бақа һымак уа-ка-ка-ка, уа-ка-ка-ка тип ала. Унан кәзимгесә кәк-күк, кәк-күк тип бәтәрәп қуя. Үтә лә мәзәк ине был.

Морат ақ күлдәгән сисеп ырғытты ла, ялан аяқланып йылғаға йүгерзә. Джинсыһын сисеп үләнгә һалды, ярзан ятыуға һикерзә. Эх, қандай ләззәт! Булған бор-соләузары, асыу-хәсрәте юкка сықты. Ошо саф һыу алып китте уларзы. Тәрән генә ине бында, урталарақ кулын күтәрәп үлсәп қараны, баштан аша икән. Колас ташлап теге ярга йәзәп сықты. Тәү қарашка қаксарак тойолһа ла, қояшқа шақтай янған төненән кәс-ғәйрәт урғылып тора ине. Эдик иһә һыуға инергә қыйманы. Танау эсенән мөгәрләп, яр ситендәгә суйыр ташта һәйкәлдәй басып тороуы ине.

Гәзилә хуш есле ақланда күбәләктәй бәтәрәлдә. Унан машинаға ингәс, юлдаштарын эре-эре еләк менән һыйланы, йыйып алған гәлләмәһен пластик һауыт-ка урынлаштырзы. Донъялар тағы ла яқтырып, сағыу-ланып киткәндәй булды.

Эдик радиоһын қабызып ебәрзә. Башқортса ниндәйзәр тапшырыу бара. Тик асык ишетелмәй, шытырмытыр қилә. Йәйге хозур көндә сикһез офоктарза талпынған коштай қәйефе күтәрелде Мораттың. Һәм башынан үткән мәзәк хәлдәрзә бәйән қылыуға кәреште.

ҚЫЗЫК-МЫЗЫК-МӘРӘКӘ

– Радиола эшләгәндә нисек ине тип һорайһың? Шәп ине, күңелле ине! Әлбиттә, үз ауырлықтары ла булғандыр, әммә қызык-мызыктары күберәк хәтерзә қалған.

Бер мәл Баймак яктарынан командировканын қайтып қиләбәз. Үзебәззәң Башқортостан радиоһын тыңлайбыз. Юлыбыз таузар аша үтә. Бәйләнеш насар: сигнал йә юғала, йә килеп сыға. Диктор иглан итә бер заман:

– Ә хәзәр, хәрмәтле тыңлаусыларыбыз, игтибарығызға мәшһүр йырсыбыз Рамазан Йәнбәков башқарыуында башқорт халық йыры «Уйыл»ды тәқдим итәбәз!

Шулай тип әйтеүе булды, сигнал юғалды. Кот оскос көй яңғыраны, был Америка негрзарының «қара» рәп музыкаһы ине! Теге йырсы ақырып-ақырып йырлай, шигыр укыған һымак өзәп-өзәп һөйләнәп тә ала. Мәшһүр! Унан йәнә сигнал килеп «қапты», беззәң диктор килеп сықты:

– Хәрмәтле дустар! Һез халқыбыззың мәшһүр йырсыһы Рамазан Йәнбәков башқарыуында башқорт халық йыры «Уйыл»ды тыңланығыз...

Көләшәп алдылар. Морат мәзәктәрән дауам итте.

– Тура бәйләнәштә эшләүе рәхәт түгел ул. Һәр әйткән һүзәң, һәр тын алышың ишетелеп тора. Һине бер юлы миллионлаған халық тыңлай! Миңә шеф әйтмешләй, ответственность огромная!

Шулай бер вақыт балаларзы тәрбиәләү ысулдары һақында һөйләшәү алып барам. Кемдәр ишле бала тәрбиәләй, шуларзың шытыратыуын, тәжрибә уртақлашыуын һорайым. Ә телефон линияһына Өфөнән бер әбәй «қунақлап» алды ла китмәй зә китмәй.

– Мин бала-сағаны шулай-шулай тәрбиәләп инем, – тип хәбәр һата.

– Ә үзегеззәң балаларығыз нисәү?

– Ә миңәң бала-саға юк. Сөнки мин кейәүгә сықма-

ған, – ти был. – Иллә мәгәр булған булһа, мин уларзы шулайтып-шулайтып тәрбиәләр инем...

Билдәле, был кызык түгел. Сафсата һатыу ғына. Тик әбейем аңламай, һаман үзенекен тылкый. Шулайтыр инем, былайтыр инем...

– Ярай, инәй, зур рәхмәт һезгә! Киләсәктә лә без-зең радионың тоғро юлдашы булып калырһығыз тип ышанам!

Хушлаштым да микрофон теймәһенә төрттәм. Ә үземдең һарыу кайнай, яман һүз ыскынғанһын һизмәй зә калдым:

– Достала бабка!!!

Карайым, быяла артында аппаратһыҙа ултырған режиссерһың күзә акшайып китте. Бакһаң, минең «достала бабка» бәтә ғаләмгә сығып ыскынған! Ашык-бошок бақсан микрофонһым һүнәп бәтмәгән булып сықты...

Был әкәмәттең ғауғаһы зур булды, мине эштән кыу-зылар. Ләкин файзаһыҙ зыян булмай, тизәр. Ошо хәлдән һуң теге әрһез әбей башкаса эфирға сыкманы. һөнәрзәштәр үземә рәхмәт укып йөрөнә.

Көлөштөләр. һүзгә Эдик кушылды. Үзенең һисек итеп уролог урынына гинеколог кабинетына барып элөгөүән бәйән итә башлағайһы, килеп тә еттеләр. Бейәк тау астында ак тақсмалай йылтырап йылға аға. Йәшел ярында ыксым ғына ауыл күренә ине.

ЙЫЛҒА ӨҢТӨНДӘ КӨМӨШ АЙ

Йәйге көн самаһыҙ озон. Морат мунса яһындағы бүрәнәлә ултыра. Көн эсәһе инде һүрелгән. Талғын ғына еләс ел исеһе куя. Рәхәт уға, сикһез рәхәт. Бер кайза ла ашығырға түгел. Күңеле менән, бәтә булмышы менән ял итә ул.

Бигерәк йәмле, бигерәк хозур шул был яктар. Әй йәшел сирәм каплаған ярза ултыра. Картоф баксаһы талғын ғына һезәкләһәп бер осо менән йылғаға төшә. Унда бала-саға сыр-сыу килә, сепрәк киҫәге менән селбәрә һезә. Әй, бәхәтле, уйһыҙ бала сак. Сағыу қояшлы, йәм-йәшел үләнле, ап-ак болоттар йөзгән зәңгәр күккә вайымһыҙ мөл...

Тарбағай тирәктәр картоф баксаһының кырыһы буйлап ултырған. Уларһың мул күлгәһәндә кош-корт йөрәй, бер-ике көзә ята. Купшы ғына әтәс койма башына қунақлаған. Қойма буйлап қуйы әрәмәлек, кәсәрткән шаулап үсә. Қыуактарза емеш-еләк кызара. Йылы тирәсләктә еңгәсәйзәр кызына, себештәр тибәнә.

Бына ошо йәйге хозурлықтың уртаһынан бер кыз атлай. Ул ыксым көүзәлә, кысқа итәкле күлдәге тығыз төһенә һылашқан. Кабарып торған сәс тулкындары түңәрәк йөзөн тағы ла күркәмерәк, тағы ла һөйкөмләрәк итә. Был Ғәзилә. Изелдән һыу алып кайтып килеүе. Күнәктәр ауырлығынан һығылып, яй ғына атлай. һүкмактан өскә карай менәп килә. Баш өҫтөндә тургайзәр сырқылдаша, кайзалыр кәкүк өзгөлөнә, һандуғас моңо һибелә. Ғәжәп, әммә был илаһи күренеш Моратка таныш. Төһөндәме, өһөндәме күрзе уһы. Бәлки берәй рәсемдәләр. Қояшлы йәйге иртәләме, кистәме, көмөш һыулы йылға буйынан сибәр кыз кайтып килә, имеш. Күнәктәре мөлдәрәмә тулы, өҫтөндә күңелле сатқылар уйнай. Кыз бик һылыу, йөзөндә һизелер-һизелмәс кенә йылмайыу сағыла. Тик уһың Ғәзилә икәнлегән генә белмәгән шул!

Их, һиндәй көн бөгән... һөйгәһе яйлап қына яһына килә, Ағизел тулкындары талғын ғына тибрәлә. Ә күңәлдә күптәнге матур йыр яңғырай. Кәйефе күтәрән-

ке, йәки, киреһенсә, бик ауыр булғанда һиңәләр моңлана башлай ул. Бына әле лә танау астынан ғына мөңгөрәнә.

Ак тулкындар, ак тулкындар

Ярға қаға канатын.

Әй, сибәр кыз, әй, кара күз,

Күзем төштә һиңә, башкорт кызына.

Морат урынынан һикереп торзо ла каршыға йүгерзе, көслә кулдарына тулы бизрәләрзе алды. Мәгәр кемдер игтибарлап күзәтеп торһа, икеһенәң дә йөзөндә бәхәтле йылмайыу әсәрән шәйләр ине.

Әх, кара мунсаға һи етә! Егеттәр иң кызыуына инде. Ысын күңәлдән рәхәтләһәп сабынды Морат. Ғәзилә биреп ебәргән айранды һемерә-һемерә мунса соланында ял итеп алды. Эдик күберәк изәндә ултырзы. Уһан йәнә быулы-боқло ожаһка!

Кис Мораттарзы күрше йортка алып киттеләр. Ғәзиләһең ағай тейеш туғаны ашка сақырғайһы. Йырлашып ултырзылар. Егеттәр ошо қунақсыл йортта қуһырға тейештәр ине. Халык яйлап таралды. һаман Морат тирәһәндә өйөрөлөүсә һипкелле кыз, исеме Рәмзиә булды һикелле, оран һалды:

– Йәштәр, киттек клубка!

Моратты култықлап ук алды. Оһо-һо, был хәтәр күренә... Әммә инде қартайып барғанда үзән йәштәр иҫәбәнә индереүгә һис тә каршы түгел ине. Ғәзиләһең шәлтәлә қарашын тойғандай булды. Әрһез кыз талпан кеүек йәбешәп алғайһы. Үзә юлдашына һыйыһып инәп бара, үзә бер минутка ла тыһмай, билдәлә журналист Морат Қондозбаевтың ижадына булған кайнар мөхәббәтән тәқрарлай. Мин һеззәң гәзиткә бер шигырымды килтерәм, кәсә телефонығыззы бирегеҙ тип ныкыша башланы.

– Теләйһегезме, мин шигырымды укып ишеттерәм, тик көлмәгез, йәме, – Рәмзиә рәхсәт көтөп йонсоманы. Сәхнәлә шигыр һөйләгәндәй яһалма күтәрәнкелек менән сутылдай башланы:

Тау башында яңғыз бер кайын бар.

Йәшел яулық ябына яз һайын.

Иркәм, һиңә булған кайнар һисем

Ғөрләп сәскә ата таң һайын.

Арттарак калған Ғәзиләһең байқап бара ине, шуға ла шигырһың азағын ғына ишетте. һәр таң һайын сәскә атыуһы үсәмләк бик сәйер, хатта һикле тойолдо. Уһндай мөғһизәһе күз алдына бастыра алмағас, эштән генә мыңғырзап қуйзы.

– Есенин, блин...

Тик ижад комары солғап алған шағирә юлдашының әске кисерештәрән абайламаны.

Клуб ябык булып сықты. Рәмзиә яңғыз фонарь астында һөйләшәп торған йәштәр араһына инәп юғалды. һиндәйзәр озон буйлы һүкмыш егет қосақлап қарманы ла, сыр-сыуына төкөрөп тә бирмәсәтән алды ла калды. Рәхмәт инде үзәнә.

Ике ғашик иһә йылға буйына төштә. Ғәжәйәп төһ ине. Қараһыу күк бұстауында меңәрләгән йондоззәр тоқанған. Бына берәүһе кинәт урынынан қуҙғалды ла, һалмақ қына осоп китте.

– Ой, йондоз атылды! Теләк теләйек! – Ғәзилә юлдашын беләгәнән тотоп алды. Қайнар һулыһын тойғандай булды.

– Әйзә һуң...

Йондоз дерелдәп балкый-балкый асқа төшөп юғалды. Қайзалыр әт өрә. Изел қамышында бақалар йыр һуза. Ара-тирә балык һикергеләй, һимәләр шаптырлап һыу өҫтөндә уйнай. Қыр өйрәгемә икән? Улар төһдә йокларға тейештер ул? Тирә-як қуйы қараңғылықка

сумган. Ай нуры тулкын өстөндө ялтырай. Ниндэйзер әкиәти юл һымак йылға буйлап һузылып киткән. Эх, ошо юлдан йән һөйгәнәң менән гүмер буйы кулга-кул тононошоп барырга ла барырга ине.

- Һин нимә теләнең?
- Һин теләгәнде...
- Ә мин нимә теләнем һуң?

Морат яуап урынына кыззы косағына алды. Һалкынса таң эле исе башлағансы ултырзылар. Морат, кыззың калтырана башлағанын тойоп, курткаһын сисеп кейерзе. Кыз башын уның күкрәгенә һалды. Был таңда күп нәмәләр һакында серләштеләр.

– Мин йәнә ике азнанан ғына булам Өфөлә. – Ғәзиләнең тауышында моңһоуланыу аүаздары ишетелеп калгандай.

- Беләм, Ғәзиләм, беләм.
- Касан үтә инде шул вакыт. Өстәүенә беззә телефон да тотмай.
- Ә мин һиңә хат язып торормон.
- Беззә почта насар эшләй. Азнаһына ике мәртәбә генә тараталар.

– Ә без кән һайын, сәғәт һайын хат алышасакбыз. Вәғәзә итәм.

- Нисек?
- Электрон адрес яһап бирәм дә һиңә, хәбәрләшә башларбыз.
- Ә минең компьютерым юк. Хәйер, ағайымдың кызында бар. Интернеты ла бар. Шуға барып язышырмын.

– Улайһа, хәзер адрес уйлайбыз.

Бер аз кәңәшләшәп түбәндәге адрес та туктанылар.

- Ғәзилә28 (быныһы йәше ине кыззың) собачка мәйл нөктә ру.
- Ә пароль, пароль нисек буласак беззәң почтаға?
- Паролебез – мөхәббәт.

Морат һөйгәнән һак кына, наҙлап косақланы. Балдай татлы тулы ирендәренән һурып үптә. Йөрәк менән йөрәк серләште.

- Мин кәтөрмөн.
- Мин ризамын.
- Мин һине бер мизгелгә генә лә онотмасмын.
- Без бер касан да айырылышмасбыз!

Ләкин алда нимә кәткәнән улар күз алдына ла килтермәй ине...

ЙӘЙГЕ СЕЛЛӘ

Ғәзилә бөгән дә инде нисәнсе тапкыр тау башына менә. Зәғиф бәйләнеш һызаты ошо төштә килеп сыға. Шылтыратты. Юк, телефонын алмай. Бына икенсе азна инде Мораттан бер ниндәй зә хәбәр юк. Кайтып китте лә, уның тормошонда бөтөнләй булмагандай юкка сыкты. Бәйләнешкә сыкмай. Электрон адресы асылмай. Бәлки, вәғәзә итһә лә, эшләмәгәндер. Гүзәл һөңләһенең интернетында маташтырып караны, ләкин уңышка өлгәшмәнә. Паролде язып карай, тик тимер машина нишләптер үжәтләнә, рөхсәт бирмәй. Пароль дөрөс түгел. «Мөхәббәт» бармай, тимәк. Быныһы инде бөтөнләй үлтерзе кыззы. Шулай ук, яратам тип һөйләгән ялкынлы хәбәрә буш һүз генә килеп сығамы инде? Кыз быға ышанманы. Тимәк, ысынлап та, низер булған, ниндәйзер куркыныслы хәлгә тарыған. Бәлки, телефонын юғалткандыр за, кош телендәй зә хәбәр ебәрә алмайзыр. Ә һиңә апаһы аша сығып карамай икән? Хат язырга ла мөмкин, тик почтальон уларзың йортон урап үтә торзо. Рәмзиәнең әсәһе тарата басмаларзы. Бер кән эшһез ятқан студент кыз үзе

килеп инде. Кулында гәзит-журнал тулы ауыр сумка. Ғәзиләнең атаһы яғынан өс туған һөңләкәше килеп сыға ул.

– Апай, ә миңә теге корреспондент ағай телефонын бирзе...

Уның һипкелле йөзө шул кәзәрә кыуаныслы төс алғайны, Ғәзилә түзмәнә, кәләп ебәрзе. Ат башындай алтын тапканмы ни! Быны Рәмзиә үзәнсә аңланы һәм ашығып өстәп куйзы

– Белгең килһә, ул минең шиғырзарзы гәзитендә бастырам, тине.

Рәмзиә был ғына аз булыр типмә, фәстереп ебәрзе:

– Ул миңә шылтыратып, яңы әйберзәрәнде лә әзәрләй тор, көз укыуға килгәнәнде индереп сығарһың тейсе... Эй, бәйләнсек ағай за инде.

Кинәт усындағы кәсә телефоны нескә һөлкәнәп алды ла күңеллә генә көйләп ебәрзе. Морат! Ғәзилә экранға төбәлдә. Юк, апаһы икән. Һирәк-һаяк һөйләшәп тора уның менән. Тик Морат тураһында һыңар һүз зә әйткәһе килмәй. Теге юлы Тирәкленән кайтышлай шоферы менән инеп сығыуын ғына хәбәр итте лә вәссәләм. Үзе шылтыратмай, килеп хәл дә белешмәй, ти. Йүнһез кеше тип тә битәрләргә тартынмай. Телефондан башта ниндәйзер шау-шыу, музыка аүаздары яңғыраны. Унан теге остан ярып һалдылар.

– Морат та Морат тип ақылдан шашаһың... Бына алдымда тора Моратың, әле генә бер кыз менән тотом. Тфу, мәсхәрә!

Бер мәл таныш рәссам Әнисәнәң портретын эшләгәйнә. Тәүзә кағыз битендә груша һасил булды. Ауыз урынына зур кызыл ирендәр яһаны. Унан икенсе грушаны баштүбән әйләндереп тәүгәһенең астына терәнә. Бүтән һис нәмә лә өстәп мәшәкәтләнмәнә. Күз зә, колак та, муйын да, аяк-кул да юк. Ике груша ла бер шөлкәм ирен.

– Тамам! Бына был һөззәң дөйөмлөштөрөлгән рәсәмегез, – тине. Шаяртты булды үзәнсә. Әнисә бик каты асыуланғайны ул сакта.

Ванна бүлмәһендәгә зур көзгә алдында тороуы ине. Данилын тапкандан һуң капыл ғына һимерзе лә китте шул. Кәүзәһенең өстә калынайып, аяк яғы үзгәрешһез калды. Ысынлап та грушаға окшап тора. Киң яуырындары был тәвсәратты тағы ла кәсәйтә төшә. Муйыны өүәлә лә самалы ине, хәзер инде икенсе эйәк басымында тамам ултырған. Сикәләр үзе яратқан мөкәлә булочкалар кәүек кабарып тора. Каш-кәргеген һызғыслап йөрөһә, күззәрә былай матур ғына. Тик әле йыуыңгандан һуң, һөрмә-буяузары ағып төшкәс, нисектер төсһөзләнәп калған. Йөнтәс тастамалын башына зур итеп урап куйғайны, яңы окшашлык шөйләп, сырайын һытып алды. Ақ бәшмәк, хәс тә ақ бәшмәк! Эшләпәлә ақ бәшмәк...

Танау бәләкәйерәк, кәкесерәк. Хәйер, нәк ошондай морон кәмгәлер бик окшай, ти ул. Китапта укығайны. Ир-егеткә килешмәй, әлбиттә. Ә бына катынкызға серләлек, нәфислек, нәзәкәтләлек бирә тизәрме шул. Иөзөндә иң айырылып, мин бында тип кыскырып торғаны – әлегә лә баяғы кабарынкы ирендәре. Теге рәссам былай бик дөрөс тотоп алған төп сифаттарын. Ысынлап та, аркыс-торкос куйылған ике грушаны хәтерләтә икән. Ләкин был уйзарын тизерәк кыуа һалды. Уның һымак булырга кәрәк әлә. Ана, утызға етте, ә бер генә лә сырышы, йыйырсығы юк. Хөзайға шөкәр. Күкрәктәрә бик матур. Эске һөйкөмлөгә лә юк түгел. Һәр хәлдә ир-ат заты урап үтмәй.

Тик йүнлөһө генә осрамай. Шулай булғас, оһо-һо әле без...

Үзенең ошо уйзарынан катын дәртләнеп китте. Оһо-һо-һо тинемме шул? Кәнишне. Оһо-һо-һо шул! Бынау кәзәре фатирзы ла, ундағы зиннәт-киммәтте лә үз кулы менән булдырзы. Тик ирзән генә бәхете юк. Ана Ғәзиләгә генә әзәргә-бәзәр егет тап була ла куя.

Ишеккә нимәләр бәрелде. Унан қыңғырау тауышы ишетелде. Катын йөнтәс халатын кейә һалып, ялан аяқ килеш ишеккә ынтылды, күзәтеу уйымына терәлде. Озақ йәшәр был Ғәзилә. Теге абышкаһы, Морат. Эр-гәһендә ябық ир, уныһын белмәй.

– Инегез, рәхим итегез!

Морат водителе менән ауыр ғына токто индерзәләр. Ә-ә, картуф был. Ғәзилә ауылдан биреп ебәргән. Шылтыраткайны шул.

– һаумыһығыз, картуф килеп етте! Кайза қуйырға?

– Әйзәгез, балконға қуяйық.

Әнисә үзе баксаһында емеш-еләк, картуф-сәгәлдәр үстәрәп ызаламай. Вақыты юк. һатып алырға мөмкин, әлбиттә. Тик ақсаһы сығып барамы ни уның? Шуға ла ауылдан нимә килтерергә була, һәммәһән дә ташый.

Сәй әсергә қыстаны, әммә юлсылар тоткарланманы. Әнисә әйелгәйне, халат изеүзәре асылып китте лә ап-ақ түштәре күренеп калды. Шофер ирзәң астыртын карашын ап-асық тойзо. Әлбиттә, бындай игтибарға өйрәнгән ул. Әммә һокланыу-хисләнеүзәң қасан артық булғаны бар? Тик Мораттың йөзөндә бер ниндәй зә кисерештәр сағылманы. Хәйер, юк. Сак қына йылмайып қуйғандай тойолдо. Мысқыл итәме, оятһыз? Әллә юрамал түшен асты тип аңланымы? Был хужабикәнең зитына тейзе. Ярай-ярай, Ғәзиләңдәң дә минән артық ере юк әле. Ул да иренән айырылған прастуй ауыл бисәһе. Йолкош, йәнем көймәгәйне!

Кузғалып китеүзәрен балкондан ғына күзәтеп калды. Кире бүлмәгә сықты. Был нимә? Ишек төбөндәгә йомшак баласта, ултырғыс астындарак, нимәләр сипылдап телгә килде. Күгәлийем төстә яқтырып-яқтырып алды. Кеңә телефоны. Мораттықы. Моғайын, аяқ кеймдәрен сискәнендә әйелгән дә, “сименсы” шым ғына төшөп калған. Катын қызыкһыныуын тыя алмайынса, төймәләргә басқыланы. Тә-ә-к, кемдәрең бар икән, иптәш корреспондент? Атақ, артық һис кемгә лә хәжәтең юк икән дә баһа. Фәкәт Ғәзилә генә шылтыратқан да шылтыратқан. СМС-тар ебәргән. Мораттың да яуаптары шул сама. һағындым, кәтәрмән... Фу, укыуы ла көлкә. Мөхәббәт, имеш. Әнисәне аңлайшыһыз көнсәлләк хисе биләне. Нишләп берәүзәргә үлөп ғашик булалар, ә икенселәр үз яртыһын эзләп иң матур йылдарын заяға узғара? Ғәзеллек бармы был доньяла, әллә юкмы? Юктыр. Әнисә телефонды шкаф әсенә бырақтырзы.

Морат алыс районда йөрөгән арала республикала бик етди үзгәрештәр булып алған, имеш. Президент мөззәтенән алда ялға китеп, Мәскәү яңы етәксе тәғәйенләп қуйған. Ақ йортта тын ғына қаңғырыш бара. Депутаттар әүәлгә совет заманындағы кеүек бер тауыштан яңы башлық өсән тауыш биргән. Халық, әлбиттә, бер аз шаңқып қалған. Морат қайтқас, қала майзанында йыйылған йәштәр пикетында йөрөп килде. Республика мәнфәғәттәрен яқлаузы талап итеп сығыш яһаусылар ине улар. Баш мөхәррир хәзмәткәренәң был қылығын хуламаны. Йөрөй шунда қаңғырып, эт өргәнгә бет өргән тигәндәй... Ул турала бер ниндәй зә мөкәлә язмаһың, барыбер үткәрмәйем!

Ошо дөйөм буталсықта һимез балық тоторға теләселәр хасил булды. Мораттың кан «дусы» – Каран-Йылға районының әлекке һақимы ғәзиттә мөкәлә бастырып сығарзы. Бына, йәнәһе, ниһайәт, азатлық! Исмаһам, хәзәр йәнәң теләгәнсе үз фекерәңдә әйтергә, кемдә теләйһең шуны тәнкитләргә мөмкин. Имеш, әлекке батшалар уны кот оскос қыйырһытқан, булмаған гонаһтарға ғәйепләп кенә-тенә қанын эскән...

Морат был һақта ишеткәс, Рафаил Ғүмәровичка бәрәп инде. Яһъял көткәйне, әммә түрә «аңлашыуға» үтә лә тыныс төс бирзе.

– Без республика басмаһы, без алдыңғы сафтарза барырға тейешбез, ответственность хәзәр айырыуса огромная! – тип башланы мөхәррир. Уны яқын арала вазифаһынан бушатырға йыйыналар тигән хәбәр дәрәсқә сығырға окшай. Бажаһы былай үз урынында, әммә ул да бөгән бында, иртәгә тегәндә тигәндәй. Бигерәк һурығып, үтә лә етдиләнеп киткән. Хәзәр һәр кем менән ифрат та игтибарлы, атайзарса яғымлы һөйләшә. Ысынлап та, йомшак кәнәфиһенән қыуып төшөр-һәләр, исмаһам, хәзмәткәрзәрәңдә булла ла яқты хәтирәләр қалыр тип өмөтләнәләр. Бахыр. Морат қапыл уғата қартайып киткән түрәнә йәлләп қуйзы. Әйе, ни тиклем бейек менәһең, шул тиклем қолап төшөүе қыһынырақ шул.

Рафаил Ғүмәрович бармағы менән ишаралап яқынырақ килергә ымланы. Морат әйелә биргәс, шыпырт қына өстәнә. Әйтерһең дә хәрби серзе систе:

– Без уны, – бармақ өскә күтәрелде, – (яңы президентты, тип аңланы Морат) хуларға тейешбез...

– Мин қаршы түгел, мөгәр республикаға һәм уның асаба халқына арқыры тормаһа! – тине Морат кәтғи төс менән.

– Ләкин Каран-Йылға бурының мөкәләһән басқуығыззы һис нисек тә аңлай алмайым. Был бишкәрәктәрзе генә түгел, тотош район халқын һатуға тиң!

– Тынысланығыз, без уларзың да хаттарын басасакбыз. Хәзәр асықлық заманы!

Көндәр үтте, тик баш мөхәррир үз вәғәзәһән үтәргә ашықманы. Морат әзәрләп биргән хаттар берләшмәһе лә яуаплы сәркәтип бүлмәһенән сыға алманы. Рафаил Ғүмәрович менән аралары бозола барзы. Өстәүенә, Ақ Йорттағы дусы Мирас Шаһиевичты алып ташланылар. Уның, бик итәғәтле, һамыслығы кешенең башын, һис шикһез, күп һанлы «дус»тары ашағандыр.

Әммә иң борсоғаны – Ғәзиләнән хәбәр булмауы. Әмәлгә калғандай, кеңә телефонын югалтты, бәйләнеш өзәлдә. Әнисәгә лә инде нисәнсе кат өндөшөп қараны, юк, һеңләм миңә лә шылтыратмай ти. Ғәжәп... Электрон адреска хәбәр артынан хәбәр ебәрә, яуап юк. Почта бүлексәһенә барып хат та язып һалды, тик файзаһыз. Бәлки, әлекке ире Себерзән қайтқандыр за, яқынан қауышқандарзыр? Шул уйзарын һаман да ташламаған, апаһы аша сәләм ебәрәп тора тип һөйләгәйне Ғәзилә. Юк, уныһы мөмкин түгел. Морат хәуефле уйзарын қыуырға тырышты.

Иртәгәһенә бүлмәһенә Ғәлназ килеп инде. Зәңгәрһу күлдәк кейгән, сәсен ықсым ғына итеп үргән. Морат уныһына юл ыңғайы ғына игтибар итте, әлекке кеүек комплимент яһап торманы.

– Морат ағай, миһең һезгә бик зур үтенесем бар ине...

Қыз күззәрен тултырып қараны. Ниндәй йомош тағы? Морат компьютерынан айырылды.

– Миңә буйзактар темаһын яқтыртырға қуштылар.

– Шунан? Эллә минән интервью алырга самалай-һыңмы?

– Шаяртмағыз әле, Морат ағай. Миңә Синтезспирт заводының мәзәниәт йортона барырга кәрәк. Унда димселәр клубы эшләй икән. Аулак кисәһенә.

– Шунан?

– Яңғызым барырга куркам. Унда нык бәйләнәләр ти зә ул...

– Шул сәбәплә мине эйәртеп алып барырга уйлайһың инде?

– Зинһар өсөн, Морат ағай! Үтенеп һорайым. Башка һалыныр кешем юк, беләһегез бит.

Күптән түгел балалар йортонан язған уңышың мәкәләһе өсөн кызға ярайһы ғына эләккәйне. Отпускыһына ла һаман китә алмай йөрөй. Меҫкен. Теге юлы йәйге кафела күрһәткән кәмитә өсөн Морат кызға асыуланьқырап йөрөй ине. Ләкин хәзер уның гәйеплә кеше төслә башын эйеп килеп инеүен күреп, һаруы басылды.

– Ә нишләп һин язырга тейеш? Минеңсә Эльвира Вәкилевнаның, редакцияның мактаулы карт кызының, мораль хокуғы көсләрәк түгелме ни? Аулак өйгә йөрөгә уға кулайырак та баһа...

Ғәзәтенсә асқы иренен бүлтәйтеп, күршеһенең һаман ризалык бирмәүенә үсегеп торған Гөлһаз йәнләһеп китте, пырхылдап көлөп ебәрзе.

– Эйе шул. Кулайырак! Тик нишләптер бер зә барыһы килмәйсе.

Кис Морат кыззы фатирынан барып алды ла Октябрь проспекты буйлап елдерзе. Караңғы төшөргә әле иртәрәк, әммә халык яйлап тартыла башлағайны бында. Залда өҫтәлдәр куйылған, музыка уйнай. Иәштәрсә кейенгән, сағыу бизенгән оло ханымдар, сәстәре қойолоп бөтһә лә йәшлек дәртен юғалтмаған бабайзар, урта йәштәге катын-кыз күпселекте тәшкит итә. Гөлһаз шунда ук эшкә тотондо. Аулак кисәһен ойоштороусы апайзар менән танышты, азақ буйзақтарзың үззәренән һорау ала башланы.

Морат ни эшләрәк белмәй, бындай кисәләрзә ул түгә тапкыр ине, – унда һуғылды, бында һуғылды. Сәғәт буйына машинаһында ултырзы, кире инде.

– Уй, Морат ағай, һеззә көттәрзәм инде, – кыз тып итеп алдына басты. Күззәре ялтырап киткән, ирендәре асылған. Сибәр, шайтанбикә.

– Минең эш бөттә инде. Әйзәгез берзе генә бейеп алайык та, кузғалайык.

Мораттың бер минут та тоткарланғыһы килмәй ине. Ләкин тап ошо мәлдә “Ак бейеү” иглан иттәләр. Кыз нәзәкәтле қылань бейергә төшөрзә. Нишләйһең, ризалашырга тура килде. Уртаға сығырга ла өлгөрмәһеләр, һиндәйзәр хәрби формалағы йыуантык ир қысылды:

– Ғәфү үтенәм, егет кеше, һеззәң туташығыззы сақыра алмасмынмы икән?

Был майор бер һисә секунд қына алдарак өндәшһә, Морат куш куллап һылукайзы тоттороп ебәрер ине. Тик хәзәр һуң инде. Күңелендә һосусилык корто оялап өлгөргәйне.

– Юк, булмай!

Кавалер һәмһез итеп текәлеп тороуын дауам итте.

– Ну?

Ошо «ну» үлтерзе лә инде. Бында һиңә казарма бармы, солдафон?

– Китегез! Был минең кәләшем!

Морат шулай тине лә, үзе лә һизмәһәтән кыззы суп иттереп үбеп алды. Аһ, шайтан! Ни эшләһең? Теләмәгәйне бит.

Стена эргәһендәге ултырғыска қунаклаған Әһисә-

һең күззәре маңлайына менде. Ул яңы ғына килгәйне. Катын телефонына үрелде. Ғәзиләһе лә қыуанһын әйзә! Теге юлы картуф индереп сыкканда, Мораттың мысқиллы йылмайып қуйыуы иҫенә төштә. Ярай, көлкөндә яңғыратырбыз, аҙғын бесәй.

– Морат та Морат тип ақылдан шашаһың. Бына алдымда тора Моратың! Бер кыз менән тоттом. Тфү, мәсхәрә! Беләһеңме кем ул қыз? Теге юлы кафела қыйқаңлап йөрөгән фәһишәһе!

Теге остан Ғәзиләһең ялбарыулы тауышы ишетелде. Әйтерһең дә апаһы юрамал қылана. Фәкәт уҫал һәм йәмһез итеп шаярта ғына.

– Куй әле, апай...

– Куймайым! Нишләп қуйырга тейеш әле мин! Хәзәр үзәнә бирәм!

Әһисә тегеләрзе қараңғы мөйөштә қыуып етте. Машинаға китеп барыузары ине. Морат гәжәпләһеп өндәште.

– Әһисә, һезме был?

– Мин! Бер генә минутка! Иптәш корреспондент, һеззәң менән ауылда қалған мөхәббәтегез һөйләшәргә теләй!

Телефонын Моратка тотторзо. Ғәзиләһең алыс тауышы шау-шыу пәрзәһен йыртып килеп етте.

– Ысынмы был, Морат?

– Ғәзилә? Түктәле...

– Һин ысынлап та...

– Ғәзилә, мин аңлатырмын барыһын да...

– Кәрәкмәй, миңә аңлаттылар инде. Эх, һин...

– Ғәзилә, Ғәзилә... Мин аңлатырмын.

Телефон өзөп-өзөп иланы. Бәлки аңлашырзар, бәлки барыһы ла үз урынына қайтыр тигән өмөт саткыларын сығарып балкып-балкып алды. Ләкин мөгжизә Ғәзиләһең теге абаға тураһындағы әкиәтендә генә була торғандыр. Экран һуңғы көсөнә ялпылдап алды, һәм тирә-як қараңғылыкка сумды.

БОҢЛО ЯМҒЫР

Бына өсөнсә көн инде Морат эһеп ята. Әйтһәң, эзәм ышанмаҫ, әммә театрға барып мәс булып қайтты. Уһан, бер башлағас, ысқынды ла китте...

Сәбәп Ғәзилә менән килеп сыкқан аңлашылмауһанлыкта ғына түгел ине. Эштә көтөлмәгән мәһсәләләр килеп тыузы.

– Иһеп сығығыз әле, – эһке телефондан шылыратқан Эльвира Вәкилевнаның тауышы һалкын ине. Баш мөхәррир урынбаҫары үзән һирәк сақыра. Тимәк, һиндәйзәр үтә мөһим йомошо бар.

Эльвира Вәкилевнаның эш бүлмәһе зур булмаған күргәзмәләр залына тартым. Стенала рәһемдәр – кәрзинкә эһендә һыйынып ултырған бесәй балалары, озон муйынлы жирафтар, пеләш башлы, тумалак күзле сабийзар. Былар барыһы ла бүлмә һужабикәһенең тәбиғәткә, йәнлектәргә һәм бала-сағаға қарата булған сикһез мөхәббәтән сағылдырырга тейеш ине, күрәһең. Ошонда ук компьютерза баһылған тәрән йөкмәткеле һүззәр ажырайып тора:

«Ғаилә – изге төшөнсә! Уһы көс менән дә, мәкер менән дә төзөп булмай. Сөнки ул – ике йөрәктең мәңгелек кәлгәһе!»

Бүлмә әйәһенең карт кыз икәнән иһкә төшөргәндә, әлеге һүззәрзәң урау мәғәнәһе шуға қайтып қала торғандыр.

«Дәрәс, мин әле үз кәлгәмдә төзөмәгәнмен. Сөнки уһы мәкер менән дә, көс менән дә булдырып булмай. Лайыклы кешене тапмағанмындыр, бәлки. Ысын ирзәр

юктыр, бәлки. Тимәк, көслә заттар, һез үзегез зә ғәйепле».

Шуның аркаһында ғаиләгә һәм балаларға тәғәйенләнгән ғәйрәтен анау жирафтарға сарыф итергә тура киләлер. Кызык, баяғы ялтырауыклы һүззәрзе үзе язған тип ишеткәйне. Шулайзыр.

Бер мәл, әле яңы ғына эшкә килгәнәндә, уны-быны абайламастан әйтеп һалғайны.

– Эльвира Вәкилевна, бәлки һезгә аквариумда балык үрсетергә кәрәктер? Нигезенсе мартка уха бешерер инек! – Шаярта, йәнәһе. – Был һүрәттәрзән ни файза?

– Ә минең өйөмдә ике тутыйгош йәшәй, йәш кеше!

Урынбасар аңлайышызырак яуапланы, үтә тишеп караны. Был тиклем нәфрәттән Мораттың өнө тығылды. Иллә-мәгәр баяғы тутыйгоштар менән уларзың хужабикәһе араһындағы мәзәк мөнәсәбәттәрзе белһе, бәлки, кәйефе ул кәзәре кырылмаз та ине.

Коштарзың береһе – «нич-че!», йәғни «нисауа!», ә икенсеһе нишләптер «дура!» тиергә өйрәнәп алған, имеш. Элекке хужаһының этлеге. һәм, күз алдына килтерегез! Иртәнсәк, эшкә китер алдынан, Эльвира Вәкилевна көзгә алдында өйөрөлә. Тутыйгоштарға өндөшә:

– Йә, нисек? Матурмынмы?

Тегеләрзең береһе ярылырзай булып шаңкылдай:

– Нич-че! Нич-ч-че!

Икенсеһе:

– Дура! Дура!

Эштән кайтып инеүенә теге ике кош һаман да үзәра талашып ултыра, имеш. Хужабикәһе «сәйнәйзәр», үззәре карлыгып бөткән.

– Дура, дура!

– Нич-че, нич-че!

Бындай һүз иреклегә урынбасарға, әлбиттә, окшамай. Сепрәк менән «демократ»тың ситлеген қаплай. Фекер айырымлығы ошоноң менән тамам. «Нисауа» ғына тороп калды... Кана һуң, тормошта ла мәсьәләлә шулай тиз хәл ителһе!

– Имза йыябыз, иптәштәр, кулығыззы куйығыз! – Эльвира Вәкилевна алдындағы қағызға ымланы.

– Ниндәй имза?

– Рафаил Ғүмәровичты яклап имза.

Бакһаң, министрлыкта баш мөхәррирге теш кайрай башлағандар имеш. Кемгәлер гәзиттең эзмә-эзлекле карашы окшамай. Атап әйткәндә, Рафаил Ғүмәровичтың эзмә-эзлеклеге тип аңларға кәрәк быны, иптәштәр. Хәзәр коллектив үз һүзән әйтергә тейеш. Сәнки без – команда! Бөгөн үк күмәк хат тегендә – зур етәкселәрзең өстәленә барып ятырға тейеш. Шулай һейләндә Эльвира Вәкилевна, йыйылыштағы кеүек.

– Мин...

– Нимә һин? – Урынбасарзың күззәре базлап китте. Был ни гәләмәт. Әллә яңы фетнә әтмәләйме? Унан булыр ул.

– ...быға кул куя алмайым.

– Нисек, «куя алмайым»?

– Шулай.

– Нисек инде шулай? Бөтәһе лә куйзы.

– Ә мин қаршы.

– Улай булма, иптәштәр. Нисек инде қаршы?

– Ул китергә тейеш.

– Ни өсөн?

– Гәзитте эт ояһына әйләндергәне өсөн...

– Шунан? – Эльвира Вәкилевна баланы кәзекләгәндәй қыланды.

– Бер тәнкит мәкәләһен дә үткәрмәгәне өсөн...

– Шунан?

– Түрә-қараны ғына мактап ултырғаны өсөн...

– Шунан?

– Шул...

Урынбасар һүз көрәштереп торманы, кул һелтәне.

– Ярай-ярай, ақыллыһың! Нин герой за, без алыот.

Әйе, Эльвира Вәкилевна тыныс қалды, – сәбәләһ-мәһе лә, қарышлашманы ла. Вақифалар үсешенәң төрлә юлдарын күзәлләп қуйған. Нәр қайһыһына әзәр.

Бер уйлаһаң, нимәгә борсолорға? Ярай, Рафаил Ғүмәровичты редакциянан алдылар за икән, ти. Яңы хужа қилде, ти. Уға бит коллективты һәм гәзит эшен белгән кеше, атап әйткәндә урынбасар кәрәк. Билдәле бит инде, нәр ойошмала ла төп түрә түр өсөн генә. Ә барлық эште урынбасарзәр тарта. Эльвира Вәкилевна нәк шундай кеше. Алыштырғыһыз кеше тип әйткәндә лә ярай. Ошо редакцияла ғына ла нисәмә хужаны қабул итеп, сираттағыһын озатырға йыйына.

Морат сығып китте. Эльвира Вәкилевна ултыра бирзе лә, баш мөхәррирге йүгерзе. Тегеһе интернет қиңлектәрен байқай ине. һуңғы азналарза был төрлә қимәл етәкселәренәң төп шөгәләһә әйләндә. Бихисап сайттарза республика етәкселәһең шәхесе, уның ни әйтеүе, иң мөһиме, кемдәрзе бушатыуы, кемдәрзе хуп күрәүе тураһында ысынлы-юқлы хәбәрзәр тулғайны. Ошо арала яңы хөкүмәт тәзәйәсәктәр. Күптәр осасақ. Иң мөһиме, бажаһына ғына теймәһендәр. Ул урынында ултырға, без зә бирешмәсбәз.

– Кондозбаевты қыуырға кәрәк!

Урынбасары бусағанан уқ хәбәр башланы. Рафаил Ғүмәрович мониторзән айырылып қысала күззәрен асалақ-йомалақ қилтерзе.

– Нишләгән һуң, Эльвира Вәкилевна?

– Имза қуймай.

Урынбасар күмәк хатты түрәнәң алдына һалды. Тегеһе күзләгән әләктереп қарап сықты. Әмере теш ақтынан сықты:

– Қыуығыз һуң!

Хужаның тәүәккәл қылануының сәбәбе бик ябай ине. Мораттың өстәге таянысын, Мирас Шаһиевичты, эшенән ебәргәндәр тип ишеткәйне. Тимәк, унан-бынан қурқмақса ла була.

– Нимә тип приказ язырға икән?

– Эшкә һуңлап йөрәй. Кәрәк сақта табып булма...

– Булма инде, телефоның юғалтқас...

– Қыуығыз. Ақт тәзәгәз зә қыуығыз!

– Ярай, Рафаил Ғүмәрович. Эшләйбез!

Урынбасар эштән генә уйлап қуйзы. Қыуыуын мотлақ қыуырбыз ул қирегә бөткәндә. Мәгәр үзегеззе алданырақ ыскындырмаһалар, хәрмәтле Қысалағүз әфәндә.

Баш мөхәррир дауам итте:

– Без яңы шарттарза яңы команда тупларға тейешбез! Нәр төрлә бушбоғаззарға урын булмаясак. Сәнки ответственность огромная. Бигерәк тә хәзәрге осорза!

– Шулай, Рафаил Ғүмәрович!

Хужа ручкаһын күтәрәп ипләп кенә, ябай хәзмәткәре тормай бит алдында, өстәлгә ташланы. Сықһағыз за була, вақытым юк.

Морат башка һыймаслык йәнә бер ахмақлык қылды. Кис буйы өзгәләндә-өзгәләндә лә, төнгә қарай Әнисәнәң фатирына елдерзе. Теге аулақ қисәһендәге хәлдәң осрақлы булуын, үзән яңылыш аңлаузырын төшәндәрмәксе ине. Әлбиттә, инәләп, қәмһенәп, тү-

бөнөнөп йөрөгөн һымак та бит. Ләкин ул барыһына ла түзәсәк. Хатта тупаслығы менән хәтерен калдырған, ул ғына ла түгел, араларына сокор казыған бисә алдында ла хурланырға әзер. Сөнки Ғәзиләне фәкәт апаһы ғына ипкә килтерә алыр кеүек. Тыңлаһа уны ғына тыңлар.

Катын үзе генә ине, әммә сакрылмаған кунакка аптыраманы. Аңлашыла, был мөскөн Ғәзиләне кайтармаксы. Инәлеп йөрөй, бисара. Сәй эсерзе. Морат күстәнәскә торт килтергәйне. Хәбәрән һөйләне лә һөйләне... Әнисәнәң эйәк қағып ихлас тыңлауын күрөп, тулығынса асылды. Тегәһенәң күңелен күрергә тырышып (бына ниндәй мәсхәрәгә төштө), бер-ике тапкыр катындың кулына һуғып алған булды. Теге юлы кафела ултырғандағы һымак. Йәнәһе, ихласлык кыла, уға тулығынса ышана. Әнисә кәнәғәт иһаһайланы:

– Һез әллә миңә бәйләнә башланьғызмы ул?

Һеңлекәшенә барыһын да аңлатырға вәғәзәләп калды. Тик хушлашканда ғына абайланы. Әнисәнәң сырайын нәфрәт катыш ерәнәү гәләмәте каплағайны.

Быйыл йәй ямғыр бөтөнләй яуманы тиерлек. Бәғзе вақыт, үтә томра көн азактарында, шыйык кына болоттар базнатһыз йыйыла башлаған була. Ләкин капыл калккан эсә ел уларзы таратып, төрлөһөн төрлө якка боркотоп ебәрә. Койон уйнап, һауаға тупрак-япрак оса. Целлофан мөксайзар күтәреләп, йорттар өстөндә бөтөрөләп йөрөй башлай.

Шуның кеүек Кысалагүзәң түбәһендә куйырған кара болоттар за тиз таралды. Урынын һаклап калған бажаһының йәнә бер көзрәте ине был. Кикереге кабаттан күтәрелә башланы, кисә генә һәммәһе менән дә куш куллап һаулашып йөрөгән хужа үзенең әүәлге, таныш фиғеләнә кайтты. Хәзер коллективта хасил булған бер-ике «боласы» менән дә куркмайынса исәпләшергә мөмкин.

Әмере бик йәһәт үтәлдә. Мәғәр урынбасары менән әлегә әңгәмә шаршамбыла булһа, азна ахырында Кондозбаевты эштән бушатыу тураһында карар әзер ине. Бының өсөн Мораттың хәзмәт урынында ярты көн булмауы ла етте. Ғәзәттә ул редакция йомошона сыкканда мөдиргә әйтеп китә. Искәртмәһе лә, шаукумы теймәй ине.

«Хәбәрсе менән бүрене аяғы туйзыра» тип кабатларға ярата ине баш мөхәррир. Ә был юлы демократия уйнап маташманы. «Фетнәсе»нең эштә юклығы хақында килтереп еткерәү менән кадрзар бүлегенә шылыратты. Хәзмәт тәртибен бөзоуға һылтанып акт төзөнөләр. Хәзер Кондозбаев ысынлап та үз урынында юк тигәндә раслаған шаһиттар кәрәк ине.

Эльвира Вәкилевнаның башына мәзәк уй килде. Кондозбаевтың иң яқын иптәштәренән шаһит яһарға кәрәк! Бына кызык буласак. Үсем каныр, исмаһам...

Шул хакта уйлап та бөтмәнә, бүлмәһендә Эдик хасил булды. Бына икенсе азна инде отпуск һорап мыжып йөрөй. Эсә көндәр һаулығын тамам какшаткан, кан бақымы күтәрелгән, дачала ял итеп алырға ине...

– Әйзә-әйзә, үт. Кайза ғаризаң?

– Әллә ысынлап та ебәрәһегезме? – Шоферзың йонсоу йөзөндә гәжәпләнәү сағылды.

– Килтер-килтер қағызыңды! Мөмкинселек килеп сыкты, бәхетәңә. Командировкаларзы кәметәбәз, гәражға ла эш кәмей. Азна-ун көн ял итеп алырһың... Башта ошо қағызға ла кул куйып ебәр!

Кыуанысы эсенә һыймаған ир Кондозбаевка каршы төзөлгән актка күз һалды. Сырайы һытылды. Беренсе синиң укыусыһы кеүек ирендәрән кыбырлатып тағы ла

берзе укып сыкты. Һәм, Эльвира Вәкилевнаның сикһез гәжәпләнәүенә, имза куйыузан баш тартты! Ә кан бақымы һуң? Ә отпуск? Ал-йот!!! Бар, коридорға сығып һуынып ин. Имзанды куймаһаң, яңы кайткан машинаны икенсе берәүгә бирәбәз. Отпуск та төтемәй.

Рәмил Зөфәрович, киреһенсә, инәлтмәнә. Теге вақыт курсташтары һыйлап кайтарғандан һуң һаман ипкә килә алмайынса, аңкы-тиңкә йөрөүе ине. Бына әле лә урынбасар бүлмәһенә одеколон есә аңкытып килеп инде. Эльвира Вәкилевна шундук һөжүмгә күсте:

– һаман да айыға алмайһың, ә, Абызгилдин?

– Юк-юк, барыһы ла якшы, Эльвира Вәкилевна!

– Ярай, һин исмаһам эшкә йөрөйһең. Ә бәғзе берәүзәр бөтөнләй килмәй. Бына Кондозбаев, мәсәләң. Сәғәт ун ике, ә ул һаман юк...

Үзәнә янаған хәуәф ситләтеп үткәс, Рәмил Зөфәровичтың күңелә булды. Матур бизәкле имзаһы қағызға төштө.

Иң ауыры Мораттың дуһы һаналыуһы Йомағолов менән ине. Урынбасар һүззе ситтән башланы. Тауышын кәметеп, йөзөнә борсолоу сығарзы.

– Ағайыбыззы министрлыкка күсерәләр, ишеткәнһендер?

Азат, әлбиттә, хәбәрзар түгел. Сөнки әле генә уйлап сығарған уйзырма булды был. «Яңылыктар» хәзмәте етәкәһе буларак ул һәр мәғлүмәтте беләп торорға тейеш килеп сыға. Әммә коллективты борсоған иң төп, иң һуңғы яңылык уны урап үтеп киткән, имеш. Шуға ла сак кына кәнәғәтһезлек тойғоһо кисерзе. Ләкин һыр бирмәнә, етди сырай менән мәғәнәлә яуапланы:

– Ишеттем, бар ундай мәғлүмәт...

– Бар ғына ла түгел, мәсьәлә хәл ителгән тиерлек. Тик қасан, иртәгәһе, йәнә бер йылданмы, билдәһез әлегә. Был сер, берәүгә лә ыскындырма...

Урынбасар әңгәмәһенә һынсыл караш ташланы ла дауам кылды.

– Безгә алмаш тураһында уйлай башларға вақыт. Үзебезгәң егеттәрзе күтәрергә кәрәк, – быныһы Эльвира Вәкилевнаның төп хужа булырға дәғүә итмәүенә ишара ине.

– Әлегә баш мөхәррир вазифаһында ике кешене генә күрәм. Береһе һин, Азат Фафурович.

Үзәнә бығаса булмағанса, атаһының исемән дә кушып Фафурович тип өндәшәүендә оло мәғәнә күрзе.

– Икенсәһе – Рәмил Зөфәрович...

Эстән тантана итте Йомағолов. Кыуанырға урын бар ине. Рәмил Зөфәровичты түгел, серләшәргә тап үзән сақырғас, тимәк, урынбасар уның якта!

– Ә нишләп, Рәмил ағай за лайыклы. Тик...

– Тик йомшак яктары бар, – тип дауам итте уның фекерен Эльвира Вәкилевна. – Мин һинәң кандидатураны тәқдим итәсәкмен.

– Рәхмәт, зур рәхмәт, ышанысығыз өсөн!

– Һин, Азат Фафурович, күптән эшләйһең редакцияла. Эште беләһең, кешеләрзе беләһең. Принципиальнайһың!

Һуңғы һүзгә айырым басым яһаны. Азақ гәзиттең яңы һаны, хәзмәт тәртибе тураһында һөйләштеләр.

– Бына рәхәт кайһы кешеләргә! Эшкә лә йөрөмәйзәр.

Кондозбаевтың кылығын тасуир итте. Актты күрһәттә.

– Юк, мин быға кул куя алмайым... – Азаттың йөзө үзгәрзе.

– Нисек?

– Ул дуһ та инде миңәң... Дуһ ук булмаһа ла, ну бергә ултырабыз бит.

– Ә принципіальность? Ниңе гәзиттең язмышы көзәрлеме, әллә бергә ултырған дусмы?

– Уныһы шулай за ул...

– Иң йәнде көйзәргәне шул, Азат Гафурович, өстән Кондозбаевты қозалап маташалар, баш мөхәррир итеп!

Быныһы ла ялған ине. Сөнки Мирас Шаһиевичты бушатқандан һуң, Мораттың юғарыла таянысы калмағайны. Азат был уйзырмаға ышанманы кеүек. Шулай за үзенә артык көндәш кәрәкмәғәнән асық аңланы. Әммә кул куйыузан йәнә баш тартты.

– Бар, уйлап кил! Бер сәғәттән көтәм.

Азат гәзәтенсә тәмәке тартыу бүлмәһенә инеп батты. Юк, ул дусын һатмаясак.

Морат тимер юл вокзалынан репортаж эшләп кайтып инеүе булды, телефон шылтыраны. Эльвира Вәкилевнаның шом катыш тантаналы тауышы яңғыраны:

– Баш мөхәрриргә инегез.

Инде, артынан ук урынбақар пәйзә булды. Ақты күрһәттеләр.

– Ответственность бөгән, – қабатлайым, айырыуса бөгән, огромная! Ә һез әллә кайза һәптәңләп йөрөйһөгез. Өстәүенә, һынау мөззәтегез зә сыммаған...

Хәзер был мәл сағыу итеп хәтерендә уйылып калһын! Хушлашыу һүзен әйтергә кәрәк ине. Ниндәйзер кинолағы кеүек қыланды:

– һау булығыз, без һеззәң ярзамға мохтаж түгел...

Шулай қысқа тотто һүззә Қысалағүз. Морат бер ни әйтә алмастан қағыз қисқәгенә қарап ултыра. Бына акт, бына имзалар. Уны «қайзалыр һәптәңләп», йәғни эт һуғарып йөрөүен иқбатлап дустары – Азат Йомағолов, Рәмил Абызғилдин һәм яңы ғына эшләй башлаған йәш фотограф Нәғим Сәлимов кул куйғайны. Редакциялағы һуңғы ир заты – мәңге сырхау Эдик қына имза һуғыузан баш тартқайны.

Сәхнәлә оло йәштәге йырсы көсәнә. Заманында республиканы дыу қилтергән, ул ғына ла түгел, доньяның артына тибеп йәшәгән хәтәр билдәлә кеше ине. Бер-ике юл автограф яззырып алыу өсән һыу буйы сиратка бақалар ине. Әх, һин, вақыт! Ни киәфәткә индермәйһең дә әзәм балаларын, һизәр генә қыландырмайһың... Хәзер инде тауышы ултырған, кәүзәһе қалынайған, йөзән сырыш баққан. Қасандыр қыззарзың һушын алырға һәләтле зәңгәр күззәре лә тоноғайып қалған.

Әлбиттә, ағайыбыз йәшәрәп маташа. Сәсен сәмқараға буюған, бит тиреләрән тарттырған. Йәштәрсә еңел һикергеләп, қилде-қиттеле йыр һуза. Был баяғы йәлләү хистәрән тағы ла тәрәнәйтә төшә.

Ете урам, ете урам

Йөрәгемә бәйләнгән.

Гармун тартып таңға кәзәр

Етеһен бер әйләнәм...

Микрофонды ике бармағы менән генә тотоп, үтә қылансық төстә баянсыға яқынлай. Әйтерһең дә, ем тапқан әтәс, шул шатлықлы хәбәрзә тауықтарына еткерергә ниәтләй. Форурлық та, уйынсыллық та, тәкәбберлек тә сағыла қыланышында. Уныһы иһә, баянсыны әйтәм, башын һулға һалған да, күззәрән йома-аса һыззыра ғына. Барлық булмышы менән алыста, сикһез ләззәтлек доньяһында. Эргәһенә қилеп баққан элекке бәйәк артисты абайламаған булып қылана. Тегеһе барынсың яурынына қулан һалған була, сөнки йыр гармунсы мөхәббәте тураһында. Юк, исмаһам, берикене баш қағып, хуплап алыузы ла түбәнселек күрзә, сукынғыр.

Йырсы, ниһайәт, тамамланы. Шаян қыланып ике кулын күкрәгенә терәнә. Баш әйзә. Залдан мөсһөз генә ус шапылдатыузар ишетелде. Ағайыбыз, тинлек теләнселәгән хәйерселәй, һаман тора бирзә. Халықтың күңелендә йәлләү тойғоһо яралды, шикелле. Шыйык кул сабыузар шыйык алқышқа – йәйге әселә кибеһ бәтәһ барған зәғиф инешкә әүерелде. Бер сабый сығып сәскә тотторзо. Артист көсләшәп йәнә бер, быныһы элекке, йәшлек репертуарынан ине, йырын ишеттерзә. Рәхмәтле була белмәгән тамашасыларзан шул рәүешле үс алғас, ниһайәт, баш қайқайтып сығып китте.

Түзмәне, ишеккә ыңғайланы. Әсе бошоузан, юл ыңғайы ғына ингәйне ул театрға. Барыбер өйзә урын тапмаясак.

Еләс қараңғы залда қалқынып артынан йәнә бер ир әйәрзә. Себергә йөрәп эшләүсә нефтсе икән. Вахтанан қисә генә қайтқан. Тәмәке тарттылар. Буфеттан һыра алдылар. Унан инде китте-китте-китте... һисек қайтып етеүен дә хәтерләмәй.

Башы зыңқып уяңды, сәғәт төнгә өс икән. Йәнә тороп ултырғанында қояш қаршылағы өйзәрзәң тәзрәһендә сағыла ине. Кешеләр эшкә ашыға. Тик уға ғына қабаланырға түгел. Уны қыу-зы-лар... һәм үзән дус тип йөрәткән әзәмдәр ярзамында қыузылар. Хәзер гаиләһе лә, һөйгәһе лә, дустары ла, эше лә юк. Ул яңғыз.

Телефон шылтырай за шылтырай. Кемгә кәрәкмен икән? Блин. Кәйнәһе, Фәүзиманна.

– Әпәт әсеп ятаһыңмы?

– Юксы...

– Алдашма!

– Ярай-ярай. Әсеп ятам. Күңелең булдымы?

Морат тупақ һөйләште. Күңел болғанна.

– Ана шул эскең арқаһында бисәңдән дә, балаңдан да яззың.

– Нимә кәрәк һиңә?

– Ана Айгүзәл һөйләшәм, ти.

Трубкала бала тауышы яңғыраны:

– Елғыуар, елғыуар! Мама кейәүгә сыға! Грузинға сыға, грузинға сыға!

Трубка өсән талашалар ине булһа кәрәк, қызсықтың илаулағаны ишетелде.

– Ә мин бармайым уларға! Мин һинең менән йәшәйем!

Әбей трубканы тартып алды. Аңлайышһың нимәлер екерзә лә, һүндереп қуйзы.

Морат шул қистә үк кәйнәһенәң өйөнә юланды, ишек төбәндә озақ тапанды. Әммә тегеләр асманы. Йәнә лаяқыл тейәһәп қайтты. Ярай әле, машина менән йөрәмәһе, юғиһә берәй қазаға тарыр ине. Тәгәрмәсен тишәп қиткәндәр.

Көн-төндәрзәң иқәбән дә юғалта башлағайны. Бер мәл астағы күршеһенән һыра алдыртты. Аса ғына башлағайны, тышқы мөхит менән берзән-бер аралашсы – өй телефоны телгә қилде. Редакциянан, Зәфәр Рәмилевич.

– Карәле, картлас, һин үпкәләмә. Беззә мәжбүр ителәр.

– Пошел ..., аңланыңмы?

– һүгенмә!

– ..., аңланыңмы?

Морат трубканы ташланы. Телефон шунда ук яңынан телгә қилде.

– ..., аңланыңмы?

– Морат ағай, был бит мин, Гөлһаз.

– Рәмил ағайың қуштымы? Мин уға әйттем бит, қайза олағырға икәнән!

Морат шешәне башлап та өлгөрмөнө, өй телефоны йәнә шылтыраны. Гөлназ низер әйтә башлагайны, исерек ир ажгырып ебәрзе.

– Шылтыратма башка! Миңә бер кем дә кәрәкмәй. Фәзиләнең кулынан трубка төшөп китә яззы.

Кис Фәризе килде. Ишекте аскысы менән асып инде. Касандыр үз кулы менән яһатып һейәркәһенә тапшырып куйгайны. Алайот. Уртаса буйлы, нәзек билле, озон сәсле йәш бисә. Ап-ак салбар, еңел майка кейгән, еренә еткереп килешле генә буянған. Зауык бар, ни әйтәһең, актриса. Сакрылмаған кунак диванда хәлһез яткан иргә ашыкты.

– Эй, бахыркайымды, алкаш несчастливымды...

Фәзәтенсә иркәләп Мораттың алдында, баласта тубыкланып ултырзы. Бармактарын бесәй кеүек тырпайтып куйы сәсенә батырзы. Баш тиреһен рәхәт кенә ууғылап массаж яһарға тотондо. Тик Мораттың һис кенә лә ғышык-мишык уйнарға кәйефе юк ине. Хәле лә самалы. Фәризеһе, гөмүмән бер катын-кызы ла күргәһе килмәй. Фәзиләнән тыш, әлбиттә. һейгәнән исенә төшөргәс, канһыраған яраға тоз һипкәндәй булды. Күркә кикерегеләй, асыуы кабара башланы.

– Эй миңең бахыркайымды, алкашкайымды. Хәзер без аш бешерәбез. Хәзер без баш төзәтергә берәй нәмәстә килтерәбез...

– Карәле, һин, давай, нейт... Бар, кайт!

– Нәмәкәй тиһе-е-ең?

– Кайтып кит.

– Кайтып кит? Атак, һин совсем что-ли...

– Бар-бар, һыз бынан!

Мораттың тупаслығына тәүге тапкыр шаһит булған кунактың күззәре тупайзы.

– Ах һин, алкаш несчастней! Мин уны әзәмгә һанап хәл белергә килгән буламын, ә ул, блин...

Фәризе шап иттереп ирзең сикәһенә эләктерзе.

– Бәдбәхет! Тағы ла берәйһен таптыңмы? Кәзә төкәһе!

Кырт боролдо, сумочкаһын яруын аша ташланы, тык-тык басып ишеккә ынтылды. Унан йәнә кырт боролдо, яһалмарак тауыш менән тыныс һәм асык итеп өндәште. Сәхнәлә басып торамаһы ни.

– Һин гүмерең буйына эшкәнмәгән, неудачник булдың! һәм, бына мин әйтте тиерһең, неудачник булып каласакһың да! Хуш!

Башын ғорур тотоп сығып китте. Күренеш тамам. Шаршау ябылды. Алкыштар! Афарин! Ана бара юлың...

Фәзилә лифттан сығыуға каршыһына ап-ак салбар, зәңгәр майка кейгән катын осраны.

– Ә-ә! һаумыһығыз, һез зә Мораткамы?

– Әйе...

– Моғайын, һез теге эшендәгә әхирәтелер, Гөлназдыр.

Фәзиләнең йәнә йөрәгә жыу итте. һамаң да шул Гөлназ! Өстәүенә был ханым. Кем быныһы? Йәнә бер мөхәббәтеме?

– Тик бына нимә, һылукай. Ул әле генә миңә тәкдим яһаны. Каңғыртма уны башкаса. Ошо йомала никаһ укутасакбыз.

Фәризе бармағына кейгән бриллиант кашлы балдағын әйләндереп тигеҙ яғы менән күрһәтте.

– Бына шулай, Гөлназ апай. Үтенеп һорайым башкаса бында килеп йөрәмгез. Хушығыз.

Фәризе лифт менән шулатып төшөп китте. Апай тип өндәшеүе үзенең йәшерәк икәнлегенә ишара ине.

Әлбиттә, ир-атка йәшерәктәр кәрәк. Фәзиләнең күңелдә һиндәйзәр нәфрәт, дәрәсәрәгә ғәрләнеү тойғоһо яралды. Кайзандыр кәс, тәүәккәллек килде. Ишекте асып эскә үтте.

Тәзрәлә ак кейемле катындың күлгәһе сағылды. Морат башын калкыта биреп томанлы күззәрен алартып караны. Фәризе, тәки кире әйләнгән әрһез бисә.

– Әпәт һинме? Юғал күземдән!

Фәзилә иртәнсәк телефондан ишеткән нәфрәтле тауыштың фәкәт үзенә төбәлгәнән аңланы. Яңылышык юк. Тимәк... Фәзилә урамға ташланды...

Һеңләһенең балконда шым ғына һыктауын абайлап, Әнисә яһына килде. Барыһын да аңланы, йууатырға тырышты:

– Тапканһың кайғырыр кеше. Ул һинең тырнағыңа ла тормай. Һин бит уны яратмайһың!

Унан өстәп куйзы.

– Хатта миңә лә бәйләһенә маташты бит ул, теге юлы...

Һеңләһен аркаһынан қосакланы:

– Кисә генә Дамир кейәү шылтыратты. Ғәфү итһен, ти, килеп алып кайтам, ти.

Морат мәсет төпкөлөндәгә залда, сыбар баласта ултыра. Бында тыныс, еләс. Күңел тыныслығы ла тапкандай. Ул һәммәһен дә юғалтты. Тик ғәзеллеккә ышанысын, һаумыһың ғына һақлап алып калды...

Ул белә, қасан да булһа Изге һәм Саф юлға бақасак. Әлегә әзер түгел. Ихтыяры етеңкерәмәй. Бөгөн түгел, иртәгә. Мотлак, иртәгә. Быныһы шикһез.

Морат биш қатлы йорт алдындағы туғанлы ағастар ышығында, буяуы қубып бөткән эскәмиәлә. Икенсе қаттағы таныш тәзрәгә қарап-қарап ала. Қүптән ултыра ул, Фәзиләһе кәтә. Осрашырзар, һейләшерзәр, аңлашырзар.

Һиһайәт, зәңгәр вольво күренде. Әнисә қайтты. Байбисә бик төкәббер киәфәт менән машинаһынан төштә, ауыр пакеттар тотоп ишеккә ыңғайланы. Артынан қысқа салбар һәм һары күлдәк кейгән ете-һигез йәшлек малай әйәрзе. Морат үларзы туктатырға қыйманы. Йәнә ярты сәғәттәрзән малай уйнарға сықты. Қулында күн туп. Ағас башына бәрә башланы, ботакка эленгән тағаракты һуғып төшөрәргә маташыуы ине. Ләкин туп, олон менән ботак араһына һыкып, тороп қалды. Бала үрмәләп-үрмәләп тә булдыр алманы, аяк-қулын һызырып кире төштә.

Моратты күреп қалды ла бармағын өскә төбәп кинәт кенә илап ебәрзе.

– Ту-у-уп, ту-у-уп!

Беззең герой бер-ике һикереүзән өстәгә ботакты эләктерзе, һелкеткеләп тупты төшөрзе. Үзенеһенә ирешкәс, әле генә яу һалып ақырған бала, һисек башлаған, шулай тынды. Бер бороу менән генә радиоалғысты һүндәрзеләрме ни! Итәғәтле генә баш әйзе. Алғы төштәрә юк икән, шуға ла рәхмәте шыпылдап сықты.

– Шпашибо!

Әнисәһең тәрбиәһе. Берзән-бер балаһын үз көнән үзе күрәргә әйрәтә ине. Теләгәһеңә тизерәк өлгәшеү өсән иң көслә қорал – илау. Бигерәк тә сабый илаһа, һис кем дә қаршы тора алмай. Кескәй Данил быны яқшы үзләштерзе. Әммә йышырақ Әнисәһең үзәнә қарата қуллана, әсәһенән һимә теләй шуны таптыра ине.

Бала Мораттың йәзәнә бармағын төбәнә. Хәс Америка фильмдарындағы кеүек. Дәһе-е-ек? Һинме был, шайтан алғыры...

– Мора-а-т? Яңылышмаһам?
 – Яңылышмайһың.
 – Ғәзилә апайыңы көтәһегеҙ?
 – Эйе. Тукта, һин кем әле? һинең өсәйең...
 – Әнисә...
 – Ә Ғәзилә апайың?
 – Уны һез бушка көтәһегеҙ. Ниндәйҙер миңә билдәһез сәбәптәр аркаһында, ул һезҙе яратмай.
 – Нишләп яратмай? һин кайҙан беләһең?
 – О-о, һезҙең һорауға яуап бик ябай. Мамам әйтте.
 – Ә Ғәзилә апайың кайҙа? һезгә, йәш джентельмен, билдәле түгелме?
 – Был хакта шуны ышаныслы итеп әйтергә кәрәк – эштә!

Ике “зыялы”ның итәғәтле, ләкин яһалмарак әңгәмәһен Әнисә боззо. Балконда пәйзә булды ла улына кысқыра башланы. Тирәк артында торған Моратты шәйләмәһе, шикелле.

– Дани-и-л! Өйгә!
 – Шулай ҙа мине кайҙан беләһең? – Морат малайҙан һорап калырға ашықты.

– Элементарно, Ватсон! Телефонығыҙы безҙә ятырып калдырғанһығыҙ. Ә унда «галерея»ла фотоғоз бар, шунан таныным. Исемеһеҙ ҙә язылған.

– Нисек? Минең телефон һезҙәмә ни?

Морат ғәжәпкә калды. Тимәк, кеҫә телефонын Әнисәлә калдырған. Теге юлы, ауылдан күстәнәс килтергәндә. һәм хужабикә ул хакта ләм-мим өндәшмәгән. Бына ләғнәт төшкөрө бисә!

– Ә Ғәзилә апай һезгә шылтыраткан да шылтыраткан.

Данил яй ғына өйгә ыңғайланы. Туктаны, артына боролдо ла шыпырт кына өндәште. Бармағы йәнә күтөрелде, Дже-е-ек, картлас, тағы ла шуныһы...

– Минеңсә, ул һезгә битараф түгел. Көн дә кис тәҙрәнән күзәтә...

Мораттың талсыккан йөзөндә қояш қабынды. Йес! Уның поезы әле китмәгән!

– Ни өсөн балаңа урыс исеме куштың? – Өләсәһе башта сабыйың атын кабул итмәне. Данил да булдымы исем..

– Бер ҙә урыс исеме түгел! «Данлы ил» тигәндән алынған! – Иң ышаныслы һаҡланыуың һөжүм икәнлеген яҡшы белгән Әнисә туған-туғамасаһын боркота башланы. Ауылға кайтҡайнылар.

Өс айлыҡ «данлы ил» көсөнә башланы, кызарынды-бүртенде лә... ипләп кенә эште бозоп куйҙы. Исем тикшереп кайғыһы калманы, хәҙер «данлы ил»дең халыҡ-ара абруйын котқарырға кәрәк ине. Бисә-сәсә, кыуаныслы аһ-уһка килеп, йүгерешергә тотондо.

Данил ҙура я килә ике кәмселеккә эйә булды. Кәрәкмәгән тишеккә морон тығыу һәм компьютер. Тәүгеһе өй хужалығына ярайһы ғына ҙур зыян килтергеләй ине. Иә теген машинаһын һүтеп ташлай. Иә телефонды. Кире йыйып куя куйыуға, тик тегеләр артабан эшләүҙән баш тарта. Сөнки бер ус шөрөптәре артып калған, имеш. Иә телевизорҙа соксона, йә стенаға кушарлы сөй қаға, йә бик тә булмаһа, өсөнәһең итеген өстәмә табан йәбештерергә маташа.

Тәүҙә компьютерға яҡын да ебәрмәй ине. Ләкин малайың самаһың әрһезлеге елегенә ултырғас, рөхсәт итергә мәжбүр булды. Хәҙер көнө-төнө виртуаль уйын уйнай, интернет киңлектәрен кыҙыра. Әнисәгә бер аз ял булды, күңеле лә тынысланды. Ирен кыуып сығарғандан һуң холко тамам бозолған баланы башкаса ипкә килтерә алмай шул.

Бына әле санаторийҙан кайтҡас, Данил короткос эшен яңы ғәйрәт менән тергезеп ебәрҙе. Камилырак программа куйырыу максатында Әнисә ноутбукты таныш программиска калдырып киткәйне. Шуға ла малай үз-үзен әүрәтергә мәжбүр.

Башта телевизор қараны. Аҙаҡ ялҡты һәм уйынсыҡ һалдаттарын, эт-бесәй-айыу-чебурашқаларҙы сафка теҙҙе. Санаторий директоры киәфәтенә инеп фарман бирергә тотондо.

– Хәйерле көн, балалар! Шым-шым-шым! Бөгөндән һез ябыҡ учреждениела. Кеҫә телефондарын тапшыраһығыҙ. Ата-өсәләргә ошаклашмайһығыҙ. Тәрбиәселәрҙе тыңлап қына йөрөйһегеҙ. һорауҙар бармы?

– Бар, – йөнтәс маймыл тауыш бирҙе. – Безҙең һәр беребезгә айырым бүлмә һәм компьютер кәрәк.

«Директор» бик тиз ризалашты.

– Ярай, булыр.

Һөҙөмтәлә, Әнисәһең һатырға әҙерләнгән тауары катырға йәшниктәрҙән сығып өсто. Йоко бүлмәһендә һәм залда егерме дүрт айырым «номер» хасил булды. Унда һалдаттар, айыу-бүре-төлкөләр урынлашты. Өстәлдә түңкәрәп тәтәй машиналарға гараж яһаны. Хәҙер ял итеүсә халықты компьютерҙар менән тәһмин итеү мәсьәләһе генә калды. Соксона торғас, өсөнәһең косметичқаларына юлықты. һәр береһенең қапкастарын асып сыққас, көзгөләр экранға, ә һауыттар компьютерға оқшап калды.

Әнисә кайтып ингәндә ошо эштәр менән мәж килә ине. Өйҙөгә зилзиләне күргәс, оло яңъял купты. Бәрелеш қаты булды. Ике яҡ та илауға – иң көслө коралдарына тотондо. Дәррәү сәрелдәшеп тә бер-береһен еңә алмағас, солох төзөп, уртақ фекергә килделәр. Данил тышқа сығып түп уйнай. Аҙаҡ һауыт-һабаны йыуа. Өсәһе иһә бөгөн үк ноутбукты алып кайтырға бурыслы.

Шулай эшләһеләр ҙә. Кис Ғәзилә кайқанда малай ниндәйҙер дейеүҙе кыуып тау-таш аша һикергеләп йөрөй ине. Тыж-тож иткән атыу тауыштары, тауҙан ишеллеп төшкән қар өйөмдәре, упқындар, йыртқыс үкереүе...

– Өсәйең кайҙа, Данил?

– Мә, һиңә, кәбәхәт, мә һиңә! (быныһы виртуаль бапаққа).

– Семинарҙа! (быныһы Ғәзиләгә).

Малай бер генә мизгелгә мониторҙан айырылды.

– Апай, һиңә шуны әйтеү урынын булыр, – Данил дейеү һунарсыһы фиғеләнән сығып зыялыға әүерелде. – Теге ағай бөгөн дә килде.

– Кит әле, юқты һөйләмә... Мин уны ташланым.

– Ә нишләп тәҙрәнән күзәтәһең?

– Бер ҙә күзәтмәйәмсе! Ана дейеү тотоп ашай үзәнде.

Данил йәнә уйынға сумды. Ғәзилә тиз генә бутка бешереп алды. Икәүләп сәй эстеләр. Бала туктауһың ләпелдәне. һуңғы арала үтә бойоқ, нимәгәлер кайғырып йөрөүсә апаһын йыуатырға маташыуы ине.

– Қарәле, Данил, һин электрон почтаны аса беләһеңме?

– “һә” тигәнсе!

Теге юлы Морат әйткән логинды йыйҙы.

– Пароль?

– Мөхәббәт...

Кескәй Данил көлөр тип көткәйне, әммә бала етди төс менән хәрәфәтәрҙе йыйҙы. Бәлки ул һүзҙең мөгөнәһен белмәйҙер ҙә. Почта бите пәйзә булды!

– Оһо! Ә мин күпмә маташтым, аса алманым.

– Могайын, урысса язғанһыңдыр. Латин хәрефтәре кәрәк.

Һай әттәгенәһе, нәк шулай булды шул. Бына эш нилә икән!

Почтала етмеш өс хат теркәлгәйне. Барыһы ла унан... Данил сығып китте, ул апаһын яңғыз калдырырға кәрәк икәнән аңлай ине.

Ғәзилә бер-бер артлы хаттарҙы укый башланы. Тәүгеләре тыныс һәм кыска. Үҙенең эштәрен бәйән кылған. Аҙаҡ, һағынғандыр инде, назлы һүзҙәре артҡа төшкән. Шуның менән бер катарҙан яуап алмауына ғәжәлләнгән. һуңғыһы азна элек килгән. Нәк улар айырылышкан кәһәрле кистә. Озон итеп язғайны. һәммәһен дә тәфсирләп аңлатырға тырышкан, теге йылмаяк катын-кыздарҙың берәһенә лә хис-тойғоһо юклығын тасуирлаган...

Бөгөн Ғәзилә эштән иртәрәк кайтты. Үзәк базар янындағы бер офиста ултыра ул. Сәркәтип һәм референт вазифаларын аткара. Әнисә балаһы менән кайҙалыр киткән. Аш һалды, балконға сықты. Морат күрәнмәй ине.

Көн бозола. Бәлки, ниһайәт, ямғыр яуыр? Кара болоттар тығыз көтөгүгә йыйылған, көслә ел исә башлағайны. Ишек кыңғырауы яңғыраны. һәм... Морат килеп инде! Данил менән булған кисәгә һөйләшүҙән һуң күңелендә өмөт яралғайны. Барлық кыйыулығын егеп килеүе ине. Кулында сәскәләр бәйләмә.

– Һин нимә? Апайым кайтып инһә...

Ғәзилә был осрашыуҙы зарығып көткәйне, ниндәйҙер нәфрәтлә лә, назлы ла һүзҙәр әҙерләп бөткәйне. Ә ысынында барыһы ла яп-ябай, һәүетемсә. Морат кыуып сығармаһыңдар тигәндәй, ашығып яуапланы.

– Ә улар машина менән китте. Мин күрҙем.

Тиз генә кайтмаясаҡтар тип әйтергә теләне. Шунан ары һүз ялғанманы. Морат һаман да тапанып ишек янында тора бирҙе. Ғәзилә иһә үтергә саҡырманы, ни уйлар, кинәт өндәште:

– Нишләп килдең?

Саҡ кына яғымлыраҡ итеп, йомшағыраҡ һорарға теләгәйне. Тулҡынланыуынандыр инде, кыркыу яңғыраны. Үзе уңайһызланды, әммә төптә ултырған эске дошманы шул ук дорфалыкта дауам итте:

– Бында һине бер кем дә саҡырманы.

Үзе ни эшләйем мин, ниндәй йүләрлек һөйләйем тип өзгөләнде. Әммә баяғы тәкәбберлек битлеген сисеп ташлай алманы. Ирҙең бөтөнләй қаушап төшөүе күңеленә сәйер ләззәт бирә ине. Корбанының шәфкәтлек теләнселәүе йәлләдкә лә, могайын, ошондай ук рәхәтлек өстәйҙер. Мораттың эсендә ниндәйҙер кыл өзөлдө. Ионсоу йөзө салшайҙы, күзҙәренә йөш бәрәп сықты. Кызғы яурындарынан косоһ алды, ашығып тезә башланы.

– Мин ғәйеплә, Ғәзилә, мин ғәйеплә.

– Кит бынан!

– Ғәфү ит! Һинән башка бер кем дә кәрәкмәй миңә.

– Кит бынан! Ана Ғөлназыңа һөйлә хәбәрәңдә!

Аһ, ни булды миңә? Ғәзилә үзен-үзе белештермәйенсә эсендә йыйған әрнеүҙәрен тезҙе. Әнисәнең яңыраҡ әйткән уйҙырмаһы ла иһенә төштө.

– Һин бит хатта апайыма бәйләһенә маташканһың!

Морат йәшһерәгән күзҙәрен төбөп, йүләр кешеләй тора бирҙе. Кот оскос, кәмһеткес, наһаҡ һүзҙәрҙе ишетә ул. Мәғәнәһе генә ялҡынһынған мейеһенә барып етмәй. Ғәзилә эстән ялбарҙы. «Аклан, зинһар өсөн! Мин күп нәмәлә ғәйеплә тип әйт. Элекке хаталарым, үткәндәрәм үс ала тип әйт! Ләкин мин һиңә хыянат итмәһен тип әйт. Был, ысынлап та, шулай бит! Һәм

мин, ғорурлығымды өңеп, ғәфү итермен... Тик тынып торма ғына! Апайың ялғанды һөйләй тип әйт. Мин дә ышанмайым ул һүзҙәргә!»

– Мин һине яратмайым!

Ғәзиләгә ни булды? Ихтыярынан тыш, теләгенән тыш кот оскос һүзҙәр ағылды:

– Мин Дамирға кайтып китәм...

Сихырланған кеүек теге ула апаһы әйткәндәрҙе кабатланы. Әллә, ысынлап та, Әнисәне семинарҙарҙа арбарға өйрәтәләрме икән?

Морат һаман өһһөз. Фәкәт һөйгәнән тамам юғалтканын ғына аңлай. Бер киҫәк икмәккә өмөт итеп тә ала алмаған теләнсе кеүек, кызыл күзҙәрен төбөп торҙо-торҙо ла, боролоп сығып китте. Хризантемалары изәндә сәселеп калды.

Тышта ямғыр которона. Ғәжәп, әммә йәйге селләһенә йәнә бер мөғжизәһе – бозлауык яуа. Әре-әре борсаҡтар машина тәҙрәләренә бәрелә, асфальт өстөндә тәгәрләшә, тәңгә килтереп һуға. Морат ауыртыу ҙа, өшөү ҙә тоймай. Уға барыбер. Бына бер сәғәттән ашыу шул ғәрәсәт уртаһында тора. Күлдәк-салбары төһөнә һылашып бөткән. Еүешләһмәгән ере калмаған. Бите буйлап ямғыр тамсыларымы, күз йәштәремә аға. Башын әйеп тора ла тора. һөйгәнәнән мәрхәмәтлелек көтә.

Ғәзилә тыштан күзән алмай. һаман да ғорурлығы менән көрәшә. Ниһайәт үз-үзен өңеп, қарар итте. Йәнә биш минут кына көттөрә лә, мәгәр Морат урынында торға, қаршыһына йүгереп сыға.

– Тағы ла биш минут кына көт инде, йәһнем... Биш минут кына! Биш минут, һәм без аңлашырбыҙ, қауышырбыҙ, ғәфү итермен үзәңдә! Без бәхетлә булырбыҙ! Тик саҡ кына түз инде, саҡ кына көт инде мине... Абаға, абаға. Күк қабығы асылһын...

Нәк ошо мәлдә Морат тәҙрәгә күтәрелеп қараны. Қараны ла, күшәккән эт кеүек, қойма буйлап китеп барҙы.

КӨЗГӨ ҺАҒЫШ

Аллея буйлап урта йәштәрҙәгә ир атлай. Ул ялан баш, сәһенә шәлкәм-шәлкәм қырау төшкән. Еңел пальтоһының яғаһын күтәргән, қара туфлиҙар, зәңгәрһу джинсылар кейгән. Үз уйҙарына сумып бара.

Көз мәлендә шундай көндәр була: һауа зыңлап торған сафлык менән тула. Тын алыуы ла иркен, бөтә нәмә үтә күрәнмәлә кеүек, күңелдә иһә аңлайышыһыҙ дәртләһеү, һизер көтөү тойғоһо биләй. Мөғжизә көсәү, мөхәббәт көтөү тойғоһо ул. Бына әле лә Мораттың яратқан урыны – парк эсендә, ағастар һиллегендә торған эскәмйәгә китеп барыуы. Вақыты булғанда һәр көн һуғылып китергә тырыша. Тик көткән кешәһе юк та юк. Теге вақиғаларҙан һуң электрон адресына бер генә хат килде.

«Мине эзләмә. Ғәфү ит».

Таң менән йөрәкһенеп уянғайны. Төш күрҙе. Қояшлы йәйге ақланда бер қыз сәскә йыя. Барлық киәфәте, булмышы, хәрәкәттәре таныш. Үтә лә ғәзиз, үтә лә яқын кеше. Тик йөзөн генә айыра алмай. Был күптәнгә төш. һәм ниһайәт, әй, мөғжизә, тәүге тапқыр уға қарап борола. Ғәзилә! Ап-асыҡ күрҙе, таныны уны.

Шуға ла нәк бөгөн тап итер кеүек ине. Тик эскәмйә буш булып сықты. һөйгәнә юк. Әйтерһең дә уларҙың тылсымлы осрашыуы ла, айлы төндәрә лә, қайнар һүзҙәрә лә булмаған. Әйтерһең, фани донъялыкта түгел, ө һәммәһе төштә генә...

Рәхимһез көзгә ел ағастарҙың һуңғы япрактарын өзгөләй ине.

ЫСЫНБАРЛЫКТЫ ШУЛАЙ КҮРӘМ

ВӘГИЗ ШӘЙХЕТДИНОВ КҮРГӘЗМЭЛӘРЕНДӘ КҮП ТАПКЫРЗАР БУЛҒАНЫМ БАР, ИЖАДЫ ХАКЫНДА БИК ОЗАК ҺӨЙЛӘЙ АЛАМ. ИҢ ТӘҮГЕ СИРАТТА ӘСӘРЗӨРЕНДӘГЕ ТӨП ҺЫЗАТТАРҒА ИҒТИБАР ЙҮНӘЛТӘМ – АВТОР ТӨРЛӨ ЖАНРЗА ЭШЛӘЙ. УЛ – ПОРТРЕТ, ПЕЙЗАЖ, НАТЮРМОРТ ОСТАҢЫ. НИНДӘЙ ГЕНӘ ЖАНРЗЫ АЛМА, БАРЫҢЫ ЛА КУЛЫНАН КИЛӘ.

Шулай ҙа һүҙҙе портреттан башларға булдым. Сөнки бәтә рәссамдар ҙа был жанрҙа уңыш каҙана алмай. Ауыр өлкә ул. Образ өстөндә эшләгәндә рәссам кеше йөзөнөң кәрәкле һыҙатын тотоп кала белергә тейеш. Портретта һәр деталь иғтибарға алына, шунһыҙ образ тыуҙырып булмай. Кешенең йөз һыҙаттары уның ниндәй хәләттә ултырыуын билдәләй: бәлки, ул шатланалыр, йөһиһә кайғыралыр? Әллә герой һағыш-кисерештөрөн күңел төпкөлөнә йәшергәнме? Былар барыһы ла рәссам иғтибарынан ситтә калмай.

Портрет жанрында айырыуса күҙҙәр күп нәмә тураһында һөйләй. Уларҙа һүрәтләнүсенең куркыуы, йонсоуы, шатланыуы, көйөүе дәрәҫ тотоп алынырға тейеш. Юғиһә ышандырмайсаҡ.

Вәғиз Шәйхетдинов портрет яҙыр алдынан биһисап эскиздар эшләй. Шунһыҙ портрет булмай ҙа. һуңынан автор араларынан иң-иң уңышлыһын һайлап ала. Артабан инде майлы буяу яҙамында портретка йән өрөлә. Рәссамдың уңышлы портретынан “Әсәйем портреты”, “Рудольф Нуриев”, “Шағир Денисов портреты”, “Кызымдың портреты” н атарға мөмкин.

“Әсәйем” картинаһын автор әсәһе тере саҡта, 1988 йылда ижад итә. Әсә йылы шөлөнә төрөнөп урамда улын кетә. Кышкы һыуыҡ та куркытмай уны.

Вәғиз Шәйхетдиновтың иң уңышлы портреттарының береһе тип Рудольф Нуриев хаҡындағы әсәрен билдәләргә мөмкин. Мәшһүр бейеүсенең рухи ныҡлығы, илһам-дәрте ташып тора. Эйе, ул көслә рухлы бөйөк шәхес. Ләкин иғтибарлап караһаң, күҙҙәренә йәшеренгән моңһоулыҡты күрмәү мөмкин түгел.

Автор туған яғы шәхестәренең, ябай ауыл кешеләренең портреттарын да яҙа, уларҙа хезмәт кешеләренең күңел байлығын бирергә тырыша. Рәссам һөйләүенсә, кайһы саҡта портрет тиз языла, бәғҙе ваҡытта уларҙы аҙналар, айҙар, хатта йыл-

дар буйы ижад итәһең. Былар барыһы ла ижади процесс нескәлектәре. Вәғиз Шәйхетдинов тыуған яғы – Бүздәк районының данлыклы шәхестәре хақында язуы үз алдына максат итеп куйған һәм ошо юсыкта байтак эштәр башкара. Тап шундай энтузиастар аркаһында Башкортостан райондары һәм калаларында хәзәр үз сәнғәт мәктәбен булдырған рәссамдар, тыуған яғының йәш һәләттәрен үстәрәүгә үз өлөшөн индергән яңы быуын үсеп сықты.

Рәссам ижадының тағы ла бер бизәге – уның тыуған як, тәбиғәт темаһын яктыртыуы. “Иман”, “Мирас” сериялары, “Мирас”, “Бумеранг”, “Сәғәт һуққан көн кеүек”, “Кыш” картиналары ошо йүнәләштә ижад ителгән.

Вәғиз Шәйхетдинов әсәрҙәрендә башкорт-татар халқының уртаҡ йолалары һәм гөрөф-ғәзәттәре, Башкортостан тарихына қағылышлы мотивтар бар. Эштәрендә йыш кына боронғо менән бөгөнгә йәнәшә бирелә, быуындар бәйләнеше күзәлләнә. Миҫалға “Бумеранг” картинаһын алайык. Кыйшайған сиркәү көмбәзә, емерелеп барған мәсет бүрәнәләре, улар еҫтәндә өйөрөлөүсә қарғалар һәм сем-қызыл шаңдақ... Алғы планда бумеранг бирелә. Ниңә шулай? Аллаһызар, иманһызар, йәнән аксаға, хәмергә һатқан дарға ишаралаймы икән был деталь? Бына шундай күңелһеҙ уйҙарға сумаһың “Бумеранг” әсәрен қарағас, тормошобоззоң ал да гөл түгеллеге хақында уйлайһың. Бумеранг – ысынбарлық. Қанлы тарихыбыз емеше. Яуызлық кешелеккә яуызлық булып қайта, шуны онотмаһақ ине!

“Балан” картинаһына күз һалайык. Базлап торған қып-қызыл балан бөртөктәренән бала сақта мунсақ яһап муйынға таға торғайнык. Балан мунсағын тақһаң, йәнәһе лә, күз теймәй. Вәғиз Шәйхетдинов картинаһы бына шундай иҫтәлектәргә қайтарыу көзрәтенә эйә.

Тәбиғәтте һүрәтләгәндә автор сағыу төстәргә өҫтөнлек бирә, күберәк қызыл, зәңгәр, һары, йәшел буяузар менән эшләй. Ижадсы образының күңел торшоһона қарап қуллана ул буяузарҙы, йәшәйешкә мөнәсәбәте һиндәй, шунан сығып кәрәклә төстәр һайлай. Мәсәләһ, сағыу төстәргә күберәген бала сақ иленә сәйәхәт иткәндә, тәбиғәтте һүрәтләгәндә қуллана. Миҫалға “Әтәс”, “Ямғырҙан һуң” әсәрҙәрен алыу за етә.

Рәссам сәйәхәт итергә лә ярата. Ябай ғына орашыузарҙан, ижади сәфәрҙәренән дә эскиздар, этюдтар эшләп алып қайта. Матурлықка бай Бөрийәндә йыш була. Тәбиғәт менән аралашыуға дәрәт-илһам өҫтәй, яңы темалар бирә. “Минәң өсөн Башкортостандан да күзәл ил юк, уның тәбиғәтенә мөкибәнмен, – ти рәссам. – Гөмүмән, тәбиғәтте яратмаған, язмаған рәссам юктыр ул!”

Вәғиз Шәйхетдинов – ирекле рәссам. Европанан айырмалы рәүештә, Рәсәйҙә “ирекеле рәссам” тигән төшөнсә яңы барлықка килә генә әле. Ә ысын рәссам рухи яктан да, матди яктан да ирекле булырға тейеш. Ғаилә короу, балалар үстәрәү менән бер рәттән ижад итеүе еңел түгел. Айырыуса киң полотнолы әсәр язғанда рәссам бирелеп ижад итә. Илһам килһә, бар донья оно-

тола. Ал-ял белмәй, ашауҙан, йоконан яза... Әммә ул шунан йәм-тәм таба. Рәхәтлек, кәнәғәтләнеү тойғолары кисерә.

Шулай за ирекле рәссам илаһи қошо килгәнән кәтәп ултыра икән тип уйларға ярамай. Ул әллә килә, әллә юк, ә эшләргә кәрәк. 1 процент – талант, 99 процент – һезмәт. Вәғиз Шәйхетдиновтың ижад принцибы бына шунан ғибәрәт. Вақыттың кәзәрен белеп өйрәнгән ул. Йәшәлгән һәр минутыбыҙҙың кире қайтмауын рәссамдарҙан да яқшырақ аңлаған тағы кем бар икән?

Вәғиз Шәйхетдинов ил-йорт хәлдәренә лә битараф түгел, үзенсә қабул итә, үзенсә кисерә. Мәсәләһ, 2002 йылда Германияла Боден күле өҫтәндә авиакатастрофа булғас, ул бик қайғыра. һәләкәткә ораған Башкортостан балаларын, уларҙың ата-әсәләрен иһлас йәлләй. һезмәтлә “Язғар қоштарһыз килде...” тигән моңһоу әсәр тыуа. Ул ошо уҡ йылда “Урал” галереяһында күрһәтәлә. Картинала ақһыл-зәңгәр төстәр өҫтөнлек итә, зәңгәр күк фондағы ап-ақ қоштар былтырғы ояларына өйләнәп қайтқан... Тик һиндәй үкенес! Оялар буш! Қайға қоштар? Ниңә юктар? Әллә зәңгәр күктә аҙашып қалғандармы? Эйе, унда киткәндәр кире қайтмай... Унда Яқтылык һәм һөйөү хөкөм һөрә.

Вәғиз Шәйхетдинов – Башкортостандың Бүздәк районына қараған Кәпәй-Кобау ауылы егете. Үзенсәлеккә ғаиләлә тыуып үҫкән ул. Бер ғаиләнән ике рәссам сыққан. Вәғиз буласақ һөнәрән тап ағаһы өлгөһәндә һайлағанына қуянып бөтә алмай. Вәкилдә үзенең оҫтазы тип иҫәпләй. Мифтахетдин Ақмулла иҫемәндәге Башкорт дөүләт педагогия академияһының (әлекке педагогия институты) һынлы сәнғәт-графика факультетында белем ала.

Уқыуын тамамлағас, башкөллә ижад эшенә сума Вәғиз. 1988 йылда Октябрьский қалаһында беренсә күргәзмәһән ойштора. 1995 йылда Рәсәй һәм Башкортостан рәссамдар берлегенә ағза итеп алынғас, үзенең өлгөрөп еткән рәссам булыуын аңлай.

Эшәндә лә, көндәлек тормошта ла ижади қарашлы, нескә күңеллә рәссам бер вақытта ла тик тормай. Ул һәр сақ эләнәү, қамиллашыу өҫтәндә. Максатына тырышылық аша өлгәшә, табыштарын күкрәк көсә менән таба. Киң қоласлы, тәрән феқерләүсә қылқәләм оҫтаһы ул. Уның техник алымдары ла йылдан-йыл арта һәм қамиллаша бара. Билдәлә булыуынса, рәссам техника өҫтәндә әсәрҙәр темаһы һәм эстәлегенә қарап үсешә. Эшләйһең икән, үсәһең, киреһенсә булһа – бер урында тапанаһың. Ижадсы өсөн был – язылмаған қанун.

Вәғиз Шәйхетдинов 1980 йылдан башлап Өфө, Рәсәй, Төбәк-ара һәм Халык-ара күргәзмәләргә даими қатнашып тора, уның күргәзмәләренә халық яратып йөрәй. Төрлө жанрҙа эшләүсә талантлы рәссамдың ижад шишмәһе артабан да урғылып торһон, сәнғәт һөйөүселәргә яңынан-яңы әсәрҙәре менән қуяндырһын.

Миләүшә КОЛМӨХӘМӘТОВА.

Әсәйем портреты.

Бумеранг.

Шүлгенташ.

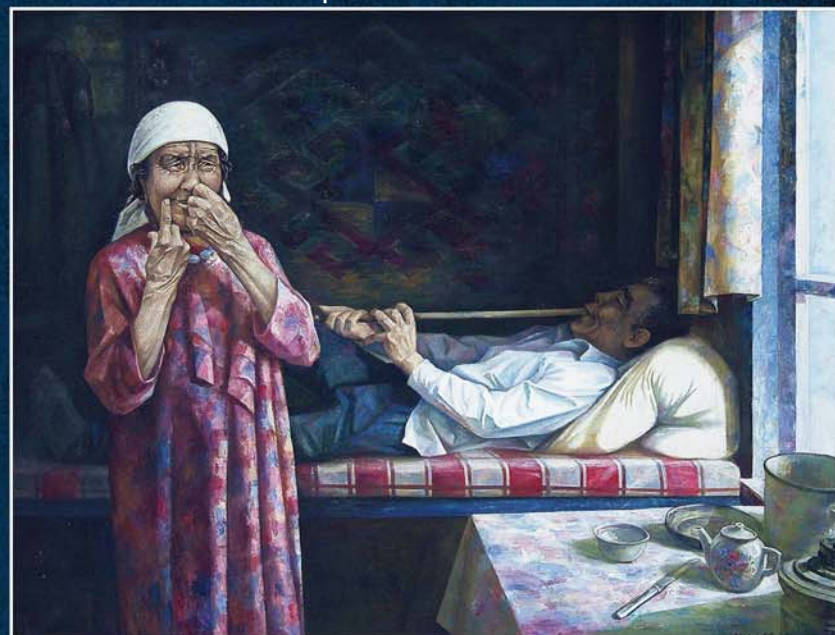
Әтәс койрого.

Шихан.

Кайты.

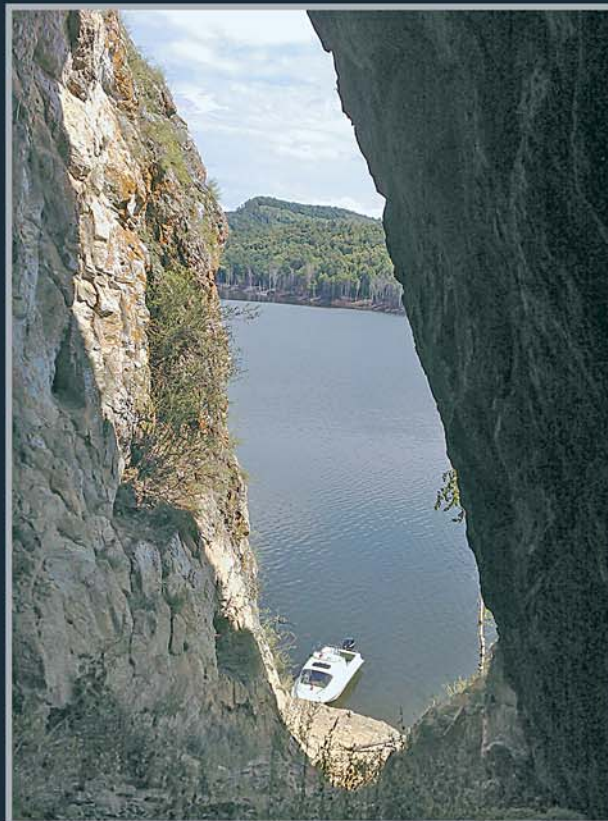
Урал моңо.

шоңкар

Данир
ҒӘЙНУЛЛИН

Өфө калаһы

шоңкар

Зиһра
ХАЖИЕВА

Сығышым менән Салауат районы Лаклы ауылынанмын. Өфө калаһының 123-сө лицейында башкорт теле укытыусыһы булып эшләйем. Тормош иптәшем менән Заһит исемле ул тәрбиәләйбез.

САЛАУАТ РАЙОНЫ

БОРОНГО АЛТАУЫЛ ТҮБЭЛЭҢ ҮРЫУЫНА (САЛАУАТ РАЙОНЫ) КАРАҒАН АУЫЛДАРЗА ЭРЕМСЕКТӨН БЕШЕРЕЛГӨН АЗЫҚТАРЗЫ ЭЛЕК-ЭЛЕКТӨН ЯРАТЫП АШАҒАНДАР. КӨНСЫҒЫШ ДИАЛЕКТЫНЫҢ ӘЙ-ЙҮРҮЗӨН НӨЙЛӨШЕНДӨ ҚАЗАН КӘКРЕҢЕ ТИП ЙӨРӨТӨЛГӨН АШ-НЫУ ТӨРӨ БИГЕРӘК ТӨ КИҢ ТАРАЛҒАН. ШУЛАЙ УҚ ЭРЕМСЕК ШӘҢКӨҢЕ ИҢ ЯРАТЫП АШАЛҒАН РИЗЫҚ. АЯТ УҚЫТКАНДА, ҚОРБАН МӘЖЛЕСТӨРЕНДӨ, ЙОЛА БАЙРАМДА-РЫНДА УНЫҢ УРЫНЫ – ӨҚТӨЛ ТҮРЕНДӨ.

“ШОҢКАР”ЗА ЯҢЫ РУБРИКА АСЫЛҒАС, ӘСӘЙ-ӨЛӘСӘЙЗӘРЗЕҢ АМАНАТЫ ИТЕП ҢАҚЛАНҒАН БЫЛ РИЗЫҚТЫ ЖУРНАЛ УҚЫУСЫЛАРЫНА ЛА ТӘҚДИМ ИТЕРГӨ БУЛДЫМ.

ҚАЗАН КӘКРЕҢЕ

1 стакан йылымыс Һуға 4 йомортка, бер аз тоз Һалып, уртаса катылықта камыр баґабыз.

1 кг ақ эремсеккө 4 йомортка кушып бутайбыз.

Камырзы, билмөнгө әзерлөгөн көүек, йока итеп йәйеп, түңәрәкләп киґәбез. Шунан һәр түңәрәккө ярты калак эремсек Һалып, ярым айға окшатып кым-тыйбыз (шуға ла көкре тигөндәрзәр инде).

Кәкреләрзе кайнап торған тозло Һуға Һалып, өґкө калкып сыккансы бешерергө кәрәк.

Бешеп сыккас, тишекле ижау менән алып, май йәки каймак яғып, тәрилкөгө Һалабыз. Туралған йө-шел Һуған, укроп менән бизәп, табынға бирәбез (эремсек эсенө лә туралған Һуған һәм укроп Һал-Һаң, бигерәк тәмле була).

ШӘҢКӘ

50 г йылымыс һөткө 1 қап маргариндың 1/3 өлө-шөн, 2 йомортка, ярты балґалактай тоз һәм етерлек он кушып йомшак кына итеп камыр баґабыз.

Һууынан якшылап айырылған эремсеккө 2 йо-мортка, 1 калак ақ май кушып бутайбыз.

Камырзы йәйеп, майлы табаға кайтарма эшләр-лек итеп урынлаштырғас, эремсек массаҺын 1,5-2 см калынлықта тигезләп йәймөгө Һылайбыз. Унан шәңкөнең ситен кайтарып сыґабыз (кайтарма ка-лынлығы бер иле йәки бер бармак калынлығы бу-лырға тейеш).

Шәңкөне кызыу мейескө йәйиҺә духовкаға куйып, 20 минут тирәҺе бешерергө.

РУХИӘТ КҮПЕРЗӘРЕ

«ДОНЬЯ ТҮҢЭРӘК» ТИГӘН БИТ ӘЛЕ БЕРӘУ, ИМЕШ, БЕРӘЙ ТЫКРЫКТА ОСРАШЫРБЫЗ. АБДУЛЛО МЕНӘН БЕЗЗЕҢ СИРАТТАҒЫ КҮРЕШЕУ ЗӘ НИС КӨТӨЛМӘГӘНДӘ, С. АКСАКОВТЫҢ ЙОРТ-МУЗЕЙЫНДА «БЕЛЬСКИЕ ПРОСТОРЫ» ЖУРНАЛЫ БАШКОРТ ШАФИРЗАРЫНЫҢ ШИҒЫРЗАРЫН РУССАҒА АУЗАРЫУ КОНКУРСЫНА ЙОМҒАК ЯҺАУ, ЙЫЛЛЫК ЛАУРЕАТТАРЫН БИЛДӘЛӘУ КИСӘҺЕНӘ ЙЫЙЫЛҒАНДА БУЛДЫ. ХӘЙЕР, ЖУРНАЛДЫҢ БЕР ЛАУРЕАТЫ ТАЖИКСТАНДЫҢ ӘЗӘБИ ФОНДЫ ДИРЕКТОРЫ, ШАФИР ЭМОМ-АЛИ КУНАККА КИЛӘСӘГЕ ХАКЫНДА ИШЕТКӘС, ҺӘР ВАКЫТТАҒЫСА ТАЖИКТАР ТУРАҢЫНДА ҺҮЗ СЫККАС, ҮТӘ ТЫЙНАК, ӘЗӘПЛӘ ҺАБАКТАШЫМДЫ ИСКӘ ТӨШӨРГӘЙНЕМ. БАШКОРТ ДӘҮЛӘТ УНИВЕРСИТЕТЫНЫҢ БАШКОРТ ФИЛОЛОГИЯҢЫ ҺӘМ ЖУРНАЛИСТИКА ФАКУЛЬТЕТЫНЫҢ ЖУРНАЛИСТИКА БҮЛЕГЕНДӘ БЕРГӘ УКЫҒАЙНЫК БЕЗ. ХӘЙЕР, ТОРОП ТОРОҒОЗ, НИҢӘ ӘЛЕ БӨГӨНГӨНӘН ҮТКӘНДӘРГӘ КҮПЕРЗӘРЗЕ ҮЗЕМ ГЕНӘ ҺАЛАМ. БӨГӨНГӨБӨЗ, СТУДЕНТ САКТАР ХАКЫНДА ҺӘМ УЛАР ТУРАҢЫНДА ҒЫНА ЛА ТҮГЕЛ ТӨРКӨМДӘШЕМ АБДУЛЛО СУЛТОНОВ МЕНӘН БЕРГӘ ҺӨЙЛӘШӘЙЕК. НИМӘ ГЕНӘ ТИМӘ, УН БАЛА ТӘРБИӘЛӘП ҮСТЕРГӘН ШИРМОҢИ ҺӘМ ИСО СУЛТОНОВТАРЗЫҢ ҒАЙЛӘҺЕНДӘ ҺИГЕЗЕНСЕ БАЛА БУЛЫП ДОНЬЯҒА КИЛГӘН ҺАБАКТАШЫМ ӨФӨЛӘ УКЫЙ БАШЛАУЫ МЕНӘН ОШОНДА ТӨПЛӘНДӘ. ЙЫШ БУЛМАҢА ЛА ИНДЕ БЕР ОЛО АУЫЛҒА ӘЙЛӘНГӘН ӨФӨЛӘ ОСРАШАБЫЗ: ЙӘ «НАУРЫЗ» БАЙРАМЫНДА, ЙӘ ТУҒАН УНИВЕРСИТЕТТА, ЙӘ САЛАУАТ ЮЛАЕВ ҺӘЙКӘЛЕ ЭРГӘҺЕНДӘ. БӨГӨН УЛ И. СОМОНИ ИСЕМЕНДӘГЕ БР-ЗЫҢ ТАЖИК МИЛЛИ МӘЗӘНИӘТЕ ҮЗӘГЕ ЙӘМӘҒӘТ ОЙОШМАҢЫНЫҢ МАТБУҒАТ СЕКРЕТАРЫ, ӨФӨ ВУЗДАРЫ СТУДЕНТТАРЫНЫҢ ФУТБОЛ БУЙЫНСА ТРЕНЕРЫ. ЙӘ, ЯРАЙ, БӨТӘҺЕН ДӘ АСЫП ҺАЛЫРҒА АШЫКМАЙЫК ӘЛЕ...

– Абдулло һабакташ, хәзер һинең хәлдәр нисек башкорт теле менән? Исләйһеңме, студент сакта башкорт телен белмәүендән без хатта шаяртып келә торғайнык. Үпкә һакламағанһыңдыр?

– Ниндәй үпкәләү ти? Моғайын, студент йылдарын һағынаһыңдыр, мин дә искә алам. Безгә шундай һәйбәт укытыусылар белем бирзе. Кураторыбыз, профессор Мизхәт Фазлыи улы Ғәйнуллинды тик якшы һүз менән

генә телгә алам. Ул бит беззәң өсөн – студенттары, бигерәк тә егеттәр өсөн (сөнки кыззар тырыш, өлгәр, улар өсөн артык хәстәрлек кәрәкмәй – авт.) йәнен бирергә әзәр ине.

Өфөгә килгәндә бер башкорт һүзе лә белмәй инем, ышанаһыңмы?

– Ышанам, әлбиттә...

– Башкорт телен һәр вақыт өйрәнергә теләнем. Аллаға шөкөр, хәзер телде аңлайым,

иркен һөйләшәм тип әйтә алмайым. Әммә “Һаумыһығыз!” тигән бер һүз менән дә бит тош телгә, халыкка ихтирам күрһәтеп була.

Башкорт теленән имтихан биргән кен рус төркөмө студенттары һәм минең өсөн айырым һынау була торғайны. Әммә ярты йыл эсендә телде башкорттар кеүек белеп булмауын якшы аңлаған укытыусыларыма рәхмәт! Улар үззәре үк тырышлыкты, өйрәтергә теләгәндәрен күрә-аңлап етмәгәнемде йәшермәүемде кисерә торғайны. Футбол буйынса күнекмәләр ни тиклем көсөргәнешле һәм ауыр булһа, “Һаумыһығыз” һүзән әйтергә өйрәнөү күнекмәләре лә миңә еңел бирелмәне.

– Абдулло, һин бит спорт журналысы буламы, ти торғайның? Футбол яраттың, футбол уйнаның...

– Әйе, футболды әле лә яратам, ул минең гүмерлек шөгөлөм. Студент сакта үзебезҙең башкорт филологияһы һәм журналистика факультеты өсөн футбол да уйнаным. Шулар осорҙа без факультеттар араһында беренсе урынға сықтык.

Ә футбол менән кызыкһыныуым бала сактан килә. Тажикстанда профессиональ мәктәптәрҙә шөгөлләндем, Тажикстандың “Резерв” йәштәр йыйылма командаһында уйнаным. Аҙаҡ Дүшәмбенең “Памир” йыйылма командаһы өсөн сығыш яһай башланым. Тик спорт менән генә шөгөлләнөп булмай бит инде, юғары белем кәрәк. Атайым миңә белемдә Рәсәйҙә алырға кәңәш иттә. “Башкортостанға барһаң, бигерәк тә һәйбәт булыр. Ул мосолман республикаһы, ундағы халыкка һыйына алырһың”, – тине.

Өфөгә килгәс тә тәүҙә беренсе күргән кешемдән: “Бында кайҙа футбол уйнайһар?” – тип һораным. “Строитель” стадионына барырға кәңәш иттеләр. Ундағы бик әзәплә тренер Анатолий Степанович йылы каршы алды, күнекмәләр, уйындар башланып китте. Рәсәйҙең 2-се лигаһындағы “Ағизел” командаһы өсөн уйнаным. Тора-бара уны таркаттылар,

Эмом-Алиға “Бельские просторы” журналының “Берзәмлек” номинацияһы дипломын БР Элемтә һәм киң коммуникациялар министры урынбаһары Венера Хәкимова тапшыра.

тренер Смылгин Павел Анатольевич “Алексеевский” совхозында булдырылған “Альтаир” командаһы өсөн сығыш яһарға саҡырып алды. Команда көслә ине. Унда уйнаған осорҙа Башкортостандың бик күп район-кәләләрен күрҙем, тәбиғәтенә хайран калдым. Нимәһе менәндер Тажикстанға тартым. Хәҙер Рәсәй буйынса күп йөрөргә тура килә, ысынлап та, Башкортостандағы һымак тәбиғәт бер кайҙа ла юк! Бында урман, тауҙар күп – шуныһы менән республика күңелгә ятышлы.

Башкортостандың “Локомотив” (Стәрлетамак), “Нефтехимик” (Салауат, аҙаҡ команда “Юрматы” тип үзгәртелде), “Спартак” (Туймазы), “Химик” (Мәләүез), “Нефтяник” (Ишембай), “Спартак” (Сибай), “Горняк” (Учалы) һәм башка футбол командаларына каршы уйнап, уңышлы сығыш яһаным.

– Белеүемсә, һин бөгөн дә футбол менән мауығаһың, студенттарҙы ла өйрәтәһең?

– 2005 йылдан Өфө И. Сомони исемеңдәге тажик футбол командаһы булдырылды. Без Өфө беренселегендә уңышлы сығыш яһайбыҙ. 2007 йылда еңеүсе булып, кубокка лайыҡ булдык.

Беләһеңме, Өфөлә футбол командаһы ойштороу безгә еңел бирелмәне. Безҙең

И. Сомони исемдәге БР-зың тажик милли-мәзәниәт үзәге йәмәғәт ойошмаһы етәксәһе Абдурахмон Рәхимов милләттәштәре менән.

Тажикстан Республикаһының атказанған артисы Хәсәни Хәйзәр (уртала) Өфөлә кунакта.

учредитель – Абдурахмон Суфий улы Рәхимов. Әгәр ул һәр ваҡыт ярҙам итеп, костюмдар, күнәкмә залдары өсөн мөмкинлектәр тыузырып тормаһа, уңыштарға өлгәшә лә алмаҫ инек.

– Абдурахмон Суфиевич һеҙҙең тажик диаспораһының етәксәһе лә бит әле...

– Әйе, тап шул хаҡта әйтергә теләйем. БР-зың И. Сомони исемдәге тажик милли мәзәниәте үзәге йәмәғәт ойошмаһы 2000 йылдың 29 декабрҙә ойошторолдо. Уның төп мак-

саты – Башкортостанда йәшәүсә тажиктар-зың мәзәни талаптарын кенәғәтләндерәү, милләт-ара татыулықты нығытыу һәм милләттәштәребезгә Тажикстан Республикаһы менән бәйләнеш булдырыуға ярҙам итеү.

Бөгөн Башкортостанда 3500 тирәһе тажик йәшәй. Без үз-ара аралашабыз, милли байрамдарға оҫрашабыз, “Наурыз” байрамында күрешәү матур йолаға әйләнде. Был сарала республикала йәшәүсә һәр милләт етди әзәрләнә, без зә үзәбезҙең милли аштарыбызды, йолаларыбызды күрһәтәбез, милли кейәмдәрҙә сығыш яһайбыз. Абдурахмон Суфий улы махсус рәүештә Тажикстандан артистар сақыра: уларҙы урынлаштырыу, Өфө менән таныштырыу, сығыштарын финанс яктан тәьмин итеү уның өҫтөндә. Ул Башкортостандағы тажиктар өсөн ныклы терәк, юлбашсы кеүек. Бетәһе лә теләһә ниндәй һорау менән уға мөрәжәғәт итә, ул һәр милләттәшенә кулынан килгән тиклем ярҙамлаша. Үзәбезҙең милли ойошманың матбуғат үзәгендә эшләгәс, бетәһе лә миңең күз алдымда. Ул безҙең милли йәмғиәттә берзәмлектә булдырыусы. Абдурахмон Суфий улы етәксәһе астында Башкортостандағы тажик милләте вәкилдәре ойошоп, бер-береһенә терәк булып йәшәй. Әгәр мөмкин булһа, уға милләттәштәрем исемәнән рәхмәт белдерер инем.

Киләсәккә пландар күп инде ул: милли-мәзәни үзәгебезгә айырым бина һалыу эштәре алып барыла, тажик балаларына йәкшәмбе мәктәбен асырға тигән уй за бар. һәр хәлдә быйыл БР Президенты иғлан иткән “Милләт-ара татыулықты нығытыу” йылы Башкортостанда ереккән тажиктарға мөмкинлектәр асыр тип ышанам.

– Абдулло, ғаиләң менән дә таныштырып кит әле?

– Катыным Солиһомон менән Замира һәм Зәйнәп исемле кыздар үстәрәбез. Балаларым менән Өфөнөң музейҙарында йөрөргә яратам. Уларға тарихи урындар, һәйкәлдәр кы-

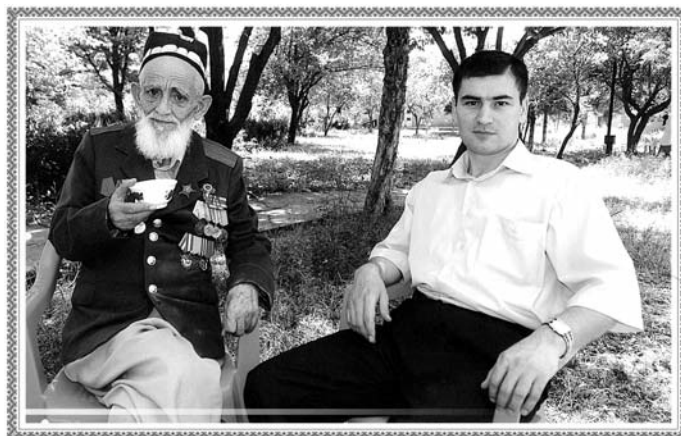
зыклы. “Дан” музейында булганыбыз хәтергә уйылып калган. Атайым – Султонов Исо Назар улы – Бөйөк Ватан һуғышы ветераны, хәзер инде мәрхүм. Ул һәр вақыт элекке бөйөк ил – СССР өсөн һуғышканы, көрәшкәне, милләт-ара дуслык хақында якты хәтирәләре менән уртаклашыр ине. Уның кәңәшен тотоп, Өфөгә килеүемә шатмын. Бында, ысынлап та, безгә якшы карайзар.

– Эммә беззегә йолалар һакланмауына аптырап һөйлөгөнөң хәтеремдә калган...

– Эйе, булды ундай хәл. Тәүге осорза Рәсәйзегә эзәпһезлеккә, динһезлеккә бик нык иҫем китә торғайны. Автобус, троллейбуста өлкөндөргә, катын-кызға урын биреү юк, эзәпһез һөйлөшөләр, катын-кыз тәмәке тарта, эскелек сәскә ата ғына түгел, емештәрән бирә, ә берәү зә шуны күрмәй төслә ине. Тора-бара бөтөһе лә бер төрлө түгел икәнлегенә төшөндөм. Йолаларзы тотқан, бик тә ихтирамли, дини ғаиләләр бар. Башкорттарзың ихласлығы, асык күңелле булуы тәүге тапкыр нисек аптыратһа, әле лә шулай ук һокландыра. Төркөмдәштәрәм Азамат, Тимур, Таһир, курсташым Айтуған тураһында әле лә якшы итеп иҫкә алам. Кайһы берзәре менән эш буйынса күрешергә лә тура килә.

– Һин электөн намаз укый инең шикелле?

– Эйе, әле лә биш намазымды калдырғаным юк. Атайым менән бер һөйлөшөү булғайны. Ул миңә, улым, әгәр намазыңды калдырмаһаң, миңә фатихам һәр сак һинең менән булып, тигәйне. Уның ошо һүззәрәнә тиклем намаззы теләһәм укыным, онотканда, арытканда укылмай за калған сактар булды. Ә хәзер бер генә намаззы ла, Хозай ярҙамы менән, калдырғаным юк. Беләһеңме, кайһы берзә шул тиклем арыта, футболдан, ярыштан, күнекмәләргән кыл да кыбырлата алмаслык булып кайтаһың, эммә ваннаға инеп, койоноп сыгып, намаз укыһам, миңә шундай еңеллек

Абдулло Султонов атаһы менән.

килә, хатта аңлатып бөтөрлек түгел! Намаз менән бергә миңә атайым фатихаһы, рух көсө, иман, йыйнаклык, тыйнаклык инә.

– Атайым элекке СССР-зы якты итеп хәтерләй ине, тинең?

– Эйе, ул илде мин дә бер аз хәтерләйем бит әле. Был донъяла бер нәмә лә бушка түгел. Быйылғы йыл якташым, шағир Эмом-Ализың Өфөгә сәфәрәнән башланып китеүе лә юкка түгел, миңәңсә. Совет осоронда ла бит төрлө милләт шағирзәры үз-ара аралашқан, дүс йөшөгән, шиғриәт, һүз сәнғәте менән төбәктәр, республикалар аша күпер һалған. Ә ундай күперзәр нык, какшамас була, барытик уларзы һакларға ғына кәрәк! Бына үзең уйлап кара әле: Рәсәйзең кайһы төбөгөндә йөрөһәм дә, әгәр башкорттарзы осратһам, мин иң беренсе БДУ-ны, төркөмдәштәрәмдә, Миҙхәт Фазлыһы улын, бөтөһенең дә миңә булған мөнәсәбәтен, мәрхәмәтен иҫкә төшөрәм һәм осраған кешегә кулымдан килгән тиклем ярҙам итергә тырышам. Сөнки мин белгән башкорттар үземә якты йөз менән торзо. Әгәр Эмом-Ализың тәрән фәлсәфәле шиғриәте СССР таркалғандан һуң беренсе тапкыр Башкортстанда, Өфөлә танылуы, хуплау тапқан икән – был бит бик зур шатлык, тажик халкы өсөн ғорурлык! Тимәк, мәзәниәт, сәнғәт аша өзөлгән ептәрзә ялғар, һүтелгән күперзәрзә тергезер мөл еткән!

Гөлгөнә МАЛИКОВА.

ХӘТЕРЕГЕЗ ЯКШЫМЫ?

Кайһы вақыт йәп-йәш кешеләр, хатта балалар менән үсмерзәр зә, хәтерзәре булмауға зарлана. Бының сәбәбе — хәзерге замандағы бөтмәс-төкәнмәс стрестар, борсолоузар, мәғлүмәттең артык күплеге. Ә һеззең хәтерегез якшы! Шикләнһегез, тикшереп карағыз.

1. Бер-ике көн элек булған вакиғаларҙы искә төшөрә алмай аҙапланаһығыҙмы?
2. Кино карағанда, китап уқығанда йыш кына “нимә менән башланып китте әле был?” тип үзегеҙҙән һорайһығыҙмы?
3. “Нимәгә индем әле мин бында?”, “Нимә әйтмәксе инем әле мин?” тигән сактарығыҙ буламы?
4. Үтә мөһим эштәр (мәсәлән, кемгәлер шылтыратырға, кайҙалыр барырға, нимәнелер бирергә) тураһында онотаһығыҙмы?
5. Йыш куллана торған телефон номерын хәтерегеҙгә төшөрә алмаған сағығыҙ булдымы?
6. һөйләшеп ултырғанда кинәт кенә кешенең исемен йәки фамилияһын онотканығыҙ бармы?
7. Үзегеҙ бик якшы белгән урында ла аҙашырға тура килгәнә булдымы?
8. Өйҙән сығып киткәндә утты һүндерергә, һыуҙы ябырға онотаһығыҙмы?

КЕШЕ ХӘТЕРЕ ЛӘ ҚЫЗЫК:
ОНОТОРҒА ТЕЛӘЙ – ОНОТА АЛМАЙ,
ОНОТМАҒСКА ТЫРЫША – ОНОТА.

Р. КИНЙӘБАЕВ.

9. Бер үк хәбәрзә, мәзәктәрзә, онотолоп китеп, бер нисә мәртәбә һөйләйһегеҙме?
10. Қала атамаларын, урам исемдәрен, йәшелсә-емеш исемдәрен онотоп ебәрәһегеҙме?
11. Хәтерегеҙгә ышанмайынса, кайһы бер нәмә-ләрзә язып куйғанығыҙ бармы?
12. Яңылыктарҙы хәтерзә калдырыуы ауырмы?
13. Аскыс, телефон, ручка һәм башка шундай ваҡтөйәктәрзә таба алмайынса йыш интегәһегеҙме?
14. “Нимә әйттең әле һин?” тигән һөйләмде йыш кулланаһығыҙмы?
15. “Бына әле генә шунда куйған инем бит” тип һукранаһығыҙмы?

ЯУАПТАР:

- “Бер қасан да” - 0 мәрәй;
“һирәк кенә” - 1;
“Кайһы вақытта” - 2;
“Бик йыш” - 3.

7 һәм унан да әзәрәк. һеззең хәтерегеҙ иҫ киткес! Әммә уны өленән-әле нығытып, сынықтырып, тикшереп тороу һис тә артык булмас.

7-15 мәрәй. Хәтерегеҙ бик үк насар түгел әлегә. Әммә уны сынықтырыу һәм нығытыу мөһим. Мәктәптә ятларға кушылған шиғырҙарға “төкереп” карамағыз. Улар хәтер өсөн иҫ киткес якшы күнегеү. Кистәрен, йокларға ятқас, үткән көндөгә вакиғаларҙы “бөртөкләп” иҫегеҙгә төшөрөргә тырышығыз. Хәтерзә сынықтырыусы уйындар уйнағыз.

15 һәм унан да күберәк. һеззең хәтерегеҙ бик насар. Уны ашығыс рәүештә “терелтергә, хәрәкәтләндерергә” кәрәк. Был эшкә бөгөндән үк тотонуу зарур.

ИШЕКТЕ АСЫҒЫЗ, ӘММӘ НАК БУЛЫҒЫЗ: ЙӘШ БЕЛГЕС КИЛӘ!

“БЕЗҒЕҢ ЗАМАНДА РӘХӘТ ИНЕ, ИСМА-НАМ. УҚЫУЫҢДЫ ТАМАМЛАУҒА ЭШ УРЫНЫ КӨТӨП ТОРА. УҢДА БАРЫП ИНЕУГӘ “ПОДЪЕМНЫЙ” АКСАҢЫН ҺӘМ ФАТИР АСКЫСЫН УСЫҢА ҺАЛАЛАР. 10-15 ЙЫЛ ЭШЛӘГӘНДӘН ҺУҢ, УЛ ФАТИР ҺИНЕКЕ БУЛА...” – ТИП ҺӨЙЛӘЙ БАШЛАЙЗАР ЙӘШ БЕЛГЕСТӘР ТУРАҢЫНДА ҺҮЗ СЫҒА. Ә ҺИН ТЫҢЛАП ТОРАҢЫҢ ДА, УЙҒА ҚАЛАҢЫҢ. ЫСЫНЛАП ТА, ЙӘШТӘРГӘ БЕРӘЙ ҚАСАН ШУҢДАЙ МӨНӘСӘБӘТ БУЛДЫМЫ ИКӘН НИ? АҚЛЫ-ҚАРАЛЫ СОВЕТ ОСОРО КИНОЛАРЫНЫҢ УЙЛАП СЫҒАРЫЛҒАН СЮЖЕТЫ ҒЫНА ТҮГЕЛМЕ ИКӘН УЛ? БЕР ГЕНӘ КӨҢГӨ ШУЛ ВАҚЫТКА БАРЫП БУЛҒА, РӘХӘТЛӘНЕП САҒЫШТЫРЫП ЯЗЫР ИНЕМ. ЛӘКИН ӘЛЕГӘ ВАҚЫТ БУЙЛАП СӘЙӘХӘТ ИТӘ ТОРҒАН МАШИНА ЮК. ҺӘР ХӘЛДӘ, МИҢДӘ ЮК. ШУҒА КҮРӘ БЫЛ МӘКӘЛӘЛӘ ҺҮЗ БАРЫ ТИК БӨГӨҢГӨ ЗАМАНДЫҢ ЙӘШ БЕЛГЕСТӘРЕ ТУРАҢЫНДА БАРА.

Амбициоз, тизәр йәштәрзе. Үз-үззәренә артык ышаныусандар. Уларзың юғары белеме фәлән йылдар эшләгән “карттар” зың тәжрибәһенә “аяк сала” тип уйлайзар. Шуның менән ерзә тормош яралғандан бирле дауам иткән аталар һәм балалар мөнәсәбәтен тағы ла қисқенләштереп ебәрәләр.

“Башыңдан атлап үтәләр инде!” – тине бер ханым йәш коллегалары тураһында. Әлбиттә, берәү зә уның башынан атлап үтергә йыйымайзыр. Әммә заман талаптарына уға қарағанда теүеләрәк яуап биреүзәре хак. Беренсенән, йәштәр компьютерзы якшы белә (ә унһыз өлкә қалманы хәзер). Бик күп программалар менән иркен эш итәләр. Сит телдәрзе лә беләләр. Компьютерза йыйыу тизлеге лә якшырақ. Унан һөнәр буйынса алған мәғлүмәттәре лә яңырақ. Былар барыһы ла эш процесын тизләтергә, конкурентлык заманында башқаларзан артта қалмаґа ярзам итә.

Тик бында икенсе проблема бар. HR-белгестәр йәштәрзең амбициялары бик йыш белем дәрәжәләренә тура қилеп бәтмәуен асықлаған. Етәксе вазифаларға дөгүә иткән йәш белгестәрзең күбеһе ябай хезмәткәр бурыстарын да үтәй алмай икән. Һуңғы йылдарза телдән төшмәгән БДИ һөзөмтәләрен генә күзәтәйек. Былтыр 16 меңдән артык уқыусы вузға “үтерлек” балл йыя алманы. Ә был имтихан тапшырыусыларзың 2 проценты ғына. Уңышлы тапшырыусылар араһында күпселек көскә минималь балл йыйған. Ә “100”-лөләр ни бары 2822 кеше. Бер миллионға яқын уқыусы араһынан! Һәм уларзың күпмеһе үз башы менән тапшырғандыр әле... Йәштәр һаны кәмеү сәбәпле, вуздар абитуриенттарға талаптарын йылдан-йыл төшөрә. Шуға күрә ысын белемлеләр менән бер рәттән “3”-лө қапсықтары” ла юғары уқыу йорттарына “йырлап” инеп китә. Икенсе йылға ла әлеге хәл қабатлана. Нишләһендәр? Студент юк икән, уларға эш тә юк, тигән һүз бит. Хәйер, эш кенәме?.. Биш йыл буйы сессия һайын күстәнәс ташыйзар. Шуға алданып, минән киткәнсе, хужаһына еткәнсе, тип ундайзарзан да йәш белгес “яһап” сығаралар. Тик буласақ хужалар – эш биреүселәр үз талаптарын төшө-

рәләремә һуң? Юк. Социологик һорау алыулар күрһәтәүенсә, эшкә кабул итеүселәрзең 41 проценты ғына йәш белгес әзерлеге менән кәнәғәт, 37 проценты кәнәғәт түгел. Ә 21 проценты был һорауға ни тип яуап бирергә лә белмәй. Сөнки уларға эш процесында йәш белгестәрзең ике “сорт”ы менән дә осрашырға тура килә.

Шулай шул бына. Ак эт бәләһе кара эткә төшә, тигәндәй. Бөгөн барыһы ла: “Уңға барырмамы икән, һулға барырмамы икән, атай-әсәй эш тапкансы, ултырып кына торорғамы?” тип ятмай бит. “90-сы”ның алдашкан йәштәре лә аренанан күптән китте. Бөгөн уларға алмашка йәнә үз-үзенә һәм белеменә ышанған быуын килә. Әйе, бәлки киммәттәр бер аз үзгәргәндер. Тик был йәштәр тормоштан ни кәрәклеген якшы белә. һәм максатына ирешеү өсөн мекәптән үк юл яра башлай.

Кызғаньска каршы, күп вуздар теорияға нигезләнеп кенә укыта. Унда хезмәт базарының талаптарын аңлап бөтөрмәгән, гөмүмән, уларзы белмәгән ғалимдар дәрес бирә. Студенттар практиканы ла бик формаль үтә. Күп ерзә “йо-мошсо малай” бурыстарын үтәп йөрөй торғас, эштең низән ғибәрәт икәнән аңламай за калалар.

Шул сәбәпле, диплом алған йәш белгескә үз аллы өстәмә курстар, стажировкалар үтергә тура килә. Ә эш биреүселәр лекцияларза һөйләнгән әйберзәрзең тормошка бик үк тура килеп бөтмәгәнән аңлатыр өсөн күп вақытын сарыф итә. Юғары укыу йорттарында практикант-укытыусылар, шул исәптән эш биреүсе кампания вәкилдәре лә, махсус курстар алып барһа, был кыйынлыктарзан котолоп булыр ине. Әгәр йәш белгес ойошма менән студент сағында ук таныша торһа, диплом алып эшкә урынлашқас, яңы коллективка еңелерәк инеп китер ине.

Әлбиттә, беренсе осорза остазының кул астында эшләү зә камасауламаз. Тик алда әйтелгән аталар һәм балалар мөнәсәбәте янына “кысқартыу” һүзен дә куйһаң, бындай тәжрибәнең уңышы шик тыузыра. Ни өсөн тигәндә, һәр йәш белгес – иртәгә һинең урыныңды алырға торған көндәш. Уның булдыкһызлығы “карттар”ға файзаға ғына кеүек. Унан фәлән йыллык стаж бейеклегенән карап ултырыусы совет осоро кешеләренең йәштәргә карата мөнәсәбәте бер: эшлә, һин йәш әле. Ә мин үз өләшөмдә эшләгән, хәзер һин һөйрәгәндә ултырып кына барам...

Бәлки, катырак яңғырайзыр. Өлкәндәр был һүззәр менән ризалашмаз та. Тик стажға карап хезмәт хақы түләүзе бөтөргәс, ошо хокуктан колак қағыу күптәрзә ризаһызлык тыузыр-

зы кеүек. Ә студенттар фатир тураһында хыялланып ултыра. Йәш белгестәргә уныһын да бирә башлаһалар!..

Был каршы икән тип уйлай күрмәгез тағы. Мин куш куллап риза.

Йәш кешене кызыкһындырырлык стимул кәрәк. Әгәр ул үз өстөндә эшләмәһә, үсергә, камиллашырға ынтылмаһа, колак қағасак низер булырға тейеш.

Йәштәр фекеренсә, уңышлы карьера күрһәткестәрен асықларға теләп, һорау алыулар үткәргәндәр. Беренсе урынға хезмәт хақы сыққан. Унан күпкә калышып булһа ла, үз һөнәрең буйынса эшләү тора. һәр белгес үз урынында булырға тейеш тигән карашта йәштәр (Бында бөгөнгә көндә бөтөнләй хәл ителмәй торған профһүнәләш мәсьәләһе тора). Өсөнсә урында эшендән кәнәғәтлек алыу куйылған. Күптәр йәштәрзең акса мәсьәләһенең беренсе урынга сығыуын матди байлыкка ғына ынтылыуынан күрә. Әлбиттә, йәш белгесте фатир асыксы менән көтөп торһалар, күрһәткестәр башқасарак булыр ине лә бит.

Тик хезмәтенә күрә хөрмәте күрһәтелергә тейеш икәндә оноторға ярамайзыр. Йәш белгестәрзең дә “каймағын – бер, һөтөн икенсе якка айырырға” вақыт.

Уқырға тип сығып киткән йәштәрзе ауылға кире кайтарыузың бер ысулы – грант биреү. Барыһына тәтей торған бәхет түгел ул. Уны Башкорт дәүләт аграр университетын тамамлаусыларзың иң тырыштары, лайыклылары ғына ала төслә. Тик юк. Ни өсөндәр арала азашып барып сыққандар за осрай ине. Бер командировкаға барғас, ауылға кайтқан грантлы йәш белгес – ветеринар менән осрашырға тура килде. Ат янына башып фотоға төшөрөргә ярты сәғәт өгөтләнем үзен. Разалашманы. Куркты. Кала егете ине. Ветфакка ла йылкы менән һыйыр карарға түгел, эт менән бесәй дауаларға ингән булған. Ауылға шул аксаға ымһынып кына килеп сыққан. Әле лә ундамы икән, фермаға төшкәндә кейгән ак туфлийы бысранғандың икенсе көнөндә үк киттеме икән – белмәйем. Ләкин йәш белгес тигән һайын миңең күз алдыма ул килеп база. Ак туфли, ап-ак күлдәк һәм кара күзлектән...

Бына ни өсөн хезмәтенә күрә хөрмәте булырға тейеш тим мин. Шулай иткәндә генә белемдең престижы, йәш белгестең абруйы артасак. Дауаханала сиратта торған бабай табиқтың йәш икәнлеген белгәс, “теге, һәйбәтенә килермен” тип боролоп кайтып китмәйәсәк. Йәш тәрбиәсегә калдырырға куркып, әсәләр балаларын баксанан әйәртеп алып сықмаясақ...

АЙЗИРӘК.

ТӘРБИӘ

Башкортостаныбыздың район дауаханаларының берендә медицина тикшереве үтеп йөрөгән сакта шундай хәл килеп тыузы. Кайһылыр табиptyң бүлмәһе алдында бик зур сират тезелгәйне. Берәүзең дә үз урынын биргәһе килмәй. Шул сак оло йәштәрзәге бер ағай килеп инде лә: «Беззең заманда ололарзы хәрмәт иттеләр», – тип кыскырып, сиратта тороусыларзың ризаһызығына карамай, табип бүлмәһенә инеп китте. Әлеге ағай сыккас, уны ситкә сакырып алдым да:

– Ағай, һез йәш сакта йәштәр ололарзы хәрмәт итә торғайнымы? – тип һораным.

– Әйе, – ти ул.

– Ағай, беләһегезме ни өсөн ул вақытта ололарзы – оло, йәштәрзе йәш тип белгәндәр? – тим.

– Юк, – ти ағай.

– Сөнки һеззе иманлы атай-әсәйзәр тәрбиәләгән. Улар һеззе “Көрән” һәм пәйгәмбәрәбеззең сөннәте буйынса үстергән. Ололарзы хәрмәт ит, күршең ас булганда тук кейә йокларға ятма, урлашма, кеше хакын бозма, тип өйрәткән.

Бабай, уйланып кына:

– Әйе шул, – ти.

– Ә һез йәштәрзе нисек тәрбиәләнегез? Ололарзы хәрмәт итмәгән бөгөнгә йәштәрзе кем үстергән һуң? – тип һорағас, бабай, бер ни зә өндәшмәй, боролоп китеп барзы.

Ислам дине канундарына таянып йәшөгәндә халкыбыз, ысынлап та, бәхетле тормош иткән. Ауылдарза алтышар балалы ғаиләләр гөрләп торған. Халык байлығына үзе хужа булған. Ә иң зур байлык – ул иман байлығылыр.

“Көрән” дең «Гимран ғаиләһе» сүрәһенәң 19-сы аятында былай тиелә: «Ысынлап та, Аллаһ каршыһындағы дин – Ислам дине». Шул ук сүрәһенәң

Ислам диненәң төп максаты – кешеләрзе бәхетле итеү. Дин тотоусы кешеләр ике донъяла ла бәхетле булыр. Бөйөк Аллаһы Тәғәлә Уның Үзенә генә табыныузы кешеләргә фарыз кылды, кешеләргә күктәрзәге һәм ерзәге күп нәмәнә буйһондорзо. Ә кеше һизеп, сағыштырып, аңлаһын өсөн, Ул уға акыл бирзе.

85-се аятында иһә: «Кем дә кем Ислам диненән башка үзенә икенсе дин эзләй, уның ул дине кабул ителмәс һәм ул Әхирәттә отолоуларың булыр» тигән һүззәр бар.

Беззең халыкта бер матур сифат бар – ул ярзамсыллык тойғоһо, тирә-якта булған кешеләргә, туғандарға, күршеләргә тура юлды күрһәтеү. Әгәр зә һез берәй һуқырзың йәки бәләкәй баланың тәрән сокорға табан китеп барыуын күрһәгез, йүгереп барып уны туктатырға тырышасакһығыз. Шулай ук, Аллаһтың хак динен тотқан иманлы кәрзәштәребез зә мәңгелек упкынға табан барған күршеләрен, туғандарын һаклап алып қалырға тырыша. «Мин белгәнде белһәгез, һез бер қасан да көлмәс инегез», – тигән Мөхәммәт пәйғәмбәр (саллаллаһү гәләйһи үә сәлләм) миғраж мәлендә йәһәннәмде күреп қайтқандан һуң. Эй кешеләр, Киәмәт көнә һәм йәһәннәм ғазаптарының ниндәй икәнән белһәк, без бер қасан да қысқырып көлмәс инек һәм сәждәнән баш қал-қытмақ инек.

Ислам диненәң төп максаты – кешеләрзә бәхетле итеү. Дин тотоусы кешеләр ике донъяла ла бәхетле булыр. Бәйөк Аллаһы Тәғәлә Уның Үзенә генә табыныузы кешеләргә фарыз қылды, кешеләргә күктәрзәгә һәм ерзәгә күп нәмәнә буйһондорзо. Ә кеше һизеп, сағыштырып, аңлаһын өсән, Ул уға ақыл бирзә.

Һәм дә кеше иманын кеүәтләһән өсән, Аллаһ Үзенәң Рәхмәте менән пәйғәмбәрзәр ебәреп торған. Улар, иң яқшы кешеләр була-

Хәзерге заманда күп кеше донъяуи қараш менән генә йәшәй. Яқшы өй, яқшы машина, яқшы телефон артынан көндәр буйы йүгереп, кредиттарға батып бөтөргә өзәр. Әммә ундай уйзар менән йәшәү кешенә упкынға төшөрә, хур итә. Изге “Көрһән” китабында Аллаһы Тәғәлә күп озрақта кешеләргә шулай мәрәжәғәт итә: «Эй, һез, ақылдары булған кешеләр!» – ти, йәки шулай һорай: «Әллә һез төшөнмәйһегезме, уйланмайһығызмы, аңламайһығызмы!» Кешеләр, уйланығыз, Киәмәт көнәндә Аллаһ: «Мин һинәң менән булдым, ә һин кем менән булдың?» – тип һорар бит.

рак, қалғандарға үрнәк булды, тура, дерәс юл күрһәттә. һөйөклә пәйғәмбәрәбез Мөхәммәттең (саллаллаһү гәләйһи үә сәлләм) өммәтендә булғас, беззең “Көрһән” китабыбыз бар, Аллаға шөкәр. Әммә, қызғаныска

каршы, бик күп кешеләр быны белә тороп та, үззәренең нәфселәре, донъя байлықтары артынан қыуып, азашып қалдылар. Ундай кешеләр бик күп, һәм шулай азашқан хәлдә был донъянан күсеп киткәндәр зә бик күп. “Көрһән” дә «һыйыр» сүрәһенәң 18-се аятында улар тураһында шулай әйтәлә: **«Һаңғыраузар, төлһеззәр, һуқырзар...»**

Беззең халыкта бер матур сифат бар – ул ярзамсыллык тойғоһо, тирә-якта булған кешеләргә, туғандарға, күршеләргә тура юлды күрһәтеү. Әгәр зә һез берәй һуқырзың йәки бәләкәй баланың тәрән сокорға табан китеп барыуын күрһәгез, йүгереп барып уны туктатырға тырышасакһығыз. Шулай ук, Аллаһтың хак динен тотқан иманлы кәрзәштәребез зә мәңгелек упкынға табан барған күршеләрен, туғандарын һаклап алып қалырға тырыша. «Мин белгәнде белһәгез, һез бер қасан да көлмәс инегез», – тигән Мөхәммәт пәйғәмбәр (саллаллаһү гәләйһи үә сәлләм) миғраж мәлендә йәһәннәмде күреп қайтқандан һуң. Эй кешеләр, Киәмәт көнә һәм йәһәннәм ғазаптарының ниндәй икәнән белһәк, без бер қасан да қысқырып көлмәс инек һәм сәждәнән баш қалқытмақ инек.

Изге “Көрһән” китабының «Ғимран ғаиләһе» сүрәһендә Аллаһ әйтә: **«Һеззең аранан шундай йәмәғәт булыр: улар һеззә яқшылыққа сақырыр, изгелеккә өндәр һәм насарлықтан тыйып торор, улар – уңышқа ирешкәндәрзән»** (104-се аят). Ә «Асық аңла-тылдылар» сүрәһенәң 33-се аятында: **«Кешеләрзә Аллаһ юлына сақырған, үзә яқшы эштәр башқарған һәм «Ысынлап, мин – мосолмандарзан!» тигән кешенәң һүзенән кемдең һүзә яқшырақ булыуы мөмкин һуң?»** – тип кәтғи һорай.

Хәзерге заманда күп кеше донъяуи қараш менән генә йәшәй. Яқшы өй, яқшы машина, яқшы телефон артынан көндәр буйы йүгереп, кредиттарға батып бөтөргә өзәрзәр. Әммә ундай уйзар менән йәшәү кешенә упкынға

төшөрә, хур итә. Изге “Керъән” китабында Аллаһы Тәғәлә күп оракта кешеләргә шулай мәрәжәғәт итә: **«Эй, һез, акылдары булган кешеләр!»** – ти, йәки шулай һорай: **«Әллә һез төшөнмәйһегезме, уйланмайһығызмы, аңламайһығызмы?»** Кешеләр, уйланығыз, Киәмәт кәнәндә Аллаһ: «Мин һинең менән булдым, ә һин кем менән булдың?» – тип һорар бит.

Ә без, мосолмандар, һәр вақыт яуаплылык тураһында уйлап, куркып йөрөгә тейешбеҙҙер: «Халкыбыҙға “Керъән” дең гүзәллеген, бөйөклөгөн алып барып еткерә алырбыҙмы?» – тип, «Аллаһ әмерҙәрен, пәйғәмбәрәбезҙең сөннәтен еренә еткереп күрһәтәүсе миҫал була алырбыҙмы?» – тип, «Ислам диненең әзәп-әхлак күркәмлеген, сафлығын, иман бөйөклөгөн кешеләргә аңлата алырбыҙмы?» – тип.

Ысын мосолман булып өсөн йөрөгәнде уятырға, уйланыуҙарға, сағыштырыуҙарға бирелергә кәрәк. Сөнки Аллаһ Үзенең “Керъән” ендә кешеләргә күп вақыт шуға

Мосолмандар – улар якшылыкка сақырыусылар, насарлыктан, бозоклоктан тотоп тороусылар, улар атай-әсәйҙе хөрмәт итергә өйрәтәүселәр, туғандар менән аралашып, күршеләреңдең хәлен белеп торорға өндәүселәр.

өндәй. «Хаж» сүрәһендә: **«Әллә улар, уйлана алған йөрөктәре, ишетә алған колактары булып, Ер йөзө буйлап йөрөмөнөләрме ни? Ысынлап, күзҙәр һуқыр булмай, әммә күкрәктәргә йөрөктәр һуқыр була»,** – ти (46-сы аят). Ә «Мал-тыуар» сүрәһенең 99-сы аятында иһә, мәҫәлә: **«...Без һыуҙан үсәмлектәр үстәрәбез, уларҙан рәтләп-рәтләп орлоктар сығарабыз; һәм хөрмә ағасынан – емешле төлгәштәр һәм йөзөм ағасынан – баксалар; һәм зәйтүнде һәм анарҙы үстәрәбез – бер-береһенә окшаштарын һәм окшаш түгелдәрен. Емеш биргән сақта ул емештәргә һәм уларҙың өлгөрөп бешәүзәрәһә карағыз! Ысынлап та, был бит иман килтергән кешеләр өсөн асыҡ аяттар!»** – ти.

Мосолмандар – улар якшылыкка сақырыусылар, насарлыктан, бозоклоктан тотоп тороусылар, улар атай-әсәйҙе хөрмәт итергә өйрәтәүселәр, туғандар менән аралашып, күршеләреңдең хәлен белеп торорға өндәүселәр. Изге “Керъән” китабы һәм пәйғәмбәрәбезҙең сөннәте кешене әзәпләктәң бөйөк кимәлдәренә күтәрә. Билдәле ғалим Хәсән Басри (рахимәһүллаһ) уның тураһында ғәйбәт һаткандарға бүләктәр ебәрә торған булған. “Керъән” дә, «Асыҡ аңлатылдылар» сүрәһендә Аллаһы Тәғәлә әйтә: **«Якшылык менән яманлык берзәй түгел, яманлыҡты якшылык менән кире как, һәм һинең менән дошманлашкан кеше һинең яҡын дуһыңа өйлөнөр»** (34-се аят).

Аллаһым, иманлыларҙың иманын арттыр, хәйерле белем, кәс, кәүәт бир! Халкыбыҙың йөрөгән, күзҙәрен, колактарын асып, тура юлға баһтыр, юкка сығарма. Амин.

КУЦЕЛГӘ НАСАР УЙЗАР КИЛГӘН САКТА УКЫЛА ТОРҒАН ДОҒА

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ فِتْنَتِهِ
آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ. اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

Бисмилләһир-рахмәһир-рахим.

Әғүзү бил-ләһи минәш-шәйтәһир-раһими үә мин фитнәһи. Әмәнтү бил-ләһи үә русүһи. Аллаһү әхәд. Аллаһүс-самәд. Ләм йәлид үә ләм йүләд. Үә ләм йәкүл-ләһү күфүән әхәд.

Мәғәнәһе: “Таш менән атып ләғнәт укылған шайтан коткоһонан, уның бола һәм фетнәләренән касып, Аллаһы Тәғәләгә һыйынам. Мин Аллаһы Тәғәләгә һәм уның илселәренә инандым. Аллаһ – Бер. Ул – мәңгелек, бер кемдән тыуманы һәм бер кемде тыузырманы. Уға тиң булырлык бер кем юк”.

Илшат ҒӘТИӘТУЛЛИН.

ЙӨЗ ЗӘ БЕР АРҒЫМАККА ТОРОРЛОК

СИБӘР КЫЗҒАР КҮРҘӘМ, КАУШАП КАЛАМ. «МАТУРЛЫК ӨРКӨТӨРГӘ ТҮГЕЛ, ҺОКЛАНДЫРЫҒА ТЕЙЕШ» ТИП ӘЙТЕР КЕМДЕР. ДӨРӨС. КҮЗЕМ ҺӨЙӨН- ҺӘ ЛӘ, МИН ТӘҮЗӘН ҮК ҺАНДЫКТЫҢ ЭСЕ ТУРАҘЫНДА УЙЛАЙЫМ. ХОЗАЙ СЕМӘРЛӘП, БӘП- ЛӘП БАР КЫЛҒАН, АТА-ӘСӘҘЕ ҮЗЕНСӘ БИЗӘК ҺАЛҒАН ҺАНДЫКТЫҢ ЭСЕНДӘ ЗАТЛЫ КОМАРТКЫ КҮРГЕМ КИЛӘ. Ә УЛ БУШ БУЛЫП КУЙҘА! ҺОКЛАНЫУЫМ – ШИКЛӘНЕҮГӘ, ШИКЛӘНЕҮЕМ КАУШАУҒА КИЛТЕРӘЛЕР.

Лилиәне күргәс, нишләптер, каушаманым. «Башкортостан мисы-2009» гүзәллек бәйгеге еңсәләренәң беренә бит ул. Уның бер туктауһыз нур бөркөлөп торған күззәрәндә үз-үзенә булған ышанысын тойҙом, доньяға һөйөнөп бакканын күрҙем. Нимәнелер асырға, төшөнөргә тырышыу ынтылышы, кызыкһыныу сағылышы ла төсмөрләнде. Мәғәнә булганда ғына күззәр шулай балкып яныусан, уйсан һәм әсир итеүсән. Йәшел күззәрәненәң төбөндә серлелек тә йәшеренгән кеүек. “Кыз күңелә – серлә һандык, эсе тулы зиннәт кенә, аскыстары – йөрәгендә, асам тимә кинәт кенә”, – ти кәләм оҫтаһы ла. Шул серзә, мәғәнә табыр, эсендәген барлар өсөн һандык аскысына һак хына тотонам, Лилиә менән һүземде шуға йырактан, бик йырактан башланым:

– Әйзә, Лилиә, һин миңә тәүзә берәй әкиәт һәйлә әле, беләһеңдер бит?

Бик назлыкай йә иркә булһа, бала итеп күрмәгезсе әле, тип көлөр тип кәтәм. Шөкөр, һорауымдан тәйер тапманы яңы танышым:

– Беләм. Бала сакта Куғанакбашка (Стәрлебаш районы), Томансыға (Мәләүез), Мәмбәтколға (Көйөргәзе) өләсәйзәрәмә барһам, мотлак уларҙан әкиәт һәйләтә торғайным. Ә үзем концерт куям. Куян менән төлкө тураһында һәйләйемме?

– Юк, мин уны беләм, берәһеңә өйө бозҙан, икенсәһеңә кабыктан... Һин миңә кызҙар, матурлык йә булмаһа асыл тураһында һәйлә.

– Улайһа, искә төшөрәйем.

Безҙең һәйләшеүгә һылыукайың әсәһе кушыла. Ул да аралашыуға бигерәк ихлас кеше булып сықты. Асык күңелле кеше менән һүз зә бәйләһең барыусан шул.

“Тамыры бакыр ағастың сатыры алтын булмаҫ”. Лилиәнең тамыры бакыр түгел. Ата-әсәһе тормошта уның өсөн өлгә лә. Бигерәк тә уларҙың тырыш, ауырлык алдында баш әймәй һорур булуыҙары, зарлана белмәүзәре, заманса һекерләүзәре, оскан кошка ваҡытында ирек куя беләүзәре һәм тормошто яратып йәшәүзәре һокландыра кыззы. Розалия һәм Урал Яхиндар Өфөлә студент сакта бер-берәһең таба. Мәләүез кызы ул ваҡытта – БДУ-ла филология факультетында, ә Стәрлебаш егете медицина институтында беләм ала. Табышалар һәм кауышалар. Лилиә тыуа. «Стәрлетамакта үсһәм дә мин баш кала кызы ул!» – тип шаяра бөгөн кыз. Студенттар кулға диплом алғас, йүнәләш буйынса Стәрлетамакка барып урынлаша. Ул сакта Лилиәгә ике генә йәш була. Стәрләлә Урал Фәрит улын оҫта белгес буларак бик хөрмәт итәләр. Хәзәр ул – медицина өлкәһендә шәхси эшкыуар.

– Укып бөткәс, аспирантураға калырға димләһеләр. Тик, декабрист катындары кеүек, ир кайза – муйын да шунда, тигәндәй, уның артынан юлландым. Фән тауына үрләй алмауым бер үкенес булып калырмы, тип борсолғайным да, шөкөр, ваҡыты менән үз юлымды таптым, – ти Розалия Шәғәлә кызы. Лилиәнең әсәһе бөгөн фән кандидаты, Зәйнәб Биһшева исемендәге Стәрлетамак дәүләт педагогия

академияһының филология факультетында укыта.

– Бәһләүән кәүзәлә Урал сибәр Розалияны ниндәй егетлеге менән арбаны икән?

– Моңо менән! – Катын ихлас йылмая. – Әйе, кулынан һис кәсан курай һәм тальян төшмәй. Һыззырып уйнап ебәрһә, йөрәк-бауырым өзөлгәндәй була.

Ысынлап та, Урал ағай моңдо һүмерлек юлдәш итеп алған. Кулы-белеме менән кеше һаулығын нығытһа, моңо-зиһене аша кеше күңелен дауалай ул шулай. Көйзәр зә ижад итә. Үззәрәһең туйында Розалияһына арнап йыр башкарыуын, һисә йылдар үтәүгә карамасдан, һаман да һағынып искә ала икән туғандары. Шәйехзада Бабич һүззәрәһең язылған «Язғы йыр» радио аша йыш ишетелә. Әсәйзәргә, тыуған якка арнап язылған йырҙарын Лилиә мәктәп йылдарында йыш башкарған.

– Шулай за халык йырҙары күңеләмә нығырак якын. Унда башкорт халкының даны ла, зары ла асык сағылған. Халык йырын ишетһәм, йөрәгем тулай, атта сапқан яугирҙар, сәхрәләге ак башлы тирмәләр күз алдыма баһса. Үсеп киләүсә быуынға шул моңдо, шул аһәңдә нығырак һеңдерәргә ине ул, – ти Урал ағай.

Бына ниндәй баксаның гөлө икән ул Лилиә.

Ун ике йәшкә тиклем кыззы ата-әсәһе, был моғайын үскәс артист булып, тип уйлай. Йәлә, кызым, йырла йә булмаһа бейә әле, тиһеләр, кыз һис кемдән оялмай, тартынмай рәхәтләһеп һөнәрен күрһәтә. Уның картатаһы Фәрит тө сәһғәткә һашик кеше була. Ул ейән-сәрәһең төрлө халык бейәүзәрәһең өйрәтә. Үзә уның менән еңел генә вальс та әйләнә. «Хәзәргә заман балаһы бар яктан да үсешкән һәм камил булырға тейеш. Кайза, һимә, ниндәй һөнәргә өйрәнә алаһың, шуға ынтылып, тартылып тор», – тип кәңәш бирә тәһрибәлә өлкән кеше. Лилиә күршәләгә бала-сағаны фәтирға йыя, тәзрә корғандарын сәхнә шаршауы итә лә уларға концерт күрһәтә. Аяғына – эсенә мамык тултырып әсәһеңә туфлийын, өстөнә озон күлдәһен кейеп, кайыш быуып килеп сыға «сәхнәгә» йырсы. Унан һуң тамаша-сыларын тәмлекәстәр менән һыйлай. Ауылға кайтһа, оло йәштәгә инәйзәрзәң күңелдәрәһең күрә.

– Бер Куғанакбашка кайтып өйгө инһәм, хайран калырлык тамашаға тап булдым. Диванды сәхнә итеп эшлөп алған да концерт куя был. Ә каршыһына, мейес буйына тезелеп кәйнәм, уның әхирәттәре урын алған. Көлөләр, мөкиббән китеп тамаша кылалар, хатта миңең ингәнде лә һизмәй калдылар, – тип көлөп исләй әсә кеше.

– **Ә нишләп ун ике йәшкә тиклем? – һорамайса булдыра алмайым.**

– Ун ике йәшенән капыл олпатланып киттеме инде, һәр нәмәгә етди карай башланы. Кызыкһынузары артты. Бер мөл модельер булам тип затлы ғына драп күлдөгемдең артын кыркып курсактарын да «кейендерзе» инде ул. Асыуланманым, сепрәк тип баланың дәртен һүндереп булмай бит инде. Үз аллы үсте, шәп укыны, без уның дәрәс әзерләгәнән дә күрмәй кала торғайнык. Эштән кайтыуыбызға үз мәшәкәтен бөтөп, бөтөнләй башка өлкөләр менән кызыкһына торғайны. Бер осор иктисад китаптары менән өй тулды, үсә бирә философияға кағылышлы материалдар укырға тотондо. Нисектер шулай шөгөл табып үзенә буш вакыт калдырырға ирек бирмәне. Үзенән биш йәшкә бәләкәй туғаны Динисламды ла тәрбиәләп, карап өлгөрә торғайны. Үсмер сағынан ук тулы тормош менән йәшәне. Өлкән синифтарза теүел фәндәргә ылыкты. һөнәр һайлағанда ла үз иркенә куйзык. Атаһының да, миңең дә юлды һайламаны. Математика йүнелеше буйынса китте. Бик ауыр специальность һайланы, атаһы менән укырға инерме-юкмы тип борсола биреп тә куйғайнык, тырышлығы, алған максатына ынтылышы үзенекен итте. Укырға инде, инженер-программист буласак, Алла бирһә. Афарин, кызым.

– Ой, әсәй, миңе мактап бер булаһың инде, – кыз әсәһенә һыйынып куйзы.

– һуң, мактарлығың булғас.

– **Шунан, әкиәт искә төштөме? – мин һаман кыздың телен астырмаксы.**

– Төштө, тик озон. Миңә өләсәйем үсә биргәс һөйләгәйне. Яқынса йөкмәткеһен бәйән итәм, үзегез килештереп язырһығыз. Иң мөһиме – мәғәнә бит.

Мин үземсә тырышкан булдым. Бына ул әкиәт. Үззәре баһадир за, һокланғыс матур за, бай за ике башкорт егете, урманда һунар итеп

йөрөгәндә матур киң йәйләүгә барып сыға. Йәйләү хужаһының ике кызы бар, өлкәнә – ис-акыл китерлек сибәр, икенсәһе кәзимге, бик хайран итерлек түгел икән. Егеттең береһе:

– Мин бәхетемде таптым, байдың кызына өйләнәм, – тип әйтә икән дуһына.

– Әйе, өлкәнә сибәр зә, акыллы ла, дәрәс эшләйһең, – тигән дуһы.

– Яңылышаһың, мин кинйәбикәһенә өйләнәм.

– һин нимә, акылдан яззыңмы ни? – тип шик белдерә лә дуһы үз юлы менән ары китә.

Егет байға килеп кызын кейәүгә биреүен һорай. Йәйләү хужаһы егетте тыңлай за:

– Зауығың бар, егет, ысынлап та, миңең өлкән кызым бик сибәр һәм акыллы, шуға ла уның калымы ла бик кыйбат тора. Йөз арғымак һинән! – тип үз шартын белдерә.

– Мин риза. Тик һез яңылышаһығыз, бай ағай, мин кинйә кызығыздың кулын һорарға уйлағайным да.

– һин нимә, шаяраһыңмы? Ул бит ямакай, – тип асыуланған бай.

– Юк, һис тә шаярмайым.

– Ярай улайһа, фәзел бай буларак, кесе кызым өсөн һинән ни бары утыз алаша ғына һорармын.

– Юк! – тигән кәтғи рәүештә һунарсы егет. – Мин уның өсөн мотлак йөз арғымак түләргә теләйем.

Һәм түләй зә! Өйләнешәләр, ошо ук йәйләүзә донъя кетәләр.

Бер нисә йылдан һуң егеттең баяғы һунарсы дуһы тағы был йәйләү яғына килеп сыға. Тирмә эсенә инһә, исең-акылың китерлек шундай сибәр катынды күреп һушы китә.

– һин ер кызымы, әллә күктән төшкән фәрештәме? – тип һорарға кес таба.

– Ер кызы, һинең дуһыңдың катыны, – тип сабыр ғына йылмайып яуап бирә катын кеше.

– Ғәфү ит, теге килгәндә ямакай ғына кыз инең дә һуң, ә хәзер... Нисек шундай сибәргә әйләндең? – тотлоға-тотлоға һорай һунарсы.

– Ирәмә рәхмәт, ул күземде асты. Бер көн мин йөз арғымакка торошло икәнәмде аңланым – бөтә сере шунда, – тигән катын йылмайып...

Әкиәт тамам, тынып калдык. Лилиә уйлаһып тәзрәгә карап алды. Күзендәге йылы ка-

раш кояш нурзаны менән осрашты булыр. «Бөгөн дә көн матур», – тип куйзы. Күңеленең ниндәйзер илаһилык кисергәнән аңлайым да, тик һүззе бәйләргә ынтылам.

– Шунан, әкиәттең асылы нимәлә инде?

Кыз ихлас аптырап миңә бакты. Эй серһез, керһез караш!

– Нисек? Шуну ла аңламанығызми ни? Баһанын, кәзерен белһән, һәр катын-кыз гүзәл. Шул. – Ана нисек икән ул.

– Нин үз баһанды белдең дә, матурлык бәйгеһендә катнашырға булдың инде, ә?

– Бәлки шулайзыр за, тормошта талант менән бергә тәүәккәлләк тә керәк. Кеше үзен һынай-һынай аса ғына бара бит.

Зәйнәб Бишева исемдәге Стәрлетамак дөүләт педагогия академияһының гәмәли математика һәм информатика йүнәләше буйынса белем алған кыз, укыуы бик ауыр булуыға карамастан, вақыт табып, үзен төрлө яктан асырға тырыша. Әйткәндәй, героинябыз тик «бишлә» билдәләренә генә өлгәшә. Икенсе курста дизайнерлык менән кызыкһына башлай. Уның әйтеүенсә, һәр кеше-индивидуум һоро өйөрзән айырылырға тейеш. Шуға кейеменә, айырым аксессуарлар өстәп, йә фасонын үзгәртеп, ниндәйзер үзенсәлек һалырға ынтыла. Үзенең идеяларын тегеүселәр менән уртаклаша, уларға заказдар бирә. Моделлек агентлығында ла укый, зауығын арттыра кыз.

Орсок кеүек өйрөлгән, кайза ла өлгөрөргә ашыккан кыздың тыныс кына ултырып, һәләкәт кенә сигеү менән шөгәлләнәүен күз алдына килтерә алмайым. Тик Лилиә алдыма күззәң яуын алырлык сигелгән һөлгәләр килтереп һалғас, аптырап калдым, һокланыуымды йәшермәй:

– Мөгжизә бит был, – тип куйзым. – Кемдән өйрәндең?

– Картәсәйем Сәриә Яхинаның кулы алтын, ул төшөндөрзә серенә, – тип йылмая уңған кыз.

– Өйрәнгәнә үзенә. Кыз кешегә бирнәһез зә булмай бит, – тип мут кына йылмая әсәһе. – Бирнәгә тип әзәрләгән һөлгәләрен кай сак өлкәнерәк әхирәттәренә лә, буласак киләндәргә лә бүләк итеп тә, һатып та ебәргәләне инде ул.

Кулының бәрәкәтән күргәс, бәхетле инде тип куям.

Лилиә фотосессияларза ла йыш катнаша. Билдәлә фоторәссам Дмитрий Айсыуаков тө-

шөргән үзенсәлеклә эштәрзә күргән таныштары, бигерәк сибәрһең, уңғанһың, Лилиә, һылыукайзар бәйгеһенә барып кара әле, тип фекерен белдерә. һәм ата-әсәһе менән кәңәшләшә лә тәүәккәлләй кыз. Мөмкин булған иң һуңғы көндә бәйгегә үзенең анкетаһын ебәрә. «Үзем тураһында» тигән графаға ике һүз генә яза: «Умница, қрасавица». Үзенең йөз арғымакка торошло икәнән аңлаған икән кыз!

Йөз кыз араһынан 13 гүзәл баш калабызза «Өфө уттары» комплексында Гран-при өсөн көс һынаша. Шуныһы һөйөнөслә, Лилиә үзенең башкорт кызы булуы менән һорурланыуын йәшермәй. Киреһенсә, һәр сығышында быға баһым яһай. Жюризы башкорт кызы үзенең зирәклегә, һомғоллоғо һәм һылыулығы менән генә түгел, һайлаған һөнәрә менән дә арбай. Хатта бер жюри ағзаһы һокланыуын йәшермәй, шундай нескә һәм күркәм кыздың күптәрзәң, хатта башлы егеттәрзәң дә, теше үтмәслек һөнәр һайлауы ғына ун балға торошло, тип куя. Ә инде жюри ағзаһы, Чехияла эшләүсә билдәлә фотограф, якташыбыз Тимур Сөләймәнов Лилиәнең күззәренә һайран кала: «Башкорт кыззанының шундай гүзәл икәнән белмәй инем. һеззәң милләттә лә йәшел-зөбәржәт күззәр бар икән». Борон башкорттар йәшел күзлә булған, тип яуап бирә Лилиә. «Республиканың иң эһегант кызы» тип һарыклайзар уны.

Кайтыр сакта йәшел күзлә сибәр кызға карап, бер нигә өмөт итмәһәм дә, һорап куйзым:

– һине әсир итерзәй һунарсы егет ниндәйерәк булырға тейеш инде?

– Рәми Ғарипов кеүек руһлы, Исаак Ньютон кеүек зирәк, Григорий Фихтәнгольц кеүек аңлайышлы һәм, әлбиттә, мине аңлай, кәзерләй, баһалай белгән кеше, – яуап кыска һәм тапкыр булды. һуңғыһының кем икәнән белмәһәм дә, аңлайышлы күренер өсөн: «Ә-ә», – тигән булдым. Ауыр математика телен төплә материал һәм төрлө миһалдар менән аңлайышлы телгә һалыуы күренеклә совет математигы икән. Кыззарға окшайым тип Фихтәнгольцтың да кем икәнән белдем. Дифференциаль һәм интеграль иһәпләү курсының өс томын да өйрәнһәм...

Морат ҒАРИФУЛЛИН.

ҒАИЛӘ БӘХЕТЕ — ОЖМАХТЫҢ ҮЗЕ

Киленле йорт котло була, тизәр. Егәрле, эшкә тилбер, аш-һыуға оҫта, төскә сибәр еңгәләр барында ғайлә нигеҙҙәре ныҡ, ауылдың киләсәге лә өмөтлө.

Мин ул ваҡытта мәктәптә генә уқып йөрөй инем әле. Ғүмәр һәм Ғәлиә Билаловтар ғайләһенә бик матур итеп, бөтә йолаларын шартына килтереп, Ғәлиәхмәт ауылынан килен төшөрҙөләр. һыу юлы башлағанда аҡ йөзлө, зәңгәр күзлө, нескә билле курсак шикелле еңгә кешегә һокланып карап, “их, кәсан зурайып, шундай күпшы туй күлдәген кейеп кейәүгә сығам инде” тип өнһөз генә кызығып тороуыбыз хәтерҙә калған (Хәйер, ул ваҡытта бәләкәс кыҙҙар туй күлдәгенә нығыраҡ кызыккандыр инде).

Шул мәлдәргә хәҙер тиҫтәнән ашыу ваҡыт үткән. Бөгөн иһә был ғайләһең ауыл халкын һокландырып татыу йәшәүе, мәҙәни сараларҙа әүзем катнашыуы, район ғәзитте биттәрәндә улар тураһында мәкәләләрҙең йыш баҫылыуы миндә лә кызыкһыныу уятты. Шулай бер ялға кайтканымда Наилә һәм Солтан БИЛАЛОВТАРҒА ғайлә бәхете серҙәрен уртаклашыу мақсаты менән сәйгә инеп сыҡтым.

Был өйҙә сәнғәткә, матурлыҡка битараф булмаған кешеләрҙең йәшәгәнлеге шунда ук күзгә бәрелә. Йорт тыштан һырлап бизәлһә, әсе матур бер баксаны хәтерләтә: һәр мөйөштә тиерлек зур йәшөл гөлдәр, тәҙрәләрҙә ламбрикенлы пәрҙәләр, килешле генә йыһаздар.

Солтан Ғүмәр улы Әбүбәкер урта мәктәбәндә директорҙың тәрбиә эштәре буйынса урынбаҫар вәзифәһын башкарһа, Наилә Рәхимйән кызы мәктәптә һызма һәм рәсем дәрестәрен уқыта. Өйҙә берәһенән-берәһе шаян өс бала канат нығыта.

Шулай өй эсен күзөткөн арала, хужабикө йылмайып сэй табынына сақыра. Фаилә башлыгы тышта йорт-кура тирәһендәге эштәрен бөтөргәнсе еңгә кеше менән серләшөп алабыз.

- Наилә апай, әңгәмәне катын-кыз бәхете нимәнән ғибәрәт тигән һораузан башлайык.

- Иң тәү сиратта үзәңдең һайлаған тормош иптәшендән уңып, әсә булуызалыр, миңә калһа. Был йәһәттән үземде бәхетлемен тип әйтә алам. Бәләкәйзән атай йылыһын тойоп үскәнгәлер, буласак тормош иптәшемде лә атайыма хас һызаттары буйынса һайларға ынтылдым. Кейәүемде уның кеүек оҫта куллы, килешле буйһынлы, интеллигент тәбиғәтле кеше итеп күз алдына килтерә торғайным. Атайым тракторсы, умартасы булуызан тыш, ауыл мәзәниәт йортона сәхнә бизәүсәһе лә ине. Бәхетемә, яҙмыш тап шундай һызаттарға яуап биргән кеше менән осраштырҙы. Аллаға шөкөр, Солтан – дуҫ та, яҡшы ир зә, балаларыбызға һөйөклә атай зә.

Билаловтарзың танышыу тарихы кызык кына, хатта бер аз Мостай Кәримдең катыны Рауза Суфиян кызы менән осрашыу мәлен дә хәтерләтә. Өлөштәренә төшкән көмөштәре шул булғандыр, күрәһең, яҙмыш йәштәрзә бер нисә тапкыр осраштыра. Тик бер-береһенә улар бөтөнләй игтибар итмәй.

Яз мәле... Бәләкәйзән атаһының матур итеп һүрәттәр төшөргәнән күреп үскән кызыккайзың 9-зан һуң Өфөнөң 2-се һанлы педагогия колледжының һудожество-графика бүлегендә уқып йөрөгән сағы. Солтан да Өфөгә һеңләһен уқырға алып килә. Үзә педагогия колледжының ятағында йәшәүсә дуҫ егеттәрендә туктала. Улар – өскә катта, Наиләләр аҫкы катта йәшәй. Ләкин уларға танышырға һасип булмай. Солтан һеңләһен урынлаштырып, йәһәт кенә эштәренәң оһона сыға ла кайтып китә. Йылдар үткәс, Сибай педагогия колледжын тамамлап, ауылында пионервожатый булып эшләп йөрөгән Солтан район методик берекмәһе ултырышына Әбеш ауылында яңы асылған мәктәпкә килә. Бер егет, бер кыз парлашып “вожатыйзар аллеяһы”нда ағас ултырталар. Солтан менән Наилә икеһе бергә тура килә. Ул сакта ла йәштәр бер-береһенә игтибар итмәй әле. Аҙактан ғына “унда һин булғайныңмы ни?” тип аптырашлар.

Бер вақыт Солтан, үзәнең эштәрен тамамлап, район үзәге Аҡъярзан кайтырға сыкканда автобустан төшөп килгән кызға төшөргә ярҙамлаша. Егет кыззың иһемен һорай, тегеһе лә ихлас кына яуап бирә. Ошонан һуң йәштәр араһында дуҫлык кабына. Кистәрен Таналык йылғаһы яры уларзың яраткан урынына әүерелә.

Егет оҙакка һузмай, бер ай самаһы ғына осрашып йөрөгәс, Ғәлиәхмәткә килеп ата-әсәһенән кыззанының кулын һорай. Тәс-башка күркәм, оҫта куллы, етмәһә укытыусы кешене беренсе күреүзән үк окшаткан ата-әсә ризалык бирә. Һөйгәнәнең әсәһе менән таныштырырға алып кайтканын да йылмайып хәтерләй Наилә апай.

- Солтан буласак кәйнәм менән танышырға алып кайткәс, тәзрә төптәрендә ултырған кыяр-помидор, кәбестә үсәнтеләренә игтибар иттем. Егетемдең иптәштәре кырға сығырға сақыра килгәндәр, ә минең был үсәнтеләр менән булышкым килә. Шулай бөтә бакһаны казып ташлап, әллә нисә йөзләгән төп кәбестә, помидор ултыртып сыктык. Эстән генә, үсәп китһендәр инде, тип көйәләнәм. Күрәһең, ошо үсәнтеләрзәң тамыр йәйеуән теләп, үземдең килән булып төшәсәк йортома берегеуәм хақында хыялланғанмындыр. Шул йәшелсәләр туйыбызға өлгөрөп етте.

Ғаиләлә иркә генә кыз булып үсһәм дә ашһу бешерәү кеүек йөкләмәләргә тиз өйрәндем. Әбүбәкир ауылы халкы араһында мине күргәс, “бигерәк кала кызына окшап тора, ауылда йәшәй алмаҫ ул” тиеүселәр зә булды. Аллаға шөкөр, тормош бөтәһенә лә тиз өйрәтте: һыйыр һауырға ла, һалма йәйергә лә... Шуға күрә катын-кыззы тормошка алдан әзерләү зарур, – тип кәңәштәрен бирә миңә.

- Катын-кызға юғары белемгә әйә булыу, карьера баҫкысы буйлап үрләү мотлакмы? Янында һине аңлап, матди йәһәттән тәһмин итеп торған ир булғанда, бәлки күзәл зат ашһу тәрбиәләп, балаларын карап кына өйзә ултырырға тейештер...

- Замана катын-кызы бар яклап үсәшкән булырға тейеш. Ғаиләнде карап, ашһу тәрбиәләүзән тыш, яраткан һөнәрәң булыу, татыу коллективта эшләү ул үзә зур бәхет. Йәмғиәткә кәрәкле

кеше икәнөнде таныу һине бар яклап үстерә, камиллаштыра. Мин, мәсәлә, өйзә ултырып кына толка таба алмайым.

Тормош көтөргә бөтә уңайлыктар за булһын тип, Солтан барыһын да эшлөргә тырышты. Өйгә эсе һыу килеп тора, душ кабинаһы һатып алдык, кухняла бөтә нәмәм дә автоматлаштырылған. Шуға күрә үземә вақыт та күберәк кала. Эзләнем, яңынан-яңы үрзәргә ынтылам. Дизайн менән кызыкһынғас, Магнитогорск дәүләт университетында дизайнер һөнәрен үзләштерзем, хәзәр үземә кейем һатып алһам, уны мотлак үз зауығыма тап килтереп, килешле генә тегеп алам. Өйзә лә төрлө журналдарза донья күргән кәңәштәргә нигезләнеп бизәйем. Солтан да ошо ук университеттың көнкүреш әйберзәре эшләү сәнғәте бүлеген тамамланы. Йорт-йыһазды үзе бик матур итеп яһап куя.

- Балаларығызға матур башкорт исемдәре кушканһығы: Алмас, Алһыу, Сарьян. Исемдәреҙе кем һайланы?

- Беренсе балаға бер исемдәр тезмәһен үзем төзөгәйнем. Алмас тип куштык. Ә һеңләһенә улыбыз исемде үзе һайланы. Уға ул сакта дүрт кенә йәш ине, йөклә сағымда, килеп һырынды ла: "Әсәй, бәпәйзең колағы кайһы ерзә икән?" – тип һорай. Юрамал ғына төртөп күрһәткәйнем: "Бисмилла-рәхмәни-рәхим. Бәпәй, һинең исемен Алһыу буласак", – тимәһенме. Баһтиһәң, бала телевизорзан йырсы Алһыузы күреп окшатып калған икән. Ә төпсөк улыбызға исемде Т. Күсимованың "Башкорт исемдәре" китабынан карап һайланык. Улым киләсәктә зур кеше булыр тип Сарьян тип куштык.

- Киләсәктә балаларығызды кем итеп күрәргә теләр инегез?

- Алһыузы таһип итеп күрәргә теләйем, Алмас күберәк рәсем төшөрәргә ярата. Компьютер менән дә кызыкһына. Әле V класта ғына укыһа ла, дингә карашы ыңғай. "Намаз укыһасакмын, тик институтты бөтөп, һөнәр алғас", – тип яуаплай. "Нишләп азак?" тип кызыкһынабыз, "һуң, дәрәс вақытында намаз укып ултырып булмай инде", – ти безгә күззәрен зурайтып. Курсактарына мәз килеп күлдәк һайлаған Алһыу за: "Ә мин үскәс әсәйем кеүек матур буласакмын", – ти иһлас кына.

- Тормошта бөтә һөнәр зә кәрәк, – тип тыштағы эштәрен бөтөрөп ингән ғаилә башлығы сәй табынына кушыла. – Бына миң, мәсәлә, Сибай педагогия колледжының хезмәт бүлеген тамамланым. Студент йылдарында курай, бейеү түңәрәктәренә йөрөнәм. Укыған сакта ятакта һынлы сәнғәт студияһы эшләй торғайны, шунда ағасты һырлап, семәрләп эшләү серзәренә лә өйрәндем. Шуныһын әйтә алам, педучилищела

өйрәнгәндәремдең файҙаһы зур булды. Ысынлап та, хезмәт бүлеген тамамлаған кыззәрәгәттәр береһе лә тормошта юғалып калманы. Һәр кем үз урынын тапты. Балаларыма ла шуны теләйем: һиндәй генә һөнәр һайлауҙарына карамастан, кеше булып калһындар.

- Мөхәббәт ул башта ғына була, йылдар үтө килә һөйөү хистәре һүрелә, тизәр...

- Йәш сакта, ысынлап та, мөхәббәттең барлығына ышанаһың, якты хыялдар менән янаһың. Бер-береңә булған һөйөү һүрелмәй ул, йылдар үтеү менән, ихтирам тойғоһона әүерелә. Йәшәй-йәшәй ир менән катынды күренмәс ептәр бәйләй. Бына, мәсәлә, Солтан берәй йомош менән Ахьярға сығып китә икән, нишләп озаклай, тип борсола башлаһам, шунда ук шылтырата һала, – ти Наилә Рәхимйән кызы.

- "Мөхәббәт ул утлы йәшен, карап тормай картын, йәшен" тип язған бит Рәшит Назаров. Әлбиттә, мөхәббәт бар ул, тик һәр кем уны үзенсә аңлай. Йәшәй килә мөхәббәт төрөнәйә, қасандыр һөйгән кызыңды ғүмерлек юлдашың, балаларыңды әсәһе итеп ярата башлайһың. Уны тойорға, белергә һәм һақларға кәрәктер тип уйлайым, – ти Солтан ағай.

- Икегеҙ зә эш кешеләре. Ғаиләлә балалар төрбиәләү менән кем күберәк шөгөлләнә?

- Бер көндә "Пусть говорят" тигән тапшырыуза "мәктәп бөтә нәмәгә лә яуап бирергә тейеш" тигән фекер яңғыраны. Тәрбиә бит тап өйзән, ғаиләнән башлана. Ата-әсәһенең үз-ара мөнәсәбәтен, үзенә булған һөйөүөн тойоп үскән бала артабан да шул ғаилә этикеты рамқаларынан сыкмай. Бала тыңлауһың, артык шаян булып үсмәһен өсөн, унда яуаплылык тойғоһо төрбиәләргә тырышабыз. Бөтә эште лә бергәләп эшләйбез. Алмас бәләкәйзән қош-қорт, мал карашты, өйзөң изәндәрен йыуһам, ул тупһаны йыуып сыға. Атаһы ағас эше менән булышқанда, бәләкәй генә балтаһын тотоп эргәһендә ярзамлашып йөрөй. Мин ашарға бешергәндә Алһыу эргәмдә урала. Йәйгеһен түтәлдәргә һыу һибешә. Кинйәбез Сарьян да, йәш ярымлык кына булуына карамастан, бик кызыкһынуһсан бала, төслә һүрәттәр қарарға ярата, атаһынан да, минән дә әкиәттәр һөйләтә, – ти Наилә Рәхимйән кызы.

- Ғаилә башлығына һорауым: катын-кыз һиндәй сифаттарға әйә булырға тейеш?

- Катын-кыззың төп тәғәйенләнешә – әсәлек. Шуға ла кыззәр үззәрен бәләкәйзән өсә булырға әзерләһендәр, һаулықтарын һақлаһындар. Аш-һыузы ошта итеп бешерергә өйрәһендәр. Үззәренә игтибарзы юғалтмаһындар. Тормошта һәр вақыт матур булһындар. Яһиллык күзәл затты бизәмәй.

- Сираттағы һорауым хужабикөгә: бөгөнгә заман ир-егете ниндәйерәк булырға тейеш?

- Ир-егет иң беренсе сиратта катын-кыззы аңлай белһен, хөрмәт итһен. Аяғында нык ба-сып торһон, ғаиләһен, балаларын кайғыртһын, насар ғәзәттәрзән азат булһын.

- Тормошта ниндәй проблемалар борсой? Матур йәшәү өсөн ниндәй сифаттар кәрәк?

- Тормошта социаль проблемалар күп. Кайһы вақытта укыусы балаларзың ауызынан 2012 йылда донъя бөтә, имеш, тигән һүззәр ишәтергә тура килә. Ошондай хәбәрзәр балаларза, йәштәрзә өмөтһезлек уята. Элекке пионер, комсомол ойошмалары барыбер балаларзы тәрбиәләгәндә файзалы булған. Ошондай хата караштарзы булдырмауза дин дә бик ярзам итә. Күп кенә йәштәрзәң дин юлына ба-сыуы һокландыра мине.

Элбиттә, тормош анһат кына түгел. һәр нәмә тырышлык талап итә. Ауылдағы эшкыуарзарыбыз еңел генә йөрәп акса тапмай бит. “Иән биргәнгә – йүн бирә” тизәр. Дәүләт тарафынан да ярзам зур. Тик ул мөмкинлектәрзә кулланағына белергә кәрәк. Кайһы бер ғаиләләрзәң хөкүмәт түләгән балалар аксаһын эскегә тотоноузары аптырашта калдыра. Эшһезлек, эскелектән сығыу юлдарын, мәсәләң, мин өмөтһезлеккә биреләүзә генә күрмәйем. һәр нәмә кешенең үзенән тора. Ата-әсә балаларын киләсәк тормошка бөләкәйзән һин – буласак өсә, һин – буласак ата тип әзерләргә тейеш. Балалар укыһын, өс-башы етеш, тамағы тук булһын тип үстәрәләр зә, алған белемде нисек кулланыу, дәрәс йәшәү, тормошта үз урынын табыу юлдарын күрһәтмәйзәр.

Ауылдарза күпселек ғаиләләрзәң заман ауырлыктарына бирешмәй гәрләтеп донъя көтөүзәре һокландыра. Бына шуны ишетеп һөйөндөк әле: йәнтештәр “Айык ауыл” тигән акцияға кушылғандар. Бына беззәң ауылға ла шул акцияға кушылыу кәрәк ине, – тип фекерзәре менән уртаклашты Солтан ағай.

- Ғаиләлә килеп тыуған проблемаларзы, мәсьәләләрзә кем күберәк хәл итә?

- Ғаиләлә үз-ара көңәшләшеп, һөйләшеп эшләү якшы. Бына беззә беребез идея бирә, икенсебез шуны күтәрәп ала. Йыш кына шулай килеп сыға: мин бер нәмә хақында уйлаһам, Солтан шуны әйтергә йыйынған була. Ул уйлап, үлсәп эш итә. Ә мин күңәлемдәге ниәттәрзә тизәрәк әйтә һалам. Ошо ике холоқтан һөйбәт нәмә килеп сыға. Бер нисә йыл элек шундайы-рак һорау килеп тыуғайны. Тәүзә машина алып ебәрәйекме, әллә өй һалайыкмы тип икеләнәбез. Солтан, әлбиттә, техникаға нығырак кызыккайны, ә мин машинаға ултырып, унда-бында йө-

рөгәнсе, өй һалып ғаиләң менән күмәкләп өйзә ултырыузы күз уңында тоттом. Кәйнәм ул вақытта ауырый ине. Инде үзенә күп калмағанын һизенепме икән, төзөлөп ятқан өйгә карап: “Яңы өйөгөззә күрәргә насип булмас инде”, – тип карап ултырғанын исләйем. “Һи эшләп булмаһын, Алла бирһә иң якты, иң матур бүлмә һинеке буласак, кәйнәм”, – тип яуап биргәйнем. Кызғаныска каршы, уға түргә атлап инергә насип булманы. Әммә безгә карап кәйнәмдең рухы кыуаналыр тип уйлайым. Шөкөр, өйөн дә һалып сыктык. Исәнлек-һаулык кына булһын, калғаны табыла ул.

Һаилә һәм Солтан Билаловтар менән һөйләшеүебез ике сәғәткә якын һузылды. Ошо вақыт арауығында тормошка караштарым да байтакка сағыуланып киткәндәй тойолдо. Тос фекерле, булдыкы, егәрле ғаиләнең капитанына – Солтан Ғүмәр улына азақкы һорауымды бирәм:

- Ғаиләнең бәхет рецебы?

- Бер-береңде аңлап, хөрмәт итеп, кәрәк сакта хуплап, үпкәләшмәй, үз-ара дус, татыу йәшәргә. һәр ғаиләлә гармония булырға тейештер тип уйлайым. һәр хәлдә беззә шулай, Аллаға шөкөр.

Сәй табынынан һуң, үззәренең төрлө район, республика кимәлендә үткәрелгән конкурстарза катнашып алған қазаныштарын, грамоталарын йыйып барған Билаловтарзың ғәилә архивын ақтарам. “Йәш ғаилә 2009”, “Хәйбулла Байығы”, “Ғаилә мозаикаһы” һ.б. һәм был қазаныштарға ысынлап та лайык икәндәренә тағы бер кат инанып, ихлас, қунақсыл хужалар менән хушлашып қайтырға сыктым. Етмеш төрлө һөнәргә әйә хужа һәм котло қуллы қилән тыузырған ғаилә, шул бәхетте тулыландырып торған һөйкөмлә балаларзың шат ауазы – Башқортостандағы бар ғаиләләр зә ошолдай булһын ине!

Милә НУРИМАНОВА.

Гөлфия ЮНЫСОВА

НИС БЕР ТАУЫШ-ТЫНҺЫЗ ҒЫНА МОҢ ЯРАЛДЫ

Ауылым урамында

Туған ауылым урамын
Инде күпме урауым:
Кем кул һуза, кем косаклай,
Кем язуыра һорауын.

Кем хәтерләй бала сакты,
Кем сақыра бөлешкә.
Кемдәрзәр эргәмә басып,
Бергә төшә кәртешкә...

Зоопарктағы маймылдай,
Түзәм инде был эшкә.
Нишләр инем, һалышһалар
Бөтөнләй күрмәмешкә?!

Моңло этиюд

Күк күкрәтеп, койоп яуғас,
Ямғыр тымды.
Күк йөзөнә аллы-гөллө
Йәйғор кунды.

Ете төстә ете нота
Урын алды.
Нис бер тауыш-тынһыз ғына
Моң яралды.

Күп тө үтмәй, бар доньяға
Ул таралды.

Яңызылык

Эштә – ханбикә. Шәп белә
Үз баһаһын, үз һакын.
Йөрәк түренә яқын да
Ебәрмәй ир-ат затын.

Өстөндә – затлы кейемдәр,
Муйында – гәүһәр, алтын.
Кәрәк булһа – утка инер,
Туктатыр сапқан атын.

Һокландырып, көнләштереп,
Йәшәй ул кыззәр затын.
Ә ниңә һуң бик йыш кына
Мендәр косаклап йәш түгә
Төндәрән ошо катын?!

Димсе монологы

– Кыз шәп: еләктәй балланып,
Бешеп еткән сактары.
Төҫ-баш, буй-һын күрсак кеүек,
Юк килмәгән яктары.

Бай атаһы йәштәр өсөн
Ныклы терәк инде ул.
Кыз бер аз йүләрерәк тө,
Катын-кызға ақыллылык
Ниңә кәрәк инде ул?!

Ғашиқтар

Киләсәк һақында һөйләй,
Ғашиқтар төү осрашқанда.
Телдәрөндә – тик үткөндәр, –
Ташлашқанда.

Бер һөйләшеүзән

– Оптимист бул, кустым, үрһәләнмә,
Борсоу уйыңды тарат.
Рәхәтләнеп эшләп, йәшә, әйзә,
Мөмкинлегенә карап.

– Ихлас кәңәш биргән булаһың да,
Аңламайһың шул һин дә:
Мөмкинлеккә карап йәшәр өсөн
Мөмкинлек юк бит илдә.

Бер мактансығжа

– Бер хата ла яһағаным юк! – тип,
Ауыз һыуы корой мактанып,
Хата азым яһап буламы ни,
Баҫқан урынында тапанып?!

Шиғырҙарым

Күңеләмдә күпме
Бөрөләрҙә килеш
Япрак ярмай кипкән шиғырҙар.
Искә төшкән һайын йән әрнетеп,
Ғүмер буйы улар шығырҙар.

Кайһылары яңы шытым булып,
Донъя күрер, бәлки, бер заман.
Шиғырҙарым, ғафү...
Һеҙҙең алда
Ғәйептәрәм арта, их, һаман.

Эштәр сығып тора, бөтәһенә
Ваҡыт кәрәк, рухи кәс кәрәк.
Ихлас көткән, яҡын иткәндәргә
Барып етәбезд шул бик һирәк.

Бына тағы
Имсәк талап иткән сабый кеүек,
Күңеләмдә тиртә бер бөрө.
Өлгөрөргә кәрәк, ашығырға,
Һулышын да тоям,
Тимәк,
Ул әлегә тере, тере!

Үйланыу

Яз етмәйсә, тамсы булып
Тамдың ни, тамманың ни.
Кеше йәрен «минекә» тип,
Яндың ни, янманың ни.

Бысрак шешәгә таза һыу
Һалдың ни, һалманың ни.
Кара уйзы аҡ төстәргә
Мандың ни, манманың ни.

Тиңдәш булһын күңеләм

– Күңел һис тә картаймай, – тип,
Әйтеүе генә еңел.
Ысынында иһә был хәл
Башка һыйырлык түгел.

Етмеш биш йәшлек йөрәккә –
Ун ете йәшлек күңел...
Низәр булырын күзаллап,
Йәш күңелендән төңөл!

Бик кәҙерле картлығымда,
Бик килешә үз йәшем.
Һәр осорҙа күңеләм дә
Була күрһен тиңдәшем!

Бахеттең кем тулында?

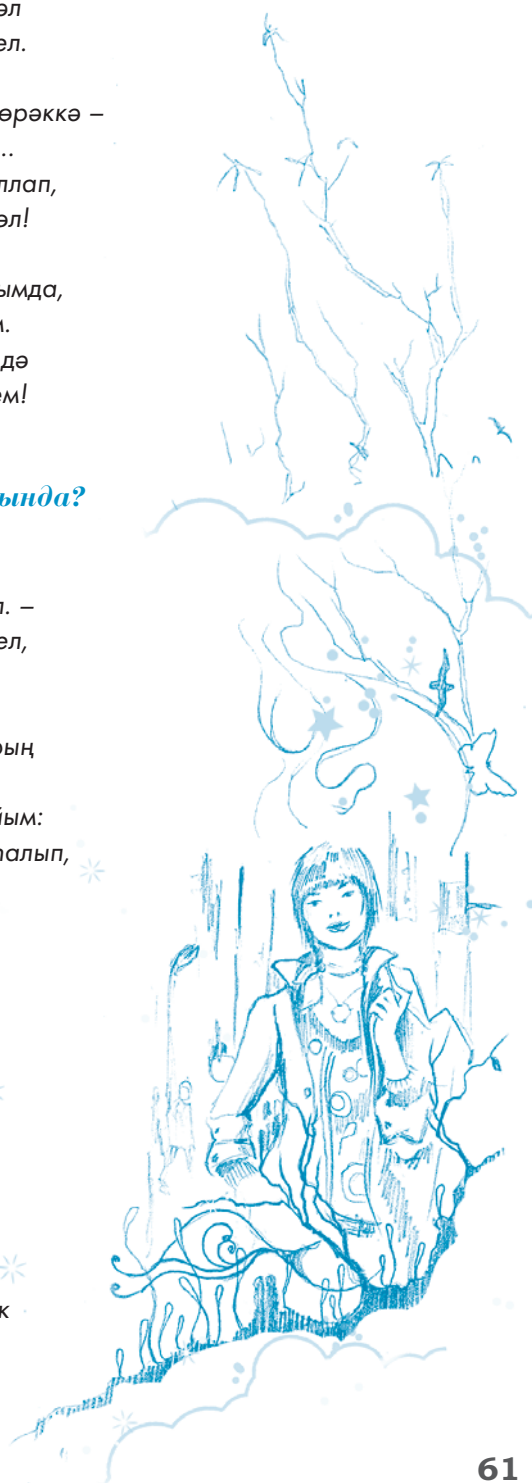
Ғүмеркәйең зая үтә,
Аһ-зарҙарға төйөлөп. –
Кем генә ғаһепле түгел,
Йәшәүеңә көйөнөп?!

Бахеттәрең, уңыштарың
Көтә һине өйөлөп.
Тик аңласы, туғанкайым:
Уларҙы ла дөрт-көс һалып,
Алыу кәрәк эйелеп.

Сәбәптәр

Ел исмәй, томандар
Таралмай.
Аҡ төтөн һөрөмһөз
Каралмай.

Дуслықты хыянат
Яралай.
Сәбәпһез дошманлык
Яралмай.

Гөлгизәр ФӘЙЗИ

МИН, АХЫРЫ, БЫЛ ЗАМАНҒА ЯТМЫН...

ЯРАЛЫ КЕЙЕК

Ярһуҙарым яра йәнде,
Мин бит яралы кейек.
Башкаға тоҫкалған уҡ та
Тап миңә тейгән кеүек.
Бүтәнгә сәселгән ыу за
Минең һулышты быуа.
...Бәғзе берәү был донъяға
Тиреһез-итһез тыуа...
Эй, тәңрем!
Гүмеремә нисә гүмер
һыйзырзың?
Һәр әрнегән күңел өсөн
Йөрәк кылым һызырзың,

Һәр һыҙлаған яра өсөн
Йәнемә һалдың яра...
Ошонан һуң шат күңелле,
Бәхетле булып кара!..

* * *

Мин – аҙашкан йәнмен...
Бәндәләргә
Хаяһызлыҡ атлы упкындың
Йотоуҙарын алып күзәтәм дә
Күтәреләм күккә уҡ булып.

Минең ише йөз, мең бисаралар
һыйыныр ер тапмай донъяла,
Һәр кайһыһы йөз, мең тарафтарға
Илай-һыҡтай китеп юғала.

...Сабыйҙарзың китте кәзәрҙәре,
Әсәләргәң бөттө баһаһы.
Күңелдәрҙән касқан иман утын
Ниндәй китғаларҙан табаһы?!
Кайһы тарафтарҙан табаһы?!

СИТМЕН

Мин, ахыры, был заманға ятмын...
Ситенмендер – шулай уйлайым.
Әзәм күзлегенән
караны – аҡ,
Ақты кара тиеп йырлайым.

Маташамын һаман төшөнөргә
Асылына тәкдир-язмыштың.
Ышанмастай ерҙә ышаныуҙан
Инде хәҙер күпме яңылыштым.

Бәндә тигән гәжәп йән эйәһе
Була бара һаман серлерәк.

Ошо серзе сисә алмайынса
Теткеләнеп бөттө был йөрәк.

Мең хатамды мең кат аклау өсөн
Сәбәбе бар кеүек үземсә.
Ниңә мин дә һеззәң ише түгел?!
Йәшәй алмайым бит һеззәңсә!

Ятмын, ахыры, үзем был донъяға...
Ситмен, ахыры, үзем заманға...
...Минең өсөн әзәм балалары
Бүленә тик якшы – яманға...

ҒҮМЕР

Ишек асып ябыу ише
Кеше ғүмере...
Бәндә кисергән көндәрзең
Кала күмере.
Уттан алып һыуға һалған
Язмыш та тыныс;
Бар нәмәнең ахыры бар –
Уйлау куркыныс.
Кояш калкып, кояш батыу –
Әзәм ғүмере.
Язмыш өткән ул ғүмерзән
Кала күмере.
Мөхәббәт тә яна-дәрләй
һүнгән-һүрелгән.
Үткәндәргә үрмәксенең
Ауы үрелгән...
Ишек асып ябыу ғына
Бәндә ғүмере.
Әзәм басқан ерзә кала
Кара күмере.
Көлө кала...
Үткәндәрзең
Хәтер усағы...
Ә мин һаман, йәшәйем, тип
Йәйәм косағым.
Ә мин һаман өмөттәрзән
Төзәйәм кәлгә...
Йәнә дусым китеп барзы,
Ут һалып йәнгә.
Ғүмер кояшы тәгәрәй –
Туктатып кара!
Күз асып, күз йомған мизгел,
Юк шул, юк сара...

ШАҒИР

Кара-һоро был донъяла
Шағир – аҙашкан турғай.
Турғайзың да тамағы бар,
Турғай ашарға һорай.

Карсығалар, төйлөгәндәр
Оялаган мул ергә.
Козғон-карға – куштан йәндәр
Шул тирәлә өйөрәлә.

Турғай үлөкһә ашамай,
Ауыр шул турғайзарға.
Исмаһам, бейей зә белмәй
Ете ят курайзарға.

Сырык-сырык һайрай-көйләй
Ем көткән була күктән.
Күктәрзә турғай кайғыһы
Бөткән шул инде күптән.

ЯЗ, ТИНЕМ

Төн! – тинеләр,
Юк, таң! – тинем.
Қыш! – тинеләр,
Яз! – тинем.
Йәндәрәмә куш йән булған
Йәрем, тиңһезем минең.

Боз! – тинеләр,
Юк, ут! – тинем.
Унһыз йәшәү юк! – тинем.
Күззәреңә бер караһам,
Күңелемдә нур минең.

Һаз! – тинеләр,
Юк, һаз! – тинем,
Моңло көйлә саз! – тинем.
Йән өшөткәс кыштарзә ла
Йылы бөркөр яз! – тинем.

АШАМАҒАН БАЛАЛАРҒА ӘКИӘТ

Күп балалар ашамай йөзәтә. Без-зең Дә был мәсьәлә менән күз-мә-күз калғаныбыз бар. БАЛА Бәләкәйерәк сағында китаптағы һүрәттә, йә берәй тәтәй күрһәтеп, шуның менән мауыккан арала ауызына азык каптырып ебәрәһең. Артынан калак тотоп йүгереп алыу за ят күренеш түгел ине. Шунан озақ кына бер нәмә лә тәкдим итмәй карайһың. Тик... файзаһың.

Баланың тән ауырлығы нормала, үзен тыныс тотә икән, борсолоу урынһың. Бары тик баланслы ашатыу булдырырға кәрәк. Көн һайын ярмалар, йәшелсә-емеш, ит, һөт азыктары менән тукландырырға тырышыу мөһим. Ошоларҙы әзләп кенә ашаһа ла еткән — үзенә күпмә кәрәген белә ул. Сабыйҙың ят ризыктан баш тартыуы мөмкин. Уны ашаһа ла, көн һайын өстәлгә куйһаң, бүтән ғаилә ағзаларына карап

ярата башлауы бар. Иң мөһиме, өгөт-ләргә, инәләргә, уны ғәйепләргә ярамай. Без кызыбызға “аша” тиһәк, ашамай, “ярай, ашама ла куй” тиһәк — ашай. Тукланыуҙы бер аз уйынға әйләндереп ебәрәһең дә отошло. Мәсәләһ, нисә калак капканын һанай. Бүт-каһын емештәр менән БИЗӘҺ лә кызык. Ризықтың ниндәй хәрәфкә башланғанлығын, ниндәй төстә икәнлеген, уның инглизсәһен әйтеп ебәрһә — икеләтә файза. Шулай за түбәндәге әкиәт безгә нығырак ярзам итә. Тик уны төнгөлөккә һөйләмәйбез. Йокоһо осоп, ашау теләге уяна. Был әкиәттә әлегә мәсьәләһән сығыуҙың бер юлы тип кенә кабул итегез. һәр кем үз бәләкәһенең кызыкһыныуҙарына, холкона, йәһенә ярашлы итеп әкиәттә үзгәртә, йәки икенсерәк итеп уйлап сығара ала. Геройҙы төлкө, куян, тейен итергә лә мөмкин.

Борон-борон заманда йәшәгән, ти, Гөлнәзирә исемле бер кыз. Бик си- бәр, акыллы булған, ти, үзе. Өс кур- сағы, кәләмдәре, санаһы, конькизары бар икән. Шулар менән рәхәтләнеп уйнай ул. Иҫ киткес матур күлдәге, сандализары ла бул- ган. Был кейемдәре менән урамға сыкһа, бәтәһе лә уны һыуһылыу тип кенә йөрәткән. Әсәһе менән атаһы уны нык яраткан.

Тик бер заман кызыккай ашамай башла- ган. Әсәһе картуф бәләше, аш бешереп ал- дына куйһа кире этә, кәнфитте генә тәмләп имә, ти. Шуға күрә, кыздың ике теше төшкән, сәсе озон булып үсмәгән дә куйған. Был нин- дәй куркыныс кыз беззе уйната, тип өс кур- сағы ла каскан, ө кәләмдәре диван астына йәшенгән. Саф һауаға сығайым тиһә, сана- һы менән конькизарын да таба алмаған. Шулай, тышта ла, өйзә лә уйнай алмаған Гөлнәзирә. Аптырағас, матур күлдәген ке- йеп күрше Әзиләгә кунакка бармак була. Бәй, күлдәге лә ярамай, сандализары ла. Кызыккай ашамағас нык ябыккан да, был ке- йемдәре зу-у-ур, ти, үзенә. Гөлнәзирә ка- баттан бәләкәсәйә башлаған бит! Эштән кайткан атаһы: «Бәй, кызым, кустың һымак бәпескә әйләнеп бараһың түгелме?» – тигән.

Гөлнәзирәгә һөт эсә торған шешә һатып алғандар. Бәпестәр ашамай, һөт кенә имә бит, әйеме? Бәпәйгә әйләнгәс, уға йәнһүрәт қаратмағандар, купшы муксаһы, помадаһы ла булмаған. һөт имә лә йоклай, имә лә йок- лай, ти.

Бер заман бәпес Гөлнәзирәнең тизерәк зур үскеһе килә башлай. Атаһы һымак! Был теләген әсәһенә әйткән. Әсәһе, мин бешер- гән витаминлы ризыктарзы ашаһаң – зура- йырһың, тигән. “Ә нимәләрзә витамин бар һуң? Тортта бармы?” – тип һораған кызы- кай. «Юқ, кызым. Бәпестәрзә үстерә торған витаминдар иттә, кәбестәлә, кишерзә, сө- гөлдәрзә, сырза, буткаларза, емештәрзә бар. Ә татлы тәмлекәстәр теште һызлата”.

Гөлнәзирә кухняға йүгереп сыккан да “бисмилла” әйтеп, калакты уң кулы менән генә тотоп “кызыл аш”ты (борщ) күп итеп ашай. Итен дә калдырмай, ти хатта. Туйғас, өләсәһе кеүек “әлхәмдүлилләһ” тип куя. Рәх- мәт, ошондай ризыктар булғанға, әйеме? Кайһы бер балаларзың бер бәләкәс кенә икмәге лә юк бит.

Бәй, кызыккай көзгөгә караһа, сәсе оз- он булып үскән, ап-ак кына тештәре лә бар, ти. Капыл ишек шақығандар. Барып аша – өс курсағы етәкләшәп кайткан. һағындык ошо матур апайыбыззы, тип қосаклап ал- гандар. Кәләмдәре лә йүгерешәп киләп сык- кан. Күлдәге менән сандализары ла тап-та- ман, ти, үзенә. Кызыккай туйғансы уйнаған. Кис, атаһы кайтқас, кишерле генә былау, сөгөлдөр салаты ашап алғандар за тышка уй-нарға сығып киткәндәр. Туйғансы сана шууғандар, ө ял кенә һыргалакка барырга һөйләшкәндәр, ти.

Гөлсинә БАЙҒУЖИНА.

НОМФОЛ КҮРЕНЕҮЗЕҢ ЕҢЕЛ ЫСУЛЫ

ДОНЪЯЛАҒЫ БАРЛЫК ГҮЗЭЛ ЗАТТАР БЕР УРТАК ТЕЛӘК МЕНӘН ЯНА. НИНДӘЙ ТИҢЕГЕЗМЕ! БӨТӨ КАТЫН-КЫЗЗАР АРАҢЫНДА ИҢ МАТУРЫ, ИҢ ҺӨЙКӨМЛӨҘӨ, ИҢ НОМФОЛ БУЙ-ҢЫНЛЫ БУЛУЙ ТЕЛӘГЕ УЛ. ЭММӘ ХЫЯЛДАРЫНА ИРЕШЕР ӨСӨН УЛАРҒА ҮЗЗӘРЕН ТӨРЛӨ ҢЫНАУЗАР МЕНӘН ТАЛСЫКТЫРЫРҒА ТУРА КИЛӘ: БЕРӘҮЗӘР “ФИГУРАНЫ БОЗОУСЫ” АЗЫКТАРЗАН БАШ ТАРТА, КАТЫ ДИЕТАҒА УЛТЫРА, ИКЕНСЕЛӘР КӨНӨ-ТӨНӨ СПОРТЗАЛДА ЙӘКИ ФИТНЕС КЛУБТА АУЫР КҮНЕКМӘЛӘР ЭШЛӘЙ, БӘҒЗЕЛӘР ТӘМЛЕ ЙОКОҢОН БҮЛЕП ҺӘР ИРТӘ ҺАЙЫН ЙҮГЕРӘ. ТИК МАТУР БУЛУЙЗЫҢ ЕҢЕЛ ЫСУЛЫ, ЙӘҢНИ БУЙ-ҢЫНДЫ ЗИФАРАК КҮРҢӘТЕҮ СЕРЗӘРЕ БАР. УНЫҢ ӨСӨН АРТЫК КҮП КӨС САРЫҒ ИТЕРГӘ ЛӘ КӘРӘКМӘЙ.

НОМФОЛ КҮРЕНЕҮЗЕҢ ДӨЙӨМ КАҒИЗӘЛӘРЕ:

1. Гардеробығызға үзгәрештәр индерер алдынан эште үзегеҙҙән, комплекстарығыҙҙан арыныуҙан башлағыҙ. Киәфәтегеҙҙе яҡшыртамы тиһәгеҙ, һеҙгә “һуңғарак”, “ябык-кас” кеүек һүҙҙәрҙе онотоп торорға тура килер. Сөнки һеҙ һәр сак күҙ камаштырырлык матурлыкка эйә булырға тейешегеҙ.

2. Үзегеҙҙең буй-һынығыҙға ярашлы үлсәмле кейем генә һатып алығыҙ. Гардеробығыҙҙы иркен, киң әйберҙәрҙән тазартығыҙ. Улар кәүҙегеҙҙең тулы урындарын “йөшөрә” алмай, киреһенсә, үҙенә игтибарҙы тартып тора. Бәләкәй үлсәмләләре менән дә шул үк хәл күҙәтелә.

3. Кәүҙә менән кейем үлсәменең генә түгел, ә аксессуарҙың зурлығын да тап килтергә кәрәк. Мәсәлән, прическа, күлдәктәге бизәктең зурлығы йәки муйынсақтың калыңлығы һеҙҙең фигура үлсәменә яҡын булырға йәки пропорциялар һаҡланырға тейеш.

4. Күлдәк-блузкаларҙы бер ваҡытта ла юбка, салбарға кыстырмағыҙ: ул кәүҙә бөтөнләгән “бозор”.

5. Кейемде үзегезең көүзө үзенсөлегенөн сыгып найлағыз. Сөнки кемгелер килешкөн күлдөк йеки костюм һезгә бөтөнләй тап килмәүе мөмкин.

АЯК КЕЙЕМЕ – ЗИФААЛЫК-ТЫҢ ТӨП КҮРҮӘТКЕСЕ

1. Аяк кейемнең төүге һәм мөһим шарты: мотлак үксәле булуу. Сөнки улар аяктарзы матурырак, озонорак итә, бигерәк тә “лодочка” формаһындағы нәзек булмаған бейек үксәле туфли отошло. Тулы көүзәле катын-кыззарға балетканан бөтөнләй баш тартырға төкдим ителә.

2. Озон кунислы итектер зә аяктарзы тик ыңғай яктан һынландырыр. Бигерәк тә шыма, озон кунислы күн итектерзе күлдөк, итектер менән кейеү уңышлы.

АКСЕССУАРЗАР ИҒТИБАР-ЛЫК ТАЛАП ИТӘ

1. Катын-кыззарға аксессуарзарзы дөрөс куллана белеү зарур. Озон муйынсақ, сылбыр йеки озонса алкалар битте ябык күрһәтер. Тик уларзың береһе генә мотлак озон булырға тейеш. Кысқа һәм эре мәрийендәрзе һаклык менән кулланығыз, сөнки улар муйынды тағы ла калынайтыр. Киң яурынлы тулы катын-кыззарға костюм яғаларына, түшкә брошка йеки декоратив булавка такмау хәйерле.

2. Янбашка киң кайыш йеки пояс такһаң, буй озонорак күренә. Айырыуса кара кайыш билде тағы ла нескәрәк итер.

3. Калын, зур беләзектер тулы кулдарға килешмәй. Шуға ла нәзек һәм йәйпәктәрәнә өстөнлөк бирегез.

4. Күзлекте мотлак бит формаһына тура килтереп найлағыз. Түңәрәк битле катын-кыззарға – йомро, овал йеки мейөштәре нык беләнмәгән шакмақ, ә ябык битлеләргә тура дүртмөйөш, “бесәй күз” формаһындағы күзлектер барыр.

5. Эшләпә найлағанда ла бит төзөлөшөнә иғтибар итегез: түңәрәк битлеләргә – йоморо түбәле, бөгөлгән тирәсле, еңелсә генә бизәлгән, ә ябыктарға, киреһенсә, калын тауарзан

эшләнгән тура тирәсле, зур сағыу бизәүес беркетелгән эшләпәләр килешер.

ТӨСТӘРЗЕ ДӨРӨС ҺАЙЛАУ

1. Кара төс бер сихри көскә эйә: ул кешене ябығырак һәм озонорак күрһәтеүсән. Шуға күрә кара, кара-зәңгәр, шәмәхә (фиолетовый), көрән, кара-зәңгәр кейемдәр буй-һынды һомғолорак күрһәтә. Тик мода белгестәре кара төс менән артык мауыкмай, уны асык төстәр менән аралаштырырға кәңәш итә.

2. Бер төс икенсәһенә алышкан кейем кейһәң, буй-һын һомғолорак тойола. Был йәһәттән ак төстән караға күскән кейемдәр айырыуса отошло һанала.

3. Тулы көүзөлө катын-кыздарга кейемдең вак бизэклеһен һайларга кәңәш ителә. Сөнки улар күззе алдаштырып, үлсәмдәрзе бер аз “кәметегә” булышлык итә.

4. Әгәр буйлы кейем яратаһығыз икән, һезгә диагональ йәки үтә киң булмаған буй һызыклығын кейергә кәрәк.

ФАСОНДАРЗЫҢ РОЛЕ

1. Гәзәти булмаған декоратив элемент йәки бөрмә, балитәкле кейем кулланыуҙан һакланығыз.

2. Асимметрик, осло итәк буй-һынға еңеллек өстәй.

3. V рәүешендәге уйым муйынды – озонорак, ә түште тулырак күрһәтә. Шуға күрә һезгә бөрмәле йәки сигелгән йомро йәки шакмак уйымлы кейемдән баш тартырға тура килер.

4. Классик варианттағы кейемдәргә өстөнлек биреү хуплана, сөнки улар буй-һынға “ауырлык” өстөүсә элементтарҙан азат.

5. Майканың да кыска еңлеһен кейергә кәңәш ителә, сөнки ул яруындарзы – тулырак, ә тулы түште бәләкәйерәк итер.

6. Бейек билле туника әсте һәм тулы янбашты йәшерә ала. Уларзы кара салбар йәки джинсы менән кейеү урынлы.

7. Тулы янбашлы катын-кыздарга клеш формаһындағы йәки иркен балаклы салбар кейергә кәңәш ителә.

8. Бер төймәгә эләктерелгән кыска жакет, кардиган, блейзер иғтибарзы билгә йәлеп итер, ә озон фасонлы пинжәк уны тағы нәзегерәк күрһәтер.

9. Тулы билде йәшереү өсөн клеш юбка һайлау иң яҡшыһы.

10. Джинсыларзың кара, кара-зәңгәр төс-тәгеләрен һайлағыз.

11. Тубыкка тиклемге итәк озонлого иң уңышлы һанала, кыскалары аяктарзы тулырак күрһәтер, ә озондары буйға күләм өстөр.

ДЕТАЛДӘРГӘ АЙЫРЫМ ИҒТИБАР

1. Тулы көүзөлө кыздарга ялтыр бизәкле кейемдәр кейергә кәңәш ителмәй, сөнки улар иғтибарзы етешһезлектәргә тарта.

2. Йока трикотаж кейемдәргә өстөнлек бирегез. Тик уларзың озонлого янбаштан үтмәскә тейеш.

3. Сәстәрзе өскә йыйып куйыу, асык муйын буй-һынды һомғол күрһәтә.

4. Шарф йәки яулыктарзың койроктарын озон итеп бәйләгез, сөнки улар буйзы визуаль һузыуға килтерә.

ГҮЗӘЛ ЗАТТАР ҺОМҒОЛ КҮРЕНЕҮЗЕҢ ТӨРЛӨ ЮЛДАРЫН, СЕРЗӘРЕН БЕЛЕРГӘ ТЕЙЕШ. ӘММӘ ЫСЫН МӘҒӘНӘҢДӘ МАТУР БУЛЫҮ ӨСӨН ТЫШКЫ МАТУРЛЫК КЫНА ЕТМӘЙ, Ә ИЗГЕ КҮҢЕЛ, ЯКШЫ КӘЙЕФ, НЫКЛЫ ҺАУЛЫК ТА КӘРӘК. ШУҒА КҮРӘ СПОРТ МЕНӘН ШӨФӨЛЛӘНЕҮ, КҮБЕРӘК САФ ҺАУАЛА ЙӨРӨҮ ТУРАҢЫНДА ОНОТМАҒЫЗ. УЛ ҺЕЗЗЕҢ БУЙ-ҢЫНЫҒЫЗҒА ЛА, ҺАУЛЫҒЫҒЫЗҒА ЛА ЫҢҒАЙ ТӘБСИР ИТЕР.

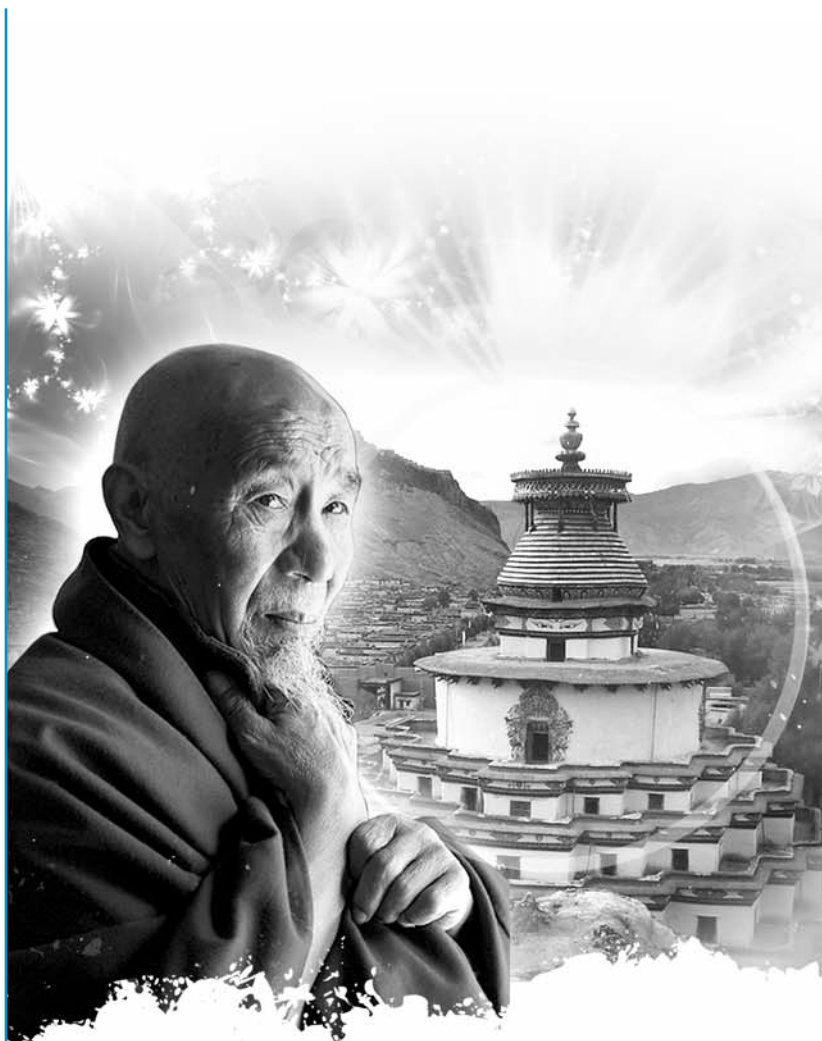
Филиә БУЛАТОВА әзерләне.

АБОНЕНТ 90.

• Миңә 35 йәш. Район үзәгендә йәшәйем. Юғары белемлемен, мәктәптә эшләйем. Кыз һәм ул үстәрәм. Насар гәзәттәре булмаған 30-45 йәштәрзәге ир-егет менән танышырға теләйем. Телефон номерым редакцияла.

ТИБЕТ МЕДИЦИНАҒЫ АҚЫЛЫ

Тибет медицинаһында “ауырыу” (болезнь м.ф.) тигән төшөнсә юк. Беззең ауырыу тигеңнебеззе ламалар (табиплык итеүсе) организмдың тигезлеге юғалыу тип атай. Тигезлек булдырыу өсөн, беренсенән, организмда Чи энергияһының дөйөм күләмен арттырыу мөһим, икенсенән, ошо энергияның бөтә организмға таралыуын тәьмин итеү (циркуляцияһын көйләү). “Чи” төшөнсәһе фәлсәфәүи яктан ауыр аңлатыла, мистик мәғәнәгә эйә... “Иң дөйөм осракта Чи — тын алыу һәм туклану процесында, шулай ук йыһан тәьсиренән алынған энергия. Уның тергезелеүе — тибет медицинаһының төп көсө. Чи энергияһы булған кеше сәскә ата, юғалта барыусы — үлә”, — ти улар.

АУЫРЫУҒЫҢ ДӨЙӨМ СӘБӘПТӘРӘ

Тибет медицинаһына ярашлы, барлык ауырыуҙарҙың һәм яфаларҙың сәбәпсәһе — мөғлүмәтһезлек. Унан эсенеү (страсть) кабына, эсенеү үз сиратында асыу тыуыра, һөҙөмтәлә күңөлһезләнеү барлыкка килә. Ошо өс (эсенеү, асыу, күңөлһезләнеү) төшөнсә “өс ғүмер башланғысы” на — “ел”, “үт” һәм “лайла” ға нигеҙ һала.

“Ел”.

Кылыкһырлама: “тупаҫ”, “еңел”, “нәзек”, “каты”, “хәрәкәтсән”.

Функцияһы: тын алыш, тойоу ағзалары һәм хәтер эшмәкәрлеге менән идара итә, аяк-кул хәрәкәтенә көс бирә.

Кеше тибы: бәләкәй буй, бөкөрөк, ябык, куңыр йөзлө, күп һөйләй, комарлы уйындар, йыр, көрәш ярата, ақылы тоторокло түгел, уяу йөкөлө, ғүмере кысқа һәм ярлы, кылығы буйынса грифка, карғаға йәки төлкөгә окшаған.

“Үт”.

Кылыкһырлама: “эсе”, “кыркыу”, “еңел”, “йомшак”, “майлы”, “дымлы”, “һасык”.

Функцияһы: азык үзләштереү (асығыу һәм һыуһау тойғоһо) менән идара итә, тән температураһын һаклай, тиренең төсөн һәм йылыны көйләй, ақыл кыйыулығын бирә, һәр башланғыста ла аң энергияһына тәьсир итә.

Кеше тибы: уртаса буйлы, һөйөгә һәм сәсә һарғылт төстө, нык тирләй һәм насар еҫ килә, йыш һыуһай, асыға, тапкыр ақыллы, яндырай, ғорур, тормошо һәм етешлеге уртаса, шәрбәттә, кыркыу, һалкынса ашамлыктарҙы

өстөн күрә, холко буйынса юлбарыска, маймылга окшаш.

“Лайла”.

Кылыкһырлама: “майлы”, “һалкынса”, “ауыр”, “йомшак”, “тоторокло”, “йәбешкәк”.

Функцияһы: аңды һәм тәнде сыныктыра, йокоға булышлык итә, тирене, тукымаларҙы, сәсте дымландыра, быуындарҙы то-таштырып, нығыта, эске ағзаларҙың һәм тән өлөштәренең йомшаклығын тәьмин итә, тәнгә – ныклылык, аңға түземлек бирә.

Кеше тибы: зрә һөйәкле, һи-мереүгә һәүәс, быуын һәм һөйәктәр йомро формала, тире төсө асык йә акһыл тоноҡ, һуһау менән асығыузы еңел кисерә, тыныс асыллы, оҙаҡ һәм тәрән йоклай, ғүмере оҙон һәм етеш, әсе, кыркыу, қурыштырусан азыкка өстөнлөк бирә. Кылыктары менән арыслан йәки буйволға тартым.

“Ел”, “үт” һәм “лайла” кеше организмда бер-береһе менән тигеҙ нисбәттә һәм үзгәрешһеҙ икән, ауырыу үзен белдермәй, әммә ошо өсөүҙең береһе өстөнлөк ала башлаһа йә урынын алмаштырһа, шунда ук үзенә яраклы билдәләр менән теһешле ауырыу барлыкка килә.

ТЫРНАКТАР БУЙЫНСА ТИКШЕРЕУ

Тибет медицинаһында организмдың тигеҙлеген юғалтуың (йәғни ауырыуың) 400-ҙән артыҡ осрағы һанала. Уларҙы асыклау йәһәтенән кырдан ашыу диагностика ысулы бар. Боронғо Қытайҙа тәүге тикшерүҙе тырнактарҙың торашона карап һәм нөктәләр буйынса үткәргәндәр. Был ысул бөгөн бик популяр, сөнки уны һәр кем үз аллы башкара ала.

Иғтибар менән тырнактарығыҙың формаһына, үлсәменә, өскө һызатына күз һалығыҙ, һығылмалымы, йомшакмы, һынуу-

санмы йә нескәме икәнән билдәләгез.

Әгәр тырнактар коро, тиз һыныусан, кәкре (ығракка окшанған) булһа, организмда - “ел”; ә йомшак, алһуу булып, бер аз ялтырап торһа - “үт”; тырнактар калын, нык, үтә ялтырап торһа, “лайла” өстөнлөк итә.

Тырнактағы оҙон һызыктар азыктың насар эшкәртеләүен бөйөн итә, ә арқыры улактар алама туклануы йә аҙған сир һақында һөйләй.

Қайһы вақыт кабарынкы, алға сығып, һуғанбашка (барабан таһясаларына) окшап торған тырнактар осрай. Был йөрөк һәм үпкәнәң насар эшләүен аңарта.

Тырнактар калак формаһында булып, сокорайып торһа, организмға тимер етмәй тип аңларға кәрәк.

Ак таптар иһә цинк менән кальцийҙың етешмәүен белдерә. Сығанак бармактағы ак таптар – бөйөргә, һук бармактағылары үпкәгә кальций ултырыуы тураһында һөйләй.

ТЫРНАК АЙЫНА КАРАП ТИКШЕРЕУ

Хәзер “айға” (тырнак төбөндөгә ярым ай формаһындағы ак тап) күз һалығыҙ.

Күп тәмәке тартқан кешеләрҙең һәм үпкә сире менән яфаланғандарҙың тырнак айы ғәзәттә нәзек һәм бәләкәй була. Әйткәндәй, көнсығыш медицинаһы буйынса, баш бармакта “ай” булмаһа, ул кешенәң ақылы теүәл түгеллегә һақында һөйләй. Шулай ҙа күпселектең баш бармағында ай бар. Ә бына бүтән дәрә менән хәл нисек?

Һук бармактағы ай йуан эсәктең хәлен сағылдыра тип иһәпләнә. Әгәр ай нәзегәйһә йә бөтөнләй юғалһа, эсәк, бауыр, ашказан асты биҙе эшмәкәрлегенә айырыуһа игтибар бирергә

кәрәк. Елһенеү процестары, гиһнекология ауырыуҙары шулай ук һук бармакта сағылыш таба.

Урта бармак тырнактары кан тамырҙары системаһы өсөн яуаплы. Әгәр бында ай булмаһа, тимәк кешенәң артериаль кан баһымы, кара кан тамыры (вена) һәм капиллярҙары менән хәлдәр яҡшы түгел.

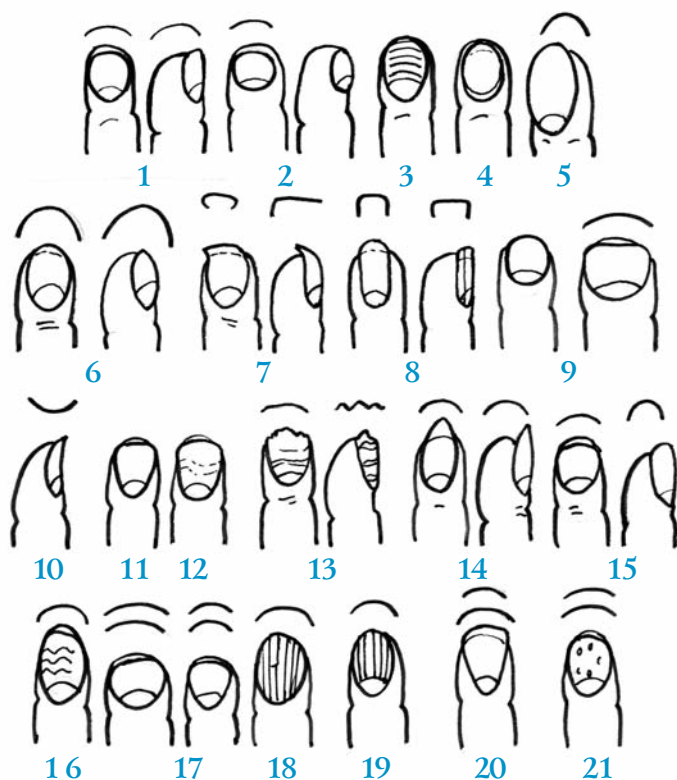
Сығанак бармак тырнағының ағы эске секреция биҙзәрә эшмәкәрлеген “һүрәтләй”. Айҙың булмауы иһә матдәләр алмашынуының һәм лимфа системаһының бозолоуын аңлата.

Сәтәкәй бармак тырнағындағы ай йөрөк һәм нәзек эсәк хәле өсөн яуаплы. Бына ни өсөн олоғая килә иң тәүҙә сәтәкәйҙегә ай юғала икән. Нәзек эсәк шлаклана һәм һөзөмтәлә ай юкка сыға. Былар барыһы ла эске секреция эшмәкәрлеген какшата (сығанак бармактағы тырнак айы нәзегәйә), кире үзгәрештәрҙә йөрөк күтәрә алмай (урта бармак айы юғала), һәм иң аҙақта йуан эсәк бирешә.

Тырнак айының күкһел төстө булуы – бауыр, кызыл төс алыуы йөрөк эшмәкәрлегенәң какшауына ишара.

ТЫРНАК ТӨСӨ БУЙЫНСА АУЫРЫУ БИЛДӨЛӨРӨН АСЫКЛАУ

Һау кешелә алһуу төстөгә тырнак булһа; һарғылт төс – бауыр ауырыуы билдәһе; асык кызыл төс эритмия һақында һөйләй; зәңгәр-шәмәхә төсө тыуыштан йөрөк бозоғо (порок) булғанда күзәтелә; тырнактағы ак таптар үзәк нервы системаһы эшмәкәрлегенәң бозолоу ихтималлығын иһкәртә, ә һарғылт таптар мейе эшенәң какшау билдәһе буларак сығыш яһай; күкһел төс йөрөк-кан тамырҙары патологияһын белдерә; тоноҡ ялпак тырнактар – аҙ канлылык,

- 1 - тырнақтың гәзәти формаһы.
- 2 - кысқа, ялпак тырнак – йөрәктең органик ауырыулары.
- 3 - айзың зур булыуы – тахикардия.
- 4 - айзың булмауы – йөрәк неврозы.
- 5 - нык калкып торған тырнак – үпкә туберкулезы.
- 6 - зур айлы калкып торған тырнак – туберкулездың тыумыштан килгән формаһы.
- 7 - ялпак кәкре тырнак – бронхиаль астма.
- 8 - торбаға окшаш бейек тырнак – онкология ихтималлығы хақында хәбәр итә.
- 9 - булаккаға окшаш тырнак фалангаһы – тыумыштан килгән психика какшау, катылык, агрессивлык.
- 10 - эскә кәкрәйгән тырнак – нәсәлдән килгән алкоголизм.
- 11 - ялпыш-тәтәрек (сплющенно-раздробленный) тырнак – паразит селәүсендәр үрсәүе.
- 12 - өзәк улактар – известь ултырған.
- 13 - шлак (тоҙ) катламдары – ашказан-эсәк юлының қискен ауырыулары.
- 14 - озонса тырнак – шәкәр диабеты.
- 15 - сығанак бармак тырнағы ярым ай формаһында – бөйөр ауырыулары.
- 16 - тырнактағы тулқындар – ревматизм.
- 17 - кимерелгән тырнак – невроз, гастрит, катын-кыздарҙың енес эшмәкәрлеге функцияһы бозолоуы.
- 18 - һызыктар һәм таптар – нәзәк эсәк һәм талак ауырыулары.
- 19 - һызыктар – эсәк ауырыулары.
- 20 - өсмөйөш тырнак – арка мейеһе һәм умыртка бағананы сирзәре.
- 21 - тишәкле (дырчатый) тырнак – талак патологияһы билдәһе.

анемия, организмға тимер һәм витаминдар етмәү билдәһе; бөйөр өстө бизенең кабығы какшағанда тырнактар ак төскә инеүе мөмкин; тонок алыу йә үтә күрәнмәлә төс анемия, кандағы үзгәрештәр хақында хәбәр итә; һарғылт ак (молочно-белый) төс – бауыр циррозы; кара – ярун артерияһының тромбозы һәм диабетик гангрена булғанда күзәтелә; көлһеү төскә тырнактар малярия өйәнөгә тотканда инә; акһыл зәңгәр төскә инһә, невропатолог һәм гастроэнтерологка күренергә ваҡыт; күкһел тырнактар, канда кислород етмәү сәбәпле, йөрәк һәм үпкә эшмәкәрлеге насарайуы билдәһе. Хәлһезлек һәм тын кысылу менән озатылып килеүе ихтимал. Тырнак төсөнөң үзгәрәүе бауыр һәм үт кыуығы, инфекция ауырыулары менән бәйлә булуы ихтимал, никотиндың йөгөнтө яһауы ла бар. Баш бармак тырнағы төбөндөгә зәңгәрһеү йә йәшкелт төс азык эшкәртәүҙә кыйынлыктар барлығына ишара; үтә кызыл тырнактар кандың кызыл тәнсәләренәң артык икәнән аңлата.

Әгәр тырнактар насар үсһә, эндокринологка мәрәжәғәт итеү зарур. Гәзәттә бындай үзгәрештәр калкан бизе ауырыулары булғанда күзәтелә.

Тырнактарҙың һыныусанлығы тимер, кальций кеүек минераль матдәләрҙең, В һәм D витаминдарының етешмәүенән килә.

Күп йыллык тикшереүҙәр күрһәтеүенсә, ниндәй зә булһа ауырыуҙың иң тәүгә билдәһе тап тырнактарҙа сағыла. Ауырыуҙың билдәләре барлыҡка килерҙән күпкә алда улар мөмкин булған сир хақында мәғлүмәт еткерә. Шулай за диагностикалауҙың бер генә ысулында тукталып калырма ярамай, ә бер нисә ысулды сағыштырып карап һығымта яһау мөһим. Был йәһәттән, бит, тел, танау тороштары буйынса тикшереү алымдары менән киләһе һандарҙа таныша алырһығыз.

Л. ҒӘЙНИТДИНОВА.

БОРОН ИРЗЭР БЭЙЛЭМ БЭЙЛЭГЭН

Бэйлэмде кем һәм касан уйлап сығарғанын берәү зә белмәй, шулай за был мөгжизә беззең эраға тиклем барлыкка килгән. Фирғәүендәрзең кайһылыр кәберендә бэйлэнгән ойокбаш табыла. Уның баш бармактары айырым бэйлэнгән була, сөнки ул вақытта бөгөн без йөрөткөн вьетнамкаға (сланцы) окшаш аяк кейеме кейгәндәр. Бэйлэм V быуатта Көнсығышта киң таралған. Европаға был һенәр IX быуатта ғына килеп етә, быға тиклем бында ойоктарзы тукыманан һәм нәзек күн ептән тегәләр. Европала бэйлэнгән ойоктарзы тәүзә королдәр һәм уларзың ярандары ғына кейгән. Испанияла бэйлэнгән ойоктар XVI быуатта ғына танылыу ала һәм был илдән Британия короле Генрих VIII киммәтле бүләк рәүешендә ике пар бэйлэнгән ойок ебәрелә.

XVII-XVIII быуаттарза сатлама һыуыкта ирзәр бер юлы 12 пар бэйлэнгән ойок кейгән. Шунһы кызыклы: ул заманда бэйлэм эшен катын-кыздар түгел, ирзәр башкарған.

1589 йылда Гальвертон руханиһы Уильям Ли беренсе бэйләү машинаһын уйлап сығара, тик Англия батшабикәһе Елизавета I уға патент бирмәй. Машинала бэйлэнгән ойоктар ебәктән тегелгәндәренән калынырак булып күренә. Батшабикә Уильямға аксаны хәләл көсә менән табырға көңәш итә. Ли Францияға күсә һәм Руана калаһында доньяла беренсе механик трикотаж оҫтаханаһын булдыра. XVIII быуаттың азағында Францияла тукыманы торба формаһына окшаш итеп бэйлэнгән түңәрәк трикотаж машинаһы уйлап

сығаралар. Машина етештергән ойоктар кул менән бэйлэнгән әйберзәрзе тиз кысырыклап сығара, сөнки улар күпкә арзан тора.

Бик боронғо табыштар бэйлэм техникаһының үсешкәнлеге, ул осорза йәшәүселәрзең оҫта итеп бизәктәр төзөүе, төс һайлаузары тураһында һөйләй.

Тикшеренеүселәр беззең эраға көзәр үк кешеләрзең бэйләү техникаһын якшы белеүзәрен иҫбатларға маташа. Көнсығыштың төрлө илдәрендә табылған боронғо дәүерзә бэйлэнгән әйберзәр быға дәлил. Ниневиялағы Сенахериба һарайының емереклектәрендә ойокбаш кейгән һуғышсы рельефы табылған. 1867 йылда Вильям Фелкин үзенең ойокбаштар тарихы тураһындағы хезмәтендә бэйләмдең Троя һуғышы вақытында ук булыуын, Гомерзың "Илиада" менән "Одиссея"һын тыузырған заманда тәржемәсе һәм күсереп языусыларзың хатаһы аркаһында "бэйләү" һүзен "тегеү" тип яңылыш төркөүзәрен иҫбатларға тырыша. Билдәле булыуынса, Пенелопа, Одиссейзың әйләненп кайтыуын көткөндә, сабырһыз ирзәрзе туй кейемем әзәр булғас та кейәүгә сығам тигән вәғәзәһе менән көттөрә. Тик төндә көнә буйы тукыған әйберен һүтә. Ысынбарлыкта Пенелопа тукымаған, ә нәк бэйләргә тейеш булған, сөнки бэйлэнгән әйберзе генә һүтеп була.

Былар бары тик археологик тикшеренеүзәр һөзөмтәһендә йыш кире кағылған йеки шик астына куйылған күзаллаузар һәм һиземләүзәр генә. Дөйөм алғанда, борондан безгә килеп еткән бэйлэнгән әйберзәр технологияһы буйынса сағыштырмаса катмарлы һәм улар беззең эраның III-V быуаттарына карай.

АЖУР БИЗЭКТӨР

Мода нисек кенә үзгөрмөнөн, ажур бизэге (кружевные) менән бәйләнгән селтәрле күлдәктәргә, япмаларға, жакеттарға, шәлдәргә һәм башка әйберзәргә карата кызыкһыныу үзгөрешһеҙ кала килә. Был бизәктәрҙең барыһы ла ябай бер принципка нигеҙләнгән – кәметелгән күз урынына һәр ваҡыт бер күз өстәлеп бара һәм киреһенсә.

Ажур бизәктәрҙең төрлөлөгө хайран итә: уларҙың ваҡ йәки эре мотивтарҙан тороуы мөмкин, ябай йәки катмарлы фактуралары менән айырылыулары, вертикаль, горизонталь йәки диагональ йүнәлеш алыулары ихтимал. Бындай бизәк менән бәйләнгән әйберзәр ысын художестволы әсәр булып таныла.

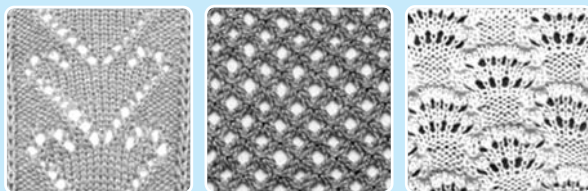
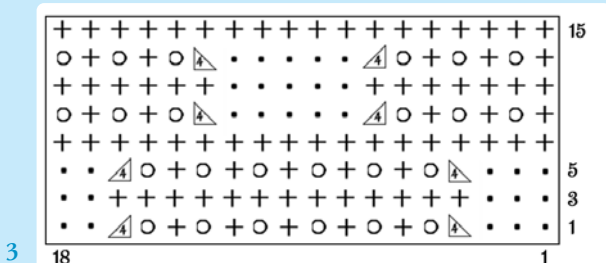
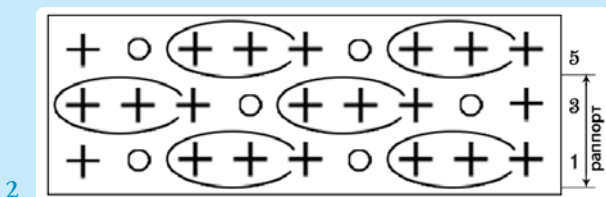
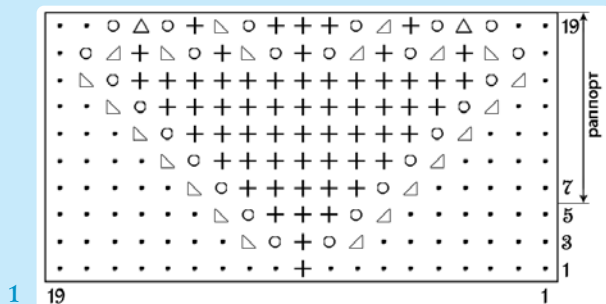
ВЕРТИКАЛЬ БУЙЗАР КҮРЕНЕШНДӨГӨ АЖУР БИЗӘК

Ажур бизәктәр катын-кыз кейемдәре өсөн тәғәйенләнгән. Тик полотнола диагональ рәүештә урынлашкан һәм фактур буйзар менән булған айырым төркөм бизәктәрҙе ирзәр кейем-һалымы өсөн дә кулланырға мөмкин.

Епте дәрәҫ һайлау мөһим: ул яҡшы сифатлы, тигеҙ һәм бик үк тонок булырға тейеш түгел. Ә калыңлығы төрлө булһа ла ярай.

Ажур бизәктәр схемаларында йыш кулланылған буш шакмактарға игтибар итмәгез. Улар бары тик схеманы аңлайышлы биреү өсөн генә хеҙмәт итә.

Вәсилә ЗАРИПОВА.

1а

2а

3а

- + - уң күз
- - һул күз
- - элөп (салып) алыу (тиҫкәре яғынан һул менән бәйләргә)
- △ - ике күзгә уң яҡка карай ыңғай бәйләргә
- ▽ - ике күзгә һул яҡка карай ыңғай бәйләргә (1-се һәм 2-се күззәрҙе уң итеп бәйләгәндәге кеүек сисеп алырға)
- △ - күзгә ыңғай бәйләгәндәге кеүек сисеп алырға, калған икәүгә бергә уң менән бәйләргә һәм барлыкка килгән күзгә сиселгән күз аша үткәргә
- △ - уңға карай 4 уң күзгә бергә бәйләргә
- ▽ - һулға карай 4 уң күзгә бергә бәйләргә (3 күзгә ыңғай бәйләгәндәге кеүек сисеп алырға, дүртенсе күзгә уң менән бәйләп, өс сиселгән күз аша үткәргә)
- ⊕ - өс күзгә ыңғай бәйләргә, аҙаҡ беренсе күзгә ике күз аша ташларға

АКҲАК ТИМЕР

АКҲАК ТИМЕР – СЫҢҒЫЗХАН КЕҮЕК ЯРТЫ ДОНЪЯНЫ ДЕР ҲЕЛКЕТКӘН, НИСӘМӘ ДӘҮЛӘТТЕ КЫЙРАТКАН ИЛБАҘАРЗАРЗЫҢ БЕРЕҢЕ. УЛ БАШКОРТ ТАРИХЫНДА ЛАКАНЛЫ ЭЗ КАЛДЫРҒАН ШӘХЭС. УНЫҢ ХАКЫНДАҒЫ ХАЛЫК ХӘТЕРЕНДӨГЕ ИҘТӨЛЕКТӘР РИҮӘЙӘТ, ЛЕГЕНДА РӘҮЕШЕНДӘ БЕЗЗЕҢ КӨНДӘРГӘ ТИКЛЕМ ҲАКЛАНЫП КИЛЕП ЕТКӘН. КЕМ БУЛҒАН ҺУҢ АКҲАК ТИМЕР? НИНДӘЙ СИФАТТАРЫ АРКАҲЫНДА УЛ КУП ИЛДӘРЗЕ ТЕЗ СҮКТЕРӘ АЛҒАН?

Тимер 1336 йылдың 9 апрелендә Кеш калаһынан (хәзерге исеме Шахрисабз, Үзбәкстанға карай) йырак түгел Хужа-Ильгар ауылында Тарағай исемле бейзең ғаиләһендә тыуа.

Тимер бәләкәй булғанда Урта Азия монголдарзың Сығатай улусына карай. 1346 йылда, Фазан хан үлтерелгәндән һуң, хакимлик төрки әмире Казағандың кулына күсә. Акһак Тимер Казаған әмирзең ағаһы – Кеш калаһының хужаһы, Барлас ырыуы башлығы Хажы Барласка хезмәткә күсә. 1360 йылда Сығатайзың нәсәле Тоғлук Тимер хан илде баһып ала. Күптәр, шул иҘәптән Акһак Тимерзең хужаһы Хажы Барлас та, Хәрәсән калаһына қаса. Акһак Тимер қасырға йыйынмай. Яңы хан менән һөйләшеп-килешеп, Кеш калаһы һәм өлкәһенең хужаһы итеп раһлана. Үзенең ханлығында фетнә сығыу сәбәпле, Тоғлук Тимер Сығатай илендә үзенең улы Ильяс Хажызы қалдырып қайтып китә. Ильяс Хажы Акһак Тимерзе өнәп бөтмәй, һәм үзенең әмирзәре менән уны үлтерергә ниәтләй. Акһак Тимер қасып, Ильяс Хажызың доһманы Казаған әмирзең қустыһы Хәсәйен әмиргә барып қушыла. Улар бәләкәй ғәскәр менән Хорезм яғына юллана. Хиуа калаһының хужаһы

Тәүәккала-Қуңғрат менән язуа қыйратылып, қалған яугирзәры менән сүллеккә қаса. Мәхмүт тигән ауылға барып сыққас, былар ошо ерзәрзең хужаһы Әлимбәк Йәнекорбандың кешеләре тарафынан қулға алынып, 62 көн төрмәлә ята. Әлимбәк уларзы Иран саузағәрзәренә коллокка һатып ебәрергә уйлай. Әммә ошо осорза, тотқондарзың бәхетенә күрә, бер қаруан да үтмәй. Тиззән уларзы Әлимбәктең ағаһы Мөхәммәтбәк әмир қотқарып қала.

1361-1364 йылдарза Акһак Тимер менән Хәсәйен әмир Амударъя йылғаһы буйында йәшәй. Монғолдарға қаршы партизан һуғышы алып бара. 1362 йылдың көзөндә бер алышта уң қулының ике бармағын юғалта һәм уң аяғы ауыр яралана. Ошонан алып ул ақһай башлай, һәм халықта Акһак Тимер қушамаһын ала (иран телендәге Акһак Тимер һүзе “Тимур-е ланг” Европаға Тамерлан булып инеп китә).

1370 йылда Акһак Тимер менән Хәсәйен-бәк, Ильяс Хажизы Сығатай иленән кыуып сығарғас, үз-ара власка талаша башлай. Хәсәйен әмир Сыңғызхан нәселенән булмаһа ла, бөйөк әмир титулына эйә булып, хакимлик итергә ниәтләй. Ә йола буйынса борон-борондан бөйөк әмир титулын монголдарзың Барлас ырыуы вәкилдәре генә йөрөткән. Акһак Тимерзең ата-бабалары төркиләшкән Барлас ырыуынан була. Икеһе лә яуға әзерләнә башлай. һуғыш алдынан Акһак Тимер королтай йыйып, хан итеп Сыңғызхандың нәселенән булған һөйәргәтмеш исемле кешене һайлап куя.

1370 йылдың 10 апрелендә Тимер Балх калаһын басып алып, Хәсәйен әмирзе үлтерә. Королтай йыйып, бөтөн сардарзарзан ант ала. Быға тиклемге әмирзәр кеүек үзенә хан исемен алмай, ә “бөйөк әмир” дәрежәһендә генә йөрөй. Әммә ысын хакимлик уның кулында була. Ул идара иткән осорҙа Сығатай улусында рәсми рәүештә Сыңғызхан нәселенән булған хандар тора: һөйәргәтмеш (1370-1388), уның улы Мәхмүт (1388-1398) һәм Сатук хан (1398-1405). Ошо рәүешлә Акһак Тимер әкрәнләп илде берләштерегә өлгәшә.

Әммә Сығатай улусына караған кайһы бер өлкәләр, Хорезм һәм Шибирған калалары Акһак Тимер куйған һөйәргәтмеш хандың хакимлиғын танымай. Көнъяктан – Моголистан һәм төньяктан Ак Урза (Жучи улусы) яу менән янай.

Акһак Тимер илде нығытыу, баш бирмәс өлкәләрзе буйһондорю эшенә тотона. 1370 йылда Балх менән Ташкент калалары бөйөк әмиргә баш һала. Ә Хорезм калаһы 1388 йылға тиклем буйһонмаһса матаһа, Тимер әмир был калаға биш тапкыр поход яһай һәм, ниһайәт, һуңында уны буйһондора. Ил эсендәге өлкәләрзе яулап алғас, Тимер Ак Урзаны ауызлыкларға һәм көньяктағы Моголистанды үз дәүләтенә кушырға ниәт итә башлай. Моголистан хужаһы әмир Камаретдин да шул ук уйзәр менән яна. һәр вақыт Тимерзең иленә сапкын яһап тора. 1370–1372 йылдарҙа һәм 1376 йылдарҙа Ташкент һәм Андижан калаларын басып алып, илде туззыра. Шуға күрә лә төүзә Акһак Тимер Моголистан проблемаһын хәл итеүгә күсә. 1371 йылдан алып 1390 йылдарға тиклем ул ете тапкыр Моголистанға походка бара һәм һуңғыһында Камаретдин әмирзе тулығынса кыйрата. Камаретдин әмир касып котола, әммә һуңынан һыу сәсәгенән үлеп кала.

Ак Урзаның ханы Ырыс хан Жучи улусын (Ак Урза менән Алтын Урзаны) берләштерегә уйлай. Быға Акһак Тимер нисек тә булһа камаһсауларға тырыша. Ошо мәлдә Тимер янына Туктамыш килә. Ул Ак Урзалағы билдәле бей Туй Хужаның улы була. Туй Хужа Ырыс хандың Алтын Урза эштәренә кысылыуына каршы төшә. Ошо аркала ханы уны һәләкәт итә. Улы Туктамыш атаһы өсөн кон кайтарыу максатында 1376 йылда Ырыс хандың доһманы Тимергә барып баш һала. Тимер уны хан кеүек кабул итә. Акһак Тимер Туктамышты үз файҙаһына кулланырға ниәтләй. Уға гәскәр биреп, Ак Урзаны басып алырға ебәрә. Әммә Туктамыш тулығынса кыйратыла. Тиззән Акһак Тимер үзе походка сыға. Ырыс хандың үлеп калыуы мәсьәләне хәл итә: уның урынына Тимер Туктамышты төгәйенләп, кайтып китә. Туктамыш Ырыс хандың берләштерегә сәйәсәтен дауам итә һәм Алтын Урзаны басып ала. Шунан ул 1382 йылда барып Мәскәү калаһын туззыра. Артабан Туктамыш хан карашын Кавказ менән Урта Азия яғына ташлай. 1386 йылда Әзербайжанды басып алып, талап кайта. Икенсе йылына Тимер гәскәре менән Туктамышты каршы ала, алыш Тимер файҙаһына күсә башлағас, Алтын Урза

ханы армияһын кирегә борорға мәжбүр була. Әммә уларзың һуғышы бының менән генә тамланмай. Аҡһаҡ Тимер Туктамыш хан башка яуға сығырға базнат итмәс тигән уй менән Иранға һуғышка китә. Ошоно ғына көткән Туктамыш Аҡ Урзаның көньяғына, Ырыс хан үлгәндән һуң Тимерзең кулына күскән ерзәргә баһып инә. Әммә Бохара, Сәмәркәнд, Сабран калалары ишеген асмай, каты каршылык күрһәтә. Ошо арала Ирандан Аҡһаҡ Тимер ғәскәрзәре килеп етә һәм Туктамышка кире боролорға тура килә.

Туктамыш кайтып тиз арала ғәскәр туплап, 1388 йылда Аҡһаҡ Тимергә каршы тағы яуға сыға. 1390 йылдың аҙағына тиклем һуғышта еңеүсе булмай. Аҡһаҡ Тимер был осорҙа генераль һөжүмгә әзерлек алып барған булғандыр, күрәһең. 1391 йылдың башында Тимер үзенең армияһы менән Ташкент аша Алтын Урҙаға походка юллана. Быны ишетеп Туктамыш үзенең илселәрен ебәрә. Ул Тимергә баш һалыуын белдерә. Әммә бөйөк әмир уның һүзәрәненә ышанмай һәм юлын дауам итә. Туктамыштан касып килгән сардары Изәүкәй (башкорт халқында уның турала “Изәүкәй менән Моразым” дастаны бар) Тимерзең ғәскәрәненә юл күрһәтәүсе ролен үтәй.

Тимер Туктамыш ғәскәрәненә кыуып килеп, Туктамыш йылғаһы аша үтә һәм 1391 йылдың яҙ аҙағына Яйык башына килеп сыға. Бында ул Туктамыш армияһының эзән юғалта. Тарихсылар иһәпләүенсә, Туктамыш үзенең ғәскәрәндә хезмәт иткән башкорттар ярҙамында тура юлдан, Инйәр, Езем йылғалары, Урал тауҙары аша үтә. Аҡһаҡ Тимер Уралды көньяктан, дала буйлап урай һәм Ык йылғаһы (Башкортостандың көнбайышы) буйында Туктамыш ғәскәрәненә кыуып етә. Ошонда Туктамыш қапыл һөжүм итеп, һуғыш булып ала. Тимерзең Ику Тимер исемле бер әмире һәләк була. Әйткәндәй, бөгөнгө Шишмә районында урынлашкан Хөсәйенбәк кәшәнәһен Аҡһаҡ Тимер төзөткән, тигән риүәйәт бар. Уның кәбер ташын 12 үгез егеп килтергәндәр, имеш. Шулай ук был риүәйәт буйынса, Аҡһаҡ Тимер кәшәнә эргәһендәге Аҡзыяратта үзенең яуҙа һәләк булған тағы алты әмирен ерләгән, имеш.

1391 йылдың 18 июнендә Кондорса йылғаһы буйында ике ғәскәр араһында зур алыш була. Туктамыштың ғәскәрә күберәк булуға карамастан, кыйратыла. Тимер дошманының байраҡсыларын үз яғына қаратқан, тизәр. Алыштың иң кыҙған мәлендә сигнал биреп тороусы байраҡсылар байрактарын төшөрөп, ғәскәрзә паника тыузыра. Ошо аркала Туктамыштың яугирҙары яу яланын ташлап қаса башлай. Был һуғыштан Туктамыш үзенең өз генә көстәрә менән көнбайышка, Оло Изел (Волга) арыяғына касып қотола.

Аҡһаҡ Тимер ғәскәрә кайтып киткәндән һуң, Туктамыш хан тағы ла көс туплай башлай һәм

1394 йылдың көзөндә Әзербайжанға баһып инә. Был мәлдә Әзербайжандың көньяғында, Шеки қалаһында торған Тимер Туктамышка атыла. 1395 йылдың 15 апрелендә Терек йылғаһы буйында уның ғәскәрәненә тағы кыйратып ташлай. Туктамыш Дон, Днепр йылғалары аша Волга буйына қаса.

Аҡһаҡ Тимер был юлы Оло Изел буйындағы сәскә атқан Алтын Урҙа калаларын туззырып сыға. Туктамышты кыуып Дон, Днепр аша Қырымға барып етә. 1397 йылдың яҙында арыған ғәскәрәненә кайтыу юлына бора. Аҡһаҡ Тимер үткәндән һуң, Алтын Урҙаның иктисады тамам бөлә һәм дәүләт артабан бөтөүгә, тарқалуға дусар була.

1398-1399 йылдарҙа Аҡһаҡ Тимер һиндостанды кыйратып үтә. 1402 йылда Фосман империяһына (Төркия) баһып инә һәм 28 июлдә Анкара янындағы алышта Баязит I солтандың армияһын кыйратып, үзән әсиргә ала. Аҡһаҡ Тимер Баязит солтанды күргәс, көлөп ебәргән. Баязит: “Бәхетһезлеккә тарыған кешенән көлөү яҡшы эш түгел”, – тип әйткән, имеш. Быға яуап итеп Аҡһаҡ Тимер: “Яҙмыш һақимлыҡты юғары баһа тип һанамайзыр, күрәһең. һинең һымаҡ бөкрә һәм минең кеүек аҡһаҡ, ғәрип кешеләргә һақимлыҡты биргәс...” – тигән.

Баязитты кыйратқас, Аҡһаҡ Тимер Қытайҙы баһып алыу уйы менән яна башлай. 200 меңлек ғәскәр туплап, 1404 йылдың 27 ноябрәндә походка сыға. 1405 йылдың гинуарында Отрар қалаһына килеп туҡтай. Ошонда ул ауырып китеп 18 февралдә донъя куя. Уның көүзәһен бальзамлап, Сәмәркәндкә алып килеп, Гүр Әмир кәшәнәһендә ерләйзәр.

Аҡһаҡ Тимерзең кәберәнен асқан осрақта донъяла оло һуғыш башланыр, тигән риүәйәт йәшәп килгән була. 1941 йылдың июнендә СССР фәндәр академияһынан Тимерзең кәберәнен асырға экспедиция килә. Бер көн сәйханала ошо экспедицияла кинооператор булып йөрөгән Мәлик Кәйүмовка өс карт боронго китап күрһәтә. “Аҡһаҡ Тимерзең кәберәнен қутарған, илдә быға тиклем булмаған һуғыш башланыр, тип язылған был китапта”, – ти теге карттар.

Мәлик кайтып башқаларға һөйләй. Әммә тегеләре уның һүзәрәненә көлкөгә әйләндәрә. Ул осрашыу 1941 йылдың 20 июнендә була. 22 июнь көнө экспедиция Тимерзең кәберәнен аса һәм ошо көндә Бөйөк Ватан һуғышы башланып китә. Кәйүмов фронтта, 1942 йылдың октябрәндә, Жуков менән осрашып, хәлдә аңлатып бирә. Аҡһаҡ Тимерзең һөйәктәрәнен қабаттан ерләргә қәрәклегән әйтә. 1942 йылдың 19-20 ноябрәндә, Сталинград алышында Совет ғәскәрзәре өсөн һынылыш осорҙа, Аҡһаҡ Тимерзең һөйәктәрә кайтанан ерләнә.

Азат ЮЛАН.

Һораузарға юрист Гөлсәсәк ТУКТАМЫШЕВА яуап бирә

Һорау: Айырылышыу өсөн суд карары булыуы йәки ул мөлкәт бүлгән оракта ғына кәрәкме?

Яуап: Рәсәй Федерацияһының Ғаилә кодексының 19-сы статьяһының 1-се пунктына ярашлы, ир менән катындың икеһенең дә никахты таркатуға ризалығы булһа, һәм уларҙың 18 йәше тулмаған уртаҡ балалары юк икән, айырылышыу мәсьәләһе гражданлык хәле акттарын теркәү органдары тарафынан хәл ителә.

Никахты өзөү түбәндәге орактарҙа суд тәртибәндә үткәрелә: 1) Рәсәй Федерацияһының Ғаилә кодексының 21-се статьяһының 1-се пунктына ярашлы, әгәр ир менән катындың уртаҡ бәлиғ булмаған балалары булһа, йәки уларҙың береһе никахты өзөгә ризалыҡ бирмәһе; 2) Рәсәй Федерацияһының Ғаилә кодексының 21-се статьяһының 2-се пунктына ярашлы, әгәр ир менән катындың береһе никахты өзөгә каршы килмәһе лә, гражданлык хәле акттарын теркәү органында никахты өзөүҙән ситләшһе (ғариза биреүҙән баш тартһа, никахты өзөү тураһында дәүләт теркәүенә килмәһе һ.б.).

Шулай уҡ РФ ҒК 20-се статьяһына ярашлы, ир менән катын араһында уртаҡ мөлкәттә бүлешәү тураһындағы, мохтажлыҡ кисергән хеҙмәткә яракһыз иптәшен тәьмин итеү, шулай уҡ балаларға бәйлә низағтар килеп тыуһа, ир менән катындың береһе суд тарафынан хеҙмәткә яракһыз тип танылһа йәки енәйәт кылғаны өсөн 3 йылдан артыҡ срокка иректән мәхрүм ителһе, никахты өзөү гражданлык хәле акттарын теркәү органдарында үткәреләүенә карамастан, суд тәртибәндә карала.

Һорау: Ағайым 2 азна элек эшкә урынлашты, ләкин уның менән хеҙмәт килешәүе төҙөлмәгән. Был дөрөсмө? Нисек булырға тейеш?

Яуап: Рәсәй Федерацияһының Хеҙмәт кодексының 67-се статьяһы буйынса хеҙмәт килешәүе язма рәүештә ике данала төҙөлә, икеһенә лә эшкә урынлашыуының һәм эш биреүсенең кулы куйыла. Хеҙмәт килешәүе язма рәүештә төҙөлмәйенсә,

эшкә урынлашыуы эш биреүсе йәки уның вәкиле тарафынан йөкмәтелгән эште башкарһа, ул (хеҙмәт килешәүе) төҙөлгән тип иҫәпләнә. Яңы хеҙмәткәр эш башлағандан алып 3 эш көнө эсендә эш биреүсе уның менән язма рәүештә хеҙмәт килешәүе төҙөргә тейеш.

Һорау: Тәүге юғары белем алғанда предприятие сессия ваҡыты өсөн түләргә тейешме?

Яуап: «Юғары һәм юғары уҡыу йортонан һуңғы профессиональ белем тураһында» Федераль закондың 17-се статьяһының 1-се пунктына һәм Рәсәй Федерацияһының Хеҙмәт кодексының 173-сә статьяһына ярашлы, дәүләт аккредитацияһы булған юғары уҡыу йорттарында, уларҙың ойшторолоу-хокуки формаһына карамастан, ситтән тороп йәки киске бүлектә уңышлы уҡып йөрөүселәргә аттестация үтеү, сығарылыш-квалификация эшен языу һәм яклау, дәүләт имтихандарын тапшырыу өсөн уларҙың эш урынынан уртаса эш хақы һаҡланып калған өҫтәмә ял бирелә.

Һорау: ЮХХДИ хеҙмәткәрҙәре туктап, иҫерек хәлдә булыуҙы асыклау өсөн медицина тикшерәүе үтеүҙе һоранылар. Мин баш тарттым. Бының өсөн нимә булыуы мөмкин?

Яуап: Рәсәй Федерацияһының административ хокук бозоуҙар тураһындағы кодекстың 12.26-сы статьяһының 1-се пунктына ярашлы, ЮХХДИ хеҙмәткәрҙәренең иҫерек хәлдә булыу/булмауҙы асыклау өсөн медицина тикшерәүе үтеү тураһындағы законлы талабын үтәмәгән өсөн һеҙҙе йыл ярымдан алып ике йылға тиклем транспорт менән идара итеү хокуғынан мәхрүм итеүсә административ яуаплылыҡка тарттырыуҙары мөмкин.

АПРЕЛЬ АЙЫНА ЙОНДОЗНАМӘ

КУЗЫ

Бәтә өлкәлә лә эштәрегеҙ көйлә генә барыр. Әммә үзегеҙгә артык мәшәкәт тыузырмаҫ өсөн хис-тойғоларығыҙҙы йүгәнләргә тәкдим ителә. Киләсәккә пландар корған сақта якин кешеләрегеҙең кәңәштәренә колак һалыу камасауламаҫ. Дуҫтарығыҙ араһында ла ярҙам кулы һузырға теләүселәр табылып торор.

БУҒА

Был айҙа аралашыу даирәгеҙ кырка үзгәрәүе ихтимал. Таныштарығыҙың күбеһе һеҙгә үз фекерҙәрен тағырға маташыр. Шуға күрә һаҡ булырға тырышығыҙ. Әммә бындай бәйләнештәрҙән байтаҡ файзалы мәғлүмәт алыу мөмкинлеге лә бар.

ИГЕЗӘКТӘР

Был ай күп кенә яңы перспективалы пландар һәм мөмкинлектәр килтерер. Ваҡытығыҙҙы бушқа үзгармай, уларҙы файзалы кулланыу тураһында ныклы уйланығыҙ. Сөнки бындай уңыш һәр саҡ йылмаймай. Финанс мәсьәлә лә борсолорлок түгел: мул ғына акса төшөүе көтөлә.

Апрель айында мәшәкәттәрегеҙ бермә-бер артыр, ахыры. Бурыстарығыҙың осона сығыу барлык иғтибарығыҙҙы ла, ваҡытығыҙҙы ла алыр. Әммә каршылыктар һеҙҙе куркытмаһын: якиндарығыҙың ярҙамы менән барыһын да уңышлы йырып сығырһығыҙ.

КЫҒАЛА

АРЫҒЛАН

Был ай үзгәрештәр осоро буларак хәтерегеҙҙә калыр. Айырыуса мөхәббәт өлкәһенә яңылык инер. һөйгән кешегеҙ менән бер мөһим мәсьәләне хәл итерегеҙ. Киләсәккә пландар короу – етди эш, шуға ла карарҙарға иғтибарлы булығыҙ.

КЫҒ

Кыҙҙар был осорҙа мәсьәләләргә теләге буйынса түгел, ә хәл-торошқа таянып хәл итергә мәжбүр. Шуға ла улар пландарынан бер аз тайпылыр. Тик ваҡыт үтеү менән һәр нәмә үз урынына кайтыр. Йондоҙҙар һеҙгә сабыр булырға кәңәш итә.

ОЙОШТОРОУСЫҢЫ - БАШКОРТОСТАН РЕСПУБЛИКАҢЫНЫҢ ЭЛЕМТӘ ҺӘМ КИҢ КОММУНИКАЦИЯЛАР МИНИСТРЛЫҒЫ.
УЧРЕДИТЕЛЬ – МИНИСТЕРСТВО СВЯЗИ И МАССОВЫХ КОММУНИКАЦИЙ РЕСПУБЛИКИ БАШКОРТОСТАН.

директор-баш мөхәррир
АЗАМАТ ЮЛДАШБАЕВ
директор-главный редактор

МӨХӘРРИРИӘТ:
Гөлнур КОЛҺАРИНА
Заһир КОТЛОСУРИН
Рәсүл СӘФИТОВ
Зәки ӘЛИБАЕВ
Фирзәүес ӘХМӘТЙӘНОВА

www.shonkar.ru

РЕДАКЦИЯ ХЕЗМӘТКӘРЗӘРЕ:

Илшат ЗАРИПОВ – баш мөхәррир урынбаҫары
Гөлнәра МОСТАФИНА – яуаплы сәркәтип
Гөлшат КАҺАРМАНОВА – бүлек мөхәррире
Ләйсән ШӘРИПОВА – өлкән мөхәррир
Шамиль ЯУБАҒАРОВ – өлкән мөхәррир
Байрас КЫУАНДЫКОВ – бизәләш мөхәррире
Гүзәл НОҒМАНОВА – верстка буйынса оператор
Милә БИЛАЛОВА – корректор
Филзәә СӘЛИХОВА – йыйыу буйынса оператор

Алина ЗӘЙЗУЛЛИНА – баш бухгалтер
Айрат ИСМӘГИЛЕВ – водитель

БЕЗЗЕҢ АДРЕС:

450001, Башкортостан Республикаһы, Өфө калаһы, Октябрь проспекты, 2, "Шоңкар" журналы редакцияһы.

НАШ АДРЕС:

450001, Республика Башкортостан, город Уфа, проспект Октябрия, 2. Редакция журналы "Шоңкар".

ТЕЛЕФОНДАР:

27-77-992 – баш мөхәррир, 29-27-763, 27-77-995 – бүлектәр, 29-27-762 – бухгалтерия. E-mail: Shonkar@ufanet.ru.

ҮЛСӘУ

Апрелдә һезҙең төп таяныс һәм ышанысығыҙ – ғаиләгез һәм туғандарығыҙ. Уларға мөмкин тиклем күберәк иғтибар бүлгәргә тырышығыҙ. Һезҙең ярҙамығыҙға мохтаж булғандарға ярҙам кулы һузығыҙ. Буш ваҡытығыҙҙы төрлө ғайзәләр фәндәр өйрәнәүгә бағышығыҙ.

Ғаилә ағзалары менән араларығыҙ киҫкенләшеп китеүе ихтимал. Көтөлмәгән бәхәстәр, мөнәсәбәт асыҡлау-зар, ығы-зығылар тыуып торор. Әүҙем эшмәкәрлек итеү, хезмәттәштәрегеҙҙең кәңәштәре был “көрсөк”тә үткәргәргә ярҙам итер. Күптән хыялланған ерҙә ял итеп, эшкә көс-көүәт туплап кайтыу ғайзәләр булыр.

ЫЛАК

САЯН

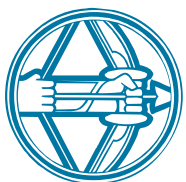
Был ай һезгә финанс өлкәһендә зур ғына үзгәреш вәғәзә итә. Кредит юллау, яңы фәтир алыу мөһәмәләһе лә, һиндәйҙер яңы бизнеска һигеҙ һалыу мөмкинлеге булыуы ла ихтимал. Акса һәм кағыҙҙар менән эш иткәндә һак булығыҙ, белгестәрҙең кәңәштәрен тыңлау зыян итмәҫ.

Әгәр үткән айҙа финанс яктан кытлыҡ киҫерһегеҙ, апрелдә хәлегез яйланыр. Әммә акса муллығына алданып, уны юкка тотонмағыҙ, бәлки уларҙы мөһимәрәк әйберҙәргә кулланырға кәрәктер? Эш өлкәһендә лә максаттарығыҙға еңел өлгәшерһегеҙ.

ҺЫУҒОЯР

УКСЫ

Был ай Уксыларҙы әүҙем эш алып барырға һәм һаулыҡ тураһында хәстәрлек күрәргә өйрәтәр. Йөшөрөн һөттәрегеҙ асылыуы, йәғһи төрлө кызыкһыныуығыҙ артыуы ихтимал. Уларҙы үстәргә тырышығыҙ. Ай урталаһында алыстан кызыклы ғына тәкһим кабул итеүегеҙ бар.

Балыҡтар өсөн апрель айы – тыныслыҡ мәле. Барлык мөһәмәттәрегеҙҙә, эштәрегеҙҙә ситкә куйып, ваҡытығыҙҙы үзегеҙгә бағышығыҙ. Күптән ниәтләгән планығыҙҙы тормошқа ашырырға мөмкинлек асылыр.

БАЛЫК

БЕЗҒЕҢ РЕКВИЗИТТАР. НАШИ РЕКВИЗИТЫ:

КП РБ Редакция журналы “Шонкар”
Р/с 40602810600010000123 в Филиале ОАО “УралСиб” в г. Уфа,
БИК 048073770,
К/С 30101810600000000770, ИНН 0278123157,
ОКОНХ 87100, ОКПО 32060535

Башкортостан Республикаһының “Өфө полиграфия комбинаты” дәүләт унитар предприятиеһында баһылды.
Адресы: 450001, Башкортостан Республикаһы, Өфө халаһы, Октябрь проспекты, 2.

Йыйырға бирелде 01.03.11. Баһырға кул куйылды 15.03.11.
Кағыз форматы 60x84 1/8. Офсет ысулы менән баһылды.
Шартлы баһма табак 10. Учетн.-изд. таб. 12. Тиражы 7530 дана.
Заказ 2.0034.11.

Һатыуҙа хақы ирекле.
Киң коммуникация, элемент һәм мәҙәһи мираһты һаклау өлкәһен күҙәтеү буйынса федераль хезмәт тарафынан теркәлгән.
Теркәү номеры: ПИ № ФС 77-30609.

Материалдарҙы кулланда журналға һылтанма яһау мотлаҡ.

Авторҙарыбыҙға һонорар түләү өсөн түбөндөгө мәғлүмәттәр кәрәк:

- авторҙың тулы фамилияһы, исеме, атаһының исеме;
 - почта индексы һәм тулы адресы;
 - паспорт серияһы, номеры, кем тарафынан һәм кәһән бирелгән;
 - туған йылы, айы һәм көнө;
 - социаль номеры;
 - Дәүләт пенсия фондының страховка таныклығы номеры. Әгәр ошо мәғлүмәттәр күрһәтелмәһе, авторҙарға һонорар түләнмәй.
- Редакцияға тапшырылған материалдарға һәм кулъязма-ларға рецензия бирелмәй, улар авторға кире кайтарылмай. Башка баһмаларҙа донъя күргән йәки уларға тапшырылған материалдар кабул ителмәй.

ЙӘШЕРЕН ТЕЛ

СОВЕТ ОСОРОНДА КЕШЕГӘ ҚЫЛЫҚ-НЫРЛАМА ЯЗЫУ БАР ИНЕ. ТӘУ ҚАРАШКА УЛАР БАРЫҢЫ ЛА БЕР ТӨРЛӨ НҮЗЗЭРЗЭН ТӨЗӨЛГӘН КЕҮЕК ТОЙОЛА. ЭММӘ УНЫ ЯЗЫУСЫЛАР ҺӘМ ҚАБУЛ ИТЕП АЛЫУСЫЛАР УЛ НҮЗЗЭРЗЭН БӨТӨНЛӘЙ ИКЕНСЕ МӘГӘНӘ ТАПКАН. БЫНА ҚАЙҢЫ БЕРЗӘРЕ:

“БАР КӨСӨН ҺАЛЫП ЭШЛӘНӘ”, ЙӘ-НИ ТЫРЫШТЫ, ЭММӘ ҺӘЛӘТЕ ЮК.

“ЕТӘКСЕЛЕК УНЫҢ ЭШЕНӘН КӘНӘГӘТ ИНЕ” – ЭШ ҺӨЗӨМТӘҢЕ УРТАСА ҒЫНА.

“ҺӘР КУШЫЛҒАН ЭШКӘ БАР КӨСӨН ҺАЛДЫ” – ЭШЕНЕҢ ҺӨЗӨМТӘҢЕ БУЛ-МАНЫ.

“ҺӨНӘРИ БЕЛЕМЕ БАР, ҮЗ-ҮЗЕНӘ НЫК ЫШАНА” – БЕЛЕМЕ ЮК, ЭММӘ ТАУЫ-ШЫ КҮП.

“БЕЗ УНЫҢ ТЫРЫШЛЫҚТАРЫН ЮҒАРЫ БАҒАЛАНЫК” – КАРЬЕРА АРТЫНАН ҚЫУЗЫ.

“ЕТӘКСЕЛЕК МЕНӘН ЯҚШЫ МӨНӘ-СӘБӘТ БУЛДЫРЫҒА ТЫРЫШТЫ” – ЯЛА-ГАЙ ИНЕ.

“АРАЛАШЫУСАН, ХЕЗМӘТТӨШТӨРЕ-НЕҢ ИҒТИБАР ҮЗӘГЕНДӘ БУЛДЫ” – ЭСКЕ-СЕ, ЭШ ВАҚЫТЫНДА ЮК-БАР ҺӨЙЛӘП, ЛӘСТИТ ҺАТЫП ЙӨРӨНӨ.

“ИКЕ ЯҚТЫҢ ДА РИЗАЛЫҒЫ МЕНӘН КИ-ТӘ” – БЕЗ УНЫ ЭШТӘН ҚЫУЗЫК.

шоңкар

Универсаль әйберзәр күрһәтеү буйынса халык-ара конкурс бара.

Американдар үззәренең борсақтарын тәк-дим итә: “Генетик яктан камиллаштырылған был үсемлектән без теләһә нәмә яһай ала-быз: ит, икмәк, тәм-том...”

Япондар суперполимерзарын күрһәтә: “Был полимерзән без теләһә нәмә яһай ала-быз: тукыма, ағас, корос, керамика...”

Урыстар өстәлгә бер шешә арақы сыға-рып куя.

- Һез бынан нимә яһайһығыз?

- Бынан берәй нәмә килтереп сығарыу икеле, әммә без уның үзен теләһә нәмәнән яһайбыз.

Укытыусы балаларға фибрәт һөйләй:

- Бер малай тәртипһезләнгән, ата-әсәһе-нең һүзен тыңламаған. Хозай уға шуның өсән яза ебәргән: ул һуқырайған. Унан поезд ас-тына эләккән һәм ике аяғын өззәргән. Шуның менән уның ғазапланыузары бөткән тиһегез-ме? Юк! Уны әрмегә алып киткәндәр!

- Кулынан бер ниндәй зә эш килмәгән ка-тын-кыз фәхишәлек юлынан китә.

Кулынан бер ниндәй зә эш килмәгән ир-ат карауылсы булып урынлаша.

- Ә ни эшләп?

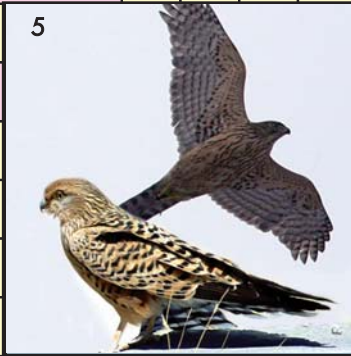
- Сөнки был ике һөнәрзәң дә асылы йокла-ған өсән акса алыуға қайтып қала.

Ике йәһүд балык ашап ултыра. Береһе үзенә зур қисәкте ала, ә иптәшенә бәләкәйе-рәкте һала. Тереһе үпкәләп:

- һинең урыныңда булһам, мин һиңә – зур қисәкте, ә үземә бәләкәйерәген һалыр инем.

- Бәй! Күзәңде асыбырак қара – бәләкәйе-рәк қисәк бит инде алдыңда!

СКАНВОРД

			Мал шалканы											
			Йылкы малының тук эсеге			Йәрәхәтленеү күрһәткесе			Синтетик тукыма					
			Тубырсыклы урман			Дәүер			А. Саврасов кошо					
			Йорт бөжәге			Һауыт								
									Кәзәр					
3						Кулга алыу			Сәй калағы					
һаран ...нан туймас			Сәсәләр			Аттың тиер «тырнағы»			4					
						2			Айғыр менән ишәк балаһы					
1			2						5					
									һөт азығы					
						 <p>1 апрель – Халык-ара коштар көнө</p>								
«Шоңқар» №2, 54-се бит			5						«Урал батыр»			Караптар һөйрәгән ау		
Мейештә кап ур- талай булған һыфык			Дыуан районындағы ауыл						Сәскә, исем					
			Бүлмә гөлө						Карашын үзгөртөп дошман яғына сығыусы			Ауызлыһың күгән		
Кесе медицина хезмәткәре			Озон мөгәзлә антилопа						Ергә хазып эшләнгән мал ояһы			Майлы үсәмлөк		
									Орден			Һөсөлдән күсә күлләген ерһөк хужалы		
Инерт газ			Небоскреб машинаһы						Төшөнә тары инә					
Култамға			Яза-һалым						Йәнлек			Һөт эсемлеге		
			Ауылдан ситтә торған хужалык						Хәрби хезмәткәрҙең рәсми язмышы			Затлы тирелә йәнлек		
... күбүү - һыр туззырыу			4						«Һуңғы адрес»			Тайм		
						Харбы хезмәткәрҙең рәсми язмышы			4					
						Музыкаль интервал			Муйындың арткы өлөшө					
			3 (инәһе)			Ағас			5					
			Туз майы			Тәртип								
						Куяның өйөн кайтарып биреүсе			Дипломаттың дипломаты					

ҮТКӘН ҺАНДАҒЫ СКАНВОРД ЯУАПТАРЫ:

Горизонталь буйынса: Гладиатор. Стереометрия. Хәниһәр. Әпсен. Мейес. Равиоли. Самбо. Дәүләкән. Чукча. Гастроном. Мамба. Янған тау. Оро. Акын. Рәт. Арматура. Кино театр. Ошкон. Аквариум. Чабан. Дәрт. Люстра. Рикошет. Латвия. Языусы. Катырға. Бирт. Абдуллин. Экләр. Бамбук. Йыназа. Европа. Руль.

Вертикаль буйынса: Омск. Ресторан. Тоткон. Икона. Дары. Кура. Саха. Мичман. Ранет. Орбакайте. Герой. Татар. Рәссам. Дума. Бала. Эләм. Алабуға. Метр. Терисихора. Трал. Ниндзя. Астма. Никель. Негр. Көнъяк. Мотив. Луанда. Асбет. Тамыр. Тату. Ихтыяр. Ургант. Медуза.

